

Nr. 5 – 2015
Side 689–839

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 5
Utgitt 9. juli 2015

Innhold

		Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet		
2015		
Mai.	12.	Lov nr. 27 om forsvunne personar 689
Mai.	12.	Lov nr. 28 om endr. i arvelova (avvikling av arveretten for staten til fordel for frivillig verksemd)..... 692
Mai.	12.	Lov nr. 29 om endr. i skadeserstatningsloven og voldsoffererstatningsloven (terminvis utbetaling av menerstatning) 692
Mai.	12.	Lov nr. 30 om endr. i sjøloven (erstatningsansvar ved transport av farlig gods m.m.) 693
Mai.	22.	Lov nr. 31 om endr. i tjenestepensjonsloven mv. (uførepensjon)..... 699
Mai.	22.	Lov nr. 32 om endr. i pasient- og brukerrettighetsloven og spesialisthelsetjenesteloven (fritt behandlingsvalg) 703
Mai.	22.	Lov nr. 33 om Norges nasjonale institusjon for menneskerettigheter 704
Mai.	22.	Lov nr. 34 om endr. i lov om utdanningsstøtte (behovsprøving, innhenting av opplysninger)..... 705
Mai.	29.	Lov nr. 35 om endr. i Almindelig borgerlig Straffelov (straffeloven)..... 706
Mai.	29.	Lov nr. 36 om endr. i brann- og eksplosjonsvernloven, tolloven og straffeloven 2005 (utgangsstoffer for eksplosiver mv.)..... 706
Juni.	5.	Lov nr. 37 om endr. i folketrygdloven (henvisning fra psykolog)..... 708
Juni.	5.	Lov nr. 38 om endr. i oreigningslova 708
Juni.	5.	Lov nr. 39 om nasjonalt identitetskort (ID-kortloven) 709
Juni.	12.	Lov nr. 40 om endr. i utlendingsloven (gjennomføring av Eurodac-forordningen 2013) 711
Mai	12.	Delvis ikrafts. av lov 12. mai 2015 nr. 30 om endringer i sjøloven (erstatningsansvar ved transport av farlig gods m.m.) (Nr. 466)..... 718
Mai	12.	Kompetanse og rapporteringsplikt etter sjøloven § 223 (Nr. 467) 719
Mai	12.	Ikrafts. av lov 12. mai 2015 nr. 29 om endringer i skadeserstatningsloven og voldsoffererstatningsloven (terminvis utbetaling av menerstatning) (Nr. 468)..... 719
Mai	12.	Ikrafts. av lov 12. mai 2015 nr. 27 om forsvunne personar (Nr. 469) 719
Mai	12.	Ikrafts. av lov 23. januar 2015 nr. 4 om endringer i panteloven m.m. (pant i patenter og planteforedlerretter) (Nr. 494) 745
Mai	20.	Deleg. av myndighet til Politidirektoratet etter politiloven § 20 sjette ledd (Nr. 522) 754
Mai	22.	Ikrafts. av lov 22. mai 2015 nr. 34 om endringer i lov om utdanningsstøtte (behovsprøving, innhenting av opplysninger) (Nr. 524) 755
Mai	22.	Ikrafts. av lov 9. januar 2015 nr. 2 om endringer i utlendingsloven m.m. (unntak fra taushetsplikt) (Nr. 527)..... 757
Mai	22.	Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov 22. mai 2015 nr. 31 om endringer i tjenestepensjonsloven mv. (uførepensjon) del VI (Nr. 545) 778
Mai	29.	Ikrafts. av lov 29. mai 2015 nr. 36 om endringer i brann- og eksplosjonsvernloven, tolloven og straffeloven 2005 (utgangsstoffer for eksplosiver mv.) (Nr. 553) 782
Mai	29.	Endr. i delegering av myndighet fra Helse- og omsorgsdepartementet til Helsedirektoratet (Nr. 577) 792
Juni	1.	Deleg. av forskriftsmyndighet til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap etter brann- og eksplosjonsvernloven § 10 fjerde ledd og § 20a andre og tredje ledd (Nr. 580) 793
Juni	12.	Kunngjøring av Stortingets vedtak 1. juni 2015 om endringer i Grunnloven (Nr. 623) 837
Forskrifter		
2015		
Mai	5.	Forskrift om gjennomføring av beslutning 2014/880/EU om de felles spesifikasjonene for registeret over jernbaneinfrastruktur (infrastrukturregisterforskriften) (Nr. 458) 711
Mai	7.	Forskrift om kontinuerlig luftdyktighet mv. (vedlikeholdsforskriften) (Nr. 488) 741
Mai	9.	Forskrift om nytildeling av deltakeradganger i rekrutteringsøyemed for 2016 (Nr. 491) 743
Mai	12.	Forskrift om adgang for ungdom til å delta i fisket i 2015 (Nr. 493) 744

Mai	13.	Forskrift om unntak fra dyre- og folkehelsebestemmelser ved import av animalske næringsmidler til matmessen EXPO Milano 2015 (Nr. 501)	749
Mai	6.	Forskrift for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Gjøvik (Nr. 539)	758
Mai	7.	Forskrift om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Molde – Vitenskapelig høyskole i logistikk (Nr. 540).....	767
Mai	19.	Forskrift om deklarerer av kjemikalier til produktregisteret (deklareringsforskriften) (Nr. 541).....	773
Mai	22.	Forskrift om dvergålegras (<i>Zostera noltei</i>) som prioritert art (Nr. 546)	778
Mai	26.	Forskrift om plikt til å gi opplysninger om drift av fiske- og fangstfartøy (Nr. 547)	778
Mai	28.	Forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier (Nr. 550)	779
Mai	11.	Forskrift om allmenngjøring av tariffavtaler for godstransport på vei (Nr. 554)	783
Mai	29.	Forskrift om skredmjelt (<i>Oxytropis campestris</i> ssp. <i>scotica</i>) som prioritert art (Nr. 561).....	789
Mai	29.	Forskrift om svartkurle (<i>Nigritella nigra</i>) som prioritert art (Nr. 562)	790
Mai	29.	Forskrift om trøndertorvmose (<i>Sphagnum troendelagicum</i>) som prioritert art (Nr. 563).....	791
Mai	29.	Forskrift om grunnbeløp, reguleringsfaktorer, satser for minste pensjonsnivå i folketrygden fra 1. mai 2015 og virkningstidspunkt for regulering av kravet til minsteinntekt for rett til dagpenger (Nr. 578).....	792
Juni	5.	Forskrift om behandling av straffesaker når norske skip deltar i en Frontex-operasjon (Nr. 582).....	794
Mai	7.	Forskrift om opptak, studier, eksamen og grader ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU) (Nr. 584).....	795
Mai	29.	Forskrift om stopp i fisket etter uer i ICES-statistikkområder Va, XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon og i Grønlands økonomiske sone i 2015 (Nr. 585).....	803
Juni	2.	Forskrift om håndtering av utgangsstoffer for eksplosiver (Nr. 588)	810
Juni	3.	Forskrift om kvalitet på melk og melkeprodukter (Nr. 607)	822
Juni	3.	Forskrift om stopp i fisket etter sild i Skagerrak i 2015 (Nr. 608)	824
Juni	3.	Forskrift om stopp i fisket etter vassild i 2015 (Nr. 609)	825
Juni	4.	Forskrift om studier og vurdering for Høgskolen Stord/Haugesund (Nr. 611)	825
Juni	5.	Forskrift om unntak fra meldeplikt ved utkontraktering av virksomhet (Nr. 613)	831

Endringsforskrifter

2015

Mai	5.	Endr. i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr (Nr. 459).....	712
Mai	5.	Endr. i vinforskriften (Nr. 460)	712
Mai	5.	Endr. i förvareforskriften (Nr. 461).....	714
Mai	6.	Endr. i gebyrforskriftene i matforvaltningen (Nr. 462)	714
Mai	6.	Endr. i forskrift om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenestepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015 (Nr. 463).....	717
Mai	7.	Endr. i forskrift 13. mai 2011 nr. 512 om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven (Nr. 464).....	718
Mai	7.	Endr. i forskrift om endringer i forskrift 20. mai 2011 nr. 524 om svarthalespove (<i>Limosa limosa</i>) som prioritert art (Nr. 465).....	718
Apr.	28.	Endr. i forskrift om studier og eksamen ved Lovisenberg diakonale høyskole AS (LDH) (Nr. 480).....	719
Mai	5.	Endr. i forskrift om kvoter i fisket etter kolmule i 2015 (Nr. 481)	721
Mai	6.	Endr. i forskrift om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff (Nr. 483)	721
Mai	6.	Endr. i forskrift om nummerressurser for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (nummerforskriften) (Nr. 484)	723
Mai	6.	Endr. på grunn av at Norges veterinærhøgskole har skiftet navn og for å forenkle lisensordningen for veterinærstudenter i assistenttjeneste (Nr. 485)	729
Mai	7.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 486).....	730
Mai	7.	Endr. i forskrift om restriktive tiltak mot Syria (Nr. 487)	730
Mai	7.	Endr. i forskrift om sanksjoner og tiltak mot Iran (Nr. 489)	742
Mai	7.	Endr. i forskrift om opptak til studier ved Høgskolen i Østfold (Nr. 490)	742
Mai	11.	Endr. i förvareforskriften (Nr. 492).....	743

Mai	12.	Endr. i patentforskriften (Nr. 495).....	745
Mai	4.	Endr. i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) (Nr. 496).....	746
Mai	8.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N (Nr. 497).....	746
Mai	12.	Endr. i forskrift om opptak til høyere utdanning (Nr. 498).....	747
Mai	12.	Endr. i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer (Nr. 499).....	748
Mai	12.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Færøyenes fiskerisone i 2015 (Nr. 500).....	749
Mai	13.	Endr. i forskrift om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015 (Nr. 502).....	750
Mai	15.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2015 (Nr. 503).....	751
Mai	7.	Endr. i forskrift om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (Nr. 518).....	752
Mai	15.	Endr. i forskrift om maksimalkvoter i fisket etter tobis i 2015 (Nr. 519).....	752
Mai	18.	Endr. i forskrift om biocider (biocidforskriften) (Nr. 520).....	752
Mai	18.	Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (Nr. 521).....	753
Mai	21.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, lagring, import og eksport av oksesæd (Nr. 523).....	754
Mai	5.	Endr. i forskrift om medisinsk utstyr (Nr. 525).....	755
Mai	22.	Endr. i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2015–2016 (Nr. 526).....	756
Mai	26.	Endr. i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater (Nr. 528).....	757
Mai	19.	Endr. i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot (Nr. 543).....	776
Mai	20.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 (Nr. 544).....	777
Mai	26.	Endr. i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Den europeiske union (EU) i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2015 (Nr. 548).....	779
Mai	26.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 (Nr. 549).....	779
Mai	28.	Endr. i forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket (Nr. 551).....	782
Mai	28.	Endr. i forskrift om engangsavgift på motorvogner (Nr. 552).....	782
Mai	28.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2015 (Nr. 557).....	787
Mai	29.	Endr. i forskrift om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) (Nr. 558).....	788
Mai	29.	Endr. i forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy m.m. (Nr. 559).....	788
Mai	29.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 560).....	789
Mai	28.	Endr. i forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy (Nr. 576).....	791
Juni	1.	Endr. i forskrift om regulering av eksporten av fisk og fiskevarer og forskrift om samordnet innkreving av avgift på fiskeeksport (Nr. 579).....	793
Juni	2.	Endr. i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler (Nr. 581).....	794
Juni	5.	Endr. i forskrift 16. desember 2005 nr. 1478 om foreldrebetaling i barnehager (Nr. 583).....	795
Juni	1.	Endr. i forskrift om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr (Nr. 587).....	807
Juni	4.	Endr. i forskrift om manntal for fiskarar og fangstmenn og forskrift om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv. (Nr. 589).....	814
Juni	4.	Endr. i forskrift om pyrotekniske artikler (Nr. 590).....	816
Juni	4.	Endr. i forskrift om krav til sporvei, tunnelbane, forstadsbane m.m. (kravforskriften) (Nr. 591).....	817
Juni	2.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 603).....	818
Juni	2.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 604).....	819
Juni	2.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2015 (Nr. 605).....	821

Juni	3.	Endr. i forskrift om elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata ved utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone, territorialfarvann og i fiskerisone ved Jan Mayen (Nr. 606).....	822
Juni	4.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 610).....	825
Juni	5.	Endr. i forskrift om bruk av kjøretøy (Nr. 612).....	831
Juni	5.	Endr. i forskrift om godkjenning av sykehus, bruk av betegnelsen universitetssykehus og nasjonale tjenester i spesialisthelsetjenesten (Nr. 614).....	831
Juni	5.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 (Nr. 615).....	832
Juni	5.	Endr. i forskrift om miljømessig sikkerhet for skip og flyttbare innretninger (Nr. 616).....	833
Juni	5.	Endr. i forskrift 18. desember 1987 nr. 984 om registrering av foretak (Nr. 617)	833
Juni	9.	Endr. i forskrift om eiendomsmegling (Nr. 618).....	834
Juni	9.	Endr. i forskrift 14. november 2014 nr. 1436 om endring i forskrift 23. november 2007 nr. 1318 om eiendomsmegling (Nr. 619).....	834
Juni	10.	Endr. i forskrift om krav til mastergrad (Nr. 620)	834
Juni	10.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester (Nr. 621)	835
Juni	12.	Endr. av forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser og forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) (Nr. 622)	835
Juni	8.	Endr. i utlendingsforskriften (behandling av omgjøringsanmodning fremmet fra utlandet i saker som omfatter lengeværende barn som ble tvangsreturnert i perioden 1. juli 2014 til 18. mars 2015) (Nr. 624).....	838

Diverse 2015

Mai	5.	Opph. av bestemmelser om hva som skal regnes for vesentlig lavere alder enn den som gir størst gjennomsnittlig masseproduksjon og om hva som skal regnes for vesentlig lavere skogproduksjon enn hva grunnens produksjonsevne betinger (Nr. 482)	721
Apr.	23.	Endr. i vedtekter for Norsk Tipping AS (Nr. 517)	751
Mai	19.	Opph. av forskrift om krav til byggverk og produkter til byggverk (TEK) (Nr. 542).....	776
Mai	28.	Deleg. av myndighet til kommunen og fylkesmannen etter plantevernmidelforskriften (Nr. 555).....	783
Mai	28.	Instruks til kommune og fylkesmann om utøvelse av delegert myndighet etter plantevernmidelforskriften (Nr. 556)	784
Mai	29.	Endr. i instruks for håndtering av bygge- og leiesaker i statlig sivil sektor 20. januar 2012 nr. 39 (Nr. 586).....	803

Rettelser

		Nr. 8/2011 s. 1201–1202 (i forskrift 16. august 2011 nr. 849 om krav til teknisk standard for flytende akvakulturanlegg (NYTEK-forskriften)).....	838
		Nr. 14/2011 s. 1923 (i forskrift 6. desember 2011 nr. 1356 om utforming og innretning av arbeidsplasser og arbeidslokaler (arbeidsplassforskriften)).....	838
		Nr. 3/2013 s. 406 (i forskrift 4. februar 2013 nr. 139 om endring i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler).....	839
		Nr. 18/2014 s. 3031 (i forskrift 19. desember 2014 nr. 1846 om etablering og gjennomføring av Det felles europeiske luftrom).....	839
		Nr. 2/2015 s. 291 (i forskrift 10. mars 2015 nr. 224 om endring i forskrift 28. november 2014 nr. 1497 om matinformasjon til forbrukerne (matinformasjonsforskriften)).....	839

		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 9. juli 2015

Nr. 5

12. mai. Lov nr. 27 2015

Lov om forsvunne personar

Prop.18 L (2014–2015), Innst.183 L (2014–2015), Lovvedtak 47 (2014–2015). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 17. og 24. mars 2015. Fremja av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

Følgjande lov opphevast:

Lov 23. mars 1961 nr. 1 om forsvunne personer m.v.

Endringar i følgjande lover:

- 1 Lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m.
- 2 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).
- 3 Lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr.

Kapittel 1. Allmenne føresegner

§ 1. Kva lova gjeld

Denne lova gir reglar om forvaltning av eigedelane til ein person som er forsvunnen. Lova gir òg reglar om korleis ein skal gå fram for å avgjere om ein person skal reknast for å vere død, verknaden av ei slik avgjerd og reglar om attendeføring av personen sine eigedelar dersom personen seinare kjem til rette.

§ 2. Jurisdiksjon og lovval

Ei sak etter lova her om at ein person skal reknast for å vere død, kan reisast i Noreg dersom den forsvunne personen hadde vanleg bustad her da han eller ho forsvann.

Om den forsvunne ikkje hadde vanleg bustad i Noreg, kan det likevel reisast sak her om han eller ho har late etter seg formue i riket, men da berre med verknad for denne formuen. Det same gjeld om saka av andre grunnar er knytt til Noreg på ein slik måte at det er rimeleg at ho blir reist her, og det blir godtgjort at det ikkje er eller vil bli reist sak i ein annan stat der det er meir føremålstenleg å avgjere saka.

Saker om forsvunne personar som høyrer under norsk avgjerdsrett, skal avgjerast etter norsk lov.

§ 3. Vernetting

Ei sak om at ein person skal reknast for å vere død, skal reisast ved tingretten i den rettskrinsen der den forsvunne hadde sitt allmenne vernetting.

Saker som blir reist i Noreg etter § 2 andre ledd første punktum fordi den forsvunne har formue i Noreg, skal reisast i Oslo rettskrins. Eig den forsvunne fast eigedom i Noreg, skal saka likevel reisast ved tingretten i den rettskrinsen der den faste eigedomen ligg.

Saker som blir reiste i Noreg etter § 2 andre ledd andre punktum, skal reisast i Oslo rettskrins.

Kapittel 2. Forvaltning av buet til ein forsvunnen person o.a.

§ 4. Melding om forsvinning

Om ein person som hadde vanleg bustad i Noreg, er forsvunnen, skal ektemaken, sambuaren, slektningane eller offentlig myndigheit melde frå til tingretten der den forsvunne hadde sitt allmenne vernetting. Andre som kjenner til forsvinninga, kan òg gi slik melding.

§ 5. Oppnemning av verje

Om ikkje retten straks gir orskurd etter § 8, skal retten melde frå til fylkesmannen om forsvinninga.

Fylkesmannen oppnemner ei verje om dette trengst for å tryggje interessene til den forsvunne. Dersom den forsvunne har ektemake eller sambuar eller ein fullmektig til å ta seg av interessene sine, bør fylkesmannen gjere vedtak om at ektemaken, sambuaren eller fullmektigen skal tryggje interessene til den forsvunne om dei er eigna til det.

Fylkesmannen fastset om verja skal ha betalt for oppdraget, og kor mykje. Denne betalinga og utlegg i samband med oppdraget som verje skal dekkjast av egedelane til den forsvunne personen.

Reglane i lov om vergemål gjeld tilsvarende så langt dei høver.

§ 6. *Forvaltning av egedelane til den forsvunne*

Egedelane til den forsvunne skal forvaltast som egedelane til personar under verjemål.

Om det let seg gjere, skal verja ta arvingane med på råd ved viktige avgjerder som sal av fast eigedom eller større utbetalingar.

§ 7. *Avgrensa utbetaling*

Fylkesmannen kan gjere vedtak om ei avgrensa utbetaling av den forsvunne sine egedelar jamvel om det ikkje straks kan givast orskurd etter § 8, dersom den forsvunne hadde plikt til underhald av ektemake eller barn eller ei slik utbetaling trengst av andre grunnar.

Kapittel 3. Orskurd om død

§ 8. *Dødsorskurd når det ikkje er grunn til å tvile på at personen er død*

Om ein person er forsvunnen under slike omstende at det ikkje er grunn til å tvile på at personen er død, kan tingretten straks treffe avgjerd om at personen skal reknast for å vere død.

Krav om avgjerd etter første ledd kan setjast fram av ektemaken, sambuaren, arvingen eller andre som kan vise til at dei verkeleg treng ei slik avgjerd. Kravet skal setjast fram skriftleg.

Retten treff avgjerda etter første ledd ved orskurd. Reglane i tvisteloven gjeld så langt dei høver.

§ 9. *Dødsorskurd i andre høve*

Om ein person er forsvunnen under slike omstende at personen høgst sannsynleg er død, kan det reisast sak om at den forsvunne skal reknast for å vere død, når det har gått eitt år etter det siste tidspunktet da ein visste at personen var i live.

Det kan likevel straks reisast sak som nemnd i første ledd, dersom personen forsvann i samband med ein naturkatastrofe, ei anna stor ulukke, stridshandling eller ei anna ytre hending som skapte stor livsfare, og det av den grunn er høgst sannsynleg at personen er død.

I andre tilfelle enn dei som er nemnde i første og andre ledd, kan sak om at ein person skal reknast for å vere død, reisast når det har gått fem år etter det siste tidspunktet da ein visste at personen var i live.

Retten treff avgjerda ved orskurd. Reglane i tvisteloven gjeld så langt dei høver. Orskurden skal gå ut på at personen skal reknast for å vere død, eller at kravet ikkje blir tatt til følge.

§ 10. *Framsetjing av krav om dødsorskurd etter § 9*

Sak etter § 9 skal reisast ved at krav om dødsorskurd blir satt fram skriftleg for tingretten. Ektemaken, sambuaren eller arving til den forsvunne kan krevje slik orskurd. Andre kan krevje orskurd etter § 9 første og tredje ledd dersom dei kan vise til at dei verkeleg treng ei avgjerd om at personen skal reknast for å vere død.

§ 11. *Handsaming av saker etter § 9*

I sak etter § 9 skal tingretten kalle den forsvunne inn etter reglane i domstoloven § 181 med eit varsel på minst tre månader. Innkallinga skal oppmode den som har opplysingar om den forsvunne, om å gi opplysingane til retten. Retten skal av eige tiltak søkje å skaffe opplysingar som kan sikre ei rett avgjerd.

Retten skal gi melding til verja eller fullmektigen til den forsvunne om innkallinga. Om det let seg gjere, skal retten òg gi slik melding til dei som kan setje fram krav etter § 10.

Sakskostnadene skal dekkjast av staten om ikkje retten avgjer at dei skal dekkjast av egedelane til den forsvunne.

§ 12. *Rettsmiddel*

Den avgjerda går imot, dei som er nemnde i § 10, og verja eller fullmektigen kan anke orskurd etter § 8 eller § 9 og krevje at saka blir opna på nytt.

§ 13. *Dødsdagen*

Ein orskurd etter § 8 eller § 9 skal fastsetje den dagen den forsvunne personen skal reknast som død. Dette skal om mogeleg vere den dagen den forsvunne mest truleg døydde, og elles den siste dagen i den månaden ein tidlegast kunne reise sak etter § 9.

§ 14. *Rettskraft*

Ein rettskraftig orskurd etter § 8 eller § 9 verkar for og mot alle og skal leggjast til grunn i alle forhold der det har noko å seie om den forsvunne er i live eller ikkje etter den dagen orskurden fastset som dødsdagen.

Ei avgjerd etter § 2 andre ledd første punktum har berre verknad for denne formuen.

Kapittel 4. Verknaden av ein orskurd om død

§ 15. *Handsaming av buet og skifte*

Når ein orskurd etter § 8 eller § 9 er blitt endeleg, skal buet til den forsvunne handsamast som om den forsvunne var død på dagen som er rekna som dødsdagen etter § 13. Fristane i skifteloven gjeld i desse tilfella frå det tidspunktet det tidlegast var mogeleg å få buet skifta.

Er nettoformuen til den forsvunne mindre enn fire gonger grunnbeløpet i folketrygda, kan ektemaken eller arvingane krevje at buet skal handsamast som om den forsvunne var død utan dødsorskurd så snart fristen etter § 9 første ledd er gått ut. Tingretten fastset i så fall dødsdagen etter reglane i § 13.

§ 16. Skifte etter fem år

Er det gått fem år sidan det siste tidspunktet da ein visste at den forsvunne var i live, utan at eigedelane som er til forvaltning etter § 6, er skifta, skal den som forvaltar eigedelane, gi melding til tingretten. Tingretten skal handsame eigedelane som om den forsvunne var død. Buet skal delast mellom dei som er arvingar etter den forsvunne når femårsfristen går ut. Arvingane skal varslast ved innkalling etter reglane i skifteloven § 72. Om ingen melder seg som arving, gjeld arvelova § 46 tilsvarende.

§ 17. Verknader for ekteskapet

Når ein orskurd etter § 8 eller § 9 er rettskraftig, er ekteskapet oppløyst dersom ektemaken etter den forsvunne giftar seg på nytt. Dette gjeld jamvel om avgjerda seinare blir oppheva eller endra. Har ektemaken ikkje gifta seg på nytt, står ekteskapet ved lag om det viser seg at den forsvunne lever.

Kapittel 5. Attendeføring fordi den forsvunne har kome til rette o.a.

§ 18. Frist for attendeføring

Den forsvunne kan innan 20 år frå dagen som er rekna som dødsdagen etter § 13, krevje eigedelane sine att frå dei som arva han eller henne. Om forsvinninga var frivillig, er fristen 10 år.

Dei rette arvingane kan innan 10 år frå dagen som er rekna som dødsdagen etter § 13, krevje arv utlevert om det blir godtgjort at den forsvunne døyde på eit anna tidspunkt enn det som var lagt til grunn ved delinga av buet.

§ 19. Kva som skal først attende

Ingen arving har plikt til å gi att meir enn han eller ho har mottatt. Er den mottatte arven avhenda eller forbrukt, er arvingen ansvarleg for verdien på det tidspunktet tingen blei avhenda eller forbrukt, men ikkje for meir enn verdien av ein like god ting av same slag på tidspunktet da kravet blir sett fram. Kravet skal setjast ned eller falle bort når det er urimeleg på grunn av levkåra eller stoda elles at arvingen skal svare fullt ut for eigedelar som han eller ho ikkje lenger har. Er arven gått tapt utan at arvingen er skuld i tapet, er arvingen fritaken for plikta til attendeføring.

Inntekt som er tent opp av formuen før kravet om attendeføring er sett fram, treng arvingen ikkje å gi attende.

Er ein eigedel avhenda, skal den som har tatt over eigedelen, levere eigedelen attende etter reglane i første og andre ledd dersom han eller ho ikkje var i god tru på tidspunktet for ervervet.

§ 20. Utbetalt forsikring

Ein forsikringssum som er utbetalt etter ein dødsorskurd etter § 8 eller § 9, kan ikkje krevjast att jamvel om det viser seg at den forsvunne lever, eller at han eller ho døyde på eit slikt tidspunkt at forsikringssummen ikkje skulle vore utbetalt. Dette gjeld likevel ikkje om det er klårt urimeleg at den som har fått utbetalt summen, får behalde han. Når det er gått 20 år sidan dagen som er rekna som dødsdagen etter § 13, kan forsikringssummen uansett ikkje krevjast attende.

Dersom forsikringssummen kan krevjast attende, kan kravet setjast ned eller falle bort etter reglane i § 19 første ledd. Beløp som selskapet ikkje kan få attende frå mottakaren, skal gå til frådrag i det forsikringsselskapet har plikt til å dekkje.

Forsikringsselskapet kan rekne forsikringsforholdet som opp- og avgjort ved den utbetalinga som er skjedd på grunnlag av dødsorskurden. I så fall overtar personen som har kome attende, kravet til forsikringsselskapet.

§ 21. Pensjon og andre offentlege stønader

Trygdeytningar, livrente eller annan offentlig eller privat stønad som er utbetalt etter ein dødsorskurd etter § 8 eller § 9, kan ikkje krevjast att frå mottakaren, jamvel om det viser seg at den forsvunne lever. Det som er utbetalt, skal gå til frådrag i krav på stønad frå personen som har kome att, for den tida han eller ho har vore forsvunnen.

§ 22. Oppheving av orskurd om død

Retten kan oppheve ein orskurd om død etter stemning frå personen som etter orskurden er rekna som død.

Kapittel 6. Sluttføresegner

§ 23. Når lova gjeld frå. Overgangsføresegner

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

Lova gjeld for avgjerder som blir trefte etter iverksetjinga av lova jamvel om forsvinninga skjedde før. Ei etablert ordning for forvaltning av eigedelane til den forsvunne skal først vidare etter den nye lova, om ikkje fylkesmannen fastset noko anna. Reglane om attendeføring av eigedelar etter kapittel 5 i lova her gjeld om den forsvunne kjem att etter iverksetjinga av lova.

Kongen kan fastsetje overgangsføresegner.

§ 24. Endringar i andre lover

Frå den tida lova trer i kraft blir det gjort følgjande endringar i andre lover:

1. Lov 23. mars 1961 nr. 1 om forsvunne personer mv. blir oppheva.

2. I lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m. skal nytt kapittel XIII A lyde:

Kapittel XIII A. Fråverande arving.

§ 75 a. Ein arving skal ikkje reknast med under skiftet om det ikkje er sikkert at arvingen har overlevd arvelataren, jf. § 72 første ledd.

Viser det seg seinare at arvingen overlevde arvelataren, kan arvingen eller – om arvingen er død – hans eller hennar arvingar innan ti år etter arvefallet krevje arven frå dei som har fått han. Gjeld det arv i eit bu som er overteke av den attlevande ektemaken eller sambuaren etter reglane om uskifte i kapittel III og kapittel III A, blir fristen rekna først frå det tidspunktet den attlevande ektemaken eller sambuaren døyr. Har den attlevande ektemaken eller sambuaren skift tidlegare, skal fristen reknast frå det tidspunktet skiftet var slutt. Er arvingen ved orskurd sagt å vere død, jf. lov om forsvunne personar §§ 8 eller 9, gjeld fristen i same lov § 18 dersom han går ut før fristen som er nemnd foran. Kravet om attendeføring følgjer elles reglane i lov om forsvunne personar § 19.

§ 75 b. Er ein arving forsvunnen etter at arven er fallen, eller er arvingen fråverande utan kjend opphaldsstad, skal arvingen få arven utlagd på skiftet om ikkje anna følgjer av § 75 c. Reglane i lov om forsvunne personar kapittel 2 om forvaltning av den forsvunne sine egedelar og oppnemning av verje gjeld tilsvarende.

§ 75 c. Er arven til ein forsvunnen arving som nemnd i § 75 b, mindre enn to gonger grunnbeløpet i folketrygda, og det heller ikkje er kjend at arvingen har annan formue, skal arvingen ikkje få arven utlagd når han eller ho har ektemake, sambuar eller slekt som har rett til arven etter lova, eller han eller ho har rådd over heile arven ved testament. Arven skal då gå til dei som var arvingar etter den forsvunne eller fråverande då arven fall. Ein forsvunnen eller fråverande arving kan ikkje krevje attende arv som er utlagd etter første punktum

3. I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker skal § 222 andre punktum lyde:

Reglene i lov om forsvunne personar § 6 får anvendelse så langt de passer.

4. I lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr blir § 10 første ledd nr. 8 oppheva.

12. mai. Lov nr. 28 2015

Lov om endringar i arvelova (avvikling av arveretten for staten til fordel for frivillig verksemd)

Prop.18 L (2014–2015), Innst.183 L (2014–2015), Lovvedtak 48 (2014–2015). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 17. og 24. mars 2015. Fremja av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

Endringar i følgjande lov:

Lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m.

I

I lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m. skal kapittel VII lyde:

Kapittel VII. Disponering av formuen når avdøde ikkje har arvingar.

§ 46. Har avdøde ikkje slektningar, ektemake eller sambuar som arvar han, og har han ikkje gjort testament om arven, skal nettoformuen fordelast til frivillig verksemd til fordel for barn og unge. Kongen kan i forskrift gi nærmare føresegner om ordninga for deling av formuen til slik verksemd.

I særlege høve kan departementet etter søknad avgjere at formuen heilt eller delvis skal fordelast til slektningar eller andre som har stått avdøde nær. Kongen kan i forskrift gi nærmare føresegner om slik deling av formuen.

§ 47. Når det er slått fast at avdøde ikkje har arvingar, jf. § 46, treff departementet dei avgjerdene under skiftet som elles høyrer under lotteigarane, så som avgjerder om sal av fast eigedom og lausøyre. Departementet skal sjå til at utgiftene til buhandsaming, gravferd og gravlegat o.a. er dekte. Kongen kan i forskrift gi nærare føresegner om oppgåvene etter første og andre punktum.

II

1. Lova gjeld frå den tida Kongen fastset.
2. Kongen kan fastsetje overgangsføresegner.

12. mai. Lov nr. 29 2015

Lov om endringer i skadeserstatningsloven og voldsoffererstatningsloven (terminvis utbetaling av menerstatning)

Prop.47 L (2014–2015), Innst.188 L (2014–2015), Lovvedtak 50 (2014–2015). Stortingets første og andre gongs behandling hhv. 17. og 24. mars 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 13. juni 1969 nr. 26 om skadeserstatning.
- 2 Lov 20. april 2001 nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven).

I

I lov 13. juni 1969 nr. 26 om skadeserstatning gjøres følgende endringer:

§ 3–2 første ledd skal lyde:

Har skadelidte fått varig og betydelig skade av medisinsk art, svares særskilt menerstatning. Denne erstatning fastsettes under hensyn til menets medisinske art og størrelse og dets betydning for den personlige livsutfoldelse. Prognoser om forkortet levetid som følge av den ansvarsbetingende hendelsen skal ikke vektlegges ved fastsettelsen av erstatningen. Bestemmelsene i § 3–1 tredje ledd gjelder tilsvarende for så vidt ytelsene kan anses å gi kompensasjon for menet.

§ 3–9 skal lyde:

§ 3–9. (*engangsstatning eller terminvise beløp*)

Erstatning for personskade og tap av forsørger fastsettes til en engangssum, med mindre retten av særlige grunner finner å burde fastsette erstatningen helt eller delvis til terminbeløp. Ved fastsettelse av menerstatning anses prognoser om forkortet levetid som følge av den ansvarsbetingende hendelsen ikke som en særlig grunn etter første punktum. For betaling av terminbeløp kan den erstatningsansvarlige pålegges å stille sikkerhet. Når det finnes grunn til det, kan tingretten i den rettskrets der skadelidte har alminnelig verneing, etter begjæring av en part ved kjennelse helt eller delvis omgjøre terminbeløp til engangsstatning.

II

I lov 20. april 2001 nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. skal § 5 første ledd lyde:

Har skadelidte fått varig og betydelig skade av medisinsk art, svares særskilt menerstatning. Erstatningen fastsettes under hensyn til menets medisinske art og størrelse og dets betydning for den personlige livsutfoldelse. Prognoser om forkortet levetid som følge av den ansvarsbetingende hendelsen skal ikke vektlegges ved fastsettelsen av erstatningen. Det gis ikke menerstatning ved lavere uførhetsgrad enn 15 %.

III

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.
2. Loven gjelder for tilfeller der den erstatningsbetingede hendelsen finner sted etter ikrafttreddelsen.

12. mai. Lov nr. 30 2015

Lov om endringer i sjøloven (erstatningsansvar ved transport av farlig gods m.m.)

Prop.46 LS (2014–2015), Innst.182 L (2014–2015), Lovvedtak 51 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 17. og 24. mars 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

Endringer i følgende lov:

Lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven).

I

I lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten gjøres følgende endringer:

§ 173 nr. 2 skal lyde:

- 2) krav i anledning oljesøl av den art som er nevnt i §§ 191 og 207, og krav i anledning skade som nevnt i § 211;

§ 175 nr. 1 til 3 skal lyde:

- 1) For krav i anledning personskade tilføyet skipets egne passasjerer er ansvarsgrensen 250 000 SDR multiplisert med det antall passasjerer som skipet ifølge sitt sertifikat har adgang til å føre.
- 2) For andre krav i anledning av personskade er ansvarsgrensen 3.020.000 SDR. For skip med tonnasje på mer enn 2.000 tonn forhøyes ansvarsgrensen slik:
for hvert tonn fra 2.001 til 30.000 tonn, med 1208 SDR,
for hvert tonn fra 30.001 til 70.000 tonn, med 906 SDR, og
for hvert tonn over 70.000 tonn, med 604 SDR.
- 3) Ansvarsgrensen for alle andre krav, samt udekket rest av krav som nevnt i nr. 2, er 1.510.000 SDR. For skip med tonnasje på mer enn 2.000 tonn forhøyes ansvarsgrensen slik:
for hvert tonn fra 2.001 til 30.000 tonn, med 604 SDR,
for hvert tonn fra 30.001 til 70.000 tonn, med 453 SDR,
for hvert tonn over 70.000 tonn, med 302 SDR.

§ 182 b første ledd skal lyde:

Utenlandsk skip som ikke har slikt sertifikat som nevnt i § 182 a, kan bortvises fra norske havner av Sjøfartsdirektoratet. Blir et utenlandsk skip bortvist, skal Sjøfartsdirektoratet foreta notifikasjon om bortvisningen i henhold til direktiv 2009/20/EF.

§ 193 skal lyde:

§ 193. Kanalisering av ansvar m.m.

Erstatningskrav mot skipets eier for forurensningsskade kan bare fremsettes etter reglene i dette kapitlet.

Erstatningskrav for forurensningsskade kan ikke gjøres gjeldende mot:

- a) medlem av besetningen, ansatte hos eieren eller andre som eieren svarer for,
- b) losen eller en annen person som utfører tjeneste for skipet,
- c) rederen eller disponenten hvor disse ikke eier skipet, samt enhver befrakter, sender, avlaster, eier eller mottaker av lasten,
- d) noen som utfører berging med samtykke fra skipets side eller på oppdrag av offentlig myndighet,
- e) noen som treffer tiltak for å avverge eller begrense skade eller tap som er omfattet av § 191, eller
- f) ansatte hos personer som er omfattet av bokstav b, c, d og e, eller andre som personer som nevnt i bokstav b, c, d eller e svarer for, unntatt person som selv har voldt skaden ved forsett eller grov uaktsomhet, og med forståelse av at slik skade sannsynligvis ville oppstå.

Regressansvar for forurensningsskade kan ikke gjøres gjeldende mot noen som omfattes av reglene i andre ledd bokstav a, b, d, e eller f, med mindre vedkommende har voldt skaden forsettlig eller grovt uaktsomt og med forståelse av at slik skade sannsynligvis ville oppstå. For regress ellers gjelder alminnelige rettsregler.

Nytt kapittel 11 skal lyde:

Kapittel 11. Ansvar for skade voldt av farlig gods etter den internasjonale konvensjon om ansvar og erstatning for skade i forbindelse med sjøtransport av farlige og skadelige stoffer, 1996, som endret ved protokoll av 2010

§ 211. Definisjoner

Med farlig gods forstås i dette kapittel:

- a) olje som transporteres i bulk, som definert i regel 1 i vedlegg 1 til internasjonal konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, som endret ved protokoll av 1978, med senere endringer,
- b) skadelige flytende stoffer som transporteres i bulk, som definert i regel 1.10 i vedlegg II til internasjonal konvensjon om hindring av forurensning av skip, 1973, som endret ved protokoll av 1978, med senere endringer, og de stoffer og blandinger som inntil videre er klassifisert som forurensningskategori X, Y, eller Z etter regel 6.3 i nevnte vedlegg II,
- c) farlige, flytende stoffer som transporteres i bulk, og som er oppført i kapittel 17 i internasjonal kode for bygging og utrustning av skip som transporterer farlige kjemikalier i bulk, med endringer, og de farlige produkter som det er gitt foreløpige regler for lastehåndtering for, etter reglene i kodens punkt 1.1.6,
- d) farlige og skadelige stoffer, materialer eller gjenstander i pakket form som er omfattet av internasjonal kode for transport av farlig gods (IMDG-koden), med endringer,
- e) flytende gasser som er oppført i kapittel 19 i internasjonal kode for bygging og utrustning av skip som transporterer flytende gasser i bulk, med endringer, og de produkter som det er gitt foreløpige regler for lastehåndtering for, etter reglene i kodens punkt 1.1.6,
- f) flytende stoffer som transporteres som last i bulk med antennelsestemperatur som ikke overstiger 60 °C, målt ved prøve i lukket beholder,
- g) faste bulkklaster med farlige kjemiske egenskaper som omfattes av den internasjonale koden for transport av faste bulkklaster (IMSBC-koden), med endringer, i den utstrekning disse stoffene i pakket form ville være omfattet av internasjonal kode for transport av farlig gods (IMDG-koden) i kraft i 1996,
- h) rester fra forutgående bulktransport av stoffer som nevnt i bokstavene a til c og e til g i oppregningen her.

Med skip forstås i dette kapittel ethvert sjøgående fartøy eller annen flytende innretning på sjøen.

Med HNS i bulk forstås stoffer som er omfattet av bokstav a til c og e til h i første ledd. Med pakket HNS forstås stoffer som er omfattet av bokstav d i første ledd.

Med eier forstås for registrert skip den som står oppført i skipsregisteret som eier, eller, hvis skipet ikke er registrert, den som eier skipet. Eies skipet av en stat, gjelder § 191 femte ledd annet punktum tilsvarende.

Med sjøtransport forstås i dette kapitlet tiden fra godset ved lasting kommer inn i skipet eller i noen del av dets innretninger, og til godset ved lossing ikke lenger er i skipet eller noen del av dets innretninger. Blir skipets utstyr ikke brukt ved lasting eller lossing, begynner og slutter perioden når godset bringes over skipssiden.

Med HNS-konvensjonen forstås den internasjonale konvensjon 3. mai 1996 om ansvar og erstatning for skade ved sjøtransport av farlige og skadelige stoffer som endret ved protokollen 30. april 2010.

Med HNS-fondet forstås Det internasjonale erstatningsfond som etableres ved HNS-konvensjonen.

Med konvensjonsstat forstås i dette kapittel stat som er tilsluttet HNS-konvensjonen.

§ 212. Objektivt ansvar for skipets eier

Skipets eier er uansett skyld ansvarlig for skade som er voldt ved sjøtransport av farlig gods, og som skyldes de farlige egenskapene ved godset. Ansvar for skade oppstått ved en serie hendelser med samme opphav påhviler den som er eier ved den første hendelsen. Er skaden oppstått ved en hendelse som involverer to eller flere skip som hver for seg transporterer farlig gods, er hver eier ansvarlig, men slik at eierne hefter solidarisk for skade som ikke med rimelighet kan henføres til et bestemt skip.

Med skade forstås i dette kapittel:

- a) tap av menneskeliv eller personskade oppstått om bord eller utenfor skipet,
- b) tap av eller skade på eiendom utenfor skipet,
- c) tap eller skade ved forurensning av miljøet,
- d) utgifter, skade eller tap som følge av rimelige tiltak som er truffet etter en hendelse som forårsaker eller medfører umiddelbar og betydelig fare for skade som nevnt i bokstav a til c, og som har til formål å avverge eller begrense slik skade.

Skade ved forringelse av miljøet, jf. bokstav c, omfatter i tillegg til tapt fortjeneste likevel bare utgifter til rimelige tiltak for gjenoppretting som har vært eller vil bli foretatt.

Reglene i dette kapittel gjelder ikke:

- a) forurensningsskade som omfattes av § 191,
- b) skade voldt av radioaktivt materiale som nevnt i HNS-konvensjonen artikkel 4 nr. 3 bokstav b,
- c) erstatningskrav i henhold til kontrakt om sjøtransport av gods eller passasjerer,
- d) yrkesskadeerstatning eller ytelser fra folketrygden og tilsvarende krav etter rettsreglene her i riket eller fremmed stat for så vidt bestemmelsene i §§ 211 til 227 er uforenlige med de regler som ellers gjelder for slike krav.

Er det ikke mulig på rimelig måte å skille mellom skade voldt av farlig gods og skade voldt på annen måte, skal det legges til grunn at den samlede skaden er forårsaket av farlig gods. Dette gjelder ikke i den utstrekning det foreligger forurensningsskade som er omfattet av § 191, eller skade voldt av radioaktivt materiale som nevnt i HNS-konvensjonen artikkel 4 nr. 3 bokstav b.

§ 213. Ansvarsfritak

Reglene om ansvarsfritak og om lemping av ansvaret i § 192 gjelder tilsvarende for ansvaret etter § 212.

Eieren er videre fri for ansvar dersom det godtgjøres at senderen eller avlasteren har unnlatt å gi opplysninger om godsets farlige eller skadelige egenskaper, og at dette helt eller delvis har forårsaket skaden eller har ført til at eieren ikke har skaffet seg forsikring som nevnt i § 218. Dette gjelder bare dersom verken eieren eller noen ansatt eller andre som eieren svarer for, kjente eller med rimelighet burde ha kjent til godsets farlige eller skadelige egenskaper.

§ 214. Kanalisering av ansvar m.m.

Erstatningskrav mot skipets eier for skade etter § 212 kan bare fremsettes etter reglene i dette kapitlet.

Reglene om kanalisering av ansvar m.m. i § 193 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende for ansvaret etter § 212. Regelen om at erstatningskrav ikke kan gjøres gjeldende, jf. § 193, skal likevel ikke omfatte sender, avlaster, eier eller mottaker av lasten.

§ 215. Ansvarsbegrensning

For skade forårsaket av HNS i bulk er eierens ansvar etter § 212 begrenset til 10 millioner SDR for skip med tonnasje som ikke overstiger 2000 tonn. For skip med tonnasje på mer enn 2000 tonn økes ansvarsgrensen med:

- a) 1500 SDR pr. tonn fra 2001 til 50 000 tonn, og
- b) 360 SDR pr. tonn over 50 000 tonn.

Ansvarsgrensen kan likevel ikke i noe tilfelle overstige 100 millioner SDR.

For skade forårsaket av pakket HNS eller av både HNS i bulk og pakket HNS, eller hvor det ikke lar seg fastslå om skaden fra skipet er forårsaket av HNS i bulk eller pakket HNS, er eierens ansvar etter § 212 begrenset til 11,5 millioner SDR for skip med tonnasje som ikke overstiger 2000 tonn. For skip med tonnasje på mer enn 2000 tonn økes ansvarsgrensen med:

- a) 1725 SDR pr. tonn fra 2001 til 50 000 tonn, og
- b) 414 SDR pr. tonn over 50 000 tonn.

Ansvarsgrensen kan likevel ikke i noe tilfelle overstige 115 millioner SDR.

Begrensningen gjelder alt ansvar etter § 212 i anledning av samme hendelse eller serie av hendelser med samme opphav. For sakskostnader og forsinkelsesrenter av de erstatningsbeløpene som etter fordeling av begrensningsbeløpet skal utbetales til fordringshaverne, hefter eieren uten begrensning.

§ 194 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 216. Begrensningsfond og begrensningssøksmål

En eier som vil begrense sitt ansvar i samsvar med § 215, må opprette et begrensningsfond ved den domstol hvor sak om erstatning etter § 212 er reist eller i tilfelle kan reises. Når fondet er opprettet, kan eieren eller en skadelidende reisende begrensningssøksmål for å få fastslått ansvaret og fordelt ansvarsbeløpet.

Fondet skal fordeles forholdsmessig på alle fordringer oppstått ved samme hendelse eller serie av hendelser med samme opphav. Ved fordelingen av fondet skal krav i anledning av tap av menneskeliv og personskade ha fortrinnsrett

til dekning. Fortrinnsretten gjelder likevel ikke den del av summen av slike krav som overstiger to tredeler av fondsbeløpet. § 176 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 195 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

Har eieren opprettet begrensingsfond i samsvar med HNS-konvensjonen i en annen konvensjonsstat, har det samme virkning for eierens rett til ansvarsbegrensning som opprettelse av et fond ved en norsk domstol.

§ 217. Oppheving av arrest m.m.

Når eieren har rett til å begrense sitt ansvar etter § 215 og har opprettet et fond i samsvar med § 216, gjelder reglene i § 196 første ledd tilsvarende.

Bestemmelsen i første ledd gjelder tilsvarende når eieren har opprettet begrensingsfond i samsvar med HNS-konvensjonen i en annen konvensjonsstat, forutsatt at kravshaveren har adgang til den domstol eller myndighet som forvalter fondet, og dette faktisk er tilgjengelig for kravshaveren.

§ 218. Forsikringsplikt, sertifikat

Eieren av norsk skip plikter å ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet som dekker ansvaret etter § 212 opp til de grenser som er nevnt i § 215. Dette gjelder likevel ikke skip som er mindre enn 500 tonn og som ikke fører farlig gods som last. Det skal utstedes sertifikat som bekrefter at det foreligger slik forsikring eller sikkerhet som kreves i første punktum. Uten gyldig sertifikat må skipet ikke seile under norsk flagg.

Utenlandsk skip som anløper eller forlater havn eller annen laste- eller losseplass i Norge eller på den norske del av kontinentalsokkelen, og som fører farlig gods som last, plikter å ha godkjent forsikring eller annen sikkerhet som dekker ansvaret etter § 212 opp til de grenser som er nevnt i § 215. Er skipet registrert i en konvensjonsstat, skal det ha sertifikat etter konvensjonen som viser at det foreligger forsikring eller annen sikkerhet. Annet punktum gjelder tilsvarende for skip registrert i en stat som ikke er konvensjonsstat.

For skip som eies av den norske stat eller av en annen stat, gjelder reglene i § 197 tredje ledd tilsvarende.

Departementet gir i forskrift nærmere regler om forsikring og sikkerhetsstillelse, herunder om hvilke vilkår forsikringen eller sikkerheten må oppfylle for å kunne godkjennes, samt om sertifikater og deres form, innhold, utstedelse og gyldighet, herunder at en institusjon eller organisasjon kan utstede sertifikat. Departementet kan i forskrift gjøre unntak fra plikten til å ha sertifikat etter første ledd for norske skip som ikke fører farlig gods.

§ 219. Sanksjoner mot forsømt forsikringsplikt m.m.

Reglene i § 199 gjelder tilsvarende når et skip ikke har påbudt forsikring eller annen sikkerhet eller påbudt sertifikat etter reglene i § 218.

§ 220. Krav mot forsikringsgiveren m.m.

Erstatningskrav etter § 212 kan reises direkte mot den som har ytet forsikring eller stillet sikkerhet for eierens erstatningsansvar (forsikringsgiveren). Forsikringsgiveren kan påberope begrensning av ansvaret etter § 215 selv om eieren ikke har rett til ansvarsbegrensning. § 200 første ledd tredje og fjerde punktum gjelder tilsvarende.

Forsikringsgiveren kan opprette begrensingsfond etter § 216 med samme virkning som om det var opprettet av eieren. § 200 annet ledd annet punktum gjelder tilsvarende.

§ 221. HNS-fondet

I tillegg til den erstatningen skadelidte kan få etter §§ 212 og 220, har skadelidte rett til erstatning fra HNS-fondet etter reglene i kapittel 3 i HNS-konvensjonen. HNS-konvensjonen kapittel 3 gjelder som lov.

For HNS-fondets regresskrav mot skipets eier og dennes forsikringsgiver gjelder § 214 første ledd og § 220 tilsvarende. For fondets regress ellers gjelder alminnelige rettsregler.

§ 222. Avgifter til HNS-fondet

Den som i kalenderåret, i havn eller annen losseplass innenfor norsk territorium, er mottaker av mer enn 20 000 tonn HNS i bulk som transporteres som last om bord på skip, ikke medregnet gods som omfattes av annet og tredje ledd, skal betale slike avgifter til HNS-fondet som fondets organer fastsetter i samsvar med HNS-konvensjonen, og stille slik sikkerhet for avgifter som måtte bli bestemt.

Avgiftsplikten til HNS-fondet etter første ledd skal gjelde tilsvarende for den som i kalenderåret, i havn eller annen losseplass innenfor norsk territorium, er mottaker av

- a) mer enn 20 000 tonn faste bulklaste som nevnt i § 211 første ledd bokstav g,
- b) mer enn 20 000 tonn LPG (kondensert hydrokarbongass),
- c) mer enn til sammen 150 000 tonn råolje eller tunge fyringsoljer eller tunge destillater som definert i 1992-fondskonvensjonen artikkel 1 nr. 3, og som for denne oljen er pliktig til å betale avgifter til Det internasjonale erstatningsfond (1992) etter reglene i § 202, eller
- d) mer enn 20 000 tonn olje i bulk som ikke omfattes av bokstav c, og som er opplistet i vedlegg I til internasjonal konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, med senere endringer.

Avgiftsplikten til HNS-fondet skal også gjelde tilsvarende for den som i kalenderåret var mottaker av LNG-last (flytende naturgass) om bord på skip, som ble losset ved en havn eller annen losseplass i norsk territorium. Dersom mottakeren har inngått avtale med den som var eier av lasten umiddelbart før lossing i norsk territorium, om at det er eieren av lasten som skal betale avgiftene til HNS-fondet etter første ledd, og mottakeren har informert departementet

om at en slik avtale eksisterer, skal likevel lasteieren være avgiftspliktig til fondet. Ved slik avtale er mottakeren ansvarlig for å betale avgiften til fondet dersom eieren av lasten ikke gjør det.

Som mottaker etter første ledd, annet ledd bokstav a, b og d samt tredje ledd regnes den som fysisk mottar godset. Dersom den som fysisk mottar godset, gjør dette på oppdrag av en annen person som er undergitt en konvensjonsstats jurisdiksjon, skal likevel oppdragsgiveren anses som mottaker hvis HNS-fondet underrettes om hvem som er oppdragsgiver. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om hva som skal regnes som slikt oppdrag som er omfattet av annet punktum.

Dersom felles kontrollerte selskaper eller to eller flere mottakere som står i nært interessefellesskap med hverandre, innenfor norsk territorium mottar farlig gods som til sammen utgjør avgiftspliktige mengder last etter reglene i første og annet ledd, skal hver mottaker betale avgifter for det kvantum som den enkelte har mottatt. Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om når nært interessefellesskap og felles kontrollerte selskaper foreligger, herunder gjøre unntak fra første til tredje punktum.

Gods som er overført direkte eller i havn eller losseplass fra et skip til et annet skip som ledd i sjøtransporten fra den opprinnelige lastehavnen og til den endelige havnen eller losseplassen (gods i transitt), skal anses mottatt i den endelige havnen eller losseplassen. Om den endelige havnen eller losseplassen for gods i transitt er utenfor norsk territorium, omfattes godset ikke av avgiftsplikten etter paragrafen her.

Bestemmelsen gjelder ikke for Svalbard. Kongen kan gi forskrifter om bestemmelsens anvendelse på Svalbard, og kan fastsette særlige regler under hensyn til de stedlige forhold.

§ 223. Rapporteringsplikt

Den som etter reglene i § 222 er avgiftspliktig til HNS-fondet, skal føre opptegetninger over mengder og typer farlig gods som vedkommende er avgiftspliktig for. Opptegetningene for et kalenderår skal rapporteres til departementet innen 1. februar det påfølgende året, eller innen en annen frist som departementet fastsetter i forskrift.

Der det er inngått avtale som nevnt i § 222 tredje ledd annet punktum om avgiftsplikten for LNG, påhviler rapporteringsplikten etter første ledd uansett den som er mottaker av lasten, som også skal rapportere om navn og adresse på den som er avgiftspliktig etter avtalen.

Første ledd gjelder tilsvarende for den som i kalenderåret i havn eller annen losseplass innenfor norsk territorium er mottaker av 15 000 tonn farlig gods som nevnt i § 222 første ledd og annet ledd bokstav a, b og d.

All relevant dokumentasjon om mottaket av farlig gods, herunder dokumentasjon som gjelder oppdrag og interessefellesskap som nevnt i § 222 tredje og fjerde ledd, skal gjøres tilgjengelig for undersøkelse av den myndighet departementet bestemmer. Den som har rapporteringsplikt etter bestemmelser gitt i eller i medhold av første til tredje ledd, jf. sjette ledd, samt den som er involvert i oppdrag og interessefellesskap som nevnt i første punktum i leddet her, skal gi nødvendig bistand ved slike undersøkelser og gi slike opplysninger og kopier av dokumenter mv. som myndigheten anmoder om.

Departementet kan i forskrift pålegge personer nevnt i første til tredje ledd å oppbevare i et visst antall år relevante opptegetninger og dokumentasjon vedrørende mottaket av farlig gods.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om rapporteringsplikten etter første til tredje ledd og undersøkelser etter fjerde ledd, herunder regler som utfyller eller gjør unntak fra bestemmelsene i denne paragraf, samt nærmere bestemmelser om hvilken informasjon som skal rapporteres til departementet.

Departementet kan ilegge et foretak overtredelsesgebyr dersom foretaket eller noen som har handlet på foretakets vegne, overtrer bestemmelse gitt i eller i medhold av paragrafen her. Det gjelder selv om ingen enkeltperson har utvist skyld. Departementet kan i forskrift gi regler om utmåling av overtredelsesgebyr.

Bestemmelsen gjelder ikke for Svalbard. Kongen kan gi forskrifter om bestemmelsens anvendelse på Svalbard, og kan fastsette særlige regler under hensyn til de stedlige forhold.

§ 224. Norske domstolers kompetanse

Søksmål mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver om ansvar etter §§ 212 og 220 hører under norsk domstol dersom skade er oppstått her i riket eller i norsk økonomisk sone, eller tiltak er foretatt for å avverge eller begrense slik skade.

Søksmål som gjelder eierens eller forsikringsgiverens ansvar etter §§ 212 og 220 for skade som nevnt i annet punktum i leddet her, og som utelukkende er oppstått utenfor riket og utenfor territoriet til en annen stat, kan reises her i riket når:

- a) skipet er registrert her i riket,
- b) eieren har sin bopel eller hovedforretningssted her i riket, eller
- c) begrensingsfond er opprettet ved norsk domstol.

Første punktum gjelder skade som nevnt i § 212 annet ledd bokstav a og b samt utgifter, skade eller tap som nevnt i § 212 annet ledd bokstav d som gjelder slik skade, når skaden er forårsaket av et stoff transportert om bord i et skip som er registrert i en kontraherende stat.

En domstol som er kompetent etter første eller annet ledd, kan pådømme alle krav vedrørende samme hendelse eller serie av hendelser med samme opphav. Dette gjelder også krav i anledning av skade oppstått utenfor riket.

Begrensningssøksmål, herunder søksmål om fordeling av begrensingsfond, kan bare reises i riket når fondet er opprettet ved norsk domstol. Søksmål reises ved domstol der fondet er opprettet.

§ 225. Søksmål m.m. vedrørende HNS-fondet

Søksmål mot HNS-fondet om erstatning etter § 221 kan reises ved norsk domstol bare i tilfelle som nevnt i § 224 første og annet ledd, og bare dersom søksmål mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver i anledning av samme skade ikke tidligere er reist i en annen konvensjonsstat.

Er søksmål etter § 224 første eller annet ledd reist mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver, kan søksmål mot HNS-fondet i anledning av samme skade bare reises ved samme domstol. For øvrig kan søksmål mot HNS-fondet bare reises ved domstol hvor søksmål etter § 224 første eller annet ledd kunne ha vært reist. Tilsvarende gjelder søksmål om erstatning fra HNS-fondet i tilfelle hvor det ikke er klarlagt hvilket skip som transporterte det farlige godset som har voldt skaden.

HNS-fondet kan intervensere som part i enhver sak mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver om erstatning etter dette kapittel og blir ved slik intervensjon bundet av dommen.

Når erstatningssak er reist mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver, kan hver av sakens parter ved brev varsle HNS-fondet om saken. Brevet besørgeres sendt av retten som rekommandert brev til fondets direktør. Har HNS-fondet fått slikt varsel i så god tid at det effektivt har kunnet vareta sine interesser, blir det bundet av rettskraftig dom i saken.

HNS-fondet kan reise søksmål her i riket i anledning krav på avgift etter konvensjonen.

§ 226. Anerkjennelse og fullbyrding av utenlandsk dom

Rettskraftig dom mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver har bindende virkning her i riket og kan fullbyrdes her når den er tvangskraftig, såfremt dommen er avsagt i en konvensjonsstat og av en domstol som er kompetent til å avgjøre saken etter artikkel 38 i HNS-konvensjonen.

Tilsvarende gjelder dom mot HNS-fondet som er avsagt i en konvensjonsstat eller i en stat der HNS-fondet har sitt sete, dersom domstolen er kompetent til å avgjøre saken etter artikkel 39 i HNS-konvensjonen.

§ 227. Virkeområde

Reglene i dette kapittelet gjelder:

- a) ansvaret for skade voldt av farlig gods som er transportert i skip som last, og som er oppstått her i riket eller innenfor territoriet til annen konvensjonsstat,
- b) ansvaret for skade som omfattes av § 212 annet ledd bokstav c (forurensningsskade), som er voldt av farlig gods som er transportert i skip som last, og som er oppstått i norsk økonomisk sone eller i økonomisk sone til en annen konvensjonsstat, eller, for stat som ikke har opprettet slik sone, i et område som nevnt i § 206 annet ledd,
- c) ansvaret for skade som omfattes av § 212 annet ledd bokstav a og b som er oppstått utenfor riket og territoriet til annen stat, dersom skaden er voldt av farlig gods transportert som last i skip registrert her i riket eller i annen konvensjonsstat eller, hvis skipet ikke er registrert, i skip som kan føre en konvensjonsstats flagg,
- d) tiltak for å avverge eller begrense skade som nevnt i bokstav a til c, uansett hvor tiltaket er satt i verk.

Reglene i dette kapittelet gjelder ikke for krigsskip eller andre skip som eies eller brukes av en fremmed stat, og som på det tidspunkt da skade ble voldt av farlig gods, utelukkende brukes i statlig ikke-kommersiell øyemed. §§ 212 til 215 gjelder likevel når skade er oppstått her i riket eller i norsk økonomisk sone, eller det er truffet tiltak for å avverge eller begrense slik skade.

§ 231 første ledd første punktum skal lyde:

Reglene i dette kapittel gjelder begrensingsfond som opprettes etter § 177 (globalfond), § 195 (oljeskadefond etter 1992-ansvarskonvensjonen), § 216 (begrensingsfond etter HNS-konvensjonen), samt etterfølgende begrensningssøksmål.

§ 232 nye femte og sjette ledd skal lyde:

Begrensingsfond etter HNS-konvensjonen skal tilsvare ansvarsbeløpet etter § 215.

Rentetillegget for krav som nevnt i fjerde og femte ledd, skal anses som en del av det erstatningskrav som skal dekkes av Det internasjonale erstatningsfond (1992) og Det internasjonale tilleggsfond (2003) etter § 201 og av HNS-fondet etter § 221.

§ 240 annet punktum skal lyde:

Søksmål kan reises av person som nevnt i § 177 tredje ledd første punktum, § 195 første ledd annet punktum eller § 216 første ledd annet punktum.

§ 244 første ledd skal lyde:

Når samtlige tvister er avgjort, skal retten ved dom fordele fondet etter reglene i § 176, § 195 eller § 216. Fordelingen skjer på grunnlag av pålydende av hver fordring med tillegg av forsinkelsesrente i henhold til alminnelige rettsregler.

§ 430 skal lyde:

§ 430. Virkeområde og ufravikelighet

Reglene i §§ 411 til 417, § 418 a, §§ 419 til 429 og § 501 første ledd nr. 4 til 6 kan ikke ved forhåndsavtale fravikes til skade for passasjeren

- a) i innenriksfart i Norge, Danmark, Finland eller Sverige eller ved befordring til eller fra noen av disse stater, uansett om befordringen for øvrig er undergitt fremmed rett;
- b) ved annen befordring dersom alminnelige norske lovvalsregler medfører at befordringen er undergitt norsk rett.

Ny § 503 a skal lyde:

§ 503 a. Foreldelse etter kapittel 11

Krav om erstatning etter §§ 212 og 220 faller bort dersom søksmål ikke er reist innen tre år fra den dag da skadelidte kjente eller med rimelighet burde ha kjent til skaden og hvem som eide skipet.

Krav på erstatning fra HNS-fondet etter § 221 faller bort dersom søksmål ikke er reist eller prosessvarsel etter § 225 fjerde ledd avsendt til fondet innen tre år fra den dag da skadelidte kjente eller med rimelighet burde ha kjent til skaden.

Krav på erstatning som nevnt i første og annet ledd faller i alle tilfelle bort dersom søksmål ikke er reist innen ti år fra den dag da den hendelsen som forårsaket skaden, inntraff. Oppsto skade ved en serie av hendelser med samme opphav, regnes fristen fra dagen for den siste av hendelsene.

§ 505 annet punktum skal lyde:

Den skal omregnes til norske penger etter kronens verdi uttrykt i SDR den dag da betaling finner sted eller begrensingsfond opprettes etter kapittel 9, 10 eller 11.

II

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Endringene i sjøloven §§ 182 b, 193, 223 og 430 trer likevel i kraft straks. For øvrig kan Kongen sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
2. Reglene om ansvar og forsikring i sjøloven kapittel 11 får bare anvendelse på hendelser som inntreffer etter ikrafttreddelsen av §§ 212 og 218.
3. Departementet kan gi nærmere overgangsregler.

22. mai. Lov nr. 31 2015

Lov om endringer i tjenestepensjonsloven mv. (uførepensjon)

Prop.42 L (2014–2015), Innst.225 L (2014–2015), Lovvedtak 63 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 28. april og 5. mai 2015. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).
- 2 Lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon (foretakspensjonsloven).
- 3 Lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven).
- 4 Lov 21. desember 2005 nr. 124 om obligatorisk tjenestepensjon.
- 5 Lov 13. desember 2013 nr. 106 om tjenestepensjon (tjenestepensjonsloven).

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning skal § 3–13 nr. 8 lyde:

8. Taushetsplikten etter nr. 1 er ikke til hinder for at pensjonsinnretning som har offentlig tjenestepensjon eller tjenestepensjon etter foretakspensjonsloven, innskuddspensjonsloven eller tjenestepensjonsloven, gis elektronisk tilgang til opplysninger om brutto arbeidsinntekt for personer som mottar uførepensjon fra innretningen. Taushetsplikten gjelder tilsvarende for den som får opplysningene.

II

I lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon gjøres følgende endringer:

§§ 6–1 til 6–5 oppheves.

§ 6–6 skal lyde:

(1) Foretaket skal tegne forsikring som gir rett til premie- og innskuddsfritak under uførhet i samsvar med den faktiske graden av uførhet, tilsvarende premiefritak etter tjenestepensjonsloven § 2–1 annet ledd. Forsikringen skal omfatte alle medlemmer som ikke har fylt 67 år, og den skal gi premiefritak i samsvar med uførheten fram til medlemmet har fylt 67 år. Samlet opptjening av rett til alderspensjon på grunnlag av arbeidsinntekt og premiefritak skal ikke på noe tidspunkt overstige opptjening svarende til 100 prosent av full stilling.

III

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold skal § 2–4 lyde:

(1) Foretak som har alderspensjonsordning etter § 2–1, kan etter tjenestepensjonsloven tegne særskilt forsikring som kan gi uførepensjon til medlemmer som helt eller delvis mister inntektsevnen. Foretaket kan videre etter foretakspensjonsloven tegne særskilt forsikring som kan gi ytelser til barn og andre etterlatte av medlemmer som dør.

(2) Foretaket skal tegne forsikring som ved uførhet gir rett til innskuddsfritak i samsvar med den faktiske graden av uførhet, tilsvarende innskuddsfritak etter tjenestepensjonsloven § 2–1 annet ledd. Forsikringen skal omfatte alle medlemmer som ikke har fylt 67 år, og den skal gi innskuddsfritak i samsvar med den faktiske graden av uførhet fram til medlemmet har fylt 67 år. Samlet opptjening av rett til alderspensjon på grunnlag av arbeidsinntekt og innskuddsfritak skal ikke på noe tidspunkt overstige opptjening svarende til 100 prosent av full stilling.

(3) Første og annet ledd gjelder tilsvarende for foretak og frilansere som omfattes av § 2–3 annet ledd. Forsikring som gir innskuddsfritak i alderspensjonsordningen etter § 2–3 annet ledd, kan likevel ikke gi rett til innskudd som overstiger innskuddsgrensen i § 2–3 annet ledd.

IV

I lov 21. desember 2005 nr. 124 om obligatorisk tjenestepensjon skal § 4 tredje ledd lyde:

(3) Det skal i regelverket for pensjonsordningen fastsettes at det for medlemmer som blir uføre, skal være innskuddsfritak ved uførhet i samsvar med uføregraden dersom uføregraden er 20 prosent eller mer. Uføregraden fastsettes etter reglene i tjenestepensjonsloven § 8–4. Innskuddsfritaket løper så lenge uføregraden er 20 prosent eller mer, men ikke lenger enn til medlemmet fyller 67 år. Samlet opptjening av rett til alderspensjon på grunnlag av arbeidsinntekt og innskuddsfritak skal ikke på noe tidspunkt overstige opptjening svarende til 100 prosent av full stilling. Foretaket skal dekke premiekostnadene ved innskuddsfritak ved uførhet i tillegg til innskudd etter første ledd.

V

I lov 13. desember 2013 nr. 106 om tjenestepensjon gjøres følgende endringer:

§ 2–1 annet ledd skal lyde:

(2) Foretaket skal tegne forsikring som ved uførhet gir rett til innskuddsfritak i samsvar med den faktiske graden av uførhet. Forsikringen skal omfatte alle medlemmer som ikke har fylt 67 år. Premien for slik forsikring skal beregnes slik at foretaket ikke skal betale årlig premie til alderspensjon for medlemmer som blir uføre. Innskuddsfritaket skal reduseres forholdsmessig etter den faktiske graden av uførhet. Samlet opptjening av rett til alderspensjon på grunnlag av arbeidsinntekt og innskuddsfritak skal ikke på noe tidspunkt overstige 100 prosent av full stilling.

Kapittel 8 skal lyde:

Kapittel 8. Uførepensjon

§ 8–1. Krav til regelverket

(1) Et foretak kan opprette tjenestepensjonsordning for å sikre medlemmene uførepensjon i tillegg til den rett til arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd som til enhver tid følger av folketrygdloven kapittel 11 og 12.

(2) Pensjonsordningen kan yte årlig uførepensjon etter reglene i kapitlet her til medlemmer som i medlemstiden har fått inntektsevnen nedsatt på grunn av skade, sykdom eller lyte, i en slik grad at medlemmet ikke kan fortsette i sin vanlige stilling og ikke kan skaffe seg annet høvelig arbeid.

(3) Pensjonsplan og annet regelverk for pensjonsordningen skal oppfylle kravene i kapittel 2 og 3. Ytelsene etter pensjonsplanen skal være garantert av pensjonsinnretningen.

(4) I regelverket for pensjonsordningen kan det fastsettes at arbeidstakere som fratrer sin stilling i foretaket, og som har minst tre års tjenestetid der, skal ha opptjent rett til uførepensjon etter reglene i § 8–11 ved uførhet som følger av skade, sykdom eller lyte oppstått etter at arbeidstakeren opphørte å være medlem av pensjonsordningen.

§ 8–2. Vilkår for rett til uførepensjon

(1) Det er et vilkår for rett til uførepensjon etter reglene i kapitlet her at medlemmets evne til å utføre inntektsgivende arbeid er varig nedsatt og oppfyller det minstekrav til nedsatt inntektsevne som regelverket fastsetter. Det kan ytes midlertidig uførepensjon når det ikke er avklart om inntektsevnen er varig nedsatt.

(2) I regelverket kan minstekravet til nedsatt inntektsevne ikke settes lavere enn 20 prosent. Minstekravet kan ikke i noe tilfelle settes høyere enn 50 prosent. Det kan dessuten ikke settes høyere enn:

- a) 40 prosent for medlem som mottar arbeidsavklaringspenger når krav om uførepensjon fremsettes, jf. folketrygdloven § 12–7 annet ledd, eller
- b) 30 prosent dersom medlemmets inntektsevne er nedsatt som følge av yrkesskade eller yrkessykdom, jf. folketrygdloven § 12–17 første ledd bokstav c.

(3) Et medlem har bare rett til uførepensjon etter reglene i kapitlet her dersom det i samsvar med reglene i folketrygdloven § 12–5 har gjennomgått, eller forsøkt å gjennomgå hensiktsmessig behandling og hensiktsmessige tiltak for å bedre arbeidsevnen.

(4) Uførepensjon ytes ikke til medlem som har fylt 67 år eller har nådd en lavere særlig aldersgrense fastsatt i eller i medhold av lov.

§ 8–3. Nedsatt inntektsevne

(1) Vurderingen av hvor mye et medlems inntektsevne er blitt nedsatt, skal bygge på en sammenligning av de inntektsmuligheter som medlemmet hadde før uføretidspunktet og medlemmets inntektsmuligheter etter uføretidspunktet.

(2) Uføretidspunktet er det tidspunkt inntektsevnen ble varig nedsatt minst til det nivå som kreves etter regelverket. Er inntektsevnen redusert gradvis over flere år, kan det tas utgangspunkt i inntektsevnen før skade, sykdom eller lyte oppstod.

(3) Inntekt før uførhet fastsettes til medlemmets normale årslønn i foretaket før uføretidspunktet, beregnet i samsvar med reglene i § 4–3. Inntekt etter uførhet fastsettes til den inntekt medlemmet forutsettes å kunne skaffe seg ved å utnytte sin restinntektsevne ved ethvert arbeid som medlemmet nå kan utføre. Ved vurderingen skal det legges vekt på medlemmets alder, evner, utdanning, yrkesbakgrunn og arbeidsmuligheter på hjemstedet, eller andre steder der det er rimelig at medlemmet tar arbeid.

(4) Ved anvendelsen av bestemmelser i dette kapittel justeres inntekt før og etter uførhet i samsvar med senere regulering av grunnbeløpet i folketrygden (G).

§ 8-4. Fastsettelse og endring av uføregrad

(1) Pensjonsinnretningen skal i det enkelte tilfelle fastsette den uføregrad som skal benyttes ved beregningen av uførepensjon fra pensjonsordningen. Uføregrad fastsatt etter folketrygdloven, skal normalt legges til grunn. For øvrig skal uføregraden tilsvare den del av inntektsevnen som anses tapt etter reglene i § 8–3, og den skal fastsettes gradert i trinn på fem prosent.

(2) Uføregraden endres ikke selv om uførepensjonen reduseres på grunn av inntekt etter § 8–9 første ledd.

(3) Inntil uføregrad er fastsatt, kan det ytes midlertidig uførepensjon etter reglene i § 8–8 annet ledd.

(4) Blir inntektsevnen ytterligere nedsatt etter at uføregrad er fastsatt, kan medlemmet kreve at det etter første ledd blir fastsatt ny uføregrad som motsvarer den del av inntektsevnen som er tapt, jf. § 8–3.

(5) Ved endring av uføregrad skal pensjonsinnretningen foreta omberegning av premiereserven etter forsikringsvirksomhetsloven § 9–16 femte ledd. Endring i premiereserve inngår ved beregningen av årets risikoresultat.

§ 8-5. Lønnsgrunnlag

(1) Lønnsgrunnlaget ved beregningen av uførepensjon fra pensjonsordningen er medlemmets normale årslønn i foretaket, beregnet på uføretidspunktet etter reglene i § 4–3. Lønn som overstiger 12 G, skal ikke medregnes.

(2) Dersom skade, sykdom eller lyte oppstår i medlemstiden gradvis har redusert et medlems inntektsevne over flere år, skal det ved beregningen i stedet tas utgangspunkt i medlemmets lønnsgrunnlag før slik skade, sykdom eller lyte oppstod, dersom foretaket før uføretidspunktet har underrettet pensjonsinnretningen om det høyere lønnsgrunnlag som i tilfelle skal legges til grunn ved beregningen av uførepensjon til medlemmet.

§ 8-6. Grenser for uførepensjon i tillegg til uføretrygd

(1) Uførepensjonen skal i pensjonsplanen fastsettes som en prosent av det enkelte medlemmets lønnsgrunnlag etter § 8–5, som et fastsatt kronebeløp, eller som en kombinasjon av disse. Uførepensjonen kan ikke overstige summen av

a) 25 prosent av G, likevel ikke mer enn 6 prosent av det enkelte medlemmets lønnsgrunnlag etter § 8–5 og

b) 3 prosent av det enkelte medlemmets lønnsgrunnlag etter § 8–5.

(2) I pensjonsplanen kan det også fastsettes at uførepensjonen skal omfatte et tillegg på inntil 66 prosent av den del av medlemmets lønnsgrunnlag som ligger mellom 6 og 12 G. I så fall skal uførepensjon etter første ledd fastsettes på et nivå som ikke er uforholdsmessig lavt sammenlignet med uførepensjonen for lønn mellom 6 og 12 G fra pensjonsordningen.

(3) Det kan fastsettes i regelverket at uførepensjonen som utbetales til et medlem, skal gis et tillegg for hvert barn under 18 år som medlemmet forsørger eller plikter å forsørge. Barnetillegget per barn kan utgjøre inntil 4 prosent av medlemmets lønnsgrunnlag opp til 6 G. Samlet barnetillegg kan likevel ikke overstige et beløp tilsvarende 12 prosent av medlemmets lønnsgrunnlag opp til 6 G. Barnetillegget og den maksimale beløpsgrensen reduseres forholdsmessig ved redusert uføregrad. Barnetillegg utbetales til og med den måneden barnet fyller 18 år eller i tilfelle måneden etter barnets død.

(4) Er det i regelverket fastsatt et lavere minstekrav til uføregrad enn minstekravene etter folketrygdloven § 12–7 første og annet ledd eller § 12–17 første ledd bokstav c, kan uførepensjonen i tilfelle hvor folketrygdens minstekrav til uføregrad ikke er oppfylt, også omfatte et tillegg for å dekke manglende rett til uføretrygd fra folketrygden.

§ 8-7. Beregning av uførepensjon

(1) Et medlems uførepensjon beregnes ut fra medlemmets lønnsgrunnlag etter § 8–5 på den måten som er fastsatt i pensjonsplanen. Barnetillegg beregnes på den måten som er fastsatt i pensjonsplanen, og innenfor rammene i § 8–6 tredje ledd.

(2) Uførepensjon fra foretakets pensjonsordning skal reduseres inntil uførepensjonen utgjør det høyeste av enten den uførepensjonen som er fastsatt i pensjonsplanen, eller summen av uførepensjon fra fripoliser, pensjonsbevis og oppsatte rettigheter. Det skal ved beregningen etter første punktum ikke tas hensyn til ytelser fra fripoliser, pensjonsbevis og oppsatte rettigheter som dekker inntektstap ved uførhet som ikke omfattes av uføretrygden eller uførepensjonen fra foretakets pensjonsordning. Dersom medlemmet har fått utbetalt for lite eller for mye uførepensjon, kan det foretas et etteroppgjør.

(3) Medlemmet skal på forespørsel opplyse pensjonsinnretningen om sin rett til uførepensjon fra fripoliser, pensjonsbevis og oppsatte rettigheter.

- (4) Dersom fastsatt uføregrad er lavere enn 100 prosent, fastsettes uførepensjonen til en forholdsmessig andel av uførepensjon beregnet etter første og annet ledd.
- (5) Departementet kan fastsette forskrift til utfylling og gjennomføring av bestemmelsen her.

§ 8–8. Utbetaling av uførepensjon

- (1) Uførepensjon utbetales til medlemmet tidligst ett år etter det tidspunkt medlemmets inntektsevne ble nedsatt minst til det nivå som kreves etter regelverket. Retten til uførepensjon opphører dersom medlemmet ikke lenger oppfyller det minstekrav til uføregrad som er fastsatt i regelverket.
- (2) Midlertidig uførepensjon kan tidligst utbetales når medlemmet har framsatt krav på arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd fra folketrygden, og det må antas at kravet blir innvilget. Dersom medlemmet mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden, kan pensjonsinnretningen ikke i tillegg utbetale midlertidig uførepensjon som vil innebære at summen av arbeidsavklaringspenger og midlertidig uførepensjon til medlemmet vil overstige 70 prosent av lønnsgrunnlaget etter § 8–5. Må det antas at bare en del av medlemmets inntektsevne er tapt, beregnes grensen forholdsmessig.

§ 8–9. Fradrag for arbeidsinntekt

- (1) Det skal foretas inntektsfradrag i uførepensjon til medlem som i et kalenderår har pensjonsgivende arbeidsinntekt som overstiger inntekt etter uførhet, som fastsatt etter § 8–3 tredje ledd. Mottar medlemmet uføretrygd fra folketrygden, tillegges inntekt etter uførhet, som fastsatt etter § 8–3 tredje ledd, et tillegg på fire tideler av G. Reduksjonen av uførepensjonen skal tilsvare overskytende inntekt, multiplisert med forholdet mellom uførepensjon ved 100 prosent uføregrad og inntekten før uførhet som fastsatt etter § 8–3 tredje ledd. Ved beregningen justeres inntekt før og etter uførhet etter senere regulering av grunnbeløpet. Inntektsfradraget i uførepensjon overføres til foretakets premiefond.
- (2) Medlemmet skal opplyse pensjonsinnretningen om forventet inntekt og om endringer i inntekten. Dersom medlemmet har fått utbetalt for lite eller for mye pensjon som følge av at det er lagt til grunn uriktige opplysninger om inntekt, skal det foretas et etteroppgjør. Dersom det er utbetalt for lite, skal differansen etterbetales som et engangsbeløp. For mye utbetalt uførepensjon kan inndrives uten hensyn til skyld og kan avregnes ved å trekke i framtidige utbetalinger av uførepensjon og alderspensjon fra pensjonsinnretningen. Krav om tilbakekreving av for mye utbetalt uførepensjon er tvangsgrunnlag for utlegg. Departementet kan gi forskrift om etteroppgjør.
- (3) Det skal ikke utbetales uførepensjon når medlemmets pensjonsgivende arbeidsinntekt i et kalenderår utgjør mer enn 80 prosent av inntekt før uførhet etter § 8–3 tredje ledd, oppjustert i samsvar med senere endringer i grunnbeløpet.
- (4) Barnetillegg etter § 8–6 tredje ledd reduseres på tilsvarende måte som uførepensjonen etter første og tredje ledd.

§ 8–10. Oppregulering av uførepensjon under utbetaling

- (1) Uførepensjon under utbetaling skal oppreguleres årlig i samsvar med avkastningsprosenten for midlene i pensjonsinnretningens kollektivportefølje til sikring av uførepensjoner under utbetaling, jf. forsikringsvirksomhetsloven § 9–16 femte ledd. Oppregulering i et år skal likevel ikke overstige en prosentvis regulering i samsvar med endringen i grunnbeløpet i folketrygden.
- (2) Avkastning i et år som overstiger det som trengs til oppregulering etter første ledd, skal tilføres pensjonsordningens reguleringsfond for uførepensjon. Midlene i fondet skal brukes til å dekke oppregulering opp til grensen i første ledd i år hvor årets avkastning ikke er tilstrekkelig.
- (3) Det kan fastsettes i regelverket at årlig oppregulering av uførepensjon som ikke kan dekkes av årets avkastning, eller ved overføring av midler i reguleringsfondet, skal dekkes ved tilskudd fra foretaket.
- (4) Departementet kan gi forskrift om en øvre grense for størrelsen på pensjonsordningens reguleringsfond for uførepensjon. Overskytende midler skal tilføres premiefondet.

§ 8–11. Opptjent rett til uførepensjon

- (1) Er det i regelverket fastsatt at arbeidstakere som fratrer sin stilling i foretaket, skal ha opptjent rett til uførepensjon ved uførhet som følge av skade, sykdom eller lyte oppstått etter at arbeidstakeren opphørte å være medlem av pensjonsordningen, men før arbeidstakeren har fylt 67 år, gjelder bestemmelsene i §§ 8–2 til 8–10 tilsvarende, med mindre annet er fastsatt i annet og tredje ledd.
- (2) Ved beregning av nedsatt inntektsevne etter § 8–3, skal inntekt før uførhet fastsettes ut fra arbeidstakerens normale årslønn på uføretidspunktet. Inntekt etter uførhet skal fastsettes til den inntekt medlemmet forutsettes å kunne skaffe seg ved å utnytte sin restinntektsevne ved ethvert arbeid som medlemmet nå kan utføre.
- (3) Uførepensjonen skal beregnes på den måte som er fastsatt i pensjonsplanen, på grunnlag av arbeidstakerens lønnsgrunnlag ved fratreden og avkastning tilført pensjonsbeviset fram til uføretidspunktet etter § 8–10 første ledd. Den skal deretter avkortes etter forholdet mellom arbeidstakerens tjenestetid i foretaket og 40 år.
- (4) Når arbeidstakeren fratrer sin stilling i foretaket, skal pensjonsinnretningen utstede pensjonsbevis til arbeidstakeren som sikrer opptjent rett til uførepensjon. Pensjonsbeviset skal angi arbeidstakerens tjenestetid og normale årslønn ved fratreden. Premiereserve som sikrer opptjent rett til uførepensjon og administrasjonsreserve, skal knyttes til pensjonsbeviset. For øvrig gjelder § 6–3, § 6–4 første og annet ledd og §§ 6–5 til 6–8 tilsvarende.

Gjeldende kapittel 8 med §§ 8–1 og 8–2 blir nytt kapittel 9 Sluttbestemmelser med §§ 9–1 og 9–2.

VI

1. Loven gjelder fra det tidspunkt Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
2. Departementet kan fastsette overgangsregler.

22. mai. Lov nr. 32 2015**Lov om endringer i pasient- og brukerrettighetsloven og spesialisthelsetjenesteloven (fritt behandlingsvalg)**

Prop.56 L (2014–2015), Innst.224 L (2014–2015), Lovvedtak 61 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 28. april 2015. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven).
- 2 Lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven).

I

I lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. skal ny § 4–3 lyde:

§ 4–3. Fritt behandlingsvalg

Private virksomheter kan yte helsehjelp til pasienter som har rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten, for en pris fastsatt i forskrift etter andre ledd. Slike virksomheter må være godkjent av Helsedirektoratet eller det organ direktoratet utpeker, etter vilkår fastsatt med hjemmel i forskrift etter andre ledd.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om vilkår for tildeling og bortfall av godkjenning av virksomheter som kan yte helsehjelp etter første ledd. Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om forvaltning av ordningen, herunder prising av tjenester og innfasing og utfasing av tjenester.

II

I lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter gjøres følgende endringer:

§ 2–1 b nytt åttende og niende ledd skal lyde:

De regionale helseforetakene kan bestemme at private virksomheter som har avtale med et regionalt helseforetak, skal ha adgang til å vurdere om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten og fastsette frist for når helsehjelpen senest skal gis, jf. annet ledd.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke private virksomheter som skal ha adgang til å vurdere om pasienten har rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten og fastsette frist for når helsehjelpen senest skal gis, jf. annet ledd.

Ny § 2–4 skal lyde:

§ 2–4. Rett til fritt behandlingsvalg

Pasienten har rett til å velge ved hvilken offentlig eller privat virksomhet henvisningen skal vurderes, jf. § 2–2. Pasienten kan bare velge virksomheter som har rett til å tildele pasient- og brukerrettigheter etter § 2–1 b.

Pasient som har rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten, jf. § 2–1 b andre ledd, kan velge ved hvilken offentlig eller privat virksomhet helsehjelpen skal ytes. Pasienten kan bare velge privat virksomhet som enten har avtale med et regionalt helseforetak eller er godkjent etter forskrift med hjemmel i spesialisthelsetjenesteloven § 4–3.

Pasienten kan ikke velge behandlingsnivå.

For pasienter under tvungen observasjon eller tvungent psykisk helsevern etter psykisk helsevernloven kapittel 3, gjelder ikke retten etter første og andre ledd dersom dette vil være uforsvarlig eller i betydelig grad er egnet til å svekke formålet med det tvungne vernet. Tilsvarende gjelder for pasienter som tas inn på institusjon med hjemmel i helse- og omsorgstjenesteloven §§ 10–2 og 10–3, dersom dette vil være uforsvarlig eller i betydelig grad er egnet til å svekke formålet med inntaket. Retten etter første og andre ledd gjelder ikke valg av senter for legemiddelassistert rehabilitering i spesialisthelsetjenesten dersom dette vil være uforsvarlig eller i betydelig grad egnet til å svekke formålet med behandlingen.

Retten etter første og andre ledd gjelder ikke private rehabiliteringsinstitusjoner.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om innholdet og gjennomføringen av valgretten etter bestemmelsen her.

§ 2–6 første og femte ledd skal lyde:

Pasienten og ledsager har rett til dekning av nødvendige utgifter når pasienten må reise i forbindelse med en helsetjeneste som omfattes av lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. og som dekkes av et foretak etter lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. eller som finansieres av staten etter forskrift gitt med hjemmel i spesialisthelsetjenesteloven § 4–3. Det samme gjelder helsetjenester som omfattes av lov om folketrygd av 28. februar 1997 nr. 19 kapittel 5, herunder reise til familievernkontor og helsestasjon.

Departementet kan gi forskrifter om dekning av reise- og oppholdsutgifter for pasienter og utgifter til nødvendig ledsager, herunder dekning av utgifter ved fritt behandlingsvalg, om utbetaling av refusjon og om frister for fremsetning av krav.

III

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

22. mai. Lov nr. 33 2015

Lov om Norges nasjonale institusjon for menneskerettigheter

Dok.nr.16 (2014–2015), Innst.216 L (2014–2015), Lovvedtak 60 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 14. og 28. april 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med loven er å etablere Norges nasjonale institusjon for menneskerettigheter.

Norges nasjonale institusjon for menneskerettigheter har som hovedoppgave å fremme og beskytte menneskerettighetene i tråd med Grunnloven, menneskerettsloven og den øvrige lovgivning, internasjonale traktater og folkeretten for øvrig.

§ 2. Instruks

Stortinget fastsetter alminnelig instruks for virksomheten til den nasjonale institusjonen. For øvrig utfører den nasjonale institusjonen sine oppgaver selvstendig og uavhengig, og bestemmer selv hvordan arbeidet skal innrettes og organiseres.

§ 3. Den nasjonale institusjonens oppgaver

Den nasjonale institusjonen skal bidra til å styrke gjennomføringen av menneskerettighetene, særlig ved å:

- overvåke og rapportere om menneskerettighetenes stilling i Norge, herunder legge frem anbefalinger for å sikre at Norges menneskerettslige forpliktelser oppfylles,
- rådgi Stortinget, regjeringen, Sametinget og andre offentlige organer og private aktører om gjennomføringen av menneskerettighetene,
- informere om menneskerettighetene, herunder veilede enkeltpersoner om nasjonale og internasjonale klageordninger,
- fremme opplæring, utdanning og forskning på menneskerettighetene,
- legge til rette for samarbeid med relevante offentlige organer og andre aktører som arbeider med menneskerettighetene,
- delta i internasjonalt samarbeid for å fremme og beskytte menneskerettighetene.

Den nasjonale institusjonen skal ikke prøve enkeltsaker om krenkelse av menneskerettigheter.

§ 4. Den nasjonale institusjonens ledelse

Den nasjonale institusjonen ledes av et styre og en direktør.

§ 5. Styrets sammensetning og oppnevning

Den nasjonale institusjonens styre skal bestå av fem medlemmer.

Styremedlemmene skal representere ulike fagfelt, herunder juridisk kompetanse om menneskerettigheter, og styret skal ha kompetanse om virksomhetsstyring. Ett av medlemmene skal ha særskilt kjennskap til samiske spørsmål. I styret skal hvert kjønn være representert med minst to medlemmer.

Stortinget velger styret, herunder leder og nestleder. Styremedlemmene velges for en periode på fire år. Medlemmene kan gjenvelges, men ingen kan sitte sammenhengende i styret i mer enn to perioder.

§ 6. Styrets oppgaver

Styret har det overordnede ansvaret for den nasjonale institusjonens faglige virksomhet, økonomi og drift. Styret skal vedta en overordnet strategi for virksomheten, godkjenne den nasjonale institusjonens virksomhetsplan, legge frem årlig melding til Stortinget, avgi årsregnskap og fremme forslag til budsjett for Stortingets presidentskap.

§ 7. Direktøren

Den nasjonale institusjonens daglige virksomhet ledes av en direktør som oppnevnes av Stortinget etter ekstern kunngjøring og innstilling fra Stortingets presidentskap.

Direktøren oppnevnes for en periode på seks år uten adgang til gjenoppnevning.

Direktøren skal tilfredsstillende høye krav til faglige kvalifikasjoner og personlig egnethet, herunder inneha juridisk kompetanse eller annen kompetanse om menneskerettigheter, og bør ha erfaring fra menneskerettighetsarbeid.

Dersom direktøren dør eller blir ute av stand til å utføre sine arbeidsoppgaver, kan Stortingets presidentskap konstituere en midlertidig direktør frem til direktøren kan gjeninntre i stillingen eller ny direktør er oppnevnt i samsvar med første ledd. Det samme gjelder dersom direktøren sier fra seg stillingen før åremålsperiodens utløp.

Stortingets presidentskap kan bare si opp direktøren som følge av at denne har gjort seg skyldig i grovt pliktbrudd eller annet vesentlig mislighold av arbeidsavtalen som ikke er forenlig med den tillit stillingen som direktør for den nasjonale institusjonen krever. Fjerde ledd første punktum gjelder tilsvarende.

§ 8. Personalet

Direktøren har det daglige arbeidsgiveransvaret for personalet ved den nasjonale institusjonen. Personalet tilsettes av styret etter innstilling fra direktøren. Nærmere regler om fremgangsmåten ved tilsetning og adgang til delegering av styrets myndighet fastsettes i et personalreglement som skal godkjennes av Stortingets presidentskap.

Ved ansettelser skal det tas hensyn til at institusjonen skal ha bred faglig kompetanse, herunder kompetanse om urfolks- og minoritetsrettigheter.

Tjenestemennenes lønn, pensjon og arbeidsvilkår fastsettes av direktøren i henhold til de bestemmelser som gjelder for arbeidstakere i staten.

§ 9. Rådgivende utvalg

Styret oppnevner et rådgivende utvalg tilknyttet den nasjonale institusjonen bestående av minst 10 og høyst 15 medlemmer. Direktøren skal fremsette forslag til medlemmer.

Det rådgivende utvalget skal bidra med informasjon, råd og innspill til arbeidet som nasjonal institusjon.

§ 10. Offentlige myndigheters bistand til den nasjonale institusjonen

Offentlige myndigheter og andre som utfører oppgaver på vegne av det offentlige, skal yte den bistand som er nødvendig for at den nasjonale institusjonen kan utføre sine oppgaver etter denne lov.

§ 11. Årlig melding

Den nasjonale institusjonen skal årlig avgi en melding til Stortinget om institusjonens virksomhet og utviklingen av menneskerettighetssituasjonen i Norge.

Meldingen trykkes og offentliggjøres av institusjonen.

§ 12. Dokumentoffentlighet

Alle kan hos den nasjonale institusjonen kreve innsyn i institusjonens saksdokumenter, journaler og lignende registre, dersom ikke annet følger av institusjonens instruks. Bestemmelsene i offentleglova gjelder tilsvarende, så langt de passer, med de presiseringer og unntak som følger av instruksen. Det samme gjelder forskrift gitt med hjemmel i offentleglova, hvis ikke Stortingets presidentskap beslutter noe annet.

Direktøren, eller den direktøren bemyndiger, avgjør om et dokument helt eller delvis skal unntas fra offentlighet. Slike avgjørelser kan påklages til styret.

§ 13. Taushetsplikt

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for den nasjonale institusjonen, plikter å unngå at andre får adgang eller kjennskap til det han eller hun i forbindelse med tjenesten eller arbeidet får vite om forhold av personlig karakter. Taushetsplikten gjelder også opplysninger om drifts- og forretningshemmeligheter og informasjon som er gradert i henhold til sikkerhetsloven eller beskyttelsesinstruksen.

Taushetsplikten gjelder også etter at vedkommende har avsluttet tjenesten eller arbeidet. Han eller hun kan heller ikke utnytte opplysninger som nevnt i første ledd i egen virksomhet eller i tjeneste eller arbeid for andre.

For øvrig gjelder bestemmelsene i forvaltningsloven §§ 13 a til 13 f så langt de passer.

§ 14. Ikrafttredelse

Loven trer i kraft 1. juli 2015.

22. mai. Lov nr. 34 2015**Lov om endringer i lov om utdanningsstøtte (behovsprøving, innhenting av opplysninger)**

Prop.60 L (2014–2015), Innst.233 L (2014–2015), Lovvedtak 68 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 5. og 12. mai 2015. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

Endringer i følgende lov:

Lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte.

I

I lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte (utdanningsstøtteloven)

§ 7 første ledd skal lyde:

Utdanningsstøtten kan behovsprøves mot økonomien til søkeren, søkerens ektefelle eller samboer og søkerens forsørgere. Ved behovsprøvingen kan det også legges vekt på økonomien til forsørgers ektefelle eller samboer.

§ 18 tredje ledd skal lyde:

I tjenestemannssaker og klagesaker etter offentleglova er departementet klageinstans.

§ 23 fjerde ledd skal lyde:

Fra utdanningsinstitusjonene og fylkeskommunen kan Lånekassen innhente opplysninger om student- eller elevstatus, status som lærling eller lærekandidat, godkjent lærekontrakt eller opplæringskontrakt og faglig progresjon. Dette gjelder også for dem som ikke er søkere eller låntakere i Lånekassen.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

29. mai. Lov nr. 35 2015

Lov om endring i Almindelig borgerlig Straffelov (straffeloven)

Dok.nr.8:59 L (2014–2015), Innst.248 L (2014–2015), Lovvedtak 67 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 5. og 12. mai 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

Endring i følgende lov:

Lov 22. mai 1902 nr. 10 Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven).

I

I lov 22. mai 1902 nr. 10 Almindelig borgerlig Straffelov (straffeloven) gjøres følgende endring:

§ 142 oppheves.

II

Denne lov trer i kraft straks.

29. mai. Lov nr. 36 2015

Lov om endringer i brann- og eksplosjonsvernloven, tolloven og straffeloven 2005 (utgangsstoffer for eksplosiver mv.)

Prop.52 L (2014–2015), Innst.198 L (2014–2015), Lovvedtak 64 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 5. og 12. mai 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. – Jf. EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 12zzp og vedlegg XXIX nr. 6 (forordning (EU) nr. 98/2013). Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven).
- 2 Lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff (straffeloven).
- 3 Lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven).

I

I lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver gjøres følgende endringer:

§ 9 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Kommunen skal evaluere hendelser for å sikre kontinuerlig læring og forbedring av det forebyggende og beredskapsmessige arbeidet.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Dokumentasjon og rapportering

Kommunen skal dokumentere at plikten etter § 9 første, annet og tredje ledd er oppfylt.

Dokumentasjonen inkludert risiko- og sårbarhetsanalysen og eventuelle avtaler inngått etter § 9 fjerde ledd, skal sendes sentral tilsynsmyndighet.

På forespørsel fra sentral tilsynsmyndighet skal kommunen rapportere om alle ressurser, hendelser og evalueringer etter § 9 annet ledd annet punktum.

Departementet kan gi forskrifter om dokumentasjons- og rapporteringsplikt.

§ 13 fjerde ledd skal lyde:

Kommunen kan ved enkeltvedtak bestemme at det skal føres tilsyn med andre byggverk m.m. enn de som er omfattet av første ledd. Kommunestyret selv kan fastsette lokal forskrift om tilsyn med andre byggverk m.m. enn de som er omfattet av første ledd.

Ny § 20 a skal lyde:

§ 20 a. *Håndtering av utgangsstoffer for eksplosiver*

Virksomheter som håndterer utgangsstoffer for eksplosiver skal gjennom tekniske og organisatoriske tiltak i virksomheten sørge for at disse ikke kommer på avveie eller havner i urette hender.

Departementet kan gi forskrifter om håndtering av utgangsstoffer for eksplosiver, herunder hvilke utgangsstoffer som skal forbys eller begrenses.

Departementet kan videre gi forskrifter om:

- a) Forbud mot privatpersoners innføring, besittelse eller bruk av utgangsstoffer.
- b) Virksomheters tilgang til og tilgjengeliggjøring av utgangsstoffer, samt krav om melding og deklarerings til særskilte registre.
- c) Virksomheters plikt til å rapportere om mistenkelige transaksjoner eller forsøk på dette, og til å etablere systemer for registrering av kjøp.
- d) Betalingsplikt for destruksjon av beslaglagte eller ulovlige importerte stoffer.

§ 42 skal lyde:

§ 42. *Straff*

Den som legger hindringer i veien for undersøkelser som offentlig myndighet iverksetter etter denne loven, eller unnlater å yte pliktig bistand eller gi opplysninger som kreves for utførelsen av tilsynet etter denne loven, straffes med bot såfremt forholdet ikke rammes av et strengere straffebud.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne loven, sentrale eller lokale forskrifter eller enkeltvedtak fastsatt i medhold av denne loven, eller som medvirker til dette, straffes med bot eller fengsel inntil 3 måneder.

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt, og gjentatt eller på en graverende måte overtrer §§ 5, 19, 20, 20 a eller bestemmelser gitt i medhold av disse, straffes med bot eller fengsel inntil 2 år. Medvirkning straffes på samme måte.

Grov overtredelse etter tredje ledd straffes med bot eller fengsel inntil 6 år. Ved avgjørelsen om befatningen er grov, skal det særlig legges vekt på hvilken type og hvor stort omfang overtredelsen gjelder, og om den av andre grunner er særlig farlig eller samfunnsskadelig.

II

I lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff gjøres følgende endringer:

§ 190 skal lyde:

§ 190. *Ulovlig befatning med skytevåpen, eksplosiver og utgangsstoffer for eksplosiver*

Med bot eller fengsel inntil 2 år straffes den som forsettlig eller grovt uaktsomt, og gjentatt eller på en graverende måte, overtrer bestemmelsene om ulovlig innføring, avhendelse, erverv eller besittelse av våpen i våpenloven.

På samme måte straffes den som forsettlig eller grovt uaktsomt, og gjentatt eller på en graverende måte, overtrer bestemmelsene i brann- og eksplosjonsvernloven §§ 5, 19, 20 eller 20 a eller bestemmelser gitt i medhold av disse.

§ 191 skal lyde:

§ 191. *Grov ulovlig befatning med skytevåpen, eksplosiver og utgangsstoffer for eksplosiver*

Grov ulovlig befatning med skytevåpen, ammunisjon, eksplosiver eller utgangsstoffer for eksplosiver, straffes med bot eller fengsel inntil 6 år.

Ved avgjørelsen av om befatningen er grov, skal det særlig legges vekt på

- a) hvilken type og hvor stort omfang overtredelsen gjelder, og
- b) om den av andre grunner er særlig farlig eller samfunnsskadelig.

III

I lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel gjøres følgende endringer:

§ 12–1 annet ledd bokstav f skal lyde:

- f) til politi, påtalemyndighet eller skattemyndighet i forbindelse med samarbeid med sikte på å bekjempe, hindre og undersøke overtredelser av tolllovgivningen. Utenfor tollmyndighetenes forvaltningsområde kan opplysninger gis dersom det er grunn til å undersøke om noen forbereder, begår eller har begått en handling som kan medføre høyere straff enn fengsel i seks måneder. På samme vilkår som i annet punktum kan opplysninger også gis til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

IV

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Endringer i brann- og eksplosjonsvernloven § 42 tredje og fjerde ledd har virkning frem til lov om straff 20. mai 2005 nr. 28 trer i kraft.

5. juni. Lov nr. 37 2015**Lov om endringer i folketrygdloven (henvisning fra psykolog)**

Prop.59 L (2014–2015), Innst.251 L (2014–2015), Lovvedtak 73 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 21. og 26. mai 2015. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

Endringer i følgende lov:

Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 5–7 første ledd skal lyde:

Trygden yter stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos psykolog som er godkjent psykologspesialist.

§ 5–7 andre ledd skal lyde:

Stønad til psykologhjelp gis bare dersom psykologen har avtale om driftstilskott med regionalt helseforetak, jf. lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–1a sjettede ledd.

§ 5–7 tredje ledd skal lyde:

Det er et vilkår for rett til stønad at medlemmet er henvist enten fra lege, psykolog eller fra barnevernsadministrasjonens leder. Det ytes likevel stønad for opptil tre undersøkelser eller samtaler uten henvisning.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

5. juni. Lov nr. 38 2015**Lov om endringer i oreigningslova**

Prop.67 L (2014–2015), Innst.245 L (2014–2015), Lovvedtak 66 (2014–2015). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 5. og 12. mai 2015. Fremja av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

Endringer i følgjande lov:

Lov 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eigedom.

I

I lov 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eigedom blir det gjort følgjande endringar:

§ 4 skal lyde:

Eigar til og rettshavar i slik eigedom som er nemnd i § 1, lyt tola at det på eigedomen vert gjort mæling, utstikking og andre førehandsundersøkingar til bruk for eit påtenkt oreigningsinngrep. Ingen må gå i gang med slike førehandsundersøkingar før eigar eller brukar er varsla. Løyve til å gjera førehandsundersøkingar vert gjeve av den styremakt Kongen fastset. I løyvet skal det stå kva tid førehandsundersøkingane kan gjerast.

Om gjennomføringa av førehandsundersøkingar etter fyrste ledd gjeld § 15 i forvaltningslova.

Lid eigar eller rettshavar tap av di førehandsundersøkingar som nemnd i fyrste ledd, gjer skade eller valdar ulempe, har skadelidde rett til skadebot, jf. § 19.

Eit endeleg vedtak som gjev løyve til å gjera førehandsundersøkingar etter fyrste ledd, er eit særleg tvangsgrunnlag etter tvangsfullbyrdelsesloven kapittel 13.

§ 19 fyrste ledd fyrste punktum skal lyde:

Skadebot for skade eller ulempe som er valda ved førehandsundersøkingar i samhøve med § 4 fyrste ledd, skal det skjønnet fastsetja som fastset vederlag for inngrepet, så fram partane er samde om det.

§ 19 andre ledd fyrste punktum skal lyde:

Vert ikkje inngrepet sett i verk, kan skjønnet, så fram eigar eller rettshavar krev det, fastsetja at den ansvarlege for gjennomføringa av førehandsundersøkingane skal vøla skaden i staden for å svara skadebot.

II

1. Lova tek til å gjelde straks.
2. Nytt § 4 fjerde ledd får verknad for vedtak om løyve til å gjera førehandsundersøkingar etter § 4 fyrste ledd som blir gjorde etter at lova tek til å gjelde.

5. juni. Lov nr. 39 2015**Lov om nasjonalt identitetskort (ID-kortloven)**

Prop.66 L (2014–2015), Innst.243 L (2014–2015), Lovvedtak 65 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 5. og 12. mai 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

Endring i følgende lov:

Lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass (passloven).

§ 1. Rett til nasjonalt ID-kort

Norske statsborgere som fyller vilkårene i loven, har etter søknad rett til å få nasjonalt ID-kort med funksjonalitet som gyldig reisedokument i EØS-området (reiserett).

Norske statsborgere som ikke kan få nasjonalt ID-kort med reiserett, men fyller lovens øvrige vilkår, har etter søknad rett til å få nasjonalt ID-kort uten reiserett.

§ 2. Ansvarlig myndighet

Politiet er ansvarlig myndighet for utstedelse av nasjonalt ID-kort (ID-kortmyndighet).

§ 3. Søknad om nasjonalt ID-kort

Søknad om nasjonalt ID-kort fremmes ved personlig oppmøte med mindre særlige grunner vanskeliggjør fremmøte.

Søker plikter å godtgjøre sin identitet og statsborgerskap, blant annet ved å avgi opplysninger og fremlegge dokumenter som ID-kortmyndigheten anser nødvendige. Det kan innhentes biometrisk personinformasjon i form av ansiktsfoto og fingeravtrykk til bruk for senere kontroll av kortinnehaverens identitet.

Tidligere nasjonalt ID-kort skal innleveres for makulering før nytt utleveres.

Kongen gir forskrift med nærmere regler om søknaden, godtgjøring av identitet og statsborgerskap og innhenting av biometrisk personinformasjon.

§ 4. Mindreårige og personer uten rettslig handleevne

For utstedelse av nasjonalt ID-kort med reiserett til mindreårige under 18 år og personer uten rettslig handleevne kreves samtykke fra verge. Har foreldrene felles foreldreansvar for den mindreårige, må begge samtykke, med mindre barneloven gir adgang for en av foreldrene til å reise ut av landet med barnet uten den andres samtykke. Når barneverntjenesten har overtatt omsorgen etter barnevernloven § 4–8 eller § 4–12, skal samtykke kun innhentes fra barneverntjenesten.

Samtykke fra verge kreves også for utstedelse av nasjonalt ID-kort uten reiserett til mindreårige under 13 år. Har foreldrene felles foreldreansvar, må begge samtykke.

Nasjonalt ID-kort med reiserett kan i særlige tilfeller utstedes til person som nevnt i første ledd uten samtykke dersom det er åpenbart ubetenkelig.

§ 5. Hindringer for å få nasjonalt ID-kort med reiserett

Nasjonalt ID-kort med reiserett skal ikke utstedes

- når søkeren er etterlyst med henblikk på pågrepelse, er besluttet pågrepet eller varetektsfengslet eller har samtykket i innlevering av pass etter straffeprosessloven kapittel 14
- når utreiseforbud følger av tvisteloven § 33–11 eller konkursloven § 102
- når det foreligger lovhjemlet beslutning av offentlig myndighet som innebærer at utreise vil være ulovlig.

Nasjonalt ID-kort med reiserett kan nektes utstedt når søkeren ikke kan reise ut av riket fordi det følger av

- dom, kjennelse eller annen lovhjemlet beslutning av offentlig myndighet som pålegger frihetsberøvelse
- innskrenkninger pålagt i henhold til straffeloven §§ 34, 39, 45, 46, 48, 52 og 62 (jf. psykisk helsevernloven § 5–3), straffegjennomføringsloven § 43 eller straffeprosessloven § 69 tredje ledd.

Nasjonalt ID-kort med reiserett kan også nektes utstedt når

- det foreligger vedtak om passnektelse eller tilbakekall av pass etter passloven § 5 tredje ledd, jf. § 7 første ledd bokstav b
- omstendighetene gir skjellig grunn til å tro at formålet med reisen er ulovlig virksomhet
- søkeren tidligere har forfalsket eller brukt falskt nasjonalt ID-kort med reiserett, rettsstridig har overlatt kortet til tredjemann eller på annen måte har misbrukt det.

Nasjonalt ID-kort med reiserett må ikke nektes uten at tungtveiende hensyn taler for det. Ved avgjørelsen skal det tas i betraktning hvilken betydning kortet vil ha for søkeren. Etter annet ledd skal det vurderes om søkeren vil unndra seg iverksettelse av den lovhjemlede forpliktelsen.

§ 6. Innholdet i nasjonalt ID-kort

Nasjonalt ID-kort skal bare inneholde opplysninger som er nødvendige for å kontrollere kortets ekthet og bekrefte innehaverens identitet. Biometriske personopplysninger innhentet etter § 3 annet ledd lagres i det nasjonale ID-kortet på en slik måte at hensynet til informasjonens ekthet, integritet og konfidensialitet blir ivarettatt.

Utfylling av personopplysninger i de enkelte nasjonale ID-kortene skal gjøres i Norge.

Kongen gir forskrift med nærmere regler om innholdet i nasjonalt ID-kort, blant annet om hvordan biometriske personopplysninger kan lagres og hvilke opplysninger som skal fremgå på kortet.

§ 7. Oppbevaring og tap

Det nasjonale ID-kortet skal oppbevares på betryggende måte. Kort innehaver skal straks skriftlig eller ved personlig oppmøte melde tap av kortet til ID-kortmyndigheten.

Kort som er meldt tapt kan ikke tas i bruk på nytt.

§ 8. Tilbakekall, innlevering og beslag

Nasjonalt ID-kort med reiserett kan tilbakekalles når

- a) det foreligger hindring som nevnt i § 5
- b) kortet er utstedt med, eller på bakgrunn av, informasjon som ikke var, eller lenger er, riktig
- c) kortets utseende eller innhold er endret
- d) kortet er skadet eller slitt eller av andre årsaker ikke er tjenlig som identitetsbevis
- e) kortet finnes i uvedkommendes besittelse.

Første ledd bokstavene b, c, d og e gjelder for alle nasjonale ID-kort.

Når det er fattet vedtak om tilbakekall av nasjonalt ID-kort etter første ledd, skal kortet innleveres. Når kortet ikke innleveres frivillig, kan politiet ta det fra besitteren.

Politiet kan ta beslag i nasjonalt ID-kort med reiserett som forevises ved grensekontroll i inntil 3 uker når vilkårene etter første ledd antas oppfylt. Kortet skal tilbakeleveres hvis ID-kortmyndigheten ikke har fattet vedtak om tilbakekall innen 3 uker. Straffeprosessloven § 208 gjelder tilsvarende.

§ 9. Nasjonalt ID-kortregister

Det skal opprettes et nasjonalt ID-kortregister. Registeret kan kobles mot passregisteret.

Nasjonalt ID-kortregister kan inneholde opplysninger som er nødvendige for forvaltning av registeret og utstedelse av nasjonalt ID-kort, blant annet søkers navn, signatur, fødselsnummer, ansiktsfoto, høyde, øyenfarge, hårfarge, serienummer eller annen entydig referanse for tilknyttet eID, og opplysninger om tap og tilbakekall av kortet. Ved endring av navn eller andre opplysninger, og ved utstedelse av nytt nasjonalt ID-kort, kan tidligere data beholdes i registeret.

Kongen gir forskrift med nærmere regler om

- a) hvilke opplysninger som kan registreres
- b) hvem som er behandlingsansvarlig
- c) innsyn, retting, sperring og sletting av opplysninger.

§ 10. Tilgang (rett til direkte søk)

ID-kortmyndigheten, Politidirektoratet, Kripos og ansatte i politiet som utfører grensekontroll kan gis tilgang til opplysninger i nasjonalt ID-kortregister, eller opplysningene kan på annen måte gjøres tilgjengelig for dem når det er tjenestemessig behov for opplysningene til utstedelse av nasjonalt ID-kort eller utførelse av grensekontroll.

§ 11. Utlevering av opplysninger

Opplysninger fra nasjonalt ID-kortregister kan utleveres når det er nødvendig for å kontrollere identiteten til innehavere av nasjonalt ID-kort eller kortets ekthet.

Utlevering av opplysninger etter første ledd kan skje ved direkte søk som går ut på treff eller ikke-treff.

§ 12. Utlevering av opplysninger til andre formål

Opplysninger fra nasjonalt ID-kortregister kan utleveres til politiet til bruk

- a) i arbeid med å finne savnet person eller med å identifisere en død person eller en person som det hører under politiets oppgaver å hjelpe
- b) i arbeid med å identifisere en person som kan innbringes eller skal pågripes eller anbringes i politiarrest
- c) ved forebygging eller etterforskning av en handling som etter loven kan medføre høyere straff enn fengsel i seks måneder
- d) i arbeid etter utlendingsloven med å avklare identiteten til en person som har plikt til å gi opplysninger om egen identitet
- e) ved kontroll av opplysninger som skal føres inn i det sentrale registeret over strafferettslige reaksjoner
- f) når den opplysningene gjelder har gitt et uttrykkelig samtykke som er basert på frivillighet og informasjon
- g) for utførelse av oppgaver etter passloven.

Utlevering av opplysninger etter første ledd kan skje ved direkte søk.

Opplysninger som er hentet fra nasjonalt ID-kortregister etter denne bestemmelsen, skal ikke lagres ut over det som er nødvendig for å oppfylle formålet med behandlingen av opplysningen eller dokumentere behandlingen av den saken som opplysningene er innhentet for.

Til oppgaver nevnt i første ledd kan opplysninger fra nasjonalt ID-kortregister utleveres til utenlandske samarbeidende politimyndigheter og sikkerhetstjenester når utleveringen ikke anses uforholdsmessig. Utleveringen skal besluttet av den som Politidirektoratet utpeker. Første og annet punktum innebærer ingen begrensning i adgangen til å utlevere opplysninger på annet grunnlag.

§ 13. Klage

Avgjørelser om å nekte eller tilbakekalle nasjonalt ID-kort, og om innsyn, retting, sperring og sletting etter denne loven, kan påklages til Politidirektoratet.

§ 14. Forskrifter

Kongen gir forskrifter med nærmere regler om

- a) gyldighetstiden for nasjonalt ID-kort, blant annet om begrenset eller forlenget gyldighetstid
- b) fastsetting og betaling av gebyr for søknad om nasjonalt ID-kort.

Kongen kan gi forskrifter med nærmere regler om

- a) tildeling og bruk av tilknyttet eID ved utstedelse av nasjonalt ID-kort, blant annet om aldersgrenser, gyldighet, sertifikatutsteder, sikkerhetsnivå, tilbakekall og klage
- b) utenlandske statsborgeres rett til å få nasjonalt ID-kort, blant annet om særlige vilkår om tilknytning til Norge
- c) hvem som kan få utlevert opplysninger fra nasjonalt ID-kortregister
- d) gjennomføring av loven, blant annet om søknads- og klagesaksbehandling
- e) adgang til å få nasjonalt ID-kort ved norsk fagutenriksstasjon
- f) adgang til å få midlertidig ID-dokument ved tap av nasjonalt ID-kort med reiserett.

§ 15. Forholdet til folkeretten

Loven skal anvendes i samsvar med internasjonale regler Norge er bundet av.

§ 16. Ikrafttredelse

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

§ 17. Endring i andre lover

I lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass skal § 8 fjerde ledd lyde:

Bare passmyndigheten, ID-kortmyndigheten, Kripes og norsk grensekontrollmyndighet skal ha tilgang til passregisteret med mindre annet er bestemt i lov eller i forskrift i medhold av lov.

12. juni. Lov nr. 40 2015**Lov om endringer i utlendingsloven (gjennomføring av Eurodac-forordningen 2013)**

Prop.62 L (2014–2015), Innst.244 L (2014–2015), Lovvedtak 70 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 19. og 26. mai 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

Endringer i følgende lov:

Lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven).

I

I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her skal § 101 lyde:

§ 101. Behandling av fingeravtrykk. Eurodac

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013 (Eurodac-forordningen 2013), jf. artikkel 4 i Norges tilknytningsavtale til Dublin-samarbeidet, gjelder som norsk lov, med unntak av artikkel 1 nr. 2, 2 nr. 1 bokstav a, c, f, j og k og nr. 4, 3 nr. 5, 5, 6, 7 nr. 2, 8 nr. 1 bokstav h og i, 18 nr. 2 og nr. 3, 19 til 22, 32 nr. 2, 33, 36, 38, 39 nr. 3 siste del, 40 nr. 7 og 43.

Personopplysningsloven gjelder for behandlingen av opplysningene hvis ikke annet er bestemt i lov eller forskrift. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om behandlingen av opplysningene.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

5. mai Nr. 458 2015**Forskrift om gjennomføring av beslutning 2014/880/EU om de felles spesifikasjonene for registeret over jernbaneinfrastruktur (infrastrukturregisterforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 5. mai 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 16 første ledd og forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkvevnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjettede ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37dm (beslutning 2014/880/EU). Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

§ 1. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37dm (beslutning 2014/880/EU om de felles spesifikasjonene for registeret over jernbaneinfrastruktur) gjelder som norsk forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Forskriften trer i kraft 5. mai 2015.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 18. juni 2014 nr. 773 om gjennomføring av beslutning 2011/633/EU om de felles spesifikasjonene i registeret for jernbaneinfrastruktur (infrastrukturregisterforskriften).

Beslutning 2014/880/EU

For å lese beslutning 2014/880/EU se her:
Uoffisiell norsk oversettelse.

For å lese beslutning 2014/880/EU se her:
Engelsk versjon.

5. mai Nr. 459 2015**Forskrift om endring i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 5. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.2 nr. 59 (beslutning 2013/503/EU endret ved beslutning (EU) 2015/266). Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

I

I forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltets henvisning til del 7.2 nr. 59 skal lyde del 7.2 nr. 59 (beslutning 2013/503/EU endret ved beslutning (EU) 2015/266),

§ 4a skal lyde:

§ 4a. Forbud mot import av bier til områder som er fri for varroatoze

Det er forbudt å importere via Norge forsendelser av bier omhandlet i § 1, jf. forordning (EU) nr. 206/2010 artikkel 7 nr. 3 bokstav a, dersom det endelige bestemmelsesstedet angitt i felt I.9, I.10 eller I.12 i helsesertifikatet som følger forsendelsene er et område i EØS som er oppført i tredje kolonne i vedlegg 1.

Dersom forsendelsene oppfyller helsekravene i § 1, jf. forordning (EU) nr. 206/2010, kan de likevel importeres dersom det endelige bestemmelsesstedet ved ankomst til Norge blir endret til et område i EØS som ikke er oppført i tredje kolonne i vedlegg 1.

Tabellen i vedlegg 1 skal lyde:

<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
ISO-kode	EØS-stat	Område som er anerkjent som fritt for varroatoze	TRACES-kode
FI	Finland	Åland	Lokal veterinærrenhet FI00300 AHVENANMAAN VALTIONVIRASTO
UK	Det forente kongerike	Isle of Man	GB06301 ISLE OF MAN

II

Endringene trer i kraft straks.

5. mai Nr. 460 2015**Forskrift om endring i vinforskriften**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 5. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10 annet ledd og § 30 første ledd jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen protokoll 47 tillegg 1 nr. 11 (forordning (EU) nr. 753/2013). Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

I

I forskrift 21. mars 2013 nr. 370 om vin (vinforskriften) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningene skal lyde:

EØS-avtalen protokoll 47 tillegg 1 nr. 8 (forordning (EF) nr. 1234/2007 som endret ved forordning (EF) nr. 491/2009 og forordning (EU) nr. 52/2013), nr. 9 (forordning (EF) nr. 436/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 314/2012 og forordning (EU) nr. 144/2013), nr. 10 (forordning (EF) nr. 606/2009 som endret ved forordning (EF) nr. 1166/2009,

forordning (EU) nr. 53/2011, forordning (EU) nr. 314/2012, forordning (EU) nr. 144/2013, forordning (EU) nr. 1251/2013 og forordning (EU) nr. 347/2014), nr. 11 (forordning (EF) nr. 607/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 401/2010, forordning (EU) nr. 538/2011, forordning (EU) nr. 670/2011, forordning (EU) nr. 579/2012, forordning (EU) nr. 1185/2012, forordning (EU) nr. 519/2013 og forordning (EU) nr. 753/2013), nr. 12 (forordning (EU) nr. 1022/2010) og nr. 13 (forordning (EU) nr. 172/2013).

§ 5 skal lyde:

§ 5. Gjennomføring av forordning (EF) nr. 607/2009

EØS-avtalen protokoll 47 tillegg 1 nr. 11 (forordning (EF) nr. 607/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 401/2010, forordning (EU) nr. 538/2011, forordning (EU) nr. 670/2011, forordning (EU) nr. 579/2012, forordning (EU) nr. 1185/2012, forordning (EU) nr. 519/2013 og forordning (EU) nr. 753/2013) om fastsettelse av regler for gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 479/2008 med hensyn til beskyttede opprinnelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, tradisjonelle betegnelser, merking og presentasjon av visse vinprodukter gjelder som forskrift med de tilpasningene som følger av protokoll 47, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene som fremgår av punkt I ovenfor trer i kraft straks.

Forordninger

Endringer som gjøres i avsnittet «Forordninger»:

I punktet om Konsolidert forordning (EF) nr. 607/2009 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten med tilhørende konsolideringsoversikt skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 607/2009. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret av forordning (EU) nr. 401/2010, forordning (EU) nr. 538/2011, forordning (EU) nr. 670/2011, forordning (EU) nr. 579/2012, forordning (EU) nr. 1185/2012, forordning (EU) nr. 519/2013 og forordning (EU) nr. 753/2013. Alle endringer av grunnrettsakten samt de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med protokoll 47 tillegg 1 nr. 11 er innarbeidet nedenfor.

► **B** Forordning (EF) nr. 607/2009

som endret ved

► **M1** Forordning (EU) nr. 401/2010

► **M2** Forordning (EU) nr. 538/2011

► **M3** Forordning (EU) nr. 670/2011

► **M4** Forordning (EU) nr. 579/2012

► **M5** Forordning (EU) nr. 1185/2012

► **M6** Forordning (EU) nr. 519/2013

► **M7** Forordning (EU) nr. 753/2013

► EØS-tilpasning som følge av EØS-avtalen protokoll 47 tillegg 1 nr. 11

I forordning (EF) nr. 607/2009 gjøres følgende endringer som følge av forordning (EU) nr. 753/2013:

I artikkel 73 skal nytt nr. 4 lyde:

► **M7**

4. Viner som er produsert i Kroatia før 30. juni 2013, og som oppfyller relevante gjeldende bestemmelser i Kroatia før denne dato, kan omsettes inntil lagrene er tømte. Disse produktene kan merkes i samsvar med de bestemmelser som gjaldt i Kroatia 30. juni 2013.

◄ **M7**

I vedlegg XV del A gjøres følgende endringer:

a) Navnet ► **M7** *Kroatia* ◄ **M7** tilføyes i rad 2 kolonne 4 (sist).

b) Etter rad 14 skal ny rad 14a lyde:

► Bourgogne (FR)	Borgonja istarska	Kroatia ◄ M7
M7		
14a		

c) Etter rad 15 skal ny rad 15a lyde:

► Bourgogne (FR)	Burgundac bijeli	Kroatia ◄ M7
M7		
15a		

- d) Rad 16 slettes og angis som ►M7 ◀M7.
- e) Navnet ►M7 Kroatia ◀M7 tilføyes i rad 17 kolonne 4 (sist).
- f) Navnet ►M7 Kroatia ◀M7 tilføyes i rad 39 kolonne 4 (sist).

I vedlegg XV del B gjøres følgende endringer:

a) Etter rad 2 skal ny rad 2a lyde:

►	Aglianico del Taburno (IT)	Aglianico crni	Kroatia ◀M7
M7			
2a			

- b) Navnet ►M7 Kroatia ◀M7 tilføyes i rad 33 kolonne 4 (sist).
- c) Navnet ►M7 Kroatia ◀M7 tilføyes i rad 37 kolonne 4 (sist).
- d) Navnet ►M7 Kroatia ◀M7 tilføyes i rad 39 kolonne 4 (sist).
- e) Navnet ►M7 Kroatia ◀M7 tilføyes i rad 45 kolonne 4 (sist).
- f) Navnet ►M7 Kroatia ◀M7 tilføyes i rad 51 kolonne 4 (sist).
- g) Navnet ►M7 Kroatia ◀M7 tilføyes i rad 52 kolonne 4 (sist).

h) Etter rad 52 skal ny rad 52a lyde:

►	Štajerska Slovenija (SV)	Štajerka	Kroatia ◀M7
M7			
52a			

- i) Navnet ►M7 Kroatia ◀M7 tilføyes i rad 58 kolonne 4 (sist).

5. mai Nr. 461 2015

Forskrift om endring i fôrvarerforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 5. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 12 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II (forordning (EU) nr. 1123/2014). Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

I

I forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet skal henvisningene til direktiv 2008/38/EF lyde:

direktiv 2008/38/EF (endret ved direktiv 2008/82/EF, forordning (EU) nr. 1070/2010, forordning (EU) nr. 5/2014 og forordning (EU) nr. 1123/2014),

Vedlegg 5 Diettfôr del B skal erstattes med følgende:

II

Forskriften trer i kraft straks.

6. mai Nr. 462 2015

Forskrift om endringer i gebyrforskriftene i matforvaltningen

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 6. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 16. januar 2004 nr. 93.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV (forordning (EF) nr. 1107/2009) og vedlegg XX kap. I (direktiv 2009/128/EF). Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

I

I forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om gebyr i matforvaltningen gjøres følgende endringer:

§ 13 nytt femte ledd skal lyde:

Mattilsynet fastsetter gebyr for plantevernmidler ut fra avvikende satser.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Ekstraordinære utgifter

Dersom behandling av en særskilt søknad medfører ekstraordinære kostnader, så som ekstraordinære analysekostnader, eksterne rapporter mv., kan Mattilsynet kreve at disse også dekkes inn ved gebyr.

II

I forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet gjøres følgende endringer:

Ny § 5a skal lyde:

§ 5a. Fastsettelse av gebyr for godkjenning av plantevernmidler mv.

Den som søker om godkjenning av aktive stoffer og plantevernmidler etter plantevernmidelforskriften, skal betale gebyr.

Mattilsynet fastsetter gebyret i henhold til tabellen i vedlegg I, kapittel III.

Vedtaket kan påklages.

§ 6 skal lyde:

§ 6. Ekstraordinære utgifter

Dersom behandling av en særskilt ytelse medfører ekstraordinære kostnader, så som ekstraordinære analysekostnader, eksterne rapporter mv., kan Mattilsynet kreve kostnadene dekket gjennom et tillegg i gebyret som skal fastsettes til summen av de påløpte ekstraordinære kostnader.

I Vedlegg I, Kapittel I. Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 4 gjøres følgende endringer:

Under overskriften «*Behandling av søknad om autorisasjon/godkjenning av transportenheter, fartøy, anlegg, virksomheter og områder:*» oppheves følgende rad:

Godkjenning av tilvirker/importør/forhandler av plantevernmidler	1 440	b
--	-------	---

Under overskriften «*Andre særskilte ytelser*» gjøres følgende endringer i øverste rad:

Avvikling av eksamen/utstedelse av autorisasjonsbevis for kjøp og bruk av plantevernmidler ³ Kurs i regi av Fylkesmann/kommune	175	–
---	-----	---

I Vedlegg I, Kapittel II. Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 5 gjøres følgende endringer:

Følgende fire rader under overskriften «*Behandling av søknad om godkjenning av produkter*» oppheves:

(Re)godkjenning av plantevernmidler unntatt makroorganismer ¹	25 945	h
(Re)godkjenning av makroorganisme	5 765	d
Parallellgodkjenning/off-label-godkjenning av plantevernmiddel	5 765	d
Godkjenning for bruk av plantevernmiddel (søknad om dispensasjon)	5 765	d

Vedlegg 1 kapittel II fotnote 1 oppheves.

Vedlegg 1 kapittel II nåværende fotnote 2 til 4 blir 1 til 3.

Vedlegg I nytt kapittel III skal lyde:

Kapittel III. Gebyrer for godkjenning av aktive stoffer og plantevernmidler, jf. § 5a

Del A: Aktive stoffer

Tjeneste	Beskrivelse	Gebyr
Godkjenning av aktivt stoff	Søknad er sendt inn av flere søkere som samarbeider om nødvendig dokumentasjon	6 750 000
	Søknad er sendt inn av én søker	4 500 000
	Søknad om endring i godkjenning	200 000
Medrapportør aktivt stoff	Søknad er sendt inn av flere søkere som samarbeider om nødvendig dokumentasjon	3 375 000
(Maksimalt satser, må avregnes ift. arbeidsfordeling mellom rapportør og medrapportør)	Søknad er sendt inn av én søker	2 250 000

<i>Tjeneste</i>	<i>Beskrivelse</i>	<i>Gebyr</i>
	Medrapportering som påbegynnes etter at rapporterende lands vurdering er oversendt EFSA	700 000

Del B: Preparater

<i>Tjeneste</i>	<i>Beskrivelse</i>	<i>Gebyr</i>
Godkjenning av preparater (Førstegangs- vurderinger og revurderinger)	Norge er saksbehandlende land i sonen	390 000
		tillegg for flere aktive stoffer: 50 000 tillegg for ekvivalensbedømming: 12 000 tillegg for preparat som inneholder GM-mikroorganismer 60 000
	Nasjonal godkjenning (Norge er berørt land i sonen – saken behandles av annet land)	180 000
		tillegg for preparat som inneholder GM-mikroorganismer 60 000
	Norge er saksbehandlende land for preparat som vurderes for hele EØS-området (preparater for bruk i veksthus, beisemiddel m.m.)	440 000
		tillegg for flere aktive stoffer: 50 000 tillegg for ekvivalensbedømming: 12 000
	Norge er saksbehandlende land for lavrisikopreparat	58 000
		tillegg for flere aktive stoffer: 50 000 tillegg for ekvivalensbedømming: 12 000
	Nasjonal godkjenning klebemiddel	58 000
	Nasjonal godkjenning av lavrisikopreparat (Norge er berørt land)	8 500
	Norge er saksbehandlende land når dyrkingsareal er under 30 000 dekar i sonen	58 000
	Nasjonal godkjenning når dyrkingsareal er under 30 000 dekar i sonen (Norge er berørt land)	8 500
	Gjensidig godkjenning – preparatet er godkjent i samme sone og aktivt stoff er tidligere godkjent i Norge	180 000
	Gjensidig godkjenning – preparatet er godkjent i annen sone og aktivt stoff er tidligere godkjent i Norge	200 000
	Gjensidig godkjenning – preparatet er kun vurdert etter direktiv 91/414/EØF og aktivt stoff er tidligere godkjent i Norge	200 000
	Gjensidig godkjenning – tilleggsgebyr når aktivt stoff ikke tidligere er godkjent i Norge	50 000

<i>Tjeneste</i>	<i>Beskrivelse</i>	<i>Gebyr</i>
	Gjensidig godkjenning – lavrisikopreparat	8 500
	Gjensidig godkjenning – preparat til små arealer (mindre enn 10 000 dekar dyrkingsareal i Norge)	8 500
Endring av preparat-godkjenning	Norge er saksbehandlende land – endringen dekkes ikke av tidligere risikovurdering	170 000
	Nasjonal godkjenning (Norge er berørt land i sonen – endringen gjøres etter saksbehandlende lands konklusjon) – endringen dekkes ikke av tidligere risikovurdering	110 000
	Endringen dekkes av tidligere risikovurdering og medfører merarbeid for Norge	90 000
	Endringer for lavrisikopreparat som medfører merarbeid for Norge	8 500
	Endringer for preparat til dyrkingsareal under 30 000 dekar i sonen som medfører merarbeid for Norge.	8 500
	Endring av tilvirkningsprosess eller plass o.l. (ekvivalensbedømming) som medfører merarbeid for Norge.	20 000
	Endring av preparatsammensetning som medfører merarbeid for Norge	20 000
	Andre endringer av administrativ art (f.eks. produktnavn) som medfører merarbeid for Norge	8 000
Dispensasjoner	Nødssituasjon som gjelder plantehelse	2 000
	Forskning og utvikling	2 000
Godkjenning av parallellhandel	Preparatet er godkjent i et annet land i EØS-området og er identisk med et som alt er på markedet i Norge	20 000
Utvidet preparat-godkjenning	Utvidelse av allerede godkjent preparat til bruk på vekst som dyrkes på lite areal eller til bruk ved et eksepsjonelt behov i vekst som dyrkes i større omfang.	8 500
Endring av pågående søknad	Tillegg for endring av en pågående søknad, når endringen krever ny vurdering av de ensartede prinsippene (f.eks. bruksutvidelse, endret dose eller påføringsmetode).	50 000
Godkjenning av makro-organisme	Nasjonal godkjenning etter nasjonale regler	5 560

III

Endringene trer i kraft 1. juni 2015.

6. mai Nr. 463 2015

Forskrift om endring i forskrift om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenestepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 6. mai 2015 med hjemmel i lov 7. mars 2014 nr. 5 om endringer i lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (ny uførepensjonsordning) del V nr. 2. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

I

I forskrift 3. juli 2014 nr. 949 om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenstepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015 gjøres følgende endring:

§ 3 nytt andre ledd skal lyde:

Retten til uførepensjon etter første ledd bokstav a) og b) videreføres selv om pensjonen ellers skal beregnes etter tjenstepensjonslovene i henhold til § 4 fjerde ledd.

II

Endringen trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2015.

7. mai Nr. 464 2015**Forskrift om endring i forskrift 13. mai 2011 nr. 512 om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 7. mai 2015 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 52, jf. § 53 til § 56. Fremmet av Klima- og miljødepartementet. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

I

I forskrift 13. mai 2011 nr. 512 om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven gjøres følgende endring:

§ 3 ny nr. 6 skal lyde:

§ 3. *Utvalgte naturtyper*

Utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven § 52 er forekomster av:

- 6) kystlynghei klassifisert som «svært viktig» (A-lokalitet) eller «viktig» (B-lokalitet) av Miljødirektoratet. Med kystlynghei menes heipregete og i hovedsak trebare områder i et oseanisk klima, dominert av dvergbusker, særlig røsslyng (*Calluna vulgaris*), formet gjennom rydding av kratt og skog, og betinget av langvarig hevd med beite, og mange steder lyngbrenning og lyngslått.

II

Forskriften trer i kraft straks.

7. mai Nr. 465 2015**Forskrift om endringer i forskrift 20. mai 2011 nr. 524 om svarthalespove (*Limosa limosa*) som prioritert art**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 7. mai 2015 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 23 og § 24. Fremmet av Klima- og miljødepartementet. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

I

I forskrift 20. mai 2011 nr. 524 om svarthalespove (*Limosa limosa*) som prioritert art gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1. *Svarthalespove som prioritert art*

Svarthalespove, underarten *islandica* (*Limosa limosa islandica*), utpekes som prioritert art.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Drenering av våtmark og nydyrking er forbudt.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

12. mai Nr. 466 2015**Delvis ikraftsetting av lov 12. mai 2015 nr. 30 om endringer i sjøloven (erstatningsansvar ved transport av farlig gods m.m.)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2015 med hjemmel i lov 12. mai 2015 nr. 30 om endringer i sjøloven (erstatningsansvar ved transport av farlig gods m.m.) del II nr. 1. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

Endringen i sjøloven § 175 gjelder fra 8. juni 2015.

12. mai Nr. 467 2015**Kompetanse og rapporteringsplikt etter sjøloven § 223**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2015 med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 223 og lov 12. mai 2015 nr. 30 om endringer i sjøloven (erstatningsansvar ved transport av farlig gods m.m.) del II nr. 3. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

Departementets kompetanse etter sjøloven § 223 legges til Nærings- og fiskeridepartementet.
Rapporteringsplikten etter sjøloven § 223 gjelder for gods som mottas fra og med 1. januar 2016.

12. mai Nr. 468 2015**Ikraftsetting av lov 12. mai 2015 nr. 29 om endringer i skadeserstatningsloven og voldsoffererstatningsloven (terminvis utbetaling av menerstatning)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2015 med hjemmel i lov 12. mai 2015 nr. 29 om endringer i skadeserstatningsloven og voldsoffererstatningsloven (terminvis utbetaling av menerstatning) del III nr. 1. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

Loven gjelder fra 1. januar 2016.

12. mai Nr. 469 2015**Ikraftsetting av lov 12. mai 2015 nr. 27 om forsvunne personer**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2015 med hjemmel i lov 12. mai 2015 nr. 27 om forsvunne personer § 23 første ledd. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 12. mai 2015 kl. 14.30.

Loven gjelder fra 1. juli 2015.

28. april Nr. 480 2015**Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamen ved Lovisenberg diakonale høyskole AS (LDH)**

Hjemmel: Fastsatt av høgskolestyret ved Lovisenberg diakonale høyskole AS 28. april 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–11. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 18. juni 2013 nr. 757 om studier og eksamen ved Lovisenberg diakonale høyskole AS (LDH) gjøres følgende endring:

§ 2, § 7, § 9, § 26 og § 32 skal lyde:

§ 2. Definisjoner*Student*

Som student regnes i denne forskrift en person som er tatt opp til et av LDHs studier på grunnlag av de krav gjeldende lover og forskrifter for opptak setter for studiet.

Studierett

Rettigheter knyttet til det å være tatt opp ved et studium og inneha studentstatus. Det innebærer rett til å delta i all undervisning og veiledning tilknyttet studiet, samt retten til å fremstille seg til eksamen.

Rammeplan

En plan for et studium der departementet har fastsatt nasjonale rammer for mål, innhold og vurdering i studiet.

Fagplan

LDHs konkretisering av læringsutbytter, innhold, organisering og vurdering i studier regulert av nasjonal rammeplan.

Studieplan

LDHs konkretisering av læringsutbytter, innhold, organisering og vurdering av utdanninger som ikke er regulert av nasjonal rammeplan.

Studiepoeng

Mål på omfanget av et studium der et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

Eksamen

Eksamen er betegnelse på en prøve eller vurdering når resultatet skal inngå på vitnemålet eller innregnes i en karakter på vitnemålet.

Ordinær eksamen

Ordinær eksamen er den prøve som arrangeres for studenter som følger normal studieprogresjon.

Utsatt eksamen

Utsatt eksamen er den prøve som arrangeres for studenter som har levert legeerklæring eller har hatt annet dokumentert gyldig fravær ved ordinær eksamen.

Ny eksamen

Ny eksamen er den prøve som arrangeres for studenter som har gjennomført, men ikke bestått ordinær eksamen.

Kandidat

Student som er oppe til eksamen.

Privatist

Person som går opp til eksamen etter lov om universiteter og høyskoler § 3–10, uten å være opptatt ved studiet.

§ 7. Studierett

- 7.1 Den som har akseptert tilbud om studieplass har studierett i henhold til normert studietid og fastsatt studieprogresjon for det studiet han/hun er tatt opp til.
- 7.2 Studieretten kan normalt beholdes to år i tillegg til normert studietid, dersom studenten er forsinket i sine studier. I tidsberegningen på to år inngår ikke utsatt studiestart, midlertidig utestengelse fra høyskolen og permisjoner etter § 10 punkt 10.1 og 10.2 i denne forskriften.
- 7.3 Studenten vil normalt miste studieretten i følgende tilfeller:
- a) studenten har brukt opp sine forsøk til eksamen eller praksisperiode som beskrevet i fagplan/studieplan og denne forskriften.
 - b) studenten har overskredet den fastsatte grensen på 2 år utover normert studietid.
 - c) studenten har ikke avlagt og bestått eksamen i løpet av de to siste studieår og har ikke permisjon.
 - d) studenten har ikke betalt semester- og studieavgift innen gjeldende frister.
 - e) studenten har ikke kontaktet høyskolen innen angitt frist før permisjonstidens utløp. Studenter i permisjon er selv ansvarlige for å gi skriftlig tilbakemelding om tilbakekomst til studiet eller å gi skriftlig tilbakemelding om oppsigelse av studieplass.
- 7.4 Studiesjef fatter vedtak om tap av studierett.
- 7.5 Studieretten opphører når:
- a) studenten selv skriftlig bekrefter at han/hun trekker seg fra studiet.
 - b) studiene er fullført og vitnemål/karakterutskrift er utstedt.
- 7.6 Den som har mistet studieretten etter § 7 punkt 7.3 i denne forskrift, kan søke nytt opptak til studiet ved LDH etter tre år, såfremt overordnede bestemmelser gir anledning til dette.

§ 9. Utdanningsplan

- 9.1 Det skal utarbeides en utdanningsplan mellom høyskolen og hver student som tas opp til studier av 30 studiepoengs omfang eller mer. Utdanningsplanen beskriver hvilke elementer av studiet studenten skal gjennomføre i de ulike semestrene studiet varer.
- 9.2 Planen inneholder bestemmelser om høyskolens ansvar og forpliktelser overfor studenten og studentens forpliktelser overfor LDH og medstudenter.
- 9.3 Utdanningsplanen skal være satt opp slik at studenten skal kunne gjennomføre planlagt studium på normert tid.
- 9.4 Studenten må godkjenne utdanningsplanen hvert semester for å få gå opp til eksamen.
- 9.5 Utdanningsplanen kan endres etter avtale mellom høyskole og student.

§ 26. Eksamen på annet språk enn norsk

Bacheloroppgaver, masteroppgaver og avsluttende fordypningsoppgaver kan skrives på engelsk. Bestemmelser om dette skal fremgå av fag- eller studieplanen. Studenter som ønsker å skrive på engelsk, må varsle skriftlig om dette innen oppmeldingsfristen for aktuell eksamen. Andre eksamener og oppgaver kan fritt besvares på norsk, svensk eller dansk.

§ 32. Vitnemål og karakterutskrift

- 32.1 Vitnemål utstedes etter alle avsluttede studier. Studiets faglige innhold beskrives i vitnemålet. For å kunne tildeles bachelor- eller mastergrad med vitnemål fra LDH må studenten ha avlagt minst 60 studiepoeng ved høyskolen. Andre regler for avlagte studiepoeng gjelder ved mastergrader som tildeles i samarbeid med andre utdanningsinstitusjoner. Det skal fremgå av vitnemålet at det er tildelt i samarbeid med andre.
- 32.2 Diploma Supplement utferdiges til studenter som tildeles en grad.
- 32.3 Enkeltemner, kortere kurs eller ikke fullførte studier dokumenteres ved karakterutskrift.

- 32.4 På vitnemål og karakterutskrift skal det angis i hvilket semester eksamen er avlagt. Hvis en student etter fullført videreutdanning eller grad på nytt avlegger eksamen i emne eller fag som inngår i vedkommende studium, utstedes ny karakterutskrift.
- 32.5 Dersom en student har fått innpass for eksamen etter § 6 punkt 6.3 i denne forskrift, skal det framgå av vitnemålet.

II

Endringen trer i kraft fra 1. august 2015.

5. mai Nr. 481 2015

Forskrift om endring i forskrift om kvoter i fisket etter kolmule i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 5. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 12, jf. forskrift 22. desember 2014 nr. 1904 om regulering av fisket etter kolmule i 2015 § 6. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 16. januar 2015 nr. 46 om kvoter i fisket etter kolmule i 2015 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

Fartøyskvotene i fisket etter kolmule i Norges territorialfarvann og økonomiske sone, fiskerisone ved Jan Mayen, fiskevernsone ved Svalbard og i internasjonalt farvann for fartøy med kolmuletrållatelse beregnes på grunnlag av en kvoteenhet fastsatt til 8 064 tonn. Av den totale kvoten kan en fartøyskvote beregnet på grunnlag av en delkvoteenhet på 1 679 tonn fiskes i EU-sone og en delkvoteenhet på 3 000 tonn fiskes i færøysk sone.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

5. mai Nr. 482 2015

Forskrift om oppheving av bestemmelser om hva som skal regnes for vesentlig lavere alder enn den som gir størst gjennomsnittlig masseproduksjon og om hva som skal regnes for vesentlig lavere skogproduksjon enn hva grunnens produksjonsevne betinger

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 5. mai 2015 med hjemmel i lov 27. mai 2005 nr. 31 om skogbruk (skogbrukslova) § 25 første ledd. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

§ 1. Opphevelse

Bestemmelser 14. mars 1966 nr. 1 om hva som skal regnes for vesentlig lavere alder enn den som gir størst gjennomsnittlig masseproduksjon og om hva som skal regnes for vesentlig lavere skogproduksjon enn hva grunnens produksjonsevne betinger oppheves.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

6. mai Nr. 483 2015

Forskrift om endring i forskrift om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 6. mai 2015 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 5, § 6, § 20, § 22, § 25, § 26, § 27, § 28 og § 43, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff gjøres følgende endringer:

§ 1–3. *Definisjoner:*

Tredje ledd skal lyde:

Bergsprengning: Bruk av eksplosjonsfarlig stoff i berg/fjell og annet materiale, over og under jord, over og under vann, for å fragmentere, drive ut eller knuse masse, samt demolering av byggverk eller faste installasjoner som kan medføre risiko for liv, helse eller materielle verdier.

Tjuesjette ledd skal lyde:

Teknisk sprengning: Annen sprengning enn bergsprengning, slik som sprengning ved smelteverk, seismikksprengning, bruk av sprengstoff ved skjøting av linjer eller kutting av trær, sprengning i brønnhull for kapasitetsøkning, samt demolering av byggverk eller faste installasjoner som ikke kan medføre risiko for liv, helse eller materielle verdier.

Ny § 2–2a skal lyde:

§ 2–2a. *Virksomhetens plikt til å kreve politiattest*

Virksomheter som ansetter personer som skal håndtere eksplosiv vare skal sørge for at vedkommende legger frem en ordinær politiattest. Kravet om politiattest gjelder ikke for virksomheter hvor de ansatte kun håndterer pyroteknisk vare i henhold til § 1–3 femte ledd bokstav e. Det skal ikke kreves politiattest for de som har gyldig sertifikat som bergsprenger eller bergsprengningsleder.

Kun forhold som kan påvirke arbeidstakerens skikkethet til å håndtere eksplosiv vare i henhold til brann- og eksplosjonsvernlovgivningens formål, skal tillegges vekt.

Ny § 7–4a skal lyde:

§ 7–4a. *Sikringskrav ved oppbevaring av stoffer eller stoffblandinger av ammoniumnitrat som skal brukes til tilvirkning av sprengstoff*

Stoffer eller stoffblandinger av ammoniumnitrat som skal brukes til tilvirkning av sprengstoff, skal oppbevares utilgjengelig for uvedkommende og håndteres slik at de ikke kommer på avveie eller i urette hender.

Stoffene eller stoffblandingene skal være forsvarlig sikret mot fysisk tilgang og oppbevares i avlåst lagerbygning, plasthall, tank eller fjellanlegg.

Lagerbygning, plasthall eller fjellanlegg for oppbevaring av stoffene eller stoffblandingene skal utstyres med innbruddsalarm som sikrer tidlig varsel og forsvarlig respons, med mindre oppbevaringsstedet er under kontinuerlig overvåkning.

Plasthall eller frittstående tanker til oppbevaring av stoffene eller stoffblandingene skal være forsvarlig inngjerdet. Materiale til plasthall skal være rivefast.

§ 12–6. *Krav til den som skal saluttere*

Første ledd skal lyde:

Saluttering uten bruk av kanon skal enten skje med eksplosiv vare som er beregnet for saluttering, eller med små mengder patronert sprengstoff. Den som skal foreta saluttering med eksplosiv vare beregnet for saluttering skal inneha særskilt kompetansebevis for bruk av fyrverkeri klasse IV i medhold av § 13–1, og ha kunnskap om saluttering. Den som skal foreta salutteringen med små mengder patronert sprengstoff skal ha bergsprengersertifikat, og ha kjennskap til den eksplosive varen som benyttes og hvordan denne fungerer ved saluttering. Saluttering på vann skal kun skje ved bruk av kanon.

Nytt tredje ledd skal lyde:

Saluttering må skje i sikker avstand til publikum.

Dagens tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 17–7. *Overgangsbestemmelser*

Nytt attende ledd skal lyde:

§ 7–4a trer i kraft 1. oktober 2015.

Ny § 17–8 skal lyde:

§ 17–8. *Overgangsbestemmelse undervannsprengning*

Personer som har hatt sprengningssertifikat klasse B undervannsprengning, kan innen 1. oktober 2015 konvertere dette til bergsprengersertifikat, dersom de kan dokumentere minst to års praksis fra bergsprengningsarbeid, og fremlegge en tilfredsstillende politiattest som ikke er eldre enn tre måneder.

Personer som har hatt sprengningssertifikat klasse B undervannsprengning og som har dykkersertifikat klasse III, kan innen 1. oktober 2015 konvertere dette til et bergsprengningsledersertifikat, dersom de:

- kan dokumentere å ha drevet egen virksomhet eller kan dokumentere faktisk ledelse av sprengningsarbeid i en virksomhet,
- har gjennomført overgangskurs i regi av kursadministrator og kursarrangør utpekt av DSB og
- kan fremlegge en tilfredsstillende politiattest som ikke er eldre enn tre måneder.

Personer som er meldt inn som teknisk sprengningskyndige før 6. mai 2015 og driver med undervannsprengning må innen 5 år etter innmelding eller senest 6. mai 2018 gjennomføre kurs som bergsprenger. Før påmelding til kurs som bergsprenger skal vedkommende dokumentere utdanning og erfaring av betydning for arbeidet med undervannsprengning. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap kan etter en konkret vurdering av kompetanse og erfaring pålegge gjennomføring av nærmere bestemte kurs og prøver, før kurs som bergsprenger kan gjennomføres.

Fra og med 6. mai 2015 er det ikke lenger mulig å melde inn undervannssprengning som teknisk sprengning. Fra og med 6. mai 2018 er det ikke lov til å drive undervannssprengning uten sertifikat som bergsprenger.

II

Forskriften trer i kraft straks.

6. mai Nr. 484 2015

Forskrift om endring i forskrift om nummerressurser for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (nummerforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom) 6. mai 2015 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 7-1 og funksjonsfordelingsvedtak 14. juni 2013 nr. 619. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 16. februar 2004 nr. 426 om nummerressurser for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (nummerforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3 ny bokstav q) skal lyde:

- q) *Nkom*: Nasjonal kommunikasjonsmyndighet.

§ 4 skal lyde:

§ 4. *Ansvar for forvaltningen av nummerressurser*

Nkom fastsetter og forvalter nasjonale nummerplaner for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester.

§ 5 skal lyde:

§ 5. *Tillatelse og bruk av nummerressurser fra obligatoriske nummerplaner*

Bruk av nummerressurser fra obligatoriske nummerplaner, jf. kapitlene III, IV, V og VI, krever tillatelse fra Nkom. Tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste, eller sluttbruker kan få slik tillatelse. Obligatoriske nummerplaner skal følges dersom man benytter nummerressurser fra disse for å tilby tilgang til elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste.

Nummerressursene skal brukes på en effektiv og ressursbesparende måte.

§ 6 skal lyde:

§ 6. *Krav til opplysninger fra søkere*

Nkom kan stille krav til hvilke opplysninger en søknad om nummerressurser skal inneholde. Slike opplysninger kan bl.a. være:

- søkerens navn, adresse, norsk organisasjonsnummer, samt navn, telefonnummer og e-postadresser til kontaktperson
- ønsket nummerressurs
- beskrivelse av tjenesten nummerressursen skal brukes til
- dokumentasjon av ressursbehov
- planlagt dato for igangsettelse av tjenesten
- tilbyderkode den ønskede nummerressursen skal tilordnes.

§ 7 skal lyde:

§ 7. *Saksbehandlingstid for tillatelse til bruk av nummer fra obligatoriske nummerplaner*

Nkom skal treffe og offentliggjøre vedtak om tillatelse til bruk av nummer som allerede er avsatt i nummerplanen til særlige formål, så raskt som mulig, og senest tre uker, etter at korrekt og fullstendig søknad er mottatt. Saksbehandlingstiden for tillatelse til bruk av numre som avgjøres ved auksjoner eller andre lignende metoder kan utvides med ytterligere tre uker.

§ 8 skal lyde:

§ 8. *Hensyn ved tillatelse til bruk av nummerressurser*

Ved behandling av søknad om tillatelse til bruk av nummerressurser kan Nkom bl.a. ta hensyn til følgende forhold:

- effektiv og ressursbesparende bruk av nummerressursene
- behovet for å ha tilstrekkelige nummerressurser tilgjengelig på kort og lang sikt
- søkerens, sluttbrukernes og andre berørtes behov og ønsker
- eventuelle kostnader for søkeren, andre tilbydere av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste, sluttbrukere og andre berørte
- utnyttelsesgraden for nummerressurser søkeren tidligere har fått tillatelse til å bruke for tilsvarende formål
- søkerens oppfyllelse av vilkår som er satt av Nkom ved tidligere tillatelser til bruk av nummerressurser

g) relevante rekkommandasjoner, standarder eller avtaler.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Overdragelse og tilbakelevering av nummerressurser

Overdragelse av nummerressurser fra obligatoriske nummerplaner krever tillatelse fra Nkom. Nkom kan fastsette vilkår for slike overdragelser.

Ved opphør av virksomhet skal nummerressurser tilbakeleveres til Nkom, med mindre pålegg gis i samsvar med § 24.

§ 11 skal lyde:

§ 11. Endringer i opplysninger om tilbyderer eller sluttbrukeren

Endring i opplysninger om tilbyderer eller sluttbruker gitt i søknad eller senere, skal snarest mulig meldes til Nkom.

§ 12 skal lyde:

§ 12. Tilbaketrekking av eksklusive nummerressurser

Nkom kan trekke tilbake nummerressurser, hvis disse er eksklusive for tilbyderer eller sluttbruker. En nummerressurs er eksklusiv hvis andre ikke har lik tilgang til tilsvarende nummerressurser.

§ 13 skal lyde:

§ 13. Rapportering til Nkom

Tilbyderer av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste som har fått tillatelse til bruk av nummerressurser fra obligatoriske nummerplaner, kan pålegges å avgi en årlig rapport til Nkom som viser bruken av nummerressursene. Dersom spesielle hensyn tilsier det, kan Nkom pålegge tilbyderer å avgi hyppigere rapporter.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Offentlig tilgjengelig informasjon

Nkom skal offentliggjøre nummerplaner, tillatelser og endringer i tillatelser på en hensiktsmessig måte.

§ 15 skal lyde:

§ 15. Endring av nummerplan

Finner Nkom det nødvendig å endre en nummerplan, skal alle tilbyderer som har tillatelse til bruk av nummerressurser fra nummerplanen, gjøre de nødvendige endringer i sine systemer innen en rimelig frist. Endring av nummerplan kan bl.a. gjøres for å:

- a) ha tilstrekkelige nummerressurser tilgjengelig på kort og lang sikt
- b) reservere nummerressurser til andre formål
- c) omdisponere nummerressurser.

Tilbyderer skal gi nødvendig informasjon og legge til rette for at overgangen blir minst mulig belastende for sine sluttbrukere.

§ 16 skal lyde:

§ 16. Overordnet nummerplan

Nkom fastsetter og forvalter obligatorisk nasjonal nummerplan for telefon m.m. (E.164) i samsvar med ITU-T rekkommandasjon E.164. Nkom kan gi tillatelse til bruk av nummerserier og enkeltnummer under landskode 47 tildelt fra ITU.

Hovedkategoriene i nasjonal nummerplan for telefon m.m. (E.164) er følgende:

- 00: Internasjonalt prefiks
- 01: Reservert for fremtidige endringer i nummerplanen
- 02000–09999: 5-sifrede stedsuavhengige nummer
- 100–115: Standardiserte spesialnummer
- 116 000–116 999: 6-sifrede EØS-harmoniserte nummer
- 117–179: Standardiserte spesialnummer
- 1800–1899: 4-sifrede nummer for nummeropplysningstjenester
- 190–199: Tilbyderspesifikke spesialnummer
- 20 00 00 00–39 99 99 99: 8-sifrede geografiske nummer
- 400 00 000–499 99 999: 8-sifrede nummer for landmobile tjenester
- 50 00 00 00–57 99 99 99: 8-sifrede geografiske nummer
- 58 00 00 00 00–58 99 99 99 99: 12-sifrede nummer for maskin-til-maskin kommunikasjon
- 59 00 00 00–59 99 99 99: 8-sifrede nummer for maskin-til-maskin kommunikasjon
- 60 00 00 00–79 99 99 99: 8-sifrede geografiske nummer
- 800 00 000–899 99 999: 8-sifrede stedsuavhengige nummer
- 900 00 000–999 99 999: 8-sifrede nummer for landmobile tjenester.

Tildelte nummer kan ikke tilbys for permanent bruk utenfor Norge uten tillatelse fra Nkom.

§ 18 skal lyde:

§ 18. Nødnumre

Alle tilbydere skal sikre at anrop til nødmeldetjenestene kan gjennomføres ved bruk av spesialnumrene 110, 112, 113. Det samme gjelder anrop til spesialnummer 1412, nødnummer for teksttelefonbrukere.

Nkom kan fastsette andre nummer som skal kunne brukes for samtaler til ulike typer nødmeldetjenester.

§ 19 skal lyde

§ 19. Tillatelse og bruk av 8-sifrede nummer

Nkom kan gi tillatelse til bruk av 8-sifrede nummerserier til tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste etter søknad. Tilbyder tildeler 8-sifrede nummer videre til sluttbrukere og andre tilbydere.

Tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste kan ikke uten særskilt grunn trekke tilbake et nummer som disponeres av en sluttbruker. Slik grunn kan f.eks. være:

- a) leveranse av den aktuelle tjenesten til sluttbrukeren opphører
- b) endringer i tilbyderens interne nummerplan er påkrevd
- c) lov- eller forskriftsendringer eller pålegg gitt av Nkom som medfører at tilbaketrekking er nødvendig
- d) endringer i E.164.

§ 20 skal lyde:

§ 20. Tillatelse og bruk av standardiserte spesialnummer (100–189)

Nkom kan gi tillatelse til bruk av standardiserte spesialnummer til spesielle formål etter søknad.

De standardiserte spesialnumrene skal i hovedsak brukes til to formål:

- a) landsomfattende tjenester av stor samfunnsmessig betydning
- b) tjenester som er nært knyttet til den offentlige telefontjenesten og som er med på å forbedre og utvikle denne til beste for sluttbrukerne.

§ 20a skal lyde:

§ 20a. EØS-harmoniserte nummer

Numre som begynner med 116 er avsatt til bruk for EØS-harmoniserte tjenester av samfunnsmessig verdi. 116 112 er unntatt fra tildeling. Nummer, tjenestebeskrivelser og spesielle vilkår knyttet til bruken av numrene kunngjøres av Nkom.

§ 20c skal lyde:

§ 20c. Kostnad ved å ringe 116-nummer

Tjenestene skal være gratis å ringe fra fastnett og mobilnett.

Nkom kan gjøre unntak fra plikten til kostnadsfrihet fra mobilnett.

§ 20d skal lyde:

§ 20d. Prosedyrer for utvelgelse og krav til søknad mv.

Nkom kunngjør de EØS-harmoniserte numre, tjenestebeskrivelser og vilkår mv. og inviterer til innsending av søknader.

Søknader om nummer sendes Nkom som kan be om uttalelse til søknadene fra relevant fagdepartement og/eller annen relevant faginstans, utpekt av Samferdselsdepartementet. Numrene kan tildeles både private og offentlige søkere.

Nkom fører et offentlig tilgjengelig register oppdatert for alle tildelte nummer.

§ 20e skal lyde

§ 20e. Bortfall av bruksrett ved manglende bruk

Bruksretten til nummeret bortfaller dersom nummeret ikke tas i bruk innen seks måneder etter tildelingen, eller den senere over en periode på minst ett år ikke har vært i vedvarende bruk.

Nkom kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra første ledd.

§ 22 skal lyde:

§ 22. Tillatelse og bruk av 5-sifrede stedsuavhengige nummer (02000–09999)

Nkom kan gi tillatelse til bruk av slike nummer til sluttbrukere etter søknad. Nummerserien er delt opp i to hovedkategorier:

- a) 5-sifrede nummer for ikke-kommersielle formål av samfunnsnyttig karakter
- b) 5-sifrede nummer for andre formål.

Som ikke-kommersielle formål av samfunnsnyttig karakter regnes blant annet:

- a) landsomfattende krise- og kontaktelefoner

- b) landsomfattende offentlige tjenester
- c) landsomfattende nummer for humanitære/ideelle organisasjoner
- d) felles landsomfattende nummer for offentlig legevakt, sykehus, politi eller lignende for bruk ved ikke-nødsituasjoner.

Tillatelse til bruk av 5-sifrede nummer for ikke-kommersielle formål av samfunnsnyttig karakter skal kun foretas fra nummer i laveste priskategori. Hver sluttbruker eller gruppering kan maksimalt disponere tre slike nummer.

§ 22a skal lyde:

§ 22a. *Årlig avgift for tillatelse til bruk av 5-sifret nummer*

Den som får tillatelse til bruk av 5-sifret nummer, skal betale årlig avgift til staten etter antatt markedsverdi:

- a) for kategori A nummer 121 700 kroner
- b) for kategori B nummer 86 700 kroner
- c) for kategori C nummer 66 700 kroner
- d) for kategori D nummer 46 700 kroner
- e) for kategori E nummer 21 700 kroner
- f) for kategori F nummer 2 700 kroner.

I tillegg betales gebyr til Nkom jf. forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet. For 5-sifret nummer for ikke-kommersielle formål av samfunnsnyttig karakter betales det kun gebyr og ikke avgift.

Dersom oppsigelse av 5-sifret nummer er sendt Nkom innen starten av et kalenderår, skal det ikke betales avgift eller gebyr for det påfølgende året. Avgiften bortfaller hvis oppsigelsen er sendt innen 1. april eller søknad om nytt nummer er sendt 1. oktober eller senere.

§ 23 skal lyde:

§ 23. *Rapportering til Nkom*

Tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste som har fått tillatelse til bruk av 8- og 12-sifrede nummerserier av Nkom skal innen 1. februar hvert år avgi rapport til Nkom med oversikt over bruken av nummerseriene.

Rapporten skal for hver nummerserie bl.a. inneholde følgende opplysninger:

- a) fordeling av nummerserien på ulike tjenester, takster etc.
- b) prosentvis andel av nummer som er i aktiv bruk
- c) prosentvis andel av nummer som er reservert, men ikke i aktiv bruk
- d) prosentvis andel av nummer som er portert til andre tilbydere
- e) antall numre som er portert fra andre tilbydere
- f) prosentvis andel av nummer som er ledige
- g) eventuell videretildeling av nummerserier til andre tilbydere
- h) prognose for utnyttelse av nummerserien for hvert av de neste tre år.

§ 24 skal lyde:

§ 24. *Overdragelse og opphør*

Dersom viktige hensyn tilsier det og mer enn 50 % av numrene i en nummerserie er utportert til andre tilbydere av offentlige elektroniske kommunikasjonstjenester, kan Nkom overføre nummerserien til den tilbyder som har flest innporterte nummer innenfor nummerserien.

Ved opphør av virksomhet skal ubrukte numre og nummerserier tilbakeleveres til Nkom. Ved opphør av virksomhet som disponerer nummerserier der nummer er utportert, kan Nkom pålegge andre tilbydere som har innportert numre å overta hele nummerserien.

§ 25 skal lyde:

§ 25. *Tilbyderkoder for tilbyderportabilitet*

Nkom fastsetter og forvalter nummerplan for tilbyderkoder for tilbyderportabilitet. Tilbyder som disponerer numre i nummerplan for telefon m.m. (E.164) kan få tillatelse til bruk av tilbyderkoder.

Nummerplan for tilbyderkoder er obligatorisk og har følgende struktur:

- 000–899 Identifikasjon av angivende og mottagende tilbyder
- 900–999 Tilbyderspesifikke koder.

§ 26 skal lyde:

§ 26. *Tillatelse og bruk av DNIC og PNIC*

Nkom fastsetter og forvalter nummerplan for datanett, i henhold til ITU-T rekommendasjon X.121. Nummerplanen er obligatorisk. Nkom kan gi tillatelse til bruk av DNIC og PNIC til tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste etter søknad.

Tillatelse til bruk av en DNIC kan gis tilbyder som har et datanett som bruker adresser i henhold til X.121 og som tilbyr en dataoverføringstjeneste til allmennheten. Nkom kan sette begrensninger på hvilke sifferkombinasjoner en tilbyder kan ta i bruk som de første sifrene i terminalnummer (NTN) under DNIC.

For å sikre effektiv utnyttelse av nasjonale X.121-ressurser, kan Nkom pålegge to eller flere tilbydere å dele en DNIC. De berørte tilbyderne skal i så fall gis minst seks måneders varsel.

Tillatelse til bruk av en PNIC kan gis tilbyder som har et datanett som bruker adresser i henhold til X.121 og som leverer en dataoverføringstjeneste til en mindre gruppe eller til egen virksomhet. En PNIC består normalt av to eller tre siffer i tillegg til den DNIC som Nkom avsetter for tillatelse til bruk av PNIC.

Tilbyder som har fått tillatelse til bruk av en DNIC eller PNIC foretar tildeling av terminalnummer til sine sluttbrukere under den DNIC eller PNIC tilbyderen har fått tillatelse til av Nkom, med de begrensninger Nkom eventuelt har satt på de første sifrene i terminalnummeret.

§ 27 skal lyde:

§ 27. *Bruk av utenlandske DNIC og PNIC i Norge*

Tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste kan i Norge benytte en DNIC eller PNIC som er tildelt av andre lands myndigheter eller av ITU.

Nkom kan avslå søknad om en norsk DNIC eller PNIC til tilbyder som har en DNIC eller PNIC tildelt av andre lands myndigheter eller av ITU.

§ 28 skal lyde:

§ 28. *Samtrafikk*

Tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste som får tillatelse til bruk av en DNIC fra Nkom, plikter innen seks måneder etter at tillatelsen er gitt å opprette avtalemessig regulert samtrafikk med minst én annen tilbyder med DNIC.

Tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og -tjeneste som får tillatelse til bruk av en PNIC fra Nkom, plikter innen seks måneder etter at tillatelsen er gitt å opprette avtalemessig regulert samtrafikk med minst én annen tilbyder med DNIC eller PNIC.

Dersom samtrafikk ikke er etablert innen seks måneder, kan Nkom trekke tilbake tilbyders rett til å bruke den aktuelle DNIC eller PNIC.

§ 29 skal lyde:

§ 29. *Nummerplan for identifikasjon av utgivere av kredittkort knyttet til elektronisk kommunikasjonstjeneste (E.118)*

Nkom fastsetter og forvalter nummerplan for identifikasjon av utgivere av kredittkort knyttet til elektronisk kommunikasjonstjeneste, i henhold til ITU-T rekommandasjon E.118.

Nkom kan gi tillatelse til bruk av kortutgiverkoder (Issuer Identifier Number, IIN) for kredittkort knyttet til elektronisk kommunikasjonstjeneste, i henhold til ITU-T rekommandasjon E.118.

§ 30 skal lyde:

§ 30. *Nummerplan for ISDN-nett med ansvar for identifikasjon av lukkede brukergrupper (E.167)*

Nkom fastsetter og forvalter nummerplan for ISDN-nett med ansvar for administrasjon av lukkede brukergrupper, i henhold til ITU-T rekommandasjon E.167.

Nkom kan gi tillatelse til bruk av ISDN-nettkoder (ISDN Network Identification Codes, INIC) til identifikasjon av nett der tilbyderen er ansvarlig for administrasjon av lukkede brukergrupper, i henhold til ITU-T rekommandasjon E.167.

§ 31 skal lyde

§ 31. *Nummerplaner for nettkoder knyttet til mobile nett og mobile tjenester (E.212 og E.214)*

Nkom fastsetter og forvalter nummerplaner for nettkoder knyttet til mobile nett og mobile tjenester, i henhold til ITU-T rekommandasjonene E.212 og E.214.

Nkom kan gi tillatelse til bruk av mobile nettkoder (Mobile Network Code, MNC) for identifikasjon av mobile terminaler og mobile brukere, i henhold til ITU-T rekommandasjon E.212 og i samsvar med ETS 300 523. Videre kan Nkom gi tillatelse til bruk av nettkoder (Network Code, NC), i henhold til ITU-T rekommandasjon E.214.

§ 32 skal lyde:

§ 32. *Nummerplan for identifikasjonssignaler for skip (E.210)*

Telenor ASA fastsetter og forvalter nummerplan for identifikasjonssignaler for skip (Maritime Mobile Service Identities, MMSI-nummer) i henhold til ITUs radioreglement artikkel 25, appendix 43, samt ITU-T rekommandasjon E.210, etter fullmakt fra Nkom.

Telenor ASA tildeler MMSI-nummer beregnet på automatisk trafikkutveksling mellom stasjoner som deltar i den maritime mobile tjenesten.

§ 33 skal lyde:

§ 33. Tildeling av brukernummer for Inmarsatstasjoner i Norge

Telenor ASA tildeler brukernummer for maritime og landmobile Inmarsatstasjoner i Norge, i henhold til ITU-T rekommandasjon E.215, etter fullmakt fra Nkom.

§ 34 skal lyde:

§ 34. Nummerplaner for punktkoder for signalering (Q.704 og Q.708)

Nkom fastsetter og forvalter nummerplaner for punktkoder knyttet til signalering, i henhold til ITU-T rekommandasjonene Q.704 og Q.708.

Nkom kan gi tillatelse til bruk av punktkoder for internasjonal signalering (International Signalling Point Codes, ISPC), i henhold til ITU-T rekommandasjonene Q.704 og Q.708.

Nkom kan gi tillatelse til bruk av punktkoder for nasjonal signalering, i henhold til ITU-T rekommandasjon Q.704.

§ 35 skal lyde:

§ 35. T.35 nummerplan

Nkom fastsetter og forvalter nummerplan for identifikasjon av produsenter som implementerer ikke-standardiserte funksjoner i telekommunikasjonsprodukter, i henhold til ITU-T rekommandasjon T.35.

Nkom kan gi tillatelse til bruk av leverandørkoder (provider codes), i henhold til ITU-T rekommandasjon T.35.

§ 35a skal lyde:

§ 35a. Nummerplan for identifikasjon av radiokanaler

Nkom fastsetter og forvalter nummerplan for identifikasjon av radiokanaler, RDS PI-, SID- og EID- og andre koder relatert til analog og digital radio distribusjon i henhold til standardene IEC 62106 og ETSI EN 300 401.

RDS PI-, SID- og EID-koder kan ikke tas i bruk uten at det foreligger tillatelse fra Nkom. Bruken av kodene skal være i henhold til standardene IEC 62106 og ETSI EN 300 401.

Øvrige koder relatert til digital radio distribusjon tillates brukt i henhold til standarden ETSI EN 300 401.

Øvrige koder relatert til analog radio distribusjon tillates brukt i henhold til standarden IEC 62106.

§ 36 skal lyde:

§ 36. Registrering av X.400 ADMD og PRMD domenenavn

Nkom registrerer ADMD (Administration Management Domain) og PRMD (Private Management Domain) domenenavn for elektronisk post, i henhold til ITU-T rekommandasjonene X.400/F.400 og F.401.

§ 37 skal lyde:

§ 37. Tillatelse til bruk av identifikatorer for EDIFACT

Nkom kan gi tillatelse til bruk av identifikatorer for bruk i EDIFACT (Electronic Data Interchange for Administration, Commerce and Transport), segmentene UNB og UNG, i henhold til ISO 9735.

§ 38 skal lyde:

§ 38. Tillatelse til bruk av ISO-DCC nettadresser

Nkom kan gi tillatelse til bruk av ISO-DCC (ISO Data Country Code) nettadresser, i henhold til ISO/IEC 8348/ITU-T rekommandasjon X.213.

§ 39 skal lyde:

§ 39. Tillatelse til bruk av objektidentifikatorer

Nkom kan gi tillatelse til bruk av objektidentifikatorer, i henhold til ISO/IEC 8824-1/ITU-T rekommandasjon X.680 og ISO/IEC 9834-1/ITU-T rekommandasjon X.660.

§ 40 skal lyde:

§ 40. Nkoms avgjørelser vedrørende frivillige nummerplaner

Nkoms avgjørelser etter dette kapittel er ikke enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2, og kan ikke påklages.

§ 41 skal lyde:

§ 41. Dispensasjon

Nkom kan dispensere fra bestemmelser i denne forskrift når særlige hensyn tilsier det.

§ 42 skal lyde:

§ 42. Klageinstans

Klage over enkeltvedtak fastsatt av Nkom avgjøres av Samferdselsdepartementet, men sendes til Nkom.

§ 43 skal lyde:

§ 43. Sanksjoner

Ved brudd på forskriften eller vedtak gitt i medhold av forskriften kan Nkom gjennomføre sanksjoner etter lov om elektronisk kommunikasjon kapittel 10. Brudd på forskriften straffes etter lov om elektronisk kommunikasjon § 12–4.

Myndigheten kan pålegge en fysisk person eller et foretak overtredelsesbot dersom personen, foretaket eller noen som handler på vegne av foretaket forsettlig eller uaktsomt overtrer nummerforskriften § 5, § 9, § 10, § 13, § 15, § 16, § 17, § 18, § 19, § 20, § 20b, § 20c, § 23, § 24 og § 35a.

II

Forskriften trer i kraft umiddelbart.

6. mai Nr. 485 2015**Forskrift om endringer på grunn av at Norges veterinærhøgskole har skiftet navn og for å forenkle lisensordningen for veterinærstudenter i assistenttjeneste**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 6. mai 2015 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 5 fjerde ledd, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, og lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 6 fjerde ledd, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 10. april 1985 nr. 838 om adgang for viderekomne studenter fra Norges veterinærhøgskole eller utenlandske universitet og høyskoler til å utføre kortvarig assistenttjeneste hos praktiserende veterinær eller i annet veterinæryrke skal det gjøres følgende endringer:

Tittelen skal lyde:

Forskrift om adgang for viderekomne veterinærstudenter til å utføre kortvarig assistenttjeneste

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Landbruksdepartementet (nå Landbruks- og matdepartementet) 10. april 1985 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 5 fjerde ledd.

§ 1 skal lyde:

Viderekomne veterinærstudenter fra Norges miljø- og biovitenskapelige universitet og fra utenlandske universitet og høyskoler som ønsker å utføre kortvarig assistenttjeneste hos praktiserende veterinær eller i annet veterinæryrke, må søke Mattilsynet om tillatelse til å utføre slik tjeneste.

§ 2 tredje ledd første punktum skal lyde:

Søker som studerer ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet, må vedlegge søknaden uttalelse fra universitetet om søkerens faglige kvalifikasjoner til å utføre vedkommende veterinære tjeneste.

§ 3 skal lyde:

Søknad fra student fra utenlandsk universitet eller høyskole skal forelegges Norges miljø- og biovitenskapelige universitet til uttalelse om søkerens faglige kvalifikasjoner til å utføre vedkommende veterinære tjeneste. Før universitetet gir slik uttalelse, kan det kreve at søkeren fremstiller seg for en av universitetet oppnevnt komite til eventuell eksaminasjon/klinisk prøve.

§ 4 skal lyde:

På grunnlag av universitetets uttalelse treffer Mattilsynet avgjørelse om søkeren kan gis tillatelse til å utføre slik tjeneste det er søkt om, eventuelt hvilken veterinærtjeneste han tillates å utføre i det aktuelle tidsrom og nærmere vilkår for tillatelsen.

§ 5 annet ledd oppheves.

II

I forskrift 6. mars 1995 nr. 239 om kunstig sædoverføring hos husdyr utført av andre enn veterinær skal det gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd annet punktum skal lyde:

For å bli autorisert må vedkommende ha bestått kurs i kunstig sædoverføring for den aktuelle dyreart ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet.

§ 3 annet ledd skal lyde:

Semintekniker kan utføre drektighetskontroll på den/de dyrearter vedkommende er autorisert for dersom vedkommende på en tilfredsstillende måte har gjennomgått kurs i drektighetskontroll for den/de aktuelle dyreart(er) ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet.

§ 4 første ledd annet punktum skal lyde:

For å få slik tillatelse må vedkommende ha gjennomgått opplæring som er godkjent av Norges miljø- og biovitenskapelige universitet.

III

Endringene trer i kraft straks.

7. mai Nr. 486 2015

Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og miljødepartementet 7. mai 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12w (forordning (EU) nr. 1342/2014). Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 4–1 skal lyde:

§ 4–1. Gjennomføring av forordningen om persistente organiske forurensninger (POPs)

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 12w (forordning (EF) nr. 850/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 1195/2006, forordning (EF) nr. 172/2007, forordning (EF) nr. 323/2007, forordning (EF) nr. 304/2009, forordning (EU) nr. 756/2010, forordning (EU) nr. 757/2010, forordning (EU) nr. 519/2012 og forordning (EU) nr. 1342/2014) om persistente organiske forurensninger gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I vedlegg I til kapittel 4 i denne forskrift gjengis oversatt versjon av vedlegg II kapittel XV nr. 12w (forordning (EF) nr. 850/2004, forordning (EF) nr. 1195/2006, forordning (EF) nr. 172/2007, forordning (EF) nr. 323/2007, forordning (EF) nr. 304/2009, forordning (EU) nr. 756/2010, forordning (EU) nr. 757/2010, forordning (EU) nr. 519/2012 og forordning (EU) nr. 1342/2014) slik Klima- og miljødepartementet tolker denne del av EØS-avtalen med de tilpasninger som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I vedlegg I til kapittel 4 tilføyes følgende etter forordning (EU) nr. 519/2012:

Forordning (EU) nr. 1342/2014

Oversettelsen er uoffisiell.

II

Forskriften trer i kraft straks.

7. mai Nr. 487 2015

Forskrift om endring i forskrift om restriktive tiltak mot Syria

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 7. mai 2015 med hjemmel i lov 27. april 2001 nr. 14 om om iverksettning av internasjonale, ikke-militære tiltak i form av avbrot eller avgrensning av økonomisk eller annen samkvem med tredjestatar eller rørsler § 1 og forskrift 2. september 2011 nr. 902 om restriktive tiltak mot Syria § 5. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 2. september 2011 nr. 902 om restriktive tiltak mot Syria gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

(1) EUs vedlagte forordning (EU) nr. 36/2012 om visse spesifikke restriktive tiltak mot visse personer og enheter i lys av situasjonen i Syria (som endret av forordning (EU) nr. 55/2012, forordning (EU) nr. 168/2012, forordning (EU) nr. 266/2012, forordning (EU) nr. 509/2012, forordning (EU) nr. 544/2012, forordning (EU) nr. 545/2012, forordning (EU) nr. 673/2012, forordning (EU) nr. 867/2012, forordning (EU) nr. 944/2012, forordning (EU) nr. 1117/2012, forordning (EU) nr. 325/2013, forordning (EU) nr. 363/2013, forordning (EU) nr. 517/2013, forordning (EU) nr. 697/2013, forordning (EU) nr. 1332/2013, forordning (EU) nr. 124/2014, forordning (EU) nr. 578/2014, forordning

(EU) nr. 693/2014, forordning (EU) nr. 793/2014, forordning (EU) nr. 1013/2014, forordning (EU) nr. 1105/2014, forordning (EU) nr. 1323/2014, forordning (EU) 2015/108 og forordning (EU) 2015/375) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av denne bestemmelsen.

I vedlegg A gjøres følgende endringer i rådsforordning (EU) nr. 36/2012:

Ny artikkel 7a skal lyde:

Artikkel 7a

1. Det er forbudt
 - a) å selge, levere, overføre eller eksportere, direkte eller indirekte, jetdrivstoff og drivstofftilsetninger oppført i vedlegg Va til personer, enheter eller organer i Syria eller til bruk i Syria,
 - b) å yte finansiering eller finansiell bistand, herunder finansielle derivater, samt forsikring og gjenforsikring i tilknytning til salg, levering, overføring eller eksport av jetdrivstoff og drivstofftilsetninger oppført i vedlegg Va til personer, enheter eller organer i Syria eller til bruk i Syria,
 - c) å yte formidlingstjenester i tilknytning til salg, levering, overføring eller eksport av jetdrivstoff og drivstofftilsetninger oppført i vedlegg Va til personer, enheter eller organer i Syria eller til bruk i Syria.
2. Vedlegg Va omfatter jetdrivstoff og drivstofftilsetninger.
3. Som unntak fra bestemmelsene i nr. 1 kan medlemsstatenes kompetente myndigheter, som angitt på nettsidene oppført i vedlegg III, på de vilkår de finner hensiktsmessige, gi tillatelse til salg, levering, overføring eller eksport av jetdrivstoff og drivstofftilsetninger og yting av finansiering eller finansiell bistand, herunder finansielle derivater, samt forsikring og gjenforsikring og formidlingstjenester i tilknytning til salg, levering, overføring eller eksport av jetdrivstoff og drivstofftilsetninger oppført i vedlegg Vb til personer, enheter eller organer i Syria eller til bruk i Syria når det er fastslått at FN, eller organer som opptrer på FNs vegne, har behov for jetdrivstoffet og drivstofftilsetningene til humanitære formål, som å yte eller legge til rette for yting av bistand, herunder medisinsk utstyr, matvarer eller transport av humanitære hjelpearbeidere og tilhørende bistand, eller til evakuering fra eller inne i Syria.
4. Vedkommende medlemsstater skal innen fire uker underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om enhver tillatelse som gis i henhold til denne artikkel.
5. Forbudet fastsatt i nr. 1 gjelder ikke
 - a) jetdrivstoff og drivstofftilsetninger oppført i vedlegg Vb som utelukkende brukes av ikke-syriske sivile luftfartøyer som lander i Syria, forutsatt at de er beregnet på og benyttes kun til å fortsette flygningen med luftfartøyet de er lastet inn i,
 - b) jetdrivstoff og drivstofftilsetninger oppført i vedlegg Vb som utelukkende brukes av et syrisk luftfartsselskap som er oppført i vedlegg II eller IIa og benyttes til evakuering fra Syria i samsvar med artikkel 16 bokstav h),
 - c) jetdrivstoff og drivstofftilsetninger oppført i vedlegg Vb som utelukkende brukes av et ikke-listeført syrisk luftfartsselskap som benyttes til evakuering fra eller inne i Syria.

Artikkel 27 skal lyde:

Artikkel 27

1. Ingen krav skal imøtekommes i tilknytning til kontrakter eller transaksjoner der oppfyllelse eller gjennomføring er påvirket, direkte eller indirekte, helt eller delvis, av tiltakene som pålegges gjennom denne forordning, herunder erstatningskrav eller andre krav av denne typen, som krav om kompensasjon eller krav i henhold til en garanti, særlig krav om forlengelse eller innfrielse av en obligasjon, en garanti eller motgaranti, særlig finansielle garantier eller motgarantier, uansett form, dersom kravene fremsettes av
 - a) personer, enheter eller organer som er oppført i vedlegg II eller IIa,
 - b) andre syriske personer, enheter eller organer, herunder den syriske regjeringen,
 - c) personer, enheter eller organer som handler gjennom eller på vegne av personer, enheter eller organer omtalt i bokstav a) eller b).
2. Ved en eventuell rettssak om tvangsfullbyrdelse av krav skal personen som søker å få kravet tvangsfullbyrdet, bære bevisbyrden for at innfrielsen av kravet ikke er forbudt i henhold til nr. 1.
3. Denne artikkel berører ikke den rett personer, enheter og organer omtalt i nr. 1 har til ved domstolene å få prøvet lovligheten av manglende oppfyllelse av kontraktsmessige forpliktelser i samsvar med denne forordning.

Ny artikkel 27a skal lyde:

Artikkel 27a

Det er forbudt forsettlig å delta i aktiviteter som har som formål eller virkning å omgå bestemmelsene i artikkel 2a, 3, 3a, 4, 5, 6, 7a, 8, 9, 11, 11a, 11b, 11c, 12, 13, 14, 24, 25, 26 og 26a.

I vedlegg II gjøres følgende endringer:

Følgende fysiske person fjernes fra listen:

118. Dr. Mohammad Nidal Al-Shaar.

Informasjonen om følgende fysiske og juridiske personer erstattes med følgende:

A. Persons

	<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
6.	Muhammad Dib Zaytun (a.k.a. Mohammed Dib Zeitoun)	Date of birth: 20 May 1951; Place of birth: Damascus; diplomatic passport No D000001300	Head of General Security Directorate; involved in violence against demonstrators.	21.10.2014
18.	Mohammed Hamcho	Date of birth: 20 May 1966. Passport No 002954347	Prominent Syrian businessman, owner of Hamcho International, close to key figures of the Syrian regime, including President Bashar al-Assad and Maher al-Assad. Since March 2014, he has held the position of Chairman for China of the Bilateral Business Councils following his appointment by the Minister of Economy, Khodr Orfali. Mohammed Hamcho benefits from and provides support to the Syrian regime and is associated with persons benefiting from and supporting the regime.	27.1.2015
28.	Khalid (a.k.a. Khaled) Qaddur (a.k.a. Qadour, Qaddour, Kaddour)		Prominent Syrian businessman, close to Maher al-Assad, a key figure of the Syrian regime. Khalid Qaddur benefits from and provides support to the Syrian regime and is associated with persons benefiting from and supporting the regime.	27.1.2015
33.	Ayman Jabir (a.k.a. Aiman Jaber)	Place of birth: Latakia	Prominent Syrian businessman, close to key figures of the Syrian regime such as Maher al-Assad and Rami Makhlouf. He has also provided support to the regime by facilitating the importation of oil from Overseas Petroleum Trading to Syria through his company El Jazireh. Ayman Jabir benefits from and provides support to the regime and is associated with persons benefiting from and supporting the regime.	27.1.2015
48.	Samir Hassan		Samir Hassan is a prominent businessman, close to key figures of the Syrian regime, such as Rami Makhlouf and Issam Anboubas; since March 2014, he has held the position of Vice Chairman for Russia of the Bilateral Business Councils following his appointment by Minister of Economy, Khodr Orfali. Additionally, he supports the regime's war effort with cash donations. Accordingly, Samir Hassan is associated with persons benefitting from or supporting the regime and provides support to and benefits from the Syrian regime.	27.9.2014
50.	Tarif Akhras (a.k.a. Al Akhras)	Date of birth: 2 June 1951; Place of birth: Homs, Syria; Syrian passport nr. 0000092405	Prominent businessman benefiting from and supporting the regime. Founder of the Akhras Group (commodities, trading, processing and logistics) and former Chairman of the Homs Chamber of Commerce. Close business relations with President Al-Assad's family. Member of the Board of the Federation of Syrian	21.10.2014

<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
		Chambers of Commerce. Provided logistical support for the regime (buses and tank loaders).	

B. Entities

<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
3. Hamcho International (a.k.a. Hamsho International Group)	Baghdad Street, PO Box 8254 Damascus Tel. +963 112316675 Fax +963 112318875 Website: www.hamshointl.com E-mail: info@hamshointl.com and hamshogroup@yahoo.com	Hamcho International is a large Syrian holding company owned by Mohammed Hamcho. Hamcho International benefits from and provides support to the regime and is associated with a person benefiting from and supporting the regime.	27.1.2015
17. Souruh Company (a.k.a. SOROH Al Cham Company)	Address: Adra Free Zone Area Damascus – Syria; Tel: +963–11–5327266; Mobile: +963–933–526812; +963–932–878282; Fax: +963–11–5316396 Email: sorohco@gmail.com Website: http://sites.google.com/site/sorohco	Majority of the shares of the company are owned directly or indirectly by Rami Makhlof.	21.10.2014

Følgende fysiske og juridiske personer legges til listen:

A. Persons

<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
192. Hashim Anwar al-Aqqad a.k.a. Hashem Aqqad, Hashem Akkad, Hashim Akkad	d.o.b. 1961 Mohagirine, Syria.	Prominent businessman, chairman of the Akkad Group of companies that operate in multiple sectors of the Syrian economy, including oil and gas. Provides support to and benefits from the Syrian regime.	23.7.2014
193. Colonel Suhayl Hasan a.k.a. Colonel Suhayl al-Hasan, 'al-Nimir'/'The Tiger', Sohail Hassan, Sohail al-Hassan, Suhail Hassan, Lieutenant Colonel Suhayl Hassan,		Military commander for the Syrian regime, responsible for violent repression of the civilian population; supports the regime.	23.7.2014

	<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
	Brigadier General Suhayl Hasan			
194.	Amr Armanazi a.k.a. Amr Muhammad Najib Al-Armanazi, Amr Najib Armanazi, Amrou Al-Armanazy	d.o.b. 7 February 1944.	Director General of the Syrian Scientific Studies and Research Centre (SSRC), responsible for providing support to the Syrian army for the acquisition of equipment used directly for the surveillance and repression of demonstrators. Responsible for the violent repression of the civilian population; supports the regime.	23.7.2014
195.	Houmam Jaza'iri (a.k.a. Humam al-Jazaeri)	Date of birth: 1977	Minister of Economy and Foreign Trade since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
196.	Mohamad Amer Mardini (a.k.a. Mohammad Amer Mardini)	Date of birth: 1959. Place of birth: Damascus	Minister of Higher Education since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
197.	Mohamad Ghazi Jalali (a.k.a. Mohammad Ghazi al-Jalali)	Date of birth: 1969 Place of birth: Damascus	Minister of Communications and Technology since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
198.	Kamal Cheikha (a.k.a. Kamal al-Sheikha)	Date of birth: 1961. Place of birth: Damascus	Minister of Water Resources since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
199.	Hassan Nouri (a.k.a. Hassan al-Nouri)	Date of birth: 9.2.1960	Minister of Administrative Development since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
200.	Mohammad Walid Ghazal	Date of birth: 1951. Place of birth: Aleppo.	Minister of Housing and Urban Development since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
201.	Khalaf Souleymane Abdallah (a.k.a. Khalaf Sleiman al-Abdullah)	Date of birth: 1960. Place of birth: Deir Ezzor	Minister of Labour since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
202.	Nizar Wahbeh Yazaji (a.k.a. Nizar Wehbe Yazigi)	Date of birth: 1961 Place of birth: Damascus	Minister of Health since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
203.	Hassan Safiyeh (a.k.a. Hassan Safiye)	Date of birth: 1949 Place of birth: Latakia	Minister of Internal Trade and Consumer Protection since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
204.	Issam Khalil	Date of birth: 1965 Place of birth: Baniyas	Minister of Culture since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
205.	Mohammad Mouti' Mouayyad (a.k.a. Mohammad Muti'a Moayyad)	Date of birth: 1968 Place of birth: Ariha (Idlib)	State Minister since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014

	<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
206.	Ghazwan Kheir Bek (a.k.a. Ghazqan Kheir Bek)	Date of birth: 1961. Place of birth: Latakia	Minister of transport since 27.8.2014. As Government Minister shares responsibility for the regime's violent repression against the civilian population.	21.10.2014
207.	Major General Ghassan Ahmed Ghannan (a.k.a. Major General Ghassan Ghannan, a.k.a. Brigadier General Ghassan Ahmad Ghanem)		As commander of the 155 Missile Brigade, he is supporting the Syrian regime and he is responsible for the violent repression against the civilian population. Responsible for firing at least 25 Scud Missiles at various civilian sites between January and March 2013. Associated with Maher al-Assad.	21.10.2014
208.	Colonel Mohammed Bilal (a.k.a. Lieutenant Colonel Muhammad Bilal)		As a senior officer in the Air Force Intelligence Service of Syria, he supports the Syrian regime and he is responsible for the violent repression against the civilian population. He is also associated with the listed Scientific Studies Research Centre (SSRC).	21.10.2014
209.	Mohamed Farahat (a.k.a. Muhammad Farahat)		Vice-President of Finance and Administration at Tri-Ocean Energy, which has been listed by the Council for benefiting from and supporting the Syrian regime, he is therefore associated with a listed entity. In view of his senior position in Tri-Ocean Energy, he is responsible for the activities of the entity in supplying oil to the regime.	21.10.2014
210.	Abdelhamid Khamis Abdullah (a.k.a. Abdulhamid Khamis Abdullah a.k.a. Hamid Khamis a.k.a. Abdelhamid Khamis Ahmad Adballa)		Chairman of Overseas Petroleum Trading Company (OPT) which has been listed by the Council for benefiting from and supporting the Syrian regime. He coordinated shipments of oil to the Syrian regime with listed Syrian state oil company Sytrol. Therefore, he is benefitting from and providing support to the Syrian regime. In view of his position as the most senior person in the entity he is responsible for its activities	21.10.2014
211.	Bayan Bitar (a.k.a. Dr Bayan Al-Bitar)	Address: PO Box 11037 Damascus, Syria	Managing Director of the Organisation for Technological Industries (OTI), and the Syrian Company for Information Technology (SCIT), which are both subsidiaries of the Syrian Ministry of Defence, which has been designated by the Council. OTI assists in the production of chemical weapons for the Syrian regime. As Managing Director of OTI and the SCIT Bayan Bitar provides support to the Syrian regime. Due to his role in the production of chemical weapons, he also shares responsibility for the violent repression against the Syrian population. In view of his senior position in these entities, he is also associated with the designated entities OTI and SCIT.	7.3.2015
212.	Brigadier General Ghassan Abbas	Address: CERS, Centre d'Etude et de	Manager of the branch of the designated Syrian Scientific Studies and Research	7.3.2015

<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
	Recherche Scientifique; (a.k.a. SSRC, Scientific Studies and Research Center; Centre de Recherche de Kaboun Barzeh Street, PO Box 4470, Damascus)	Centre (SSRC/CERS) near Jumraya/Jmraiya. He has been involved in the proliferation of chemical weapons and the organisation of chemical weapons attacks, including in Ghouta in August 2013. He therefore shares responsibility for the violent repression against the Syrian population. As manager of the SSRC/CERS branch near Jumraya/Jmraiya, Ghassan Abbas provides support to the Syrian regime. As a result of his senior position in the SSRC, he is also associated with the designated entity SSRC.	
213. Wael Abdulkarim (a.k.a. Wael Al Karim)	Address: Pangates International Corp Ltd., PO Box Sharjah Airport International Free Zone, United Arab Emirates Al Karim for Trade and Industry, PO Box 111, 5797 Damascus Syria Morgan Additives Office No 2206, 22nd Floor, Jafza View 19, Besides Jafza View 18, Sheikh Zayed Road, Jebel Ali Free Zone Authority Dubai, UAE	Managing Director of the designated entity Pangates International Corp Ltd., which acts as an intermediary in the supply of oil to the Syrian regime. As Managing Director of Pangates, Wael Abdulkarim provides support to, and benefits from, the Syrian regime. He also holds a senior position in the designated entity Al Karim Group, which is Pangates' parent company. As a result of his senior positions in Pangates and Al Karim Group, he is also associated with these designated entities.	7.3.2015
214. Ahmad Barqawi (a.k.a. Ahmed Barqawi)	Address: Pangates International Corp Ltd., PO Box Sharjah Airport International Free Zone, United Arab Emirates. Al Karim for Trade and Industry, PO Box 111, 5797 Damascus Syria. Morgan Additives Office No 2206, 22nd Floor, Jafza View 19, Besides Jafza View 18, Sheikh Zayed Road, Jebel Ali Free Zone Authority Dubai, UAE	General Manager of Pangates International Corp Ltd., which acts as an intermediary in the supply of oil to the Syrian regime, and manager of Al Karim Group. Both Pangates International and Al Karim Group have been designated by the Council. As General Manager of Pangates and a manager of Pangates' parent company, Al Karim Group, Ahmad Barqawi provides support to, and benefits from the Syrian regime. Given his senior position in Pangates and Al Karim Group, he is also associated with the designated entities Pangates International and Al Karim Group.	7.3.2015
215. George Haswani (a.k.a. Heswani; Hasawani; Al Hasawani)	Address: Damascus Province, Yabroud, Al Jalaa St, Syria	Prominent Syrian businessman, co-owner of HESCO Engineering and Construction Company, a major engineering and construction company in Syria. He has close ties to the Syrian regime. George Haswani provides support and	7.3.2015

<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
		benefits from the regime through his role as a middleman in deals for the purchase of oil from ISIL by the Syrian regime. He also benefits from the regime through favourable treatment including the award of a contract (as a subcontractor) with Stroytransgaz, a major Russian oil company.	
216. Emad Hamsho (a.k.a. Imad Hmisho; Hamchu; Hamcho; Hamisho; Hmeisho; Hemasho)	Hamsho Building 31 Baghdad Street Damascus, Syria	Occupies a senior management position in Hamsho Trading. As a result of his senior position in Hamsho Trading, a subsidiary of Hamsho International, which has been designated by the Council, he provides support to the Syrian regime. He is also associated with a designated entity, Hamsho International. Emad Hamsho funds Shabiha militias who in turn collect steel from the areas destroyed by the Syrian regime armed forces and militias and melt it down in local Syria Steel (Hmisho Steel) factories. He is also vice-president of the Syrian Council of Iron and Steel alongside designated regime businessmen such as Ayman Jaber. He is also an associate of Bashar Al-Assad.	7.3.2015
217. Samir Hamsho (a.k.a. Samer; Sameer; Hmisho; Hamchu; Hamcho; Hamisho; Hmeisho; Hemasho)	Hamsho Building 31 Baghdad Street Damascus, Syria	Samir Hamsho is a prominent Syrian businessman benefiting from and supporting the regime. He is the owner and chairman of Al Buroj and Syria Steel/Hmisho Steel, subsidiaries of Hamsho Trading, a subsidiary of Hamsho International, which has been designated by the Council. Appointed to the Homs Chamber of Commerce in March 2014 by the Minister of Industry. Therefore, he provides support to the Syrian regime and benefits from his connections with the regime. He is also associated with the designated entities Hamsho International, Syria Steel SA and Al Buroj Trading.	7.3.2015

B. Entities

<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
54. Overseas Petroleum Trading a.k.a. «Overseas Petroleum Trading SAL (Off-Shore)» a.k.a. «Overseas Petroleum Company»	Dunant Street, Snoubra Sector, Beirut, Lebanon.	Providing support to the Syrian regime and benefitting from the regime by organising covert shipments of oil to the Syrian regime.	23.7.2014
55. Tri Ocean Trading a.k.a. Tri-Ocean Energy	35b Saray El Maadi Tower, Corniche El Nile, Cairo, Egypt, Postal Code 11431	Providing support to the Syrian regime and benefitting from the regime by organising covert shipments of oil to the Syrian regime.	23.7.2014

	<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
		P.O. Box: 1313 Maadi		
56.	The Baniyas Refinery Company a.k.a. Baniyas, Banyas.	Baniyas Refinery Building, 26 Latkia Main Road, Tartous, P.O. Box 26, Syria.	Subsidiary of the General Corporation for Refining and Distribution of Petroleum Products (GCRDPP), a section of the Ministry of Petroleum and Mineral Resources. As such it provides financial support to the Syrian regime.	23.7.2014
57.	The Homs Refinery Company. a.k.a Hims, General Company for Homs Refinery.	General Company for Homs Refinery Building, 352 Tripoli Street, Homs, P.O. Box 352, Syria.	Subsidiary of the General Corporation for Refining and Distribution of Petroleum Products (GCRDPP), a section of the Ministry of Petroleum and Mineral Resources. As such is provides financial support to the Syrian regime.	23.7.2014
58.	Army Supply Bureau	PO Box 3361, Damascus	Involved in the procurement of military equipment in support of the regime, and therefore responsible for the violent repression of the civilian population in Syria. Branch of Syrian Ministry of Defence.	23.7.2014
59.	Industrial Establishment of Defence. a.k.a. Industrial Establishment of Defense (IED), Industrial Establishment for Defence, Defence Factories Establishment, Etablissements Industriels de la Defense (EID), Etablissement Industrial de la Defence (ETINDE), Coefficient Defense Foundation.	Al Thawraa Street, P.O. Box 2330 Damascas, or Al-Hameh, Damascas Countryside, P.O. Box 2230.	Involved in the procurement of military equipment for the regime, and therefore responsible for the violent repression of the civilian population in Syria. Branch of Syrian Ministry of Defence.	23.7.2014
60.	Higher Institute for Applied Sciences and Technology (HISAT)	P.O. Box 31983, Barzeh	Affiliated to and a subsidiary of the Syrian Scientific Studies and Research Centre (SSRC) which is already designated. It provides training and support to the SSRC and is therefore responsible for the violent repression of the civilian population.	23.7.2014
61.	National Standards & Calibration Laboratory (NSCL)	P.O. Box 4470 Damascus	Affiliated to and a subsidiary of the Syrian Scientific Studies and Research Centre (SSRC) which is already designated. It provides training and support to the SSRC and is therefore responsible for the violent repression of the civilian population.	23.7.2014
62.	El Jazireh a.k.a. Al Jazerra	Shaheen Building, 2nd floor, Sami el Solh, Beyrouth; sector of hydrocarbons	Owned or controlled by Ayman Jaber, therefore associated with a designated person.	23.7.2014
63.	Pangates International Corp Ltd. (a.k.a. Pangates)	PO Box 8177 Sharjah Airport International Free	Pangates acts as an intermediary in the supply of oil to the Syrian regime. Therefore, it is providing support to and benefiting from the Syrian regime. It is also	21.10.2014

	<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
64.	Abdulkarim Group (a.k.a. Al Karim for Trade and Industry/Al Karim Group)	Zone United Arab Emirates 5797 Damascus Syria	associated with listed Syrian oil company Sytrol. Parent company of Pangates with operational control of it. As such it is providing support to and benefiting from the Syrian regime. It is also associated with listed Syrian oil company Sytrol.	21.10.2014
65.	Organisation for Technological Industries (a.k.a. Technical Industries Corporation (TIC))	Address: PO Box 11037 Damascus, Syria	Subsidiary of the Syrian Ministry of Defence, which has been designated by the Council. OTI is involved in the production of chemical weapons for the Syrian regime. It is therefore responsible for the violent repression against the Syrian population. As a subsidiary of the Ministry of Defence, it is also associated with a designated entity.	7.3.2015
66.	Syrian Company for Information Technology (SCIT)	Address: PO Box 11037 Damascus, Syria	Subsidiary of the Organisation for Technological Industries (OTI) and therefore the Syrian Ministry of Defence, which have been designated by the Council. It also works with the Central Bank of Syria which has been designated by the Council. As a subsidiary of OTI and the Ministry of Defence, SCIT is associated with these designated entities.	7.3.2015
67.	Hamsho Trading (a.k.a. Hamsho Group; Hmisho Trading Group; Hmisho Economic Group)	Hamsho Building 31 Baghdad Street Damascus, Syria	Subsidiary of Hamsho International, which has been designated by the Council. As such, Hamsho Trading is associated with a designated entity, Hamsho International. Supports the Syrian regime through its subsidiaries, including Syria Steel. Through its subsidiaries it is associated with groups such as the pro-regime Shabiha militias.	7.3.2015
68.	Syria Steel SA (a.k.a. Syria Steel Co; Syria Steel Rolling Mill; Hmisho Steel)	Hamsho Building 31 Baghdad Street Damascus, Syria	Subsidiary of Hamsho Trading and therefore ultimately a subsidiary of Hamsho International, which has been designated by the Council. As such, Syria Steel SA is associated with a designated entity. Syria Steel also supports the Syrian regime through its work with Shabiha militias and producing armaments.	7.3.2015
69.	Al Buroj Trading (a.k.a. Borouj Trading Company)	Hamsho Building 31 Baghdad Street Damascus, Syria	Subsidiary of Hamsho Trading and therefore ultimately of Hamsho International, which has been designated by the Council. As such, Al Buroj Trading is associated with a designated entity, Hamsho International.	7.3.2015
70.	DK Group (a.k.a. DK Group Sarl; DK Middle-East & Africa Regional Office)	Addresses: DK Middle-East & Africa Regional Office, Peres Lazaristes Center, No. 3, 5th Floor, Emir Bachir Street, Beirut Central District, Bachoura	DK Group supplies new banknotes to the Central Bank of Syria. DK Group therefore provides support to the regime. Due to this supply relationship, it is also associated with a designated entity, the Central Bank of Syria.	7.3.2015

<i>Name</i>	<i>Identifying information</i>	<i>Reasons</i>	<i>Date of listing</i>
	Sector, Beirut, Lebanon. Azarieh Building – Block 03, 5th Floor Azarieh Street – Solidere – Downtown, PO Box 11–503, Beirut, Lebanon		

Nytt vedlegg Va skal lyde:

Vedlegg Va.

Annex Va: Jet fuel and fuel additives as referred to in article 7a(1)

<i>No.</i>	<i>Description</i>	<i>CN Code</i>
(1)	Jet fuel (other than kerosene): Spirit type jet fuel (light oils) Other than kerosene (medium oils)	2710 12 70 2710 19 29
(2)	Kerosene type jet fuel (medium oils)	2710 19 21
(3)	Kerosene type jet fuel blended with biodiesel ¹	2710 20 90
(4)	Oxidation inhibitors Oxidation inhibitors used in additives for lubricating oils: – oxidation inhibitors containing petroleum oils: – other oxidation inhibitors: Oxidation inhibitors used for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00
(5)	Static dissipater additives Static dissipater additives for lubricating oils: – containing petroleum oils: – other: Static dissipater additives for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00
(6)	Corrosion inhibitors Corrosion inhibitors for lubricating oils: – containing petroleum oils: – other: Corrosion inhibitors for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00
(7)	Fuel system icing inhibitors (anti-icing additives) Fuel system icing inhibitors for lubricating oils: – containing petroleum oils: – other: Fuel system icing inhibitors for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00
(8)	Metal de-activators Metal de-activators for lubricating oils: – containing petroleum oils: – other: Metal de-activator for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00
(9)	Biocide additives Biocide additives for lubricating oils: – containing petroleum oils: – other: Biocide additives for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00
(10)	Thermal stability improver additives Thermal stability improver for lubricating oils: – containing petroleum oils: – other: Thermal stability improver for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00

1 Provided it still contains 70 % or more by weight of petroleum oils or bituminous mineral oils.

Nytt vedlegg Vb skal lyde:

Vedlegg Vb.

Annex Vb: Jet fuel and fuel additives as referred to in article 7a(3)

<i>No.</i>	<i>Description</i>	<i>CN Code</i>
(1)	Jet fuel (other than kerosene): Spirit type jet fuel (light oils) Other than kerosene (medium oils)	2710 12 70 2710 19 29
(2)	Kerosene type jet fuel (medium oils)	2710 19 21
(3)	Kerosene type jet fuel blended with biodiesel ¹	2710 20 90
(4)	Oxidation inhibitors Oxidation inhibitors used in additives for lubricating oils: – oxidation inhibitors containing petroleum oils: – other oxidation inhibitors: Oxidation inhibitors used for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00
(5)	Static dissipater additives Static dissipater additives for lubricating oils: – containing petroleum oils: – other: Static dissipater additives for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00
(6)	Metal de-activators Metal de-activators for lubricating oils: – containing petroleum oils: – other: Metal de-activator for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00
(7)	Biocide additives Biocide additives for lubricating oils: – containing petroleum oils: – other: Biocide additives for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00
(8)	Thermal stability improver additives Thermal stability improver for lubricating oils: – containing petroleum oils: – other: Thermal stability improver for other liquids used for the same purpose as mineral oils:	3811 21 00 3811 29 00 3811 90 00

1 Provided it still contains 70 % or more by weight of petroleum oils or bituminous mineral oils.

II

Endringene trer i kraft straks.

7. mai Nr. 488 2015

Forskrift om kontinuerlig luftdyktighet mv. (vedlikeholdsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 7. mai 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 16–1 første ledd, jf. § 4–1, § 4–10 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321 og delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66q (forordning (EU) nr. 1321/2014). Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

§ 1. Gjennomføring av bestemmelser i henhold til EØS-avtalen

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66q (forordning (EU) nr. 1321/2014) av 26. november 2014 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Geografisk virkeområde

Forskriften gjelder i Norge, herunder på Svalbard.

§ 3. Ansvarlig nasjonal myndighet

Luftfartstilsynet er ansvarlig myndighet etter forordning (EU) nr. 1321/2014.

§ 4. Ikrafttredelse og opphevelse av forskrift

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 24. mai 2005 nr. 462 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften).

Forordninger

Se her for å lese forordning (EU) nr. 1321/2014:

7. mai Nr. 489 2015**Forskrift om endring i forskrift om sanksjoner og tiltak mot Iran**

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 7. mai 2015 med hjemmel i forskrift 9. februar 2007 nr. 149 om sanksjoner og tiltak mot Iran § 45. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 9. februar 2007 nr. 149 om sanksjoner og tiltak mot Iran gjøres følgende endringer:

§ 28a skal lyde:

Forbudene i § 23 nr. 2 og nr. 4 gjelder ikke handlinger og transaksjoner, som utføres med hensyn til enheter som er listet i bilag IX:

- a) som har rettigheter som følger av en opprinnelig tildeling av en produksjonsdelingsavtale, som omtalt i § 39, fra en annen suverren regjering enn den iranske før 27. oktober 2010, som gjelder handlinger og transaksjoner relatert til disse enheters deltakelse i nevnte avtale.
- b) så langt nødvendig for oppfyllelse inntil 30. juni 2015 av kontrakter omtalt i § 12 nr. 1 bokstav b), forutsatt at disse handlingene og transaksjonene er forhåndsgodkjent av Utenriksdepartementet.

Vedlegg VIII skal lyde:

Liste over personer, enheter referert til i § 23, nr. 1 er tilgjengelig her.

II

Endringene trer i kraft straks.

7. mai Nr. 490 2015**Forskrift om endring i forskrift om opptak til studier ved Høgskolen i Østfold**

Hjemmel: Fastsatt av høyskolestyret ved Høgskolen i Østfold 7. mai 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–6 syvende ledd. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 11. desember 2014 nr. 1929 om opptak til studier ved Høgskolen i Østfold gjøres følgende endring:

§ 20 Opptak til enkeltemner nr. 3 skal lyde:

3. Det er ikke mulig å ta eksamen i mer enn 50 % av et ordinært studium, målt i antall studiepoeng, som enkeltemnestudent. Ønsker en søker å ta emner som omfatter mer enn halvparten av et studium, må han/hun søke om opptak til hele studieprogrammet gjennom ordinært opptak. Nærmere bestemmelser kan gis i rundskrivet til denne forskrift.

II

Endringene trer i kraft 7. mai 2015.

9. mai Nr. 491 2015**Forskrift om nytildeling av deltakeradganger i rekrutteringsøyemed for 2016**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 9. mai 2015 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

§ 1. Formål

Formålet med nytildeling av deltakeradganger i rekrutteringsøyemed er å rekruttere unge fiskere til fiskeryrket.

§ 2. Tildeling av nye deltakeradganger for 2016

Det kan i rekrutteringsøyemed deles ut inntil 10 nye deltakeradganger for 2016. Det kan bare tildeles én deltakeradgang pr. søker. Hver enkelt deltakeradgang skal tildeles for ett bestemt fartøy som søker direkte eller indirekte må eie mer enn 50 prosent av, og for ett bestemt fiskeri som er lukket i medhold av forskrift 19. desember 2014 nr. 1823 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2015 (deltakerforskriften).

§ 3. Vilkår for tildeling av deltakeradganger

Følgende vilkår må være oppfylt for tildeling av deltakeradgang:

- a) Søker må være født i 1985 eller senere.
- b) Søker må være oppført på blad B i fiskermanntallet.
- c) Søker må ha drevet aktivt fiske med et fartøy som vedkommende direkte eller indirekte eier mer enn 50 prosent av, i enten 2013, 2014 eller 2015. Fangstverdi i minst ett av årene må overstige 200 000 kroner. For 2015 ses det bare hen til fangst før søknadsfristen, jf. bokstav g.
- d) Søker må eie mer enn 50 prosent av fartøyet som tildeles deltakeradgang enten på søknadstidspunktet eller pr. 1. januar 2016.
- e) Søker kan ikke tidligere ha eid majoritetsandel i fartøy med deltakeradgang eller konsesjon.
- f) Søker må fremlegge dokumentasjon på å ha gjennomført gyldig sikkerhetskurs, herunder SOFF eller grunnleggende sikkerhetskurs/IMO 60 samt eventuelle repetisjonskurs.
- g) Søknad må være sendt Fiskeridirektoratet Region Finnmark innenfor de frister og krav til søknad som Fiskeridirektoratet har fastsatt.

§ 4. Rangeringskriterier

Hvis antall søkere som oppfyller vilkårene i § 3 overstiger antall deltakeradganger som kan tildeles etter § 2 i denne forskrift, skal søkerne rangeres etter følgende kriterier i prioritert rekkefølge:

- a) Fagbrev i fiske og fangst, forutsatt at vedkommende har minimum 3 års fartstid i fiske fra eget eller andres fartøy før denne forskrifts vedtaksdato
- b) Annen fullført relevant utdanning, herunder fagbrev i akvakultur, matrosfaget, motormann eller skipsfører, forutsatt at vedkommende har minimum 3 års fartstid i fiske fra eget eller andres fartøy før denne forskrifts vedtaksdato
- c) Dokumentert fartstid i fiske fra eget eller andres fartøy før denne forskrifts vedtaksdato, der de med lengst ansiennitet skal prioriteres
- d) Andre fagbrev eller fullført utdanning, der vedkommende ikke fyller vilkårene i bokstav a eller bokstav b
- e) Deltakelse i ungdomsfiskeordningen.

Hvis det er behov for ytterligere rangering enn det som følger av første ledd, skal det underrepresenterte kjønn prioriteres. Deretter skal det gjøres en prioritering ut fra den geografiske fordelingen der søkere fra underrepresenterte områder prioriteres.

§ 5. Nærmere om deltakeradgangens innhold

Deltakeradganger tildelt i medhold av § 3 gir ikke rett til fiske ut over det som følger av forskrifter gitt i medhold av deltakerloven § 21 og annet relevant regelverk.

Deltakeradganger tildelt i medhold av § 3 skal ikke senere kunne tildeles ny fartøyeier ved salg av fartøyet.

Deltakeradgangenes hjemmelslengde for kvotetildeling fastsettes til 11 meter.

§ 6. Vedtaksmyndighet

Fiskeridirektoratet Region Finnmark er vedtaksmyndighet etter denne forskriften. Fiskeridirektoratet sentralt er klageinstans.

§ 7. Ikrafttredelse mv.

Forskriften trer i kraft straks. Forskriften gjelder fram til og med 31. desember 2016.

11. mai Nr. 492 2015**Forskrift om endring i fôrvareforskriften**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet 11. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 12 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer gjøres følgende endring:

§ 6 annet ledd skal lyde:

Fôrvarer med større innhold av uønskede stoffer enn fastsatt i vedlegg 1, skal ikke blandes med den samme eller andre fôrvarer med sikte på fortynning.

II

Forskriften trer i kraft straks.

12. mai Nr. 493 2015**Forskrift om adgang for ungdom til å delta i fisket i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 12. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressurser (havressurslova) § 11, § 16, § 23, § 34, § 37, § 38 og § 39. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

§ 1. Formål

Denne forskrift regulerer adgang for ungdom til å delta i de fiskerier som omfattes av kapittel 2 romertall I–XIV i forskrift 19. desember 2014 nr. 1823 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2015.

§ 2. Ungdomsfiskeordningen

Ungdomsfiskeordningen gjelder for ungdom som fyller 12 år senest i 2015, og som ikke har fylt 25 år på forskriftens ikrafttredelsestidspunkt. Den som skal delta i ungdomsfiskeordningen må være registrert ved Fiskeridirektoratets regionkontor og ha fått tildelt deltakernummer.

Adgang til å delta i ungdomsfiskeordningen etter første ledd gjelder ikke for manntallsførte fiskere.

For å delta i ungdomsfiskeordningen i fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark må fartøyet være mindre enn 6 meter største lengde.

Den som er registrert som deltaker i ungdomsfiskeordningen må selv stå om bord og delta i utøvelsen av fisket.

§ 3. Tidspunkt for fiske

Ungdomsfiskeordningen gjelder i perioden fra og med mandag 22. juni 2015 til og med fredag 14. august 2015.

Ungdomsfiskeordningen i fiske etter rognkjeks gjelder i perioden fra og med tirsdag 12. mai 2015 til og med lørdag 20. juni 2015 vest for 26° Ø, og i perioden fra og med tirsdag 12. mai 2015 til og med søndag 5. juli 2015 i Finnmark øst for 26° Ø.

§ 4. Redskapsbegrensning

Med mindre annet er fastsatt, kan fisket drives med følgende redskaper:

- a) Stang og håndsnøre, og
- b) en juksamaskin, og
- c) garn med samlet lengde på inntil 210 meter, og
- d) liner med inntil 300 angler, og
- e) inntil 20 teiner eller ruser.

Fra det enkelte fartøy kan det ikke fiskes med større antall redskap enn nevnt i første ledd. Merkeregistrerte fiskefartøy kan ikke nyttes til ordinær drift eller ha redskap i sjøen utover redskapsbegrensningen nevnt i første ledd i perioden fra fartøyet første gang benyttes i ungdomsfiskeordningen til siste fangst er levert.

§ 5. Ungdomsfiske i regi av en kommune

Når ungdomsfisket arrangeres i regi av en kommune, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi fartøy tillatelse til å fiske med større redskapsmengde enn nevnt i § 4, men redskapsbegrensningen i § 4 skal fortsatt gjelde per person.

Når ungdomsfisket arrangeres i regi av en kommune, kan Fiskeridirektoratets regionkontor også gi tillatelse til at det nyttes merkeregistrert fartøy som er i ordinær drift.

Merkeregistrerte fartøy som har fått tillatelse etter annet ledd skal, for hver enkelt tur på feltet, varsle Fiskeridirektoratet på SMS ved oppstart av fisket og før ankomst for landing av fangst. Meldingen skal sendes til telefonnummer 1933 og inneholde elementer i angitt rekkefølge og med mellomrom:

«ung» (kodeord som oppgis først i meldingen)

«på» eller «av» («på» ved start av fangst og «av» før landing eller avslutning)

Registreringsnummer og navn på fartøy (b99m stortind)

Navn på ungdomsfisker(e) om bord

Dato og klokkeslett for start eller stopp av fiske (ddmm ttmm).

Eksempel på melding ved start av fiske: «ung på b99m stortind ola nordmann 3004 1645». Eksempel på melding ved stopp av fiske: «ung av b99m stortind ola nordmann 3004 2350».

§ 6. Fangst

Innenfor ungdomsfiskeordningen kan det per fartøy og per person fiskes og landes et kvantum som tilsvarer inntil 600 kg utilvirket rognkjeksrogn.

Innenfor ungdomsfiskeordningen kan det per person og per fartøy ikke omsettes fangst for mer enn 50 000 kroner. Fiskeridirektoratets regionkontor kan likevel gi tillatelse til at det fiskes for mer enn 50 000 kroner per fartøy, men ikke per person, dersom det fiskes fra merkeregistrert fartøy i et ungdomsfiske arrangert i regi av en kommune.

Begrensninger i kvoteutnyttelse fastsatt i reguleringene av de fiskerier som omfattes av ungdomsfiskeordningen gjelder ikke for fiske etter denne forskrift.

Begrensninger for fangst av torsk (§ 2) og rognkjeks (§ 4) i forskrift 26. februar 2010 nr. 252 om begrensninger i fisket etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe med fartøy som ikke er innført i register over merkepliktige norske fiskefartøy (merkeregisteret) eller fra land gjelder ikke for fiske etter denne forskrift.

§ 7. Blåkveite

Det er ikke tillatt å ha mer enn inntil 5 % bifangst av blåkveite av fangsten om bord til enhver tid og av landet fangst.

§ 8. Levering av fangst

Det er forbudt å motta og levere fangst fisket av annet fartøy.

Fangst kan bare leveres til godkjent kjøper. Kjøper skal skrive ut landingseddell/sluttseddell etter salgslagets bestemmelser spesifisert på art straks etter levering. Seddelen skal undertegnes av kjøper og fisker før denne forlater mottaksstedet. I rubrikken for registreringsmerke påføres det nummer som er tildelt av Fiskeridirektoratet.

§ 9. Overtredelsesgebyr

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsen gitt i eller i medhold av denne forskrift, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til havressurslova § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 61 og § 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 12. mai 2015 og gjelder til og med 14. august 2015.

12. mai Nr. 494 2015**Ikraftsetting av lov 23. januar 2015 nr. 4 om endringer i panteloven m.m. (pant i patenter og planteforedlerretter)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2015 med hjemmel i lov 23. januar 2015 nr. 4 om endringer i panteloven m.m. (pant i patenter og planteforedlerretter) del VII nr. 1. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

Lov 23. januar 2015 nr. 4 om endringer i panteloven m.m. (pant i patenter og planteforedlerretter) trer i kraft 1. juli 2015.

12. mai Nr. 495 2015**Forskrift om endring i patentforskriften**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 12. mai 2015 med hjemmel i lov 15. desember 1967 nr. 9 om patenter (patentloven) § 44 syvende ledd tredje punktum, § 68 annet ledd og § 69 første ledd første punktum. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 15. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 14. desember 2007 nr. 1417 til patentloven (patentforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 43 annet ledd nr. 37 og nytt nr. 38 skal lyde:

37. om det er sendt inn rettelse av oversettelse etter patentloven § 21 tredje ledd sjette punktum eller § 60 annet ledd femte punktum, og, dersom rettelse er sendt inn, dagen dette ble kunngjort
38. om pant.

§ 44 tredje punktum nr. 13 og nytt nr. 14 skal lyde:

13. at sertifikatet er bortfalt og grunnen til det
14. om pant.

§ 45 første ledd tredje punktum nr. 7 og nytt nr. 8 skal lyde:

7. opplysninger svarende til de som er nevnt i § 43 annet ledd nr. 7, 8 og 15
8. om pant.

§ 45 tredje ledd annet punktum nr. 5 skal lyde:

5. opplysninger som nevnt i § 34 nr. 1 til 6 og 8 til 11 og § 43 annet ledd nr. 20 til 27, 29 til 32 og 34 til 38.

§ 57 første ledd nr. 6 og nytt nr. 7 skal lyde:

6. meldinger etter patentloven § 55
7. melding om pantsettelse.

II

Forskriften trer i kraft 1. juli 2015.

4. mai Nr. 496 2015

Forskrift om endring i forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og miljødepartementet 4. mai 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245 og delegeringsvedtak 11. juni 1993 nr. 785. Kunngjort 19. mai 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) gjøres følgende endring:

Kapittel 7 om refusjon av avgift på trikloreten (TRI) oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 31. desember 2015.

8. mai Nr. 497 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 8. mai 2015 med hjemmel i forskrift 22. desember 2014 nr. 1862 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 § 34. Kunngjort 19. mai 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 22. desember 2014 nr. 1862 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 gjøres følgende endring:

§ 20 (endret) skal lyde:

§ 20. Fiske etter sei

Kvoteenhet etter hjemmelslengde og største lengde er som følger:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Største lengde</i>	<i>Kvoteenhet (garantert kvote)</i>	<i>Kvoteenhet (maksimalkvote)</i>
Under 11 m	Under 11 m	3,8138	118,2284
	Over 11 m	3,8138	61,0211
11–14,9 m	Under 11 m	3,2320	16,1600
	Over 11 m	3,2320	9,6960
15–20,9 m	Under 11 m	3,5278	12,3474
	Over 11 m	3,5278	7,9376
21–27,9 m	Under 11 m	2,9391	10,2868
	Over 11 m	2,9391	6,6130

Fartøy med adgang til å delta kan fiske følgende kvanta sei (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor 2015</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote største lengde under 11 meter</i>	<i>Maksimalkvote største lengde over 11 meter</i>
under 7 meter	1,12	4,3	132,4	68,3
7–7,9	1,31	5,0	154,9	79,9
8–8,9	1,56	5,9	184,4	95,2
9–9,9	1,93	7,4	228,2	117,8
10–10,9	2,06	7,9	243,6	125,7

<i>Hjemmels- lengde</i>	<i>Kvotefaktor 2015</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvotestørste lengde under 11 meter</i>	<i>Maksimalkvotestørste lengde over 11 meter</i>
11–11,9	2,82	9,1	45,6	27,3
12–12,9	3,35	10,8	54,1	32,5
13–13,9	4,05	13,1	65,4	39,3
14–14,9	4,61	14,9	74,5	44,7
15–15,9	5,65	21,5	69,8	44,8
16–16,9	6,30	24,0	77,8	50,0
17–17,9	6,95	26,5	85,8	55,2
18–18,9	7,67	29,3	94,7	60,9
19–19,9	8,31	31,7	102,6	66,0
20–20,9	8,89	33,9	109,8	70,6
21–21,9	8,54	25,1	87,8	56,5
22–22,9	8,90	26,2	91,6	58,9
23–23,9	9,26	27,2	95,3	61,2
24–24,9	9,62	28,3	99,0	63,6
25–25,9	9,90	29,1	101,8	65,5
26–26,9	10,26	30,2	105,5	67,8
27–27,9	10,55	31,0	108,5	69,8

Dersom fisket blir stoppet, kan det enkelte fartøy fortsette fisket innenfor de garanterte kvotene. Fartøy som har fisket maksimalkvoten, kan ha inntil 20 % bifangst av sei i de enkelte fangster og ved landing.

Når et fartøy gis tillatelse til å fiske flere kvoter av sei i medhold av strukturkvoteordningen, skal overførte kvoter beregnes ved bruk av samme kvoteenhet som ved beregning av mottakende fartøys grunnkvote.

II

Forskriften trer i kraft mandag 11. mai 2015.

12. mai Nr. 498 2015

Forskrift om endring i forskrift om opptak til høyere utdanning

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 12. mai 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–6. Kunngjort 19. mai 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høyere utdanning gjøres følgende endringer:

§ 4–7 første strekpunkt annet kolon og annet avsnitt skal lyde:

Fra og med opptak til studieåret 2016/2017 gjelder følgende:

Søkeren må dokumentere minimum 35 skolepoeng og et gjennomsnitt på minimum karakteren 3,0 i norsk (393 timer) og 4,0 i matematikk (224 timer). Søkere som kan dokumentere et gjennomsnitt på minimum karakteren 3,0 i matematikk (224 timer), kan tas opp dersom de består et forkurs i matematikk spesielt tilrettelagt for lærerutdanning. Karakterkravet i matematikk gjelder ikke for søkere som kan dokumentere bestått programfag i matematikk med et omfang på minst 140 timer eller tilsvarende. For søkere til grunnskolelærerutdanning med realfag, miljø- og naturfag gjelder i tillegg kravet fastsatt for realfag, miljø- og naturfag i § 4–3 tredje strekpunkt. For søkere til grunnskolelærerutdanning ved Samisk høyskole, gjelder i tillegg krav fastsatt i § 4–10. For søkere som har samisk som førstespråk eller andrespråk, gjelder karakterkravet i norsk for gjennomsnittet av karakterene i norsk (309 timer) og samisk (309 timer). For søkere som har norsk tegnspråk eller finsk som andrespråk, gjelder karakterkravet i norsk gjennomsnittet av karakterene i første- og andrespråk.

§ 4–10 åttende strekpunkt og første avsnitt skal lyde:

- *Tre-årig utdanning prehospitalt arbeid – paramedic* ved Høgskolen i Oslo og Akershus

Søkere må dokumentere førerkort i klasse B (personbil) og bestått fysisk opptaksprøve etter nærmere regler fastsatt av institusjonen.

II

Forskriften trer i kraft straks.

12. mai Nr. 499 2015**Forskrift om endring i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 12. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II nr. 40 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzy (forordning (EU) nr. 991/2014, forordning (EU) nr. 1096/2014, forordning (EU) nr. 1119/2014, forordning (EU) nr. 1126/2014 og forordning (EU) nr. 1127/2014). Kunngjort 19. mai 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende forordninger til de som har endret forordning (EF) nr. 396/2005:

forordning (EU) nr. 991/2014, forordning (EU) nr. 1096/2014, forordning (EU) nr. 1119/2014, forordning (EU) nr. 1126/2014 og forordning (EU) nr. 1127/2014.

I § 1 tilføyes forordning (EU) nr. 991/2014, forordning (EU) nr. 1096/2014, forordning (EU) nr. 1119/2014, forordning (EU) nr. 1126/2014 og forordning (EU) nr. 1127/2014 kronologisk til listen over forordningene.

II

Endringene trer i kraft 13. mai 2015.

Forordninger

I forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer gjøres følgende endringer i forordning (EF) nr. 396/2005 om grenseverdier for rester av plantevernmidler:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 396/2005. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 178/2006, forordning (EF) nr. 149/2008, forordning (EF) nr. 260/2008, forordning (EF) nr. 839/2008, forordning (EF) nr. 256/2009, forordning (EF) nr. 822/2009, forordning (EF) nr. 1050/2009, forordning (EF) nr. 1097/2009, forordning (EU) nr. 304/2010, forordning (EU) nr. 459/2010, forordning (EU) nr. 600/2010, forordning (EU) nr. 750/2010, forordning (EU) nr. 765/2010, forordning (EU) nr. 893/2010, forordning (EU) nr. 310/2011, forordning (EU) nr. 460/2011, forordning (EU) nr. 508/2011, forordning (EU) nr. 520/2011, forordning (EU) nr. 524/2011, forordning (EU) nr. 559/2011, forordning (EU) nr. 812/2011, forordning (EU) nr. 813/2011, forordning (EU) nr. 978/2011, forordning (EU) nr. 270/2012, forordning (EU) nr. 322/2012, forordning (EU) nr. 441/2012, forordning (EU) nr. 473/2012, forordning (EU) nr. 556/2012, forordning (EU) nr. 592/2012, forordning (EU) nr. 897/2012, forordning (EU) nr. 899/2012, forordning (EU) nr. 34/2013, forordning (EU) nr. 35/2013, forordning (EU) nr. 212/2013, forordning (EU) nr. 241/2013, forordning (EU) nr. 251/2013, forordning (EU) nr. 293/2013, forordning (EU) nr. 500/2013, forordning (EU) nr. 668/2013, forordning (EU) nr. 772/2013, forordning (EU) nr. 777/2013, forordning (EU) nr. 834/2013, forordning (EU) nr. 1004/2013, forordning (EU) nr. 1138/2013, forordning (EU) nr. 1317/2013, forordning (EU) nr. 36/2014, forordning (EU) nr. 51/2014, forordning (EU) nr. 61/2014, forordning (EU) nr. 79/2014, forordning (EU) nr. 87/2014, forordning (EU) nr. 289/2014, forordning (EU) nr. 318/2014, forordning (EU) nr. 364/2014, forordning (EU) nr. 398/2014, forordning (EU) nr. 398/2014, forordning (EU) nr. 491/2014, forordning (EU) nr. 588/2014, forordning (EU) nr. 617/2014, forordning (EU) nr. 703/2014, forordning (EU) nr. 737/2014, forordning (EU) nr. 752/2014, forordning (EU) nr. 991/2014, forordning (EU) nr. 1096/2014, forordning (EU) nr. 1119/2014, forordning (EU) nr. 1126/2014 og forordning (EU) nr. 1127/2014.

Endringsforordningene er ikke innarbeidet i grunnforordningen, men gjengis nedenfor.

I oversikten over forordninger som endrer forordning (EF) nr. 396/2005 i pdf tilføyes følgende i kronologisk rekkefølge:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 991/2014:

Uoffisiell oversettelse.

Se her for å lese forordning (EU) nr. 1096/2014:

Uoffisiell oversettelse.

Se her for å lese forordning (EU) nr. 1119/2014:

Uoffisiell oversettelse.

Se her for å lese forordning (EU) nr. 1126/2014:

Uoffisiell oversettelse.

Se her for å lese forordning (EU) nr. 1127/2014:
Uoffisiell oversettelse.

12. mai Nr. 500 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Færøyenes fiskerisone i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 12. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12 og § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 19. mai 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 15. desember 2014 nr. 1701 om regulering av fisket etter bunnfisk i Færøyenes fiskerisone i 2015 følgende endring:

§ 2 annet ledd (endret) skal lyde:

Bare fartøy som har adgang til å delta i fisket i gruppen for konvensjonelle havfiskefartøy og fartøy som har adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter lange og brosme, kan fiske på kvotene som nevnt i første ledd nr. 1 og 2.

II

Forskriften trer i kraft straks.

13. mai Nr. 501 2015

Forskrift om unntak fra dyre- og folkehelsebestemmelser ved import av animalske næringsmidler til matmessen EXPO Milano 2015

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 13. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 10, § 12, § 14, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) 2015/329 og forordning (EU) 2015/448). Kunngjort 19. mai 2015 kl. 15.10.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder unntak fra dyre- og folkehelsebestemmelser for innførsel til EØS av animalske næringsmidler til EXPO Milano 2015 i Milano.

Forskriften gjelder ikke toskallede bløtdyr eller næringsmidler som stammer fra slike dyr.

Forskriften gjelder foran forskrifter om særskilte beskyttelsestiltak som gjelder i forskriftens gyldighetsperiode, unntatt forskrifter om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av animalske produkter fra Japan.

Ved konflikt mellom forordningenes bestemmelser og denne bestemmelse, går alltid forordningenes bestemmelser foran.

§ 2. Import av animalske næringsmidler til matmessen EXPO Milano 2015

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I (forordning (EU) 2015/329) om unntak fra Unionens dyre- og folkehelsebestemmelser for innførsel til Den Europeiske Union av animalske næringsmidler bestemt til EXPO Milano 2015 i Milano (Italia) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2a. Særskilte bestemmelser om import av animalske næringsmidler til matmessen EXPO Milano 2015 fra Japan

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I (forordning (EU) 2015/448) om fastsettelse av særskilte dyrehelsebestemmelser for innførsel til Unionen av visse animalske produkter fra Japan bestemt til EXPO Milano 2015 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 3. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

§ 4. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 5. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og oppheves 31. desember 2015.

Forordninger

For å gjøre det lett å finne frem til ordlyden i de forordningene som blir gjennomført, gjengir vi dem i dette avsnittet. Teksten nedenfor er kun til informasjon, og er ikke en del av forskriften.

Forordning (EU) 2015/329 av 2. mars 2015 om unntak fra Unionens dyre- og folkehelsebestemmelser for innførsel til Den Europeiske Union av animalske næringsmidler bestemt til EXPO Milano 2015 i Milano (Italia)

Nedenfor gjengis til informasjon dansk oversettelse av forordning (EU) 2015/329.

Forordning (EU) 2015/448 av 17. mars 2015 om fastsettelse av særskilte dyrehelsebestemmelser for innførsel til Unionen av visse animalske produkter fra Japan bestemt til EXPO Milano 2015

Nedenfor gjengis til informasjon dansk oversettelse av forordning (EU) 2015/448.

13. mai Nr. 502 2015**Forskrift om endring i forskrift om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 13. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 12, § 14 og § 16 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og forskrift 4. mars 2015 nr. 187 om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015 § 11. Kunngjort 19. mai 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 4. mars 2015 nr. 187 om regulering av forsøksfisket etter makrellstørje i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd (endret) skal lyde:

Av totalkvoten angitt i første ledd avsettes 2 tonn til bifangst av makrellstørje i fiske etter andre arter.

§ 4 (endret) skal lyde:

§ 4. Deltakelse

Ett fartøy med adgang til å fiske med ringnot og ett fartøy med adgang til å fiske med line kan delta i forsøksfisket etter makrellstørje i 2015.

Fartøy som fisker med ringnot og som har fått adgang til å delta i forsøksfisket etter § 5, kan i perioden fra og med 25. juni til og med 31. oktober fiske og lande inntil 20 tonn makrellstørje i Norges territorialfarvann og økonomiske sone.

Fartøy som fisker med line og som har fått adgang til å delta i forsøksfiske kan i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember 2015 fiske og lande inntil 14,5 tonn makrellstørje i Norges territorialfarvann og økonomiske sone.

§ 6 første ledd (endret) skal lyde:

Ringnotfartøy med adgang til å delta i fiske etter makrellstørje skal ha 100 % dekning av observatører fra det regionale observatørprogrammet (RoP) til Den internasjonale kommisjonen for bevaring av tunfisk (ICCAT).

§ 7 (endret) skal lyde:

§ 7. Rapportering, inspektører og havneanløp

Fartøyene skal sende posisjonsrapportering og rapportere elektronisk fangst- og aktivitetsdata i samsvar med forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy. Ved fangst av makrellstørje skal norsk FMC kontaktes på telefon 55 23 83 36. Melding om havneanløp etter nevnte forskrift § 13 skal sendes senest fire timer før estimert anløp havn.

Før fangst av makrellstørje kan landes skal inspektør fra Fiskeridirektoratet være til stede på mottak.

Fangst av makrellstørje kan kun leveres til havner utpekt særskilt til dette formålet av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra første ledd tredje punktum, annet og tredje ledd.

II

Forskriften trer i kraft straks.

15. mai Nr. 503 2015**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter tobis i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 15. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 16, jf. forskrift 10. mars 2015 nr. 208 om regulering av fisket etter tobis i 2015 § 6 andre ledd. Kunngjort 19. mai 2015 kl. 15.10.

I

I forskrift 10. mars 2015 nr. 208 om regulering av fisket etter tobis i 2015 gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande inntil 100 000 tonn tobis fra og med 15. april 2015 til og med 23. juni 2015 innenfor følgende områder i Norges økonomiske sone avgrenset av linjer mellom følgende posisjoner:

- a) *Forvaltningsområde 1b*
Inner Shoal nord.
Området mellom N 56° 40' og N 56° 58', vest for Ø 004° 36' til norsk sektorlinje i vest.
- b) *Forvaltningsområde 2b*
Outer Shoal nord, Karusellen.
Området mellom N 57° 27' og N 57° 14', og mellom Ø 005° 18' og norsk sektorlinje i vest.
- c) *Forvaltningsområde 3a*
Vestbanken vest, Korridoren, Diana. Området mellom følgende koordinater;
 1. N 56° 40' (Ved sektorlinje); Ø 005° 18'
 2. N 57° 27'; Ø 005° 18'
 3. N 57° 27'; Ø 005° 50'.
- d) *Forvaltningsområde 3b*
Vestbanken sentral, Falittene. Området mellom følgende koordinater;
 1. N 56° 40' (Ved sektorlinje); Ø 005° 18'
 2. N 57° 27'; Ø 005° 50'
 3. N 57° 27'; Ø 006° 14'.
 4. N 56° 50,5' (Mot sektorlinje); Ø 005° 50'
- e) *Forvaltningsområde 4a*
Albjørn, Østbanken sør og Engelsk Klondyke sør. Området mellom N 57° 27' og N 57° 41', og norsk sektorlinje i vest og Ø 005° 18' i øst.

Fiskeridirektoratet kan fastsette maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse på grunnlag av basiskvote. Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere fartøyets basiskvote med en faktor fastsatt av Fiskeridirektoratet.

II

Forskriften trer i kraft straks.

23. april Nr. 517 2015**Vedtak om endring i vedtekter for Norsk Tipping AS**

Hjemmel: Fastsatt av Kulturdepartementet 23. april 2015 med hjemmel i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. (pengespilloven) § 3 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 5. april 2013 nr. 342. Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

I

I vedtekter 11. desember 1992 nr. 1266 for Norsk Tipping AS gjøres følgende endring:

Ny § 7 skal lyde:

§ 7. Forvaltning av overskuddslikviditet

Selskapets overskuddslikviditet skal plasseres med lav risiko. Fri likviditet utover 2,5 % av netto spillinntekter foregående år skal overføres til selskapets konto i Norges Bank hver måned. Selskapet kan i unntakstilfeller, og etter forutgående samtykke fra departementet, beholde fri likviditet utover 2,5 % av netto spillinntekter hos sin egen private bankforbindelse.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2016.

7. mai Nr. 518 2015**Forskrift om endring i forskrift om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 7. mai 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–4, § 9–1 og § 16–1, jf. forskrift 19. desember 2014 nr. 1846 om etablering og gjennomføring av Det felles europeiske luftrom § 4.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66wb (forordning (EF) nr. 1032/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 30/2009), nr. 66wc (forordning (EF) nr. 1033/2006 som endret ved forordning (EU) nr. 428/2013 og forordning (EU) nr. 923/2012), nr. 66wba (forordning (EF) nr. 633/2007 endret ved forordning (EU) nr. 283/2011), nr. 66we (forordning (EU) nr. 1079/2012 endret ved forordning (EU) nr. 657/2013), nr. 66wg (forordning (EF) nr. 29/2009 endret ved forordning (EU) nr. 441/2014), nr. 66wh (forordning (EF) nr. 262/2009), nr. 66wj (forordning (EU) nr. 1206/2011) og nr. 66wl (forordning (EU) nr. 1207/2011 endret ved forordning (EU) nr. 1028/2014). Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 14. mai 2007 nr. 513 om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd nr. 8 skal lyde:

8. Nr. 66wl (gjennomføringsforordning (EU) nr. 1207/2011) om fastsettelse av krav til ytelse og samvirkingsevne for overvåkingen av Det felles europeiske luftrom, endret ved gjennomføringsforordning (EU) nr. 1028/2014.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg

Under avsnittet «Vedlegg» tilføyes følgende:

For å lese forordning (EU) nr. 1028/2014 se her:
Engelsk versjon.

15. mai Nr. 519 2015**Forskrift om endring i forskrift om maksimalkvoter i fisket etter tobis i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 15. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 12, forskrift 10. mars 2015 nr. 208 om regulering av fisket etter tobis i 2015 § 2 fjerde ledd og § 6 andre ledd, og forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konesjonsforskriften) § 2–8 og § 2–12. Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 27. mars 2015 nr. 331 om maksimalkvoter i fisket etter tobis i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Maksimalkvoter for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse i fisket etter tobis i Norges økonomiske sone beregnes ved å bruke faktoren 3,5.

§ 2 skal lyde:

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan i fisket etter tobis ta om bord og levere fangst per tur lik fartøyets faktiske lastekapasitet, men ikke ut over størrelsesbegrensning angitt i konsesjonsforskriften § 2–8 og § 2–12.

II

Forskriften trer i kraft straks.

18. mai Nr. 520 2015**Forskrift om endring i forskrift om biocider (biocidforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og miljødepartementet og Arbeids- og sosialdepartementet 18. mai 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730 og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 4–5 syvende ledd og § 5–4 tredje ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zzr (forordning (EU) 2015/292), nr. 12zzs (forordning (EU) 2015/405), nr. 12zzt (forordning (EU) 2015/406), nr. 12zzu (forordning (EU) 2015/407). Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisninger:

Etter nr. 12zzp (forordning (EU) nr. 414/2013) i feltet «EØS-henvisninger» tilføyes nr. 12zzr (forordning (EU) 2015/292), nr. 12zzs (forordning (EU) 2015/405), nr. 12zzt (forordning (EU) 2015/406), nr. 12zzu (forordning (EU) 2015/407),

Vedlegg 2. Aktive stoffer som er godkjent for bruk i angitt(e) produkttype(r):

Følgende stoffer skal tilføyes i tabellen i vedlegg 2:

<i>Aktivt stoff</i>	<i>CAS-nr.</i>	<i>Produkttype</i>	<i>Frist for søknad om produktgodkjenning¹</i>	<i>Godkjenningsvedtak²</i>
CO ₂	124-38-9	15	³	(EU) 2015/292
Alfacypermetrin	67375-30-8	18	01.07.2016	(EU) 2015/405
Bti SA3A	–	18	01.07.2016	(EU) 2015/406
Propan-2-ol	67-63-0	1, 2, 4	01.07.2016	(EU) 2015/407

- 1 I tilfeller hvor et produkt inneholder flere aktive stoffer er fristen for søknad om produktgodkjenning lik søknadsfristen for det aktive stoffet i produktet som senest er oppført på EUs liste over godkjente stoffer, jf. biocidforordningen artikkel 9.2, jf. biocidforskriften § 1.
- 2 Det enkelte produkt må være i samsvar med de vilkårene som fremgår av de aktuelle vedtakene om godkjenning om godkjenning, jf. forordningen artikkel 9.1a), jf. biocidforskriften § 1.
- 3 Nytt aktivt stoff og derfor ingen frist for søknad om produktgodkjenning, men produktene må være godkjent før de kan markedsføres.

II

Forskriften trer i kraft straks.

18. mai Nr. 521 2015

Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 18. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, § 16 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. II (forordning (EU) 2015/244, forordning (EU) 2015/264, forordning (EU) 2015/47, forordning (EU) 2015/38 og forordning (EU) 2015/46). Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes:

(forordning (EU) 2015/46, forordning (EU) 2015/244, forordning (EU) 2015/264, forordning (EU) 2015/46 og forordning (EU) 2015/47).

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes også følgende:

punktet om forordning (EF) nr. 1520/2007 skal lyde:

(endret ved forordning (EU) nr. 1119/2010, forordning (EU) nr. 1018/2012 og forordning (EU) 2015/38).

I § 3 første ledd tilføyes følgende:

under punktet om forordning (EF) nr. 1520/2007:

(endret ved forordning (EU) nr. 1119/2010, forordning (EU) nr. 1018/2012 og forordning (EU) 2015/38).

Til slutt i oppstillingen i § 3 første ledd skal følgende tilføyes:

forordning (EU) 2015/244
forordning (EU) 2015/264 og
forordning (EU) 2015/47

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Tabeller

Endringer som gjøres under avsnittet «Tabeller» i forskrift om fôrtilsetningsstoffer:

Tabell nr. 2 over godkjente tilsetningsstoffer i fôrvarer etter forordning (EF) nr. 1831/2003 erstattes med konsolidert

tabell:

20. mai Nr. 522 2015

Delegering av myndighet til Politidirektoratet etter politiloven § 20 sjette ledd

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 20. mai 2015 med hjemmel i lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet (politiloven) § 20 sjette ledd. Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

Med virkning fra 1. juli 2015 delegeres myndighet etter politiloven § 20 sjette ledd til å gi nærmere regler om uniform fra Justis- og beredskapsdepartementet til Politidirektoratet, dog slik at saker innkommet Justis- og beredskapsdepartementet før dette tidspunkt også kan avgjøres av departementet.

Saker av prinsipiell karakter og mer omfattende endringer i politiuniformens profil skal fortsatt forelegges for Justis- og beredskapsdepartementet for godkjenning. Departementet ber for øvrig om å bli holdt orientert om direktoratets endringer av uniformsreglementet.

Denne delegeringen av myndighet erstatter den myndigheten som ble gitt til Justis- og beredskapsdepartementet ved kongelig resolusjon 5. august 1994.¹

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend. Lovdatas anm.

21. mai Nr. 523 2015

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, lagring, import og eksport av oksesæd

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 21. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (beslutning (EU) 2015/569). Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 6. oktober 2003 nr. 1242 om dyrehelsemessige vilkår for produksjon, lagring, import og eksport av oksesæd gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet skal henvisningen til beslutning 2011/630/EU lyde:

beslutning 2011/630/EU (endret ved beslutning 2012/415/EU, forordning (EU) nr. 519/2013, beslutning 2014/199/EU og beslutning (EU) 2015/569)

§ 16b nytt annet ledd skal lyde:

For import av oksesæd til EØS er statusen «fri for storfetuberkulose», som gjelder for en storfebesetning som er klassifisert som «C2» etter National Pest Management Strategy for storfetuberkulose i New Zealand, likestilt med statusen for storfetuberkulose i en storfebesetning som er anerkjent som «offisielt tuberkulosefri storfebesetning» i en EØS-stat etter betingelsene i nr. 1 og 2 i avsnitt I i vedlegg A til direktiv 64/432/EØF.

§ 23 nytt fjerde ledd skal lyde:

Til og med 30. juni 2015 kan helsesertifikatet som kreves ved import fra tredjestater av oksesæd som sendes fra seminastasjonen der sæden er tatt ut være i samsvar med modellen vist i vedlegg C del 1a dersom sertifikatet ikke er utstedt senere enn 1. juni 2015.

Vedlegg A skal lyde:

Vedlegg A. Liste over land, eller deler av land utenfor EØS, hvorfra det er tillatt å importere oksesæd

ISO-kode	Land	Merknader	
		Beskrivelse av området (hvis relevant)	Tilleggsgarantier
AU	Australia		Tilleggsgarantiene vedrørende testing, som er fastsatt i punkt II.5.4.1 og/eller punkt II.5.4.2 i sertifikatet i vedlegg C del 1, er obligatoriske.
CA	Canada ¹	Område beskrevet som CA-1 i forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import	

ISO-kode	Land	Merknader	
		Beskrivelse av området (hvis relevant)	Tilleggsgarantier
		fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr § 1, jf. forordning (EU) nr. 206/2010 vedlegg I del 1.	
CH	Sveits ²		
CL	Chile		
GL	Grønland		
IS	Island		
NZ	New Zealand ³		
PM	Saint Pierre og Miquelon		
US	USA		Tilleggsgarantiene vedrørende testing, som er fastsatt i punkt II.5.4.1 og/eller punkt II.5.4.2 i sertifikatet i vedlegg C del 1, er obligatoriske.

1 Jf. likevel særskilte sertifikatkrav fastsatt i relevante avtaler mellom EU og tredjeland.

2 Sertifikater i samsvar med ekvivalensavtalen mellom Sveits og Norge 11. november 2010 om veterinære tiltak ved handel med levende dyr, sæd, ova, embryo og animalske produkter.

3 Se § 16b.

I vedlegg C blir del 1 til ny del 1a og tittelen skal lyde:

Del 1a. Overgangsordning – Modell for helsesertifikat som til og med 30. juni 2015 kan følge med ved import eller transitt av oksesæd fra land utenfor EØS dersom sæden sendes fra seminstantjonen der den er tatt ut, behandlet og lagret og sertifikatet ikke er utstedt senere enn 1. juni 2015

I vedlegg C skal ny del 1 lyde:

Del 1. Modell for helsesertifikat som skal følge med ved import eller transitt av oksesæd fra land utenfor EØS dersom sæden sendes fra seminstantjonen der den er tatt ut, behandlet og lagret

II

Endringene trer i kraft straks.

22. mai Nr. 524 2015

Ikraftsetting av lov 22. mai 2015 nr. 34 om endringer i lov om utdanningsstøtte (behovsprøving, innhenting av opplysninger)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 22. mai 2015 med hjemmel i lov 22. mai 2015 nr. 34 om endringer i lov om utdanningsstøtte (behovsprøving, innhenting av opplysninger) del II. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 22. mai 2015 kl. 15.20.

Lov om endringer i lov om utdanningsstøtte (behovsprøving, innhenting av opplysninger) trer i kraft 22. mai 2015.

5. mai Nr. 525 2015

Forskrift om endring i forskrift om medisinsk utstyr

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 5. mai 2015 med hjemmel i lov 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr § 4 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 26. oktober 2001 nr. 1221 og lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderingar § 7. Kunngjort 26. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 15. desember 2005 nr. 1690 om medisinsk utstyr gjøres følgende endring:

Ny § 2A–3 skal lyde:

§ 2A–3. *Utpeking og tilsyn med tekniske kontrollorgan*

Forordning (EU) nr. 920/2013 om utpeking og kontroll med tekniske kontrollorgan i henhold til rådsdirektiv 90/385/EØF om aktivt implanterbart medisinsk utstyr og rådsdirektiv 93/42/EØF om medisinsk utstyr gjelder som forskrift.

II

Forskriften trer i kraft straks.

22. mai Nr. 526 2015

Forskrift om endring i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2015–2016

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 22. mai 2015 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte § 7. Kunngjort 26. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 18. februar 2015 nr. 160 om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2015–2016 gjøres følgende endringer:

§ 19–1 skal lyde:

§ 19–1. Behovsprøving av stipend

Grunnstipendet blir redusert ved behovsprøving etter den samlede inntekten til forsørgerne. Når fradraget skal regnes ut, bruker Lånekassen personinntekt og netto positiv kapitalinntekt ved skattelikningen for 2013. Inntekt i utlandet eller på Svalbard, som ikke er med i likningen, skal også regnes med. Se § 19–6.

Det ses bort fra inntekt som består av erstatnings- og forsikringsutbetaling som følge av kritisk sykdom eller personskaide på forsørger. Søkeren må dokumentere inntektsforholdet.

§ 19–2 skal lyde:

§ 19–2. Forsørgers ektefelle eller samboer

Dersom forsørgeren har ektefelle eller samboer, som ikke er søkerens forsørger etter § 3–7, blir kr 42 300 lagt til inntekten til forsørgeren ved behovsprøvingen etter § 19–6.

§ 19–6 skal lyde:

§ 19–6. Satser for grunnstipend

Tabellene viser satser per måned for grunnstipend etter forsørgerens inntekt og antall barn. Antall barn omfatter søkeren og søkerens søsken/halvsøsken født i 1997 eller senere. Inntekten blir satt lik personinntekt og netto positiv kapitalinntekt ved skattelikningen for 2013.

*Tabell A: Inntektsgrense for forsørgere som bor sammen og forsørger som er alene om forsørgeransvaret jf. § 3–7.**

Antall barn:	Satser:			
		Kr 3 020	Kr 2 012	Kr 1 006
1		0–235 100 kr	235 101–285 100 kr	285 101–335 100 kr
2		0–290 200 kr	290 201–340 200 kr	340 201–390 200 kr
3		0–345 300 kr	345 301–395 300 kr	395 301–445 300 kr
4 eller flere		0–400 400 kr	400 401–450 400 kr	450 401–500 400 kr

* Inntekten til forsørgeren økes med kr 42 300 dersom han/hun har ektefelle/samboer som ikke er søkerens forsørger, se § 19–2.

*Tabell B: Inntektsgrense for to forsørgere som ikke bor sammen:**

Antall barn:	Satser:			
		Kr 3 020	Kr 2 012	Kr 1 006
1		0–352 650 kr	352 651–402 650 kr	402 651–452 650 kr
2		0–407 750 kr	407 751–457 750 kr	457 751–507 750 kr
3		0–462 850 kr	462 851–512 850 kr	512 851–562 850 kr
4 eller flere		0–517 950 kr	517 951–567 950 kr	567 951–617 950 kr

* Inntekten til forsørgeren økes med kr 42 300 dersom han/hun har ektefelle/samboer som ikke er søkerens forsørger, se § 19–2.

II

Forskriften trer i kraft straks.

22. mai Nr. 527 2015**Ikraftsetting av lov 9. januar 2015 nr. 2 om endringer i utlendingsloven m.m. (unntak fra taushetsplikt)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 22. mai 2015 med hjemmel i lov 9. januar 2015 nr. 2 om endringer i utlendingsloven m.m. (unntak fra taushetsplikt) del II. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 26. mai 2015 kl. 15.20.

Ikraftsetting av lov 9. januar 2015 nr. 2 om endringer i utlendingsloven m.m. (unntak fra taushetsplikt). Loven trer i kraft 1. juni 2015.

26. mai Nr. 528 2015**Forskrift om endring i forskrift om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 26. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) 2015/796). Kunngjort 26. mai 2015 kl. 15.20.

I

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes forordning (EU) 2015/796 kronologisk til listen over rettsakter som endrer forordning (EF) nr. 798/2008.

I § 2 tilføyes forordning (EU) 2015/796 kronologisk til listen over forordninger.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

I forskrift 19. juli 2010 nr. 1135 om import og transitt av fjørfe og visse fjørfeprodukter fra tredjestater gjøres følgende endringer i delen om «Forordninger»:

Innledningsteksten under «Forordninger» skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon dansk konsolidert versjon av grunnrettsakten, forordning (EF) nr. 798/2008. At versjonen er konsolidert betyr at endringene av grunnrettsakten er innarbeidet. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, forordning (EF) nr. 411/2009, forordning (EU) nr. 215/2010, forordning (EU) nr. 241/2010, forordning (EU) nr. 254/2010, forordning (EU) nr. 332/2010, forordning (EU) nr. 925/2010, forordning (EU) nr. 955/2010, forordning (EU) nr. 364/2011, forordning (EU) nr. 427/2011, forordning (EU) nr. 536/2011, forordning (EU) nr. 991/2011, forordning (EU) nr. 1132/2011, forordning (EU) nr. 1380/2011, forordning (EU) nr. 110/2012, forordning (EU) nr. 393/2012, forordning (EU) nr. 532/2012, forordning (EU) nr. 1162/2012, forordning (EU) nr. 88/2013, forordning (EU) nr. 191/2013, forordning (EU) nr. 437/2013, forordning (EU) nr. 519/2013, forordning (EU) nr. 556/2013, forordning (EU) nr. 866/2013, forordning (EU) nr. 1204/2013, forordning (EU) nr. 166/2014, forordning (EU) nr. 952/2014, forordning (EU) 2015/198, forordning (EU) 2015/243, forordning (EU) 2015/342, forordning (EU) 2015/526, forordning (EU) 2015/608 og forordning (EU) 2015/796. Alle endringene av grunnrettsakten, med unntak av endringene som følger av forordning (EU) 2015/608 og forordning (EU) 2015/796 er innarbeidet i vedlagte konsolidert versjon. Nedenfor gjengis også forordning (EU) 2015/608 og forordning (EU) 2015/796. Endringen som følger av forordning (EU) 2015/608 og forordning (EU) 2015/796 er innarbeidet i listen over tredjestater, områder eller soner.

Punktet om konsolidert forordning (EF) nr. 798/2008 skal lyde:

Forordning (EF) nr. 798/2008 konsolidert til og med forordning (EU) 2015/526 (dansk utgave):

Forordning (EU) 2015/526 slettes.

Etter forordning (EU) 2015/608 tilføyes:

For å lese forordning (EU) 2015/796 (dansk utgave) se her:

Liste over tredjestater, områder eller soner skal lyde:

Liste over tredjestater, områder eller soner (jf. forordning (EF) nr. 798/2008 sist endret ved forordning (EU) 2015/608 og forordning (EU) 2015/796):

6. mai Nr. 539 2015

Forskrift for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Gjøvik

Hjemmel: Fastsatt av styret for Høgskolen i Gjøvik 6. mai 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-3, § 3-4, § 3-9, § 4-7, § 4-13 første ledd, § 5-1, § 5-2 og § 5-3, lov 30. juni 2006 nr. 56 om behandling av etikk og redelighet i forskning § 5, lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 9, § 10 og § 15, lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 6, § 7, § 8, § 9, § 10 og § 28 og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 14-10 fjerde ledd. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

Del I. Innledende bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder all utdanning som fører frem til graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Gjøvik. Forskriften gir regler om opptak, gjennomføring og avslutning av ph.d.-utdanningen innenfor de program hvor høgskolen har rett til å tildele doktorgrad, herunder fellesgrader og cotutelle.

§ 2. Omfang, innhold og målsetting for ph.d.-utdanningen

Ph.d.-utdanningen skal kvalifisere for forskningsvirksomhet av internasjonal standard og for annet arbeid i samfunnet hvor det stilles store krav til vitenskapelig innsikt og analytisk tenkning, i samsvar med god vitenskapelig skikk og forskningsetiske standarder.

Ph.d.-utdanningen skal gi kandidaten kunnskap, ferdigheter og kompetanse i tråd med det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket.

Ph.d.-utdanningen er normert til tre (3) års fulltidsstudier og inkluderer en opplæringsdel av minimum 30 studiepoengs omfang.

Ph.d.-utdanningens viktigste komponent er et selvstendig forskningsarbeid eller kombinert forsknings- og utviklingsarbeid som gjennomføres under aktiv veiledning.

Ph.d.-graden tildeles på grunnlag av:

- godkjent vitenskapelig avhandling
- godkjent gjennomføring av kursdelen, eventuelt annen godkjent faglig skoloring eller kompetanse
- godkjent prøveforelesning over oppgitt emne
- godkjent offentlig forsvar av avhandlingen (disputas).

§ 3. Ansvar for ph.d.-utdanningen

Høgskolens styre har det overordnede ansvaret for ph.d.-utdanningen.

§ 4. Kvalitetssikring

Ph.d.-utdanningen omfattes av høgskolens kvalitetssystem.

Del II. Opptak

§ 5. Opptak

Høgskolens opptakskomiteé ledet av dekan fatter vedtak om opptak til ph.d.-utdanningen.

§ 5.1. Vilkår for opptak

For opptak til ph.d.-utdanningen må søkeren normalt ha en femårig mastergrad (eller 3-årig bachelorgrad og 2-årig mastergrad), jamfør beskrivelsene i kvalifikasjonsrammeverkets andre syklus. Opptakskomiteen kan etter særskilt vurdering godkjenne annen likeverdig utdanning som grunnlag for opptak.

- For emner på masternivå skal gjennomsnittskarakteren være A eller B.
- Masteroppgaven skal ha karakteren A eller B.

Høgskolen kan stille ytterligere krav til kvalifikasjoner etter kriterier som er åpent tilgjengelig og i tråd med høgskolens rekrutteringspolitikk og faglige profil.

Søknaden skal inneholde:

- CV og dokumentasjon for den utdanning som skal ligge til grunn for opptaket.
- Prosjektbeskrivelse som omfatter
 - faglig redegjørelse for prosjektet
 - framdrift
 - finansiering
 - dokumentasjon av spesielle behov for faglige og materielle ressurser
 - eventuelle planer for opphold ved annen institusjon
 - faglig formidling
 - opplysninger om eventuelle immaterialrettslige restriksjoner for å beskytte andres rettigheter.

- Plan for opplæringsdelen, herunder opplæring som er rettet mot generell kompetanse i samsvar med kvalifikasjonsrammeverket.
- Forslag på to veiledere, samt angivelse av tilknytning til aktivt forskningsmiljø.
- Redegjørelse for eventuelle rettslige og etiske problemstillinger som prosjektet reiser og hvordan disse kan avklares. Det skal fremgå av søknaden om prosjektet er avhengig av tillatelse fra forskningsetiske komiteer eller andre myndigheter eller fra private (informanter, pasienter, foreldre etc.). Slike tillatelser bør om mulig være innhentet og legges ved søknaden.

Kandidat og hovedveileder bør raskest mulig og senest innen tre (3) måneder etter opptak sammen gå igjennom prosjektbeskrivelsen og vurdere eventuelle behov for justeringer. Prosjektbeskrivelsen skal gjøre rede for tema, problemstillinger samt valg av teori og metode.

Høgskolen praktiserer residensplikt på minimum 6 måneder. Det skal normalt søkes om opptak til ph.d.-utdanning innen tre (3) måneder etter oppstart av det forskningsprosjektet som skal lede frem til ph.d.-graden. Dersom det gjenstår mindre enn ett (1) års fulltidsarbeid med forskningsprosjektet ved søknadstidspunkt, skal søkeren avvises, jf. § 5.3 i denne forskrift.

§ 5.2. *Infrastruktur*

Kandidaten skal ha til disposisjon nødvendig infrastruktur for gjennomføring av forskningsprosjektet. Avgjørelsen av hva som anses som nødvendig infrastruktur for gjennomføring, tas av dekan. For kandidater med ekstern finansiering eller arbeidsplass inngås det avtale mellom dekan og ekstern part i forbindelse med det enkelte forskningsprosjekt. Slik avtale skal som hovedregel foreligge på det tidspunkt opptaksvedtaket for den aktuelle kandidaten fattes, eller umiddelbart etterpå.

§ 5.3. *Opptaksvedtak*

Vedtaket om opptak baseres på en samlet vurdering av søknaden. Rektor kan fastsette kriterier for rangering mellom kvalifiserte søkere.

I vedtaket skal normalt to (2) veiledere oppnevnes, ansvaret for håndtering av andre behov som er skissert i søknaden plasseres, og avtaleperioden fastsettes med startdato og sluttdato. Startdato settes lik startdato for finansiering. Eventuell forlengelse av avtaleperioden må relateres til rettighet som arbeidstaker og avklares i hvert enkelt tilfelle.

Opptak skal nektes om:

- avtaler med ekstern tredjepart er til hinder for offentliggjøring og offentlig forsvar av avhandlingen
- de immaterialrettslige avtaler som er inngått er så urimelige at høgskolen ikke bør medvirke i prosjektet
- søkeren ikke vil kunne oppfylle kravet om at minimum ett år av prosjektet skal gjennomføres etter at vedkommende er tatt opp til ph.d.-utdanningen, jf. § 5.1 i denne forskrift.

Opptak kan nektes:

- ved alvorlige tilfeller av vitenskapelig uredelighet i tidligere arbeider
- ut fra en samlet vurdering av kandidatens søknad og høgskolens ressursituasjon.

§ 5.4. *Avtaleperiode*

Ph.d.-utdanningen er normert til tre (3) års forskerutdanningsperiode.

Ved lovhjemlede avbrudd forlenges avtaleperioden tilsvarende.

Opptakskomiteen kan forlenge avtaleperioden etter begrunnet søknad.

Ved innvilget forlengelse kan opptakskomiteen sette ytterligere betingelser.

Maksimal tid for gjennomføring av doktorgradsstudiet settes til åtte (8) år utenom lovfestede permisjoner.

Etter opptaksperiodens utløp opphører partenes rettigheter og plikter i henhold til ph.d.-avtalen, slik at ph.d.-kandidaten kan miste sin rett til veiledning, kursdeltakelse og tilgang til høgskolens infrastruktur. Kandidaten kan likevel søke om å få levere inn avhandlingen til bedømmelse for ph.d.-graden.

§ 5.5. *Frivillig avslutning før avtalt tid*

Kandidaten og dekan kan avtale at ph.d.-utdanningen avsluttes før avtalt tid. Ved slik avslutning av ph.d.-utdanningen skal det fastsettes skriftlig hvordan spørsmål knyttet til eventuelle tilsettingsforhold, finansiering, rettigheter til resultater mv. skal ordnes.

Ved frivillig avslutning som skyldes kandidatens ønske om å skifte prosjekt eller overgang til annet program, skal kandidaten søke nytt opptak på grunnlag av det nye prosjektet.

§ 5.6. *Tvungen avslutning*

Når ett eller flere av de følgende vilkårene er oppfylt, kan rektor vedta tvungen avslutning av ph.d.-utdanningen:

- Vesentlig forsinkelse i gjennomføringen av opplæringsdelen.
- Gjentatte eller vesentlige brudd fra kandidatens side på informasjons-, oppfølgings- eller rapporteringsplikt, herunder unnlatt innsendelse av framdriftsrapport, jf. § 9 i denne forskrift.
- Forsinkelse i framdriften av forskningsprosjektet som er av en slik art at det skaper begrunnet tvil om kandidaten vil kunne fullføre prosjektet innenfor avtalt tid.
- Opptreden fra en kandidat som bryter med den tillitt som må foreligge mellom høgskolen og kandidat under gjennomføringen, herunder straffbare forhold knyttet til gjennomføringen av ph.d.-utdanningen.

Tvungen avslutning etter reglene her kan bare vedtas dersom framdriftssvikten eller forsinkelsen skyldes forhold som ph.d.-kandidaten selv rår over. Vedtak etter paragrafen her fattes av rektor. Klager behandles av høgskolens klagenemnd.

§ 5.7. *Tvungen avslutning ved fusk på eksamen eller prøver underveis i ph.d.-utdanningen*

Ved fusk på eksamener eller prøver underveis i ph.d.-utdanningen, kan høgskolens klagenemnd vedta annullering, jf. universitets- og høyskolelovens § 4–7. Dersom forholdet eller forholdene er så alvorlig at det er å anse som uredelighet, jf. samme lovs § 4–13 (1), jf. forskningsetikklovens § 5 andre ledd, kan rektor vedta tvungen avslutning, jf. § 5–8 i denne forskrift.

Vedtaket etter paragrafen her fattes av høgskolens klagenemnd. Klager behandles av Felles klagenemnd for studentsaker, jf. universitets- og høyskolelovens § 5–1 og forskrift i medhold av denne.

§ 5.8. *Tvungen avslutning ved uredelighet eller andre brudd på forskningsetiske retningslinjer for fagområdet*

Når ett eller flere av de følgende vilkårene er oppfylt, kan rektor vedta tvungen avslutning av ph.d.-utdanningen:

- Dersom en ph.d.-kandidat som gjør seg skyldig i vitenskapelig uredelighet, jf. universitets- og høyskolelovens § 4–13 (1), jf. forskningsetikklovens § 5 andre ledd.
- Brudd på de forskningsetiske retningslinjene som gjelder for fagområdet.

Klage over slikt vedtak behandles av departementet eller særskilt klagenemnd oppnevnt av departementet.

§ 5.9. *Oppsigelse og avskjed*

En ph.d.-kandidat kan sies opp fra sin stilling når det er saklig grunn i virksomhetens eller ph.d.-kandidatens forhold, jf. lov om statens tjenestemenn § 9 og § 10, eller avskjediges i henhold til § 15.

§ 6. *Ph.d.-avtalen*

Opptak til høgskolens ph.d.-utdanning formaliseres ved at skriftlig avtale underskrives av ph.d.-kandidat, veileder(e) og dekan. Avtalen regulerer partenes rettigheter og plikter i opptaksperioden og skal sikre at kandidaten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø og legge til rette for at ph.d.-utdanningen skal kunne gjennomføres til avtalt tid. Høgskolens avtaleskjema benyttes.

For ph.d.-kandidater med finansiering fra, tilsetting hos eller andre bidrag fra en ekstern part, skal det, i tråd med fastsatte retningslinjer, inngås egen avtale mellom kandidaten, dekan og den eksterne part.

I tilfeller hvor ph.d.-kandidaten skal ha tilknytning til utenlandske institusjoner, må høgskolens retningslinjer for slikt samarbeid følges, og egne avtaler inngås på fastsatte skjema. Avtalen skal normalt foreligge sammen med opptaksavtalen.

Del III. *Gjennomføring*

§ 7. *Veiledning*

Arbeidet med doktoravhandlingen skal foregå under individuell veiledning. Dekan og veilederne skal sammen sikre at ph.d.-kandidaten deltar i et aktivt forskningsmiljø.

§ 7.1. *Oppnevning av veiledere*

Ph.d.-kandidaten skal som hovedregel ha to veiledere, hvor én oppnevnes som hovedveileder. Hovedveileder bør være oppnevnt på opptakstidspunktet.

Hovedveilederen har det faglige hovedansvaret for kandidaten. Dersom opptakskomiteen oppnevner ekstern hovedveileder, skal det oppnevnes medveileder fra høgskolen.

Medveiledere er fagpersoner som gir veiledning og som deler det faglige ansvaret for kandidaten med hovedveileder.

Habilitetsreglene i forvaltningslovens kapittel II «Om ugildhet» (§ 6–§ 10) gjelder for veilederne.

Alle veiledere skal ha doktorgrad eller tilsvarende kompetanse innenfor fagfeltet og være aktive forskere. Minst én av de oppnevnte veilederne bør ha tidligere erfaring fra og/eller opplæring som veileder av ph.d.-kandidater.

Ph.d.-kandidat og/eller veileder kan be dekan om å oppnevne ny veileder for kandidaten. Veileder kan ikke fratres før ny veileder er oppnevnt. Tvister om veileders og kandidats faglige rettigheter og plikter kan bringes inn av partene til behandling og avgjørelse ved dekan.

§ 7.2. *Veiledningens innhold*

Kandidat og veiledere bør ha jevnlig kontakt. Veileder har ansvar for å følge opp kandidatens faglige utvikling. Kontakthypingheten bør fremgå av den årlige framdriftsrapporteringen, jf. § 9 i denne forskrift.

Veilederne plikter å holde seg orientert om framdriften i kandidatens arbeid og vurdere den i forhold til prosjektbeskrivelsens framdriftsplan, jf. § 5.1 i denne forskrift.

Veilederne plikter å følge opp faglige forhold som kan medføre forsinket gjennomføring av forskerutdanningen, slik at denne kan fullføres innenfor normert tid.

Veilederne skal gi råd om formulering og avgrensning av tema og problemstillinger, drøfte og vurdere hypoteser og metoder, drøfte resultater og tolkningen av disse, drøfte opplegg og gjennomføring av fremstillingen, herunder disposisjon, språklig form, dokumentasjon m.v., og gi hjelp til orientering i faglitteratur og datagrunnlag i forhold til

bibliotek, arkiv, etc. Videre skal veilederne gi kandidaten veiledning i forskningsetiske spørsmål knyttet til avhandlingen.

§ 8. Opplæringsdel

§ 8.1. Formål, innhold og omfang

Ph.d.-utdanningen skal være lagt opp slik at den skal kunne fullføres innenfor normert tidsramme.

Dekan har ansvar for at opplæringsdelen, sammen med avhandlingsarbeidet, gir utdanning på høyt faglig nivå og i henhold til internasjonal standard, med gjennomføring av et forskningsarbeid, trening i faglig formidling og innføring i forskningsetikk og vitenskapsteori. Opplæringen skal sammen med forskningsarbeidet bidra til oppnåelse av forventet læringsutbytte i henhold til det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket og studieplanen for ph.d.-utdanningen.

Dekan bør tilse at ph.d.-kandidaten får veiledning om framtidige yrkesmuligheter i og utenfor academia, herunder bevisstgjøring om den kompetansen som kandidaten har oppnådd gjennom forskningsarbeidet.

Opplæringsdelen skal tilsvare minst 30 studiepoeng, hvorav minst 20 studiepoeng skal avlegges etter opptak. Elementer som skal inngå i opplæringsdelen, bør ikke være eldre enn to (2) år ved opptaksdato.

Emner på bachelornivå og masternivå som anses som nødvendige forkunnskaper til emner i forskerutdanningen eller til forskningsoppgaven, må tas utenfor rammen på 30 studiepoeng.

Det forutsettes at emner/kurs som inngår i opplæringsdelen ikke samtidig er del av opptaksgrunnlaget eller inngår i tidligere avsluttede utdanningsenheter.

Opplæringen kan gis dels som regelmessige forelesninger/seminarer, dels som kortere, intensive samlinger eller i annen form godkjent av avdelingen. I de fag der det ikke foreligger egnet kurstilbud, kan individuelt lesepensum godkjennes som en del av kursprogrammet.

Kurs på doktorgradsnivå ved annen institusjon skal godkjennes i samsvar med reglene i lov om universiteter og høyskoler § 3–4 første ledd.

Alle som er tatt opp til doktorgradsutdanning, skal følge opplæringsprogrammet. Det kreves dokumentasjon for at studenten har tilegnet seg de nødvendige faglige kunnskaper. Slik dokumentasjon kan gis gjennom obligatoriske praktiske øvelser, skriftlige eller muntlige prøver, forelesning, seminarundervisning eller i form av vitenskapelig og/eller populærvitenskapelig artikkel, konferanseforedrag, eller i annen form godkjent av studienemnda.

Dekan kan gi fritak for deltagelse i deler av opplæringsprogrammet dersom tilsvarende krav er oppfylt ved en annen institusjon som gir godkjent opplæring. I spesielle tilfeller kan det også gis helt eller delvis fritak for slik deltagelse dersom annen opplæring eller forskningsmessig erfaring som gir tilsvarende kompetanse, kan dokumenteres.

§ 8.2. Kandidatens rettigheter ved permisjon

Ph.d.-kandidater som har foreldrepermisjon fra ph.d.-utdanningen, kan likevel følge undervisning og avlegge eksamener i emner og kurs som skal inngå som en del av kandidatens opplæringsdel under permisjonstiden, i tråd med lov om folketrygd (folketrygdloven) kapittel 14, § 14–10 fjerde ledd, og NAVs rundskriv til § 14–10, fjerde ledd av 18. desember 2006.

§ 8.3. Utenlandsopphold

Normalt skal doktorgradsstudenten tilbringe minst tre måneder av studietiden ved en anerkjent utenlandsk utdannings- eller forskningsinstitusjon der det er mulig å arbeide med problemstillinger i forskningsarbeidet/avhandlingen.

§ 9. Rapportering og midtveisevaluering

§ 9.1. Rapportering

Høgskolens system for kvalitetssikring av ph.d.-utdanningen skal omfatte tiltak for å avdekke manglende progresjon i avhandlingsarbeidet og kursdel og mangler ved veiledningen samt rutiner for å følge opp avdekkede mangler. Systemet skal omfatte separat rapportering fra ph.d.-kandidat og veileder, og utformes slik at dobbeltrapportering unngås. Framdriftsrapportering skal skje to ganger i året for kandidat og årlig for veileder.

Kandidat og veileder har et likeverdig ansvar for rapportering. Manglende eller mangelfull framdriftsrapportering fra kandidaten kan medføre tvungen avslutning av forskerutdanningen før opptaksperiodens utløp, jf. § 5.5 i denne forskrift. Veiledere som unnlater å følge opp rapporteringsplikten kan bli fratatt veilederansvaret.

Opptakskomiteen kan ved behov kreve særskilt rapportering.

§ 9.2. Midtveisevaluering

En midtveisevaluering av doktorgradsarbeidet vil normalt finne sted i tredje, fjerde eller femte semester. Kandidaten skal presentere sitt arbeid og bli evaluert av en gruppe på minst to fagpersoner. Evalueringsgruppen skal ta stilling til doktorgradsarbeidets faglige status og framdrift, og skal gi tilbakemelding til både kandidaten, veilederen, dekan og studie- og forskningsdirektør.

Dersom evalueringsgruppen rapporterer om vesentlige svakheter ved forskningsarbeidet, skal det iverksettes tiltak for å korrigere situasjonen.

§ 10. Ph.d.-avhandlingen

§ 10.1. *Krav til avhandlingen*

Avhandlingen skal være et selvstendig forskningsarbeid eller forsknings- og utviklingsarbeid som oppfyller internasjonale standarder med hensyn til etiske krav, faglig nivå og metode innen fagområdet.

Avhandlingen skal bidra til å utvikle ny faglig kunnskap og ligge på et nivå som tilsier at den vil kunne publiseres eller offentliggjøres i egnet format som en del av fagets forskningsbaserte kunnskapsutvikling.

Avhandlingen kan bestå av en monografi eller en sammenstilling av flere mindre, arbeider. Dersom avhandlingen består av flere mindre arbeider, skal det redegjøres for sammenhengen mellom dem.

Avhandlingens hovedkomponent kan bestå av et nytt produkt eller en systematisert materialsamling eller ha en annen framstillingsform (for eksempel lyd, bilde, video, elektroniske framstillingsformer) der dens teoretiske og metodiske grunnlag ikke fremgår av produktet selv. I slike tilfeller skal avhandlingen, i tillegg til å framstille selve produktet, ha en tilleggsdel. Tilleggsdelen skal være en skriftlig redegjørelse for problemstilling, valg av teori og metode og vurdering av resultatet i henhold til internasjonale standarder og faglig nivå innen fagområdet.

Dekan bestemmer om en avhandling som er produsert av flere i fellesskap, kan innleveres til bedømmelse dersom de individuelle bidragene kan identifiseres.

Dersom avhandlingen eller deler av den er blitt til i samarbeid med andre forfattere eller samarbeidspartnere, skal ph.d.-kandidaten følge de normer for medforfatterskap som er allment akseptert i fagmiljøet og i henhold til internasjonale standarder. Dersom avhandlingen hovedsakelig består av artikler, skal kandidaten normalt være førsteforfatter på minst halvparten av artiklene.

I avhandlinger hvor det inngår arbeider med flere forfattere eller samarbeidspartnere, skal det følge en underskrevet erklæring som beskriver kandidatens innsats i hvert enkelt arbeid.

Avhandlingen skal fortrinnsvis være skrevet på engelsk eller norsk. Dersom kandidaten ønsker å benytte et annet språk, skal det være søkt om særskilt tillatelse til dette ved opptak, jf. § 5.1 i denne forskrift.

§ 10.2. *Arbeider som ikke godtas*

Arbeider eller deler av et arbeid som har vært godtatt som grunnlag for tidligere avlagte eksamener eller grader, kan ikke antas til bedømmelse med mindre arbeidet inngår som en mindre del av en avhandling som består av flere sammenhengende arbeider. Data, analyser eller metoder fra tidligere grader kan likevel benyttes som grunnlag for arbeid med ph.d.-prosjektet.

Ved bruk av publiserte arbeider kan disse ikke godtas som del av avhandlingen hvis de ved opptakstidspunkt er eldre enn fem (5) år fra publiseringsdato. Dekan kan dispensere fra dette kravet dersom helt ekstraordinære forhold tilsier det.

Avhandlingen kan innleveres for bedømmelse ved kun ett lærested, jf. § 13.1 i denne forskrift.

§ 11. *Meldeplikt om arbeidsresultater som har potensial for næringsmessig utnyttelse*

Rettigheter mellom samarbeidende institusjoner må reguleres i avtale.

Høgskolens til enhver tid gjeldende regelverk skal danne utgangspunkt for hvilken meldeplikt ph.d.-kandidater med tilsetning ved høgskolen har for arbeidsresultater med næringsmessig potensial som gjøres i arbeidsforholdet.

For ph.d.-kandidater med ekstern arbeidsgiver skal tilsvarende meldeplikt nedfelles i avtale mellom dekan, ph.d.-kandidaten og den eksterne arbeidsgiver.

For ph.d.-kandidater uten arbeidsgiver skal tilsvarende meldeplikt nedfelles i opptaksavtalen mellom høgskolen og ph.d.-kandidaten.

Del IV. Fullføring

§ 12. *Bedømmelse*

§ 12.1. *Grunnlag for bedømmelse*

Ph.d.-graden tildeles på grunnlag av:

- godkjent vitenskapelig avhandling
- godkjent gjennomføring av opplæringsdelen, eventuelt annen godkjent faglig skolering eller kompetanse
- godkjent prøveforelesning over oppgitt emne
- godkjent offentlig forsvar av avhandlingen (disputas).

§ 12.2. *Tidsbruk fra innlevering til disputas*

Høgskolen skal bestrebe at tiden fra innlevering til disputas er kortest mulig. Det skal normalt ikke gå mer enn fem (5) måneder fra innlevering til disputas.

Senest en måned før innlevering har hovedveileder ansvar for å gjøre studie- og forskningsdirektør oppmerksom på at innlevering er nært forestående, slik at nødvendige forberedelser kan starte.

§ 13. *Innlevering*

§ 13.1. *Innlevering av avhandlingen*

Søknad om å få avhandlingen bedømt kan først leveres når opplæringsdelen er godkjent. Søknaden skal være underskrevet av både hovedveileder og kandidaten.

Som vedlegg til søknaden skal følge:

- Avhandlingen i godkjent format og i henhold til høgskolens bestemmelser i den form og det antall eksemplarer høgskolen har bestemt.
- Dokumentasjon av nødvendige tillatelser, jf. § 5.1 i denne forskrift.
- Medforfattererklæringer hvor dette er påkrevd i henhold til § 10.1 i denne forskrift.
- Erklæring om at doktorgradsarbeidet leveres inn til bedømmelse for første eller andre gang og om at doktorgradsarbeidet ikke er levert inn til bedømmelse ved annen institusjon.
- Ph.d.-kandidaten skal levere et kortfattet sammendrag av avhandlingen på engelsk og norsk.
- Dersom avhandlingen hverken er skrevet på engelsk eller norsk, skal det i tillegg leveres et sammendrag på avhandlingens språk. Sammendraget skal, i likhet med selve avhandlingen, publiseres offentlig. Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to uker før disputas, jf. § 18.1 i denne forskrift.

§ 13.2. *Behandling av søknaden*

Studie- og forskningsdirektør behandler søknad om å få avhandlingen bedømt. Søknad som ikke fyller kravene i § 13.1 i denne forskrift skal avvises.

Dekan kan på selvstendig grunnlag avvise søknad om å få avhandlingen bedømt dersom det er åpenbart at avhandlingen ikke holder høy nok vitenskapelig kvalitet og vil bli underkjent av en komité.

§ 14. *Oppnevning av bedømmelseskomite*

Studie- og forskningsdirektør fastsetter prosedyre for oppnevning. Rektor oppnevner etter forslag fra dekan en sakkyndig komite på minst tre (3) medlemmer som skal bedømme avhandling, prøveforelesning og disputas. Habilitetsreglene i forvaltningslovens § 6 gjelder for komiteens medlemmer.

Forslag til komiteens sammensetning bør normalt være klarlagt ved innleveringstidspunkt.

Bedømmelseskomiteen skal normalt settes sammen slik at:

- begge kjønn er representert
- minst ett av medlemmene er uten tilknytning til høgskolen
- minst ett av medlemmene ikke har hovedstilling ved norske institusjoner
- alle medlemmene har doktorgrad eller tilsvarende kompetanse
- flertallet i bedømmelseskomiteen er eksterne medlemmer.

Dersom kriteriene fravikes, skal dette begrunnes særskilt.

Komiteens sammensetning skal begrunnes og vise hvordan den samlet dekker avhandlingens fagfelt. Rektor utpeker en leder blant komiteens medlemmer eller i tillegg til komiteens medlemmer.

Oppnevnte veiledere og andre som har bidratt til avhandlingen, kan ikke være medlem av bedømmelseskomiteen eller administrere den.

Rektor kan, når det er påkrevd, oppnevne et settemedlem til bedømmelseskomiteen.

Kandidaten skal underrettes om forslaget til sammensetning av komité og har anledning til å innlevere skriftlige merknader, senest innen én uke etter at forslaget til sammensetning er gjort kjent for kandidaten.

§ 15. *Bedømmelseskomiteens arbeid*

§ 15.1. *Innhenting av supplerende opplysninger*

Bedømmelseskomiteen kan kreve framlagt ph.d.-kandidatens grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon.

Bedømmelseskomiteen kan be veileder om å gjøre rede for veiledningen og arbeidet med avhandlingen.

§ 15.2. *Omarbeiding av innlevert avhandling*

Bedømmelseskomiteen kan på grunnlag av den innleverte avhandlingen og eventuelt tilleggsmateriale, jf. § 15.1 i denne forskrift, anbefale at rektor gir tillatelse til mindre omarbeiding før endelig innstilling foreligger. Komiteen skal gi en konkret oversikt over hva kandidaten må omarbeide i skriftlig form.

Tillater rektor en mindre omarbeiding av avhandlingen, skal det gis en frist for slik omarbeiding som normalt ikke skal være lengre enn tre (3) måneder. Det skal også fastsettes en ny frist for oversendelse av komiteens endelige innstilling. Rektors vedtak etter denne paragrafen kan ikke påklages av ph.d.-kandidaten.

Dersom komiteen finner at dyptgripende endringer vedrørende teori, hypotese, materiale eller metode er nødvendige for at arbeidet skal kunne anbefales til disputas, skal komiteen underkjenne avhandlingen.

§ 15.3. *Bedømmelseskomiteens innstilling*

Bedømmelseskomiteen avgir innstilling om hvorvidt arbeidet er verdig til å forsvares for ph.d.-graden. Innstilling og eventuelle dissenser skal begrunnes.

Bedømmelseskomiteens innstilling skal foreligge senest innen tre (3) måneder etter at komiteen har mottatt avhandlingen. Tillater komiteen omarbeiding av avhandlingen, løper ny frist fra den dato avhandlingen leveres på nytt.

Bedømmelseskomiteens innstilling oversendes studie- og forskningsdirektør som forelegger denne for ph.d.-kandidaten. Kandidaten gis en frist på ti (10) arbeidsdager til å fremme skriftlige merknader til innstillingen. Hvis kandidaten ikke ønsker å fremme merknader, skal studie- og forskningsdirektør snarest underrettes skriftlig om dette.

Ph.d.-kandidatens eventuelle merknader skal sendes studie- og forskningsdirektør. Rektor fatter vedtak i saken i samsvar med § 16 i denne forskrift.

§ 15.4. *Retting av formelle feil i avhandlingen*

Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om det er verdig til å forsvares for ph.d.-graden.

Ph.d.-kandidaten kan etter innlevering søke om tillatelse til å rette formelle feil i avhandlingen. Søknaden skal vedlegges en fullstendig oversikt over de feil (errata) som ønskes rettet. Søknad om retting av formelle feil må leveres inn senest fire (4) uker før komiteens frist for avlevering av innstilling og kan bare skje én gang.

§ 16. *Høgskolens behandling av bedømmelseskomiteens innstilling*

Rektor fatter vedtak om ph.d.-avhandlingen er verdig til å forsvares på grunnlag av bedømmelseskomiteens innstilling.

Enstemmig innstilling:

Dersom bedømmelseskomiteen avgir enstemmig innstilling og rektor finner å legge den enstemmige innstillingen til grunn for sitt vedtak, fatter rektor vedtak i samsvar med den enstemmige innstillingen.

Dersom rektor finner at det foreligger begrunnet tvil om hvorvidt komiteens enstemmige innstilling skal legges til grunn, skal rektor søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen og/eller oppnevne to nye sakkyndige som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Slike tilleggsuttalelser eller individuelle uttalelser skal forelegges ph.d.-kandidaten, som gis anledning til å komme med merknader.

Rektor fatter vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelsene.

Delt innstilling:

Dersom komiteen avgir delt innstilling og rektor finner å legge flertallets uttalelser til grunn for sitt vedtak, fatter rektor vedtak i samsvar med flertallets innstilling. Dersom komiteen avgir delt innstilling og rektor vurderer å legge mindretallets uttalelser til grunn for sitt vedtak, kan rektor søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen og/eller oppnevne to nye sakkyndige som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Slike tilleggsuttalelser eller individuelle uttalelser skal forelegges ph.d.-kandidaten, som gis anledning til å komme med merknader. Dersom begge de nye sakkyndige slutter seg til flertallets innstilling i den opprinnelige komitéinnstillingen, skal denne innstillingen følges.

Kandidaten skal underrettes om utfallet etter behandling av uttalelser fra nye sakkyndige.

§ 17. *Ny innlevering*

En ph.d.-avhandling som ikke er funnet verdig til forsvar, kan bedømmes i omarbeidet utgave først seks (6) måneder etter at rektor har fattet sitt vedtak. Ny bedømmelse kan bare finne sted én gang.

Ph.d.-kandidaten skal ved ny innlevering opplyse om at arbeidet tidligere har vært bedømt og ikke blitt funnet verdig til å forsvares.

Dersom ny innlevering skjer ved annen institusjon, skal det foretas nytt opptak, jf. § 5 i denne forskrift.

§ 18. *Offentliggjøring av avhandlingen*

§ 18.1. *Krav til den trykte avhandlingen*

Når avhandlingen er funnet verdig til å forsvares, skal ph.d.-kandidaten levere avhandlingen til høgskolen i godkjent format og i henhold til høgskolens bestemmelser, jf. § 13.1 i denne forskrift.

§ 18.2. *Offentliggjøring*

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to (2) uker før dato for offentlig forsvar. Avhandlingen gjøres tilgjengelig i den form den ble innlevert til bedømmelse, eventuelt etter omarbeiding på grunnlag av komiteens foreløpige kommentarer, jf. § 15.2 i denne forskrift.

Det kan ikke legges restriksjoner på offentliggjøring av en doktorgradsavhandling med unntak av en på forhånd avtalt utsettelse av datoen for offentliggjøring. Slik utsettelse kan finne sted for at høgskolen og eventuelt ekstern part som helt eller delvis har finansiert ph.d.-utdanningen, skal kunne ta stilling til eventuell patentering. Ekstern part kan ikke stille krav om at hele eller deler av ph.d.-avhandlingen ikke skal kunne offentliggjøres, jf. § 5.3 i denne forskrift.

Ved publisering av avhandlingen skal kandidater følge gjeldende retningslinjer for kreditering av institusjoner. Hovedregelen er at en institusjon skal oppgis som adresse i en publikasjon dersom den har gitt et nødvendig og vesentlig bidrag til eller grunnlag for en forfatters medvirkning til det publiserte arbeidet. Samme forfatter skal oppgi også andre institusjoner som adresse dersom disse i hvert enkelt tilfelle tilfredsstiller kravet til medvirkning.

§ 19. *Doktorgradsprøve*

§ 19.1. *Prøveforelesning*

Etter at avhandlingen er innlevert til bedømmelse, jf. § 15 i denne forskrift, skal ph.d.-kandidaten forelese. Prøveforelesningen er en selvstendig del av doktorgradsprøven og skal være over oppgitt emne. Hensikten er å prøve kandidatens evne til å tilegne seg kunnskaper utover avhandlingens tema og evnen til å formidle disse i en forelesningssituasjon.

Tittel for prøveforelesning kunngjøres for ph.d.-kandidaten ti (10) arbeidsdager før forelesningen. Emnet for forelesningen skal ikke stå i direkte forbindelse med temaet for avhandlingen.

Prøveforelesningen avholdes normalt i forbindelse med disputas. Bedømmelseskomiteen oppgir tema for prøveforelesning og forestår selv bedømmingen. Dersom de to prøvene bedømmes separat, kan rektor oppnevne en egen komité for dette som fastsetter tema for prøveforelesningen. Minst ett av bedømmelseskomiteens medlemmer skal da oppnevnes i forelesningskomiteen.

Prøveforelesningen skal skje på avhandlingsspråket med mindre opptakskomiteen godkjenner et annet språk.

Bedømmelseskomiteen avgjør om prøveforelesningen er bestått eller ikke bestått. Det skal begrunnes dersom prøveforelesningen anbefales ikke bestått.

Prøveforelesningen skal være bestått før disputas kan avholdes.

§ 19.2. *Offentlig forsvar av avhandlingen (disputas)*

Offentlig forsvar av avhandlingen skal finne sted etter at prøveforelesningen er avholdt og godkjent, og innen to (2) måneder etter at rektor har funnet avhandlingen verdig til å forsvares.

Tid og sted for det offentlige forsvaret skal kunngjøres minst ti (10) arbeidsdager før det avholdes.

Den bedømmelseskomiteen som opprinnelig har bedømt avhandlingen, bedømmer også det offentlige forsvaret. Det offentlige forsvaret skjer på avhandlingsspråket med mindre rektor, etter forslag fra bedømmelseskomiteen, godkjenner et annet språk.

Det skal normalt være to opponenter. De to opponentene skal være medlemmer av bedømmelseskomiteen og utpekes av rektor.

Disputasen ledes av den rektor bemyndiger. Den som leder disputasen, gjør rede for innlevering og bedømmelse av avhandlingen, og for prøveforelesningen. Deretter redegjør doktoranden for hensikten med, og resultater av, den vitenskapelige undersøkelsen. Førsteopponenten innleder opposisjonen, andreopponenten avslutter opposisjonen. Rektor kan eventuelt fastsette en annen oppgavefordeling mellom opponentene og mellom doktoranden og førsteopponenten. Etter at begge opponenter har avsluttet sin opposisjon, gis de øvrige tilstedeværende anledning til å kommentere ex auditorio. En av opponentene avslutter opposisjonen, og disputasleder avslutter disputasen (jf. UHRs anbefalte bestemmelser for evaluering av norske doktorgrader).

Bedømmelseskomiteen avgir innstilling til rektor der den gjør rede for hvordan den har vurdert forsvaret av avhandlingen. Innstillingen skal konkludere med om disputasen er godkjent eller ikke godkjent. Innstillingen skal begrunnes dersom disputasen anbefales ikke godkjent.

§ 20. *Godkjenning av doktorgradsprøve*

Rektor fatter vedtak om godkjenning av doktorgradsprøven på grunnlag av bedømmelseskomiteens innstilling.

Dersom prøveforelesningen ikke godkjennes, må det avholdes ny prøveforelesning. Ny prøveforelesning må holdes over nytt emne og ikke senere enn seks (6) måneder etter første forsøk. Ny prøveforelesning kan bare holdes én gang. Forelesningen bedømmes så vidt mulig av den samme komité som den opprinnelige, dersom ikke rektor har bestemt noe annet.

Dersom rektor ikke godkjenner disputasen, kan ph.d.-kandidaten forsvare avhandlingen på nytt én gang. Ny disputas kan tidligst avholdes etter seks (6) måneder og bedømmes så vidt mulig av den samme komité som den opprinnelige.

§ 21. *Kreering og vitnemål*

På grunnlag av rektors innberetning om at opplæringsdelen, avhandlingen og doktorgradsprøven er godkjent, kreeres kandidaten til philosophiae doctor.

Vitnemål utstedes av høgskolen. I vitnemålet skal det gis opplysninger om den faglige opplæringen kandidaten har deltatt i. Rektor fastsetter hvilke ytterligere opplysninger som skal inngå i vitnemålet.

§ 22. *Vedlegg til vitnemål (Diploma Supplement)*

Høgskolen skal utstede vedlegg til doktorgradsdiplomet i tråd med gjeldende retningslinjer for Diploma Supplement.

Del V. Klage, ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

§ 23. *Klage*

§ 23.1. *Klage over avslag på søknad om opptak, vedtak om opphør av studierett, klage over avslag på søknad om godkjenning av elementer i opplæringsdelen*

Avslag på søknad om opptak, vedtak om opphør av studierett og klage på søknad om godkjenning av elementer i opplæringsdelen kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg.

Grunngitt klage sendes høgskolen. Blir avslaget opprettholdt, sendes klagen uten ugrunnet opphold til høgskolens klagenemnd for avgjørelse.

§ 23.2. *Klage over eksamen i opplæringsdelen*

Eksamener som er avlagt under opplæringsdelen, kan påklages etter lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 5–3 «Klage over karakterfastsetting» og § 5–2 «Klage over formelle feil ved eksamen».

Behandling av mistanke om fusk eller forsøk på fusk i opplæringsdelen følger høgskolens fastsatte rutiner for dette.

§ 23.3. *Klage over avslag på søknad om bedømmelse, ikke godkjent avhandling, prøveforelesning eller forsvar*

Avslag på søknad om å få avhandlingen bedømt og vedtak om ikke godkjent avhandling kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg.

Studie- og forskningsdirektør fastsetter prosedyre for klagebehandling. Grunnlagt klage sendes studie- og forskningsdirektør.

Klage behandles av høgskolens klagenemnd.

Dersom høgskolens klagenemnd finner grunn til det, kan det oppnevnes enkeltpersoner eller et utvalg til å foreta en vurdering av den foretatte bedømmelsen og de kriteriene denne bygger på, eller til å foreta en ny eller supplerende sakkyndig vurdering.

Bedømmelse av prøveforelesning og offentlig forsvar, som på grunn av prøvens art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages. Dersom disse ikke godkjennes, avholdes det ny prøveforelesning og nytt forsvar iht. § 20 i denne forskrift.

§ 23.4. *Klage over vedtak om tvungen avslutning*

Dersom en ph.d.-kandidat som gjør seg skyldig i vitenskapelig uredelighet, jf. universitets- og høyskolelovens § 4–13 (1), jf. forskningsetikklovens § 5 2. ledd, kan rektor vedta tvungen avslutning. Klage over slikt vedtak behandles av departementet eller særskilt klagenemnd oppnevnt av departementet.

Rektor kan også vedta tvungen avslutning av doktorgradsutdanningen når en kandidat i vesentlig grad ikke oppfyller sine forpliktelser etter doktorgradsavtalen jf. § 5.6 i denne forskrift. Høgskolens klagenemnd er klageinstans for vedtak om tvungen avslutning etter dette ledd .

Ved fusk på eksamener eller prøver underveis i ph.d.-utdanningen, kan høgskolens klagenemnd vedta annullering, jf. universitets- og høyskolelovens § 4–7. Klager behandles av Felles klagenemnd for studentsaker, jf. universitets- og høyskolelovens § 5–1 og forskrift i medhold av denne.

§ 24. *Fellesgrader og cotutelle-avtaler*

§ 24.1. *Fellesgrader og cotutelle-avtaler*

Høgskolen kan inngå avtaler med en eller flere norske eller utenlandske institusjoner om samarbeid i form av fellesgrader eller cotutelle-avtaler.

I avtaler om fellesgradssamarbeid og cotutelle kan det gjøres unntak for de øvrige bestemmelsene i disse anbefalte retningslinjene, dersom det er nødvendig av hensyn til regelverket ved de samarbeidende institusjonene. Slike unntak skal, både enkeltvis og samlet, fremstå som fullt ut forsvarlige.

§ 24.2. *Fellesgrader*

Med fellesgrader menes et samarbeid mellom flere institusjoner, der høgskolen og partnerinstitusjon(er) i fellesskap har ansvar for opptak, veiledning, gradstildeling og annet som er beskrevet i denne forskriften. Samarbeidet organiseres normalt i et konsortium og reguleres i avtale mellom konsortiedeltakerne. For fullført fellesgrad utstedes felles vitnemål i form av: a) et vitnemålsdokument utstedt av alle konsortiedeltakerne, b) et vitnemål fra hver av konsortiedeltakerne, eller en kombinasjon av a) og b).

Fellesgrader skal normalt bare inngås dersom det fra før er etablert, stabilt faglig samarbeid mellom høgskolen og minst en av de andre konsortiedeltakerne. Styret vedtar nærmere retningslinjer for fellesgradssamarbeid, herunder mal for samarbeidsavtaler jf. første ledd.

§ 24.3. *Cotutelle-avtaler*

Med cotutelle-avtaler menes felles veiledning av ph.d.-kandidater og samarbeid om utdanning av ph.d.-kandidater. Cotutelle-avtalen inngås for hver enkelt kandidat og bør bygge på et stabilt, faglig institusjonelt samarbeid.

§ 24.4. *Krav ved fellesgrader og cotutelle*

Ved avtaler om fellesgradssamarbeid og cotutelle kan rektor dispensere fra forskriften, dersom det er nødvendig av hensyn til regelverket ved de samarbeidende institusjonene. Slike unntak skal, både enkeltvis og samlet, fremstå som fullt ut forsvarlige ut fra de faglige kvalitetskravene som stilles til en tilsvarende ph.d.-grad ved Høgskolen i Gjøvik. Kvalifikasjonskrav for opptak, krav om at avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig og krav om offentlig disputas med en habil bedømmelseskomité kan ikke fravikes.

Avtaler om fellesgrad og cotutelle må som et minimum regulere opptak, finansiering, opplæringsdel, veiledning, opphold ved institusjonene, rapporteringsplikt, avhandlingens språk, avhandlingens form, bedømmelse, gradstildeling, vitnemål og rettigheter til resultater. Avtalen undertegnes av rektor.

Ph.d.-utdanningen ved samarbeidsinstitusjonen må også ha et omfang av tre års normert studietid. Kandidaten må tas opp ved begge institusjonene.

§ 25. *Utfyllende bestemmelser*

Rektor fastsetter utfyllende bestemmelser til denne forskriften.

§ 26. *Ikrafttreden*

Forskriften trer i kraft fra og med 1. juni 2015. Samtidig oppheves forskrift 23. februar 2007 nr. 1822 for graden Philosophiae doctor (Ph.d.) ved Høgskolen i Gjøvik.

7. mai Nr. 540 2015**Forskrift om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Molde – Vitenskapelig høgskole i logistikk**

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Høgskolen i Molde – Vitenskapelig høgskole i logistikk 7. mai 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-3, § 3-5, § 3-6, § 3-7, § 3-8, § 3-9, § 3-10, § 3-11, § 4-2, § 4-5, § 4-7, § 4-8, § 4-10, § 5-2, § 5-3, forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høyere utdanning og forskrift 1. desember 2005 nr 1392 om krav til mastergrad. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Virkeområder**

- (1) Forskriften gjelder for opptak, grader, studier og eksamener ved Høgskolen i Molde – Vitenskapelig høgskole i logistikk (HiM). Særskilte bestemmelser som gjelder doktorgradsstudier omtales i forskrift 25. april 2013 nr. 481 for graden philosophia doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Molde, Vitenskapelig høgskole i logistikk.
- (2) Strider forskriften mot gjeldende lov og/eller rammeplan, gjelder lovens og rammeplanens bestemmelser.

§ 2. Definisjoner

<i>Student:</i>	En som er tatt opp til emne, fag eller studieprogram ved høgskolen, med hjemmel i § 3-6 og § 3-7 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (uhl.).
<i>Studierett:</i>	Studenters rettigheter og plikter knyttet til å være tatt opp til et studieprogram eller enkeltemne.
<i>Rammeplan:</i>	Plan der det er fastsatt nasjonale rammer for et studieprogram.
<i>Studieplan:</i>	Plan for et studieprogram utarbeidet ved HiM.
<i>Studieprogram:</i>	Studieløp med et definert innhold i henhold til studieplan, som studenten tas opp til, får studierett til og som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad.
<i>Emne:</i>	Enhet som vurderes og inngår som del av et studieprogram. Emnets omfang uttrykkes i studiepoeng.
<i>Emnebeskrivelse:</i>	Oversikt i studieplan over faglig innhold, læringsutbytte, vurderingsformer, læremidler osv. for et emne.
<i>Utdanningsplan:</i>	Avtale mellom HiM og student som er tatt opp til et studieprogram av over 60 studiepoengs omfang jf. uhl. § 4-2.
<i>Fordypning:</i>	Tematikk som bygger på læringsutbytte oppnådd ved andre emner i en gradsutdanning. Eksempel er bachelor- eller masteroppgave.

*Kapittel 2. Opptak***§ 3. Opptak og rangering til grunnutdanning**

- (1) For opptak og rangering til grunnutdanninger, gjelder de regler som departementet har fastsatt i forskrift 31. januar 2007 nr. 173 om opptak til høyere utdanning.
- (2) Studieutvalget fastsetter utfyllende retningslinjer for vurdering av opptak på grunnlag av realkompetanse.

§ 4. Opptak til enkeltemner (emnestudenter)

- (1) For opptak til enkeltemner i grunnutdanningen er det formelle opptakskravet generell studiekompetanse.
- (2) Opptak til enkeltemner på master- og videreutdanningsnivå er adgangsregulert og opptakskravene må fylles.
- (3) Dekan kan regulere adgangen til det enkelte studium/emne ut i fra et kapasitets- eller ressurs hensyn. jf. uhl. § 3-7 femte ledd.
- (4) Det er egne søknadsfrister for opptak til enkeltemner.

§ 5. Opptak og rangering til masterprogrammer og videreutdanninger på masternivå

- (1) Minstekravet for opptak (jf. uhl. § 3-6 sjuende ledd) til masterprogram er karakteren C. Det regnes et snitt av alle emner med bokstavkarakterer, med vektning ut fra emnenes omfang i studiepoeng. Snittet beregnes med en desimal etter ordinære avrundingsregler.
- (2) Opptakskravet framgår av rammeplan eller studieplan for det aktuelle studiet.
- (3) For beregning av konkurransepoeng regnes det ut en vektet gjennomsnittskarakter for de emner som inngår i det faglige grunnlaget som er fastsatt i studieplanen for det aktuelle studiet.

For bokstavkarakterer benyttes følgende omregningsskala for utregning av vektet gjennomsnitt: A=5, B=4, C=3, D=2, E=1.

Skjønnsmessig vurdering legges til grunn når omregning mellom bokstavkaraktersystem og tallkaraktersystem ikke gir tilstrekkelig grunnlag for å vurdere søkerne.

Søkere med utenlandsk utdanning vurderes med grunnlag i vitnemål og dokumentasjon av utdanningsbakgrunn. Det foretas en individuell og skjønnsmessig vurdering når det ikke er mulig å rangere søkerne på grunnlag av karakterer.

- (4) Studieutvalget fastsetter retningslinjer for studentopptak etter uhl. § 3–6 andre, tredje og sjuende ledd. Saker om godskriving og godkjenning av annen utdanning avgjøres av dekan, jf. uhl. § 3–5. Dekan avgjør hvilke fag som kan godkjennes som grunnlag for opptak. Opptakskomiteen avgjør etter en samlet vurdering om søkeren er kvalifisert for opptak.
- (5) Praksiskrav for opptak til erfaringsbasert master og videreutdanninger omtales i studieplanen for det aktuelle studiet. Det er opptakskomiteen som avgjør hva som er relevant praksis. Praksis skal være gjennomført etter at det formelle utdanningskravet er oppnådd.
- (6) Frist for innsending av dokumentasjon for eksamen som avlegges eller praksis som avsluttes etter søknadsfristen, fastsettes i forbindelse med utlysning av studietilbudet. Det kan søkes om utsettelse fra fristen. Søknaden skal begrunnes.
- (7) Studieutvalget oppnevner opptakskomitéer for de aktuelle studiene.
- (8) Klage på avslag om opptak behandles av høgskolens klagenemnd.

§ 6. Søknadsfrist og antall studieplasser

- (1) Søknadsfrister til lokalt opptak fastsettes av høgskoledirektøren og publiseres på høgskolens nettsider.
- (2) Styret selv fastsetter antall studieplasser i medhold av uhl. § 3–7 femte ledd.

§ 7. Utsettelse av studieplass

- (1) Innvilget studieplass kan reserveres til året etter, eller til neste ordinære opptak til studieprogrammet eller emnet. Det tas forbehold om at studiet blir igangsatt.
- (2) Søknad om reservert studieplass kan innvilges hvis det har oppstått uforutsette og tungtveiende forhold som gjør at søkeren ikke kan benytte studieplassen. Godkjente grunner kan være sykdom, graviditet, omsorgsansvar, innkalling til førstegangstjeneste eller lignende. Ytterligere utsettelse innvilges ikke.

Kapittel 3. Grader og utdanninger

§ 8. Tildeling av grader

Høgskolen i Molde kan tildele grader og yrkesutdanninger under forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høgskoler.

§ 9. Krav til graden bachelor

- (1) Graden bachelor gjelder for 3-årige utdanninger på 180 studiepoeng. Minst 60 av studiepoengene må være avlagt ved HiM.
- (2) Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:
 - a) Studieprogram av minimum 180 studiepoengs omfang, som i henhold til nasjonal rammeplan eller vedtak i styret gir bachelorgrad.
 - b) Yrkesrettet studieløp med omfang på minst 120 studiepoeng, samt studieprogram eller emnegruppe på til sammen 60 studiepoengs omfang.
 - c) Selvkomponert, tverrfaglig studieløp med en integrert, yrkesrettet utdanning eller fordypning i emner eller emnegruppe av minst 80 studiepoengs omfang, kombinert med emner eller emnegruppe av minst 30 studiepoeng i ett annet fagområde. De resterende studiepoengene kan tas innen frittstående emner. Emner som skal inngå i grunnlaget for graden må ha et omfang på minimum 7,5 studiepoeng. Mindre enheter kan godkjennes av dekan dersom de samlet utgjør minimum 10 studiepoeng innenfor samme fag/fagområde.
- (3) Studenter som har fullført treårig utdanning av 180 studiepoengs omfang før 1. januar 2003 vil ikke få tildelt bachelorvitnemål.

§ 10. Krav til graden master

- (1) Krav til innhold og omfang i mastergrad omtales i forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad.
- (2) Alle studenter skal ha veiledning før masteroppgave leveres til sensur. Krav til oppgaven og omfanget av obligatorisk veiledning skal omtales i emnebeskrivelsen til masteroppgaven. Det inngås en skriftlig avtale mellom avdelingen og studentene om veiledning.
- (3) Ved godskriving av utdanning som tidligere har inngått i beregningsgrunnlaget for en mastergrad, må minst 60 nye studiepoeng avlegges ved HiM. Dette inkluderer en ny masteroppgave. Det kan ikke gis fritak for masteroppgaver på grunnlag av tilsvarende arbeid i en tidligere grad.

§ 11. Krav til graden ph.d.

Krav til graden ph.d. (inkludert opptak, gjennomføring, fullføring, fellesgrader og klageadgang) reguleres av forskrift 25. april 2013 nr. 481 for graden philosophia doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Molde, Vitenskapelig høgskole i logistikk.

§ 12. Forutsetninger for å tilkjennes ny grad

En student som tidligere er tildelt en grad, må gjennomføre minst 90 nye studiepoeng på bachelornivå/60 nye studiepoeng på masternivå før det kan utstedes nytt gradsvitnemål. Nye studiepoeng skal inkludere bacheloroppgave eller masteroppgave, eller tilsvarende fordypning. Myndighet til å godkjenne innhold av fordypning i ny grad ligger

til dekan. Ny grad tildeles ikke for ny studieretning/spesialisering innenfor samme studieprogram. Kandidaten må opplyse om eventuelle vitnemål utstedt fra annet universitet eller høyskole.

§ 13. Reduksjon i studiepoeng

- (1) Dersom studenten har avlagt eksamen i forskjellige emner hvis innhold helt eller delvis dekker hverandre og disse skal inngå i ett og samme studium, skal det foretas reduksjon i antall studiepoeng. Dekanen avgjør omfanget som skal reduseres.
- (2) Overlapping i emneinnhold mellom emner eller studieprogram som inngår i grunnlaget for en bachelorgrad, kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Overlapping utover 10 studiepoeng må kompenseres med emner som er relevant for studieprogrammet.
- (3) For masterprogram, videreutdanninger og andre studier av mindre omfang kan overlappingen ikke utgjøre mer enn 5 studiepoeng.

Kapittel 4. Studierett og permisjoner

§ 14. Studierett og studieprogresjon

- (1) Studierett betinger at studenten registrerer seg og betaler pålagte avgifter innen fastsatt frist. Dersom studieprogrammet krever utdanningsplan, må studenten bekrefte utdanningsplanen hvert semester innen fastsatte frister, jf. uhl. § 4–2.
- (2) Retten til å fortsette et studium kan være regulert av særskilte krav for hvert enkelt studium. Dette skal være beskrevet i studieplanen.

§ 15. Opphør av studierett

- (1) Studieretten opphører når studiet er fullført og bestått. Det samme gjelder dersom studenten
 - selv trekker seg fra studiet
 - ved forespørsel ikke fremlegger original dokumentasjon eller vitnemål brukt i opptaket innen gitte frister
 - ikke oppfylder vilkårene i § 14
 - i løpet av et år ikke har avlagt studiepoeng, og ikke er innvilget permisjon.

§ 16. Tap av studierett

- (1) Studieretten kan tapes når en student
 - ikke kan fullføre studieprogrammet i inntil to år i tillegg til normert studietid, eksklusive permisjoner. Det kan avtales individuell utdanningsplan som går utover dette
 - har brukt opp sine forsøk til eksamen i et emne som ifølge studieplanen skal være bestått for å kunne fortsette studiet
 - har gjennomført samme obligatoriske praksis to ganger uten bestått resultat.
- (2) Der det fattes vedtak om utestengelse gjelder egne bestemmelser jf. uhl. § 4–8, § 4–9 og § 4–10.
- (3) Studenten skal varsles og ha anledning til å uttale seg før vedtak om tap av studierett fattes. Vedtaket kan påklages til høgskolens klagenemnd.

§ 17. Permisjon fra studier

- (1) Studenter må sende skriftlig begrunnet søknad om permisjon fra studiet.
- (2) En student som får barn under studiene har rett til fødselspermisjon. Rett til permisjon ved fødsel gjelder også far, jf. uhl. § 4–5. Rett til permisjon gjelder også ved førstegangstjeneste, ved sykdom og andre tungtveiende grunner. Normalt innvilges permisjon for inntil ett år.
- (3) En student i permisjon kan gis anledning til å gjennomføre eksamen i permisjonstiden. Det forutsettes at studieavgift betales for det aktuelle semesteret.
- (4) Studenter som er innvilget permisjon, har rett til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som før permisjonen. Det forutsettes at studietilbudet fortsatt eksisterer. Studiet må gjennomføres i henhold til gjeldende fag- eller studieplan på det tidspunktet som de gjenopptar studiet.

Kapittel 5. Studieplaner og studienes organisering

§ 18. Studieåret

- (1) Studieåret er på 40 uker og delt i to semestre. Rektor fastsetter undervisningsterminer, jf. uhl. § 3–8.
- (2) Undervisning og ordinære eksamener avvikles innenfor studieåret.

§ 19. Etablering og nedlegging av studier

Studier med omfang utover 60 studiepoeng etableres og legges ned av høgskolestyret selv. Dette gjelder også for eksternt finansierte studier og for fellesgrader med et omfang på mer enn 60 studiepoeng. Avdelingsstyret fatter vedtak om etablering og nedlegging av studier inntil 60 studiepoeng.

§ 20. Fastsetting av studieplan

- (1) Studieutvalget fastsetter mal for emnebeskrivelser og fag-/studieplaner i samsvar med krav i forskrift 28. februar 2013 nr. 237 om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning.
- (2) Emner og fag-/studieplaner skal godkjennes av avdelingsstyret.
- (3) Studieutvalget skal kvalitetssikre at fag-/studieplaner er beskrevet i henhold til godkjent mal.

- (4) Studie- og emneplaner skal utarbeides med utgangspunkt i et fulltids studieår (60 studiepoeng) som innebærer en arbeidsmengde tilsvarende 1600 arbeidstimer.
- (5) Dekan fastsetter endringer i studieplaner for de studietilbud som allerede er vedtatt opprettet.
- (6) Krav om obligatorisk fremmøte til undervisning, gruppesamlinger, obligatoriske arbeidskrav og praksis skal omtales i emnebeskrivelsen.

§ 21. Utdanningsplan

- (1) Det skal utarbeides en utdanningsplan i samarbeid mellom studenten og høgskolen for alle studenter som er tatt opp til studier av 60 studiepoengs omfang eller mer. Utdanningsplanen skal være satt opp slik at studentene skal kunne gjennomføre planlagt studium eller studieløp på normert tid.
- (2) Utdanningsplanen skal bekreftes hvert semester innen fastsatt frist.
- (3) Utdanningsplanen kan endres etter avtale med dekan.

Kapittel 6. Eksamen og sensur

§ 22. Definisjoner

Eksamen:

Vurderingsform. Alle typer prøver og arbeider som gir grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter for et emne. En vurderingsform kan omfatte flere deleksamener, og i så fall skal fastlegging av samlet karakter (vektning) omtales i emnebeskrivelsen. Vurderingsformen kan være individuell eller i fastlagte grupper.

Ordinær eksamen:

Den vurderingsform som holdes når undervisningen i et emne eller del av emne er avsluttet.

Ny og utsatt eksamen:

Eksamen som arrangeres for studenter som har vært syke, eller har hatt annet gyldig dokumentert fravær ved ordinær eksamen eller fått ikke bestått til ordinær eksamen.

Obligatorisk arbeidskrav:

Arbeidskrav som må være gjennomført og godkjent for å gi adgang til/kvalifisere for eksamen.

Mappe:

Læringsmappe er en samling tekster og/eller andre arbeider som er produsert gjennom en viss periode. Samlingen dokumenterer prosess og/eller produkt, og skal vise studentens faglige refleksjoner og kompetansemessige utvikling. Vurderingsmappe består av et utvalg av arbeider fra mappa og danner grunnlaget for vurdering. Prosessen for å bestemme hvilke element i læringsmappa som skal telle med i mappevurderingen, skal omtales i emnebeskrivelsen.

§ 23. Karaktersystem

- (1) Ved vurdering benyttes seksdelt karakterskala A til F, som tilrådd fra Universitets- og Høgskolerådet (UHR), der F er karakter for å ikke bestå vurderingen og ikke bli tilkjent studiepoeng for emnet
- (2) Vurderingen kan også graderes etter en todelt skala med karakterene bestått og ikke bestått.
- (3) Arbeidskrav vurderes til godkjent/ikke godkjent og gir ikke uttelling i studiepoeng.
- (4) Mappевurdering består av ulike arbeider som skal vurderes samlet. Elementene som vurderes må som helhet, ikke enkeltvis, være bestått for at vurderingen skal gi bestått karakter.
- (5) Ved fastsetting av endelig karakter på bakgrunn av flere delvurderinger, gis endelig karakter etter at alle delvurderingene er vektet og vurdert iht emnebeskrivelsen. Sammenslåing av delvurderinger skal skje automatisk via det studieadministrative systemet. Karakter A gis høyest tallverdi, og sammenslåingen skjer matematisk.
- (6) Dersom en kandidat har fremstilt seg til samme vurdering mer enn én gang, blir beste karakter gjeldende.

§ 24. Vurderingsformer

- (1) Dekan fastsetter hvilken vurderingsform, evt. kombinasjon av vurderingsformer som skal gjelde for et emne. Oversikt over hvilke vurderingsformer som er fastsatt for et emne, skal omtales i emnebeskrivelsen. Det samme gjelder regler for vektning av de enkelte vurderingsformer. Hvis ikke annet er beskrevet i emnebeskrivelsen, skal alle vurderingene telle med og være bestått før endelig karakter blir gitt. Endring i vurderingsform kan ikke gjøres etter emnets oppstart, uten at alle studenter registrert på emnet skriftlig har akseptert endringen.
- (2) Vurderingsformene skal i hovedsak legges opp slik at studentens klagerett jf. uhl. § 5–2 og § 5–3 sikres.

§ 25. Bachelor- og masteroppgaver

- (1) Dersom bachelor-/masteroppgaven vurderes til ikke bestått eller karakter F, kan en ny eller omarbeidet oppgave med vesentlige endringer leveres til ny sensur én (1) gang.
- (2) Når en student har fått vurdert en masteroppgave til bestått resultat er det ikke anledning til å få vurdert en ny masteroppgave innenfor det samme studieprogrammet.
- (3) En bachelor- eller masteroppgave som er vurdert bestått, kan ikke leveres inn til ny vurdering, selv i omarbeidet form.

§ 26. Veiledet praksis

- (1) Praksisstudier skjer under veiledning, og veiledningen skal være en kontinuerlig og obligatorisk del av praksisvurderingen. Veiledet praksisvurdering er underlagt forskrifter om rammeplan for utdanningene og skikkethetsvurdering.
- (2) Ved veiledelede praksisstudier der en student har fått praksisstudiet vurdert til «ikke bestått», har studenten rett til å fremstille seg til samme eksamen (praksisstudiet) maksimalt to ganger.
- (3) Høgskolen har retningslinjer for gjennomføring av praksisstudier

§ 27. Eksamensplan

- (1) Tidsperiode for den enkelte vurdering fastsettes av dekan, i samråd med studiesjef. Tidspunkt kunngjøres på høgskolens nettsider. Eventuelle endringer skal være kunngjort innen oppmeldingsfristen. Endringer på et senere tidspunkt kan bare gjøres ut fra særlig tungtveiende grunner.
- (2) Dekan, i samråd med studiesjef, fastsetter tidsperiode for ny og utsatt eksamen. Ny og utsatt eksamen skal normalt være avvirket innen utgangen av påfølgende semester.
- (3) Studenter som ønsker å forbedre eksamenskarakter som er bestått skal melde seg opp til ordinær eksamen, eller ny/utsatt eksamen dersom slik arrangeres.
- (4) Grunnlaget for å arrangere ny eksamen er at én eller flere studenter ikke har bestått eksamen og at en eller flere av disse melder seg opp til eksamen.
Grunnlaget for å arrangere utsatt eksamen er at en eller flere studenter har gyldig fravær ved eksamen og at en eller flere av disse melder seg opp til eksamen.
- (5) Ny og utsatt eksamen kan ha en annen vurderingsform enn ordinær eksamen.
- (6) Unntak fra regelen om offentlig muntlig eksamen etter ønske fra student jf. uhl. § 3–9 tredje ledd beslutes av dekan.

§ 28. Adgang til å avlegge eksamen

- (1) Retten til å gå opp til eksamen er fastsatt i uhl. § 3–10. For å kunne gå opp til eksamen må en student ha betalt semesteravgift i henhold til lov 14. desember 2007 nr. 116 om studentsamskipnader med tilhørende forskrifter.
- (2) For å få fremstille seg til vurdering, må studenten være semesterregistrert for gjeldende semester. Det er studentens ansvar å registrere seg og melde seg til vurdering innenfor de frister som er fastsatt og kunngjort av høgskolen.
- (3) For å kunne ta eksamen, kan det være krav om at bestemte arbeidskrav skal være fullført eller det kan være krav om å ha deltatt i obligatorisk undervisning og/eller praksis. Disse bestemmelsene skal gå frem av studie- eller fagplan. Bare de studenter som fyller disse kravene har rett til å gå opp til eksamen.
- (4) Det er ikke anledning til å fremstille seg til vurdering i samme emnet mer enn tre ganger unntatt for praksisstudier (jf. § 26). Ved ny eller utsatt eksamen gjelder det pensum som var fastsatt siste gang det ble gitt undervisning i emnet. Studenten kan etter søknad med særskilte grunner maksimalt innvilges et fjerde forsøk.
- (5) Studenter som har mistet studieretten fordi antall forsøk til eksamen i et emne er oppbrukt (jf. § 16), kan søke opptak på nytt etter 3 år etter siste forsøk. Studenter ved profesjonsstudier må i slike tilfeller gjennomføre hele studiet på nytt.
- (6) Det skal gis tilbud om eksamen i et emne i inntil ett år etter at emnet ikke lenger eksisterer på studieprogrammet.

§ 29. Oppmelding, trekk og fravær fra eksamen

- (1) Oppmelding til eksamen skal skje via høgskolens nettsider. Informasjon om gjeldende rutiner og frister for oppmelding kunngjøres på høgskolens nettsider.
- (2) Det er studentens ansvar å kontrollere at oppmeldingene er korrekte.
- (3) Trekk fra eksamen må skje seinest to uker før dato for start av vurderingen. Unntak gjelder læringsmappe hvor frist er lik frist for siste innlevering i læringsmappa. Melding om trekk gjøres via høgskolens nettsider. En student som har trukket seg fra en eksamen regnes som ikke å ha vært oppmeldt til denne, og kan derfor ikke fremstille seg på nytt før ved neste ordinære eksamen.
- (4) Uteblivelse fra eksamen regnes som ett forsøk, med mindre studenten leverer gyldig legeerklæring. Frist for å levere legeerklæring er syv dager, regnet fra dato for slutt av eksamen. Ved gyldig fravær kan studenten fremstille seg til utsatt eksamen.
- (5) Annullering av eksamen av grunner som omtalt i § 35 regnes som ett forsøk.

§ 30. Tilrettelegging ved eksamen

- (1) Studenter som av medisinske eller andre grunner har behov for spesielle ordninger i forbindelse med eksamen, må søke om dette ved semesterstart eller innen fastsatte frister. Behovet må dokumenteres med attest av nyere dato fra lege eller andre sakkyndige. Attestasjonen må inneholde en spesifisering av behovet for spesielle ordninger i en eksamenssituasjon.
- (2) Spesielle ordninger kan gis i form av fysiske tilrettelegginger, hjelpemidler og/eller utvidet tid til eksamen.
- (3) Studenter som følger et emne/undervisning som ikke går på deres morsmål, gis anledning til å bruke tospråklige ordbøker ved skriftlig skoleeksamen. Ordboka skal være i papirutgave og originalinnbundet. Elektroniske ordbøker er ikke tillatt. I spesielle tilfeller kan en student på et norsk emne etter søknad få oppgaveteksten på

engelsk og lov til å levere sine besvarelser på engelsk, dersom ikke annet er bestemt i studie- /fagplan eller emnebeskrivelsen.

- (4) Studenter med dysleksi kan gis anledning til å bruke aktuelle hjelpemidler ved skriftlig skoleeksamen.
- (5) Alternative eksamensformer kan i særlige tilfeller benyttes for studenter som ikke kan gjennomføre eksamen med ordinær eksamensform. Dekanen avgjør slik søknad.

§ 31. *Bruk av hjelpemidler ved skriftlig eksamen*

Dekan fastsetter hvilke hjelpemidler som er tillatt ved vurderingsformen i et emne. Tillatte hjelpemidler skal framgå av emnebeskrivelsen. Tillatte hjelpemidler opplyses også ved oppgaveteksten. Studentene har plikt til å sette seg inn i hva som er lovlige hjelpemidler ved den gjeldende eksamen.

§ 32. *Sensur*

- (1) Dekan oppnevner sensorer. Det bør utarbeides sensorveiledning eller løsningsforslag i forbindelse med sensur av skriftlige eksamener. Hvis slike utarbeides skal de være tilgjengelig for sensor før vurderingen starter og tilgjengelig for studentene når sensur foreligger.
- (2) Ved hvert studieprogram skal det normalt benyttes ekstern sensor i tillegg til intern i minimum ett emne pr. årstrinn, utvalgt av dekan. Ekstern sensor kan ikke ha vært ansatt ved HiM det siste året. Muntlig eksamen skal ha minst to sensorer. Dersom to sensorer ikke blir enige om karakterfastsetting, skal en tredje sensor trekkes inn.
- (3) Ved masteroppgaver, muntlig vurdering som er tilknyttet enten bachelor- eller masteroppgaver, og ved klagesensur jf. uhl. § 3–9 femte ledd skal det være minst to sensorer, hvorav minst én ekstern. Ved bacheloroppgaver bør det være to sensorer, hvorav en ekstern.
- (4) *Tilsynssensor*. Ekstern evaluering av vurderingsordningene, jf. uhl. § 3–9 første ledd, kan gjennomføres for deler av et studieprogram eller for ett eller flere studieprogram samlet. Innen hvert studieprogram skal dekan tilse at det gjennomføres ekstern evaluering av vurderingsordningene minimum hvert femte år.
- (5) Ekstern sensor ved masterstudium må ha førstekompetanse.
- (6) *Sammensatt vurdering*. Forbedring av karakter for én del av sammensatt vurdering fører ikke til at de andre delene skal vurderes på nytt.
- (7) Sensur, inklusive klagesensur, skal foreligge innen tre uker jf. uhl. § 3–9 fjerde ledd. For klagesensur løper tre ukers frist fra klagefrist. Særskilte grunner kan gi utvidet frist. Sensur skal være tilgjengelig senest første virkedag etter sensurfristen. Kunngjøring av eksamensresultat gjøres fortløpende via høgskolens nettsider når sensur er innlevert av sensor. Studentene er selv ansvarlig for å gjøre seg kjent med sensuren.

Kapittel 7. Klage og fusk

§ 33. *Klage over formelle feil*

Klage over formelle feil ved eksamen eller sensur behandles etter uhl. § 5–2. Slik klage avgjøres av høgskolens klagenemnd, etter først å ha vært behandlet av førsteinstans.

§ 34. *Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting*

- (1) Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting behandles etter uhl. § 3–9 femte ledd og § 5–3. Ved klagebehandling sendes oppgaveteksten, klagers besvarelse samt sensorveiledning til klagesensorene.
- (2) Krav om begrunnelse og klage over karakterfastsettelse fremsettes overfor høgskolen iht. gjeldende prosedyre.
- (3) Ved klage på karakterfastsettelsen ved gruppeeksamen, må alle studentene i gruppa være enige i og samlet skrive under på klagen, jf. uhl. § 5–3. Unntak fra denne bestemmelsen kan vedtas av dekan, og skal omtales i emnebeskrivelsen.
- (4) Studenten kan bare klage på sluttkarakteren, ikke på enkeltdele innenfor en vurderingsordning, jf. uhl. § 5–3. Unntak fra denne bestemmelsen kan vedtas av dekan, og skal omtales i emnebeskrivelsen.
- (5) Når vurderingsformen består av både skriftlig og muntlig vurdering, kan karakterfastsettelsen påklages. Ny muntlig del må gjennomføres etter at skriftlig del er vurdert på nytt.
- (6) Ved klage på en eksamen som består av gruppedeler og individuelle deler, kan gruppedelene bare sensureres på nytt hvis alle gruppemedlemmene klager på den samlede karakterfastsettelsen.
- (7) Fremmes klage over karakterfastsetting før vitnemål er utferdiget, vil vitnemålet ikke bli utstedt før klagen er ferdig behandlet. Dersom studenten har mottatt vitnemålet, må det returneres til høgskolen før klagen tas til behandling.

§ 35. *Fusk og forsøk på fusk*

- (1) Det regnes som fusk når en student handler i strid med retningslinjene for eksamen, eller i studieløpet for øvrig. Eksempler på slike tilfeller:
 - benytte eller ha tilgjengelig ulovlige hjelpemidler i forbindelse med gjennomføring av eksamen
 - benytte eller ha tilgjengelig mobiltelefon eller annet kommunikasjonsutstyr i forbindelse med gjennomføring av eksamen
 - presentere andres arbeid som sitt eget (plagiat)
 - ureglementert samarbeid mellom kandidater eller grupper
 - urettmessig å ha skaffet seg adgang til eksamen
 - falsk registrering av studieaktivitet.

- (2) Fusk og forsøk på fusk behandles etter uhl. § 4–7 og § 4–8. Følgende reaksjoner kan gjøres gjeldende for studenter som fusker eller forsøker å fuske:
 - annullering av eksamen eller prøver jf. uhl. § 4–7
 - utestenging fra høgskolen og fratakelse av retten til å gå opp til eksamen ved andre institusjoner under samme lov i inntil ett år jf. uhl. § 4–8.
- (3) Forsettlig medvirkning til fusk behandles etter uhl. § 4–8 tredje ledd.
- (4) Høgskolens klagenemnd fastsetter reaksjonsform ved fusk, forsøk på fusk og forsettlig medvirkning til fusk. Studenter som får annullert eksamen etter uhl. § 4–7, har kun adgang til å fremstille seg til påfølgende ordinær eksamen.

Kapittel 8. Vitnemål og karakterutskrifter

§ 36. Vitnemål og Diploma supplement

- (1) Vitnemål utstedes etter avsluttet grad jf. kap. 3. Vitnemål utstedes automatisk.
- (2) Studenter kan reservere seg mot utstedelse av vitnemål.
- (3) Diploma Supplement utstedes automatisk.
- (4) Vitnemål kan utstedes etter § 9 og § 10 etter søknad vedlagt relevant dokumentasjon.
- (5) Vitnemål utstedes for rammeplanstyrte utdanninger også etter gyldighetsdato for utdanningen, forutsatt at studenten har avsluttet sin utdanning før gyldighetsdato utløper.
- (6) Vitnemålet gir informasjon om utdanningen/graden, personalia om studenten og tidspunkt for gjennomføring. Læringsutbytte på studieprogramnivå inkluderes i vitnemålet.
- (7) Vitnemål utstedes bare en gang. Ved tap av vitnemål kan det etter søknad utstedes duplikat, som merkes som duplikat. Det kreves avgift for utstedelse av duplikatvitnemål.

§ 37. Karakterutskrift

- (1) Videreutdanninger, studier av mindre omfang, ikke fullførte gradsstudier eller yrkesutdanninger dokumenteres ved karakterutskrift.
- (2) Karakterutskrift gis ved forbedring av karakter som alt inngår i vitnemål eller ved å ta emner som ikke inngår i grad.

Kapittel 9. Utfyllende bestemmelser og ikrafttredelse

§ 38. Utfyllende bestemmelser

Innenfor rammene av denne forskrift kan rektor fastlegge utfyllende bestemmelser.

§ 39. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. august 2015. Følgende forskrifter opphører samtidig:

- Forskrift 1. mars 2006 nr. 4883 om eksamen ved HiMolde
- Forskrift 1. mars 2006 nr. 4896 om bachelorgrad ved HiMolde
- Forskrift 25. mai 2011 nr. 551 om opptak til masterprogrammer ved HiMolde
- Forskrift 13. juni 2005 nr. 589 om opptak til mastergrad, HiMolde.

19. mai Nr. 541 2015

Forskrift om deklarerer av kjemikalier til produktregisteret (deklareringsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Klima- og miljødepartementet 19. mai 2015 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 5–4 tredje ledd og § 18–3, lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 27, lov 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer § 37 og lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 første ledd og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 16. mai 1986 nr. 1094. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

Kapittel 1: Innledende bestemmelser

§ 1. Geografisk virkeområde

Denne forskriften gjelder for kjemikalier som produseres eller importeres i Norge, herunder Svalbard. Forskriften gjelder ikke kjemikalier i transitt som er under tilsyn av tollmyndighetene, såfremt kjemikaliene ikke er gjenstand for noen behandling eller bearbeidelse.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften menes med

- a) *kjemiske stoffer:* Grunnstoffer og deres kjemiske forbindelser med andre grunnstoffer, slik de forekommer naturlig eller industrielt fremstilt. Dette omfatter også de tilsetningsstoffer som er nødvendige for å bevare stoffenes stabilitet, samt slike urenheter som oppstår fra den produksjonsprosess som benyttes, unntatt løsemidler som kan utskilles uten at det påvirker stoffets stabilitet eller endrer dets sammensetning.
- b) *stoffblandinger:* Oppløsninger eller faste, flytende og gassformige blandinger som består av to eller flere kjemiske stoffer.

- c) *kjemikalier*: Kjemiske stoffer og stoffblandinger.
- d) *produksjon*: Fysisk tilvirking av kjemikalier i Norge. Navnebytte av kjemikalier, herunder bytte av handelsnavn eller etikettansvarlig virksomhet, anses også for produksjon.
- e) *import*: Fysisk innførsel til Norges territorium, med mindre annet fremgår særskilt av de enkelte bestemmelser.
- f) *produktregisteret*: Myndighetenes sentrale register over kjemiske stoffer og stoffblandinger som importeres til eller produseres i Norge. Miljødirektoratet drifter og utvikler produktregisteret.

Kapittel 2: Deklarering av kjemikalier

§ 3. Virkeområde

Dette kapitlet gjelder for kjemikalier som er klassifisert i henhold til CLP-forordningen artikkel 3 jf. forskrift 16. juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP-forskriften),

Kapitlet gjelder ikke følgende kjemikalier i bruksklar stand, bestemt for sluttbruker:

- a) Alkoholholdig drikk, som er regulert i lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk mv. (alkoholloven),
- b) avfall, som er regulert i lov 13. mars 1981 nr. 6 om forurensninger og avfall (forurensningsloven),
- c) fôrvarer, næringsmidler og plantevernmidler som er regulert i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven),
- d) kosmetiske produkter som er regulert i lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppsspleieprodukter mv. (kosmetikkloven),
- e) medisinske produkter til humanmedisinsk eller veterinærmedisinsk bruk, som er regulert i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler mv. (legemiddeloven),
- f) medisinsk utstyr, herunder materiale, som innføres i menneskekroppen (invasivt) eller brukes i direkte kontakt med kroppen, som er regulert i lov 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr, forutsatt at annen lovgivning fastsetter bestemmelser om klassifisering og merking av farlige stoffer og stoffblandinger som sikrer samme informasjons- og beskyttelsesnivå som denne forskrift,
- g) radioaktive kjemikalier, som er regulert i lov 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling (strålevernloven),
- h) tobakksvarer, som er regulert i lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakkskader.

For petroleumsvirksomheten gjelder kapitlet på de områder som er nevnt i forskrift 12. februar 2010 nr. 158 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (rammeforskriften) § 2 første ledd og § 4 første ledd, med unntak av de områder som følger av § 4 andre ledd.

§ 4. Plikt til å deklare kjemikalier

Den som produserer eller importerer 100 kg eller mer pr. år av et kjemikalie som omfattes av § 3, skal deklare kjemikaliet til Miljødirektoratet for registrering i produktregisteret.

Deklareringspliktige kjemikalier jf. første ledd skal være deklartert til Miljødirektoratet senest når omsetning eller yrkesmessig bruk begynner i Norge.

§ 5. Opplysninger som deklarasjonen skal inneholde

Deklarasjonen skal inneholde:

- a) Navn, adresse med telefonnummer og bedriftsnummer til ansvarlig virksomhet jf. § 4 første ledd,
- b) angivelse av om import til Norge er fra land innenfor eller utenfor EØS-området,
- c) kjemikaliets handelsnavn i samsvar med navn på emballasjen,
- d) kjemikaliets varselord, kode for farepiktogram (alle aktuelle) og kode(r) for faresetninger i henhold til CLP-forordningen jf. CLP-forskriften,
- e) tolltariffnummer i henhold til tolltariffen,
- f) kjemikaliets bruksområde angitt med mengdefordeling på bransjer og produkttyper,
- g) faktisk mengde produsert, importert og eksportert per år,
- h) innholdsangivelse i samsvar med § 6,
- i) fysikalske data av betydning for å vurdere farlige egenskaper ved kjemikaliet,
- j) forpliktende signatur fra den ansvarlige for deklarasjonen jf. § 4 første ledd.

Informasjon som menes omfattet av lovbestemt taushetsplikt skal identifiseres og angis av den ansvarlige jf. § 4 første ledd. Det skal også gis en begrunnelse for hvorfor den ansvarlige mener at informasjonen er taushetsbelagt.

§ 6. Innholdsangivelse

For deklareringspliktige kjemiske stoffer jf. § 4 skal følgende angis:

- a) entydig kjemisk betegnelse,
- b) CAS-nr. og EC-nr.,
- c) for stoffer som er klassifisert; kode(r) for fareklasse og farekategori og kode(r) for faresetninger i henhold til CLP-forordningen jf. CLP-forskriften.

For deklareringspliktige stoffblandinger jf. § 4, unntatt stoffblandinger som er deklareringspliktige utelukkende på grunnlag av å være klassifisert som brannfarlige, eksplosive eller oksiderende, skal følgende angis:

- a) entydig kjemisk betegnelse på alle kjemiske stoffer i stoffblandingen,
- b) CAS-nr. og EC-nr.,

- c) for stoffer som er klassifisert; kode(r) for fareklasse og farekategori og kode(r) for faresetninger i henhold til CLP-forordningen jf. CLP-forskriften,
- d) mengden av hver komponent angitt i vektprosent. Summen av mengden av alle komponenter som angis skal være 100 vektprosent.

For stoffblandinger som er deklareringspliktige utelukkende på grunnlag av å være klassifisert som brannfarlige, eksplosive eller oksiderende, skal alle kjemiske stoffer i stoffblandingen som bidrar til klassifiseringen angis med

- a) entydig kjemisk betegnelse,
- b) CAS-nr. og EC-nr.,
- c) Kode(r) for fareklasse og farekategori og kode(r) for faresetninger i henhold til CLP forordningen jf. CLP-forskriften,
- d) mengder angitt i vektprosent.

Øvrige kjemiske stoffer i stoffblandingen angis med entydig kjemisk betegnelse og CAS-nr. og EC-nr. der dette er gitt.

§ 7. Deklarasjonsnummer og sikkerhetsdatablad

Når et kjemikalie er deklareret i henhold til § 5 og § 6, tildeles kjemikaliet et deklarasjonsnummer. Dette deklarasjonsnummeret skal angis i rubrikk 15 i kjemikaliets sikkerhetsdatablad i henhold til REACH-forordningen artikkel 31 nr. 6 jf. REACH-forskriften.

§ 8. Oppdatering av informasjon

Den ansvarlige jf. § 5 første ledd, skal uten ugrunnet opphold og av eget tiltak oppdatere opplysningene i produktregisteret dersom det skjer endringer i informasjonen som kreves i § 5 og § 6. Opplysninger om faktisk mengde som er produsert, importert og eksportert per år jf. § 5 første ledd bokstav g skal rapporteres årlig.

§ 9. Adgang til å gi utfyllende regler om deklareringsplikt

Miljødirektoratet kan i samråd med Arbeidstilsynet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap og Petroleumstilsynet fastsette nærmere regler om gjennomføring av deklareringsplikten etter § 4.

Kapittel 3: Gebyr for myndighetenes kontroll med kjemiske stoffer og stoffblandinger

§ 10. Gebyr til statskassen

For kjemikalier som skal deklarerer i henhold til § 4 skal det betales et årlig gebyr til statskassen. Den som i henhold til § 4 plikter å deklarerer kjemikalier er ansvarlig for at gebyret blir betalt.

Gebyret beregnes ut fra det antall gebyrpliktige kjemikalier som det foregående kalenderår er registrert på den enkelte produsent eller importør i produktregisteret.

Kjemikalier som er klassifisert utelukkende på grunnlag av brannfarlige, eksplosive eller oksiderende egenskaper, omfattes ikke av gebyrplikten i denne forskrift.

Kjemikalier som det skal betales årsgebyr for etter forskrift 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften) vedlegg 1 er ikke gebyrpliktige etter denne forskrift.

§ 11. Gebyrsatser

Gebyret er kr 820,- for hvert av de 100 første deklareringspliktige kjemikalier, og kr 135,- pr. kjemikalie utover dette. Gebyret skal ikke overstige kr 110 000,- per år for den enkelte produsent eller importør.

Samlet gebyr skal ikke overstige faktiske kostnader knyttet til myndighetenes kontroll med kjemikalier. Miljødirektoratet kan endre gebyrsatsene i samsvar med endringer i konsumprisindeksen i perioden 1. oktober til 30. september. Satsene skal avrundes til nærmeste 10 kr. Slik endring trer i kraft den påfølgende 1. januar.

§ 12. Innkreving og nedsettelse/fracfall av gebyr

Gebyr etter denne forskriften kreves årlig inn av Miljødirektoratet.

Når særlige grunner foreligger, kan Miljødirektoratet ved enkeltvedtak nedsette eller frafalle gebyr etter denne forskriften.

§ 13. Adgang til å gi utfyllende regler om gebyrgrunnlaget

Miljødirektoratet kan i samråd med Arbeidstilsynet treffe nærmere beslutninger om beregning av gebyrgrunnlaget jf. § 10 annet ledd.

Kapittel 4: Avsluttende bestemmelser

§ 14. Unntak

I særlige tilfeller kan Arbeidstilsynet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Miljødirektoratet og Petroleumstilsynet innenfor sine respektive myndighetsområder gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 15. Tilsyn

Arbeidstilsynet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Miljødirektoratet og Petroleumstilsynet fører tilsyn med at denne forskriften følges innenfor sine respektive myndighetsområder.

Tilsynsmyndighetene kan på sine myndighetsområder fatte de vedtak som arbeidsmiljøloven, brann- og eksplosjonsvernloven og produktkontrollloven gir adgang til.

§ 16. Tvangsmulkt og forelegg

For å sikre at bestemmelsene i denne forskriften eller vedtak truffet i medhold av forskriften blir overholdt, kan tilsynsmyndighetene innenfor sine respektive myndighetsområder fatte vedtak om tvangsmulkt i medhold av arbeidsmiljøloven § 18–7, brann- og eksplosjonsvernloven § 39 og produktkontrollloven § 13.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap kan ilegge forelegg i medhold av brann- og eksplosjonsvernloven § 40.

§ 17. Klage

Vedtak truffet av det lokale arbeidstilsynet kan påklages til Direktoratet for arbeidstilsynet. Vedtak truffet av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap kan påklages til Justis- og beredskapsdepartementet. Vedtak truffet av Miljødirektoratet kan påklages til Klima- og miljødepartementet. Vedtak truffet av Petroleumstilsynet kan påklages til Arbeids- og sosialdepartementet.

§ 18. Straff

Ved overtredelse av denne forskriften eller vedtak truffet i medhold av forskriften, kommer bestemmelsene om straff i arbeidsmiljøloven kapittel 19, brann- og eksplosjonsvernloven § 42, produktkontrollloven § 12 og straffeloven § 48a og § 48b til anvendelse, dersom overtredelsen ikke rammes av strengere straffebestemmelser.

§ 19. Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

Forskriften trer i kraft 1. juni 2015.

19. mai Nr. 542 2015**Forskrift om oppheving av forskrift om krav til byggverk og produkter til byggverk (TEK)**

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 19. mai 2015 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 29–5 fjerde ledd. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

§ 1. Forskrift 22. januar 1997 nr. 33 om krav til byggverk og produkter til byggverk (TEK) oppheves.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft straks.

19. mai Nr. 543 2015**Forskrift om endring i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot**

Heimel: Fastsett av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 19. mai 2015 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 71 og § 74. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

I

I forskrift 15. januar 2003 nr. 123 om fastsetjing og endring av fostringstilskot blir det gjort følgjande endring:

«Vedlegg. Grunnlagstal for utrekning av fostringstilskot» skal lyde:

Vedlegg. Grunnlagstal for utrekning av fostringstilskot

Grunnlagstala her blir endra kvart år.

Underholdskostnaden etter § 3 (kroner per måned)

Underholdskostnaden som skal fordelast mellom foreldra, utgjer kostnader minus barnetrygd. Barnetrygda kjem ikkje til frådrag for barn over 18 år .

Forbruksutgifter og buutgifter

Alderen til barnet	0–5 år	6–10 år	11–14 år	15 år og meir
Forbruksutgifter	3 352	4 675	5 432	6 332
Buutgifter	2 504	2 504	2 504	2 504

Utgifter til barnetilsyn når tilskotsmottakaren mottek stønad til barnetilsyn frå folketrygda

	64 prosent stønad
Heiltidsbarnehage	524
Deltid, park	210

Utgifter til skolefritidsordning når tilskotsmottakaren mottek stønad til barnetilsyn frå folketrygda

	64 prosent stønad
SFO inntil 20 timar per veke	501
SFO inntil 10 timar per veke	308

Frådrag

Barnetrygd

*Tilskotsevne etter § 6 (kroner per måned)**Midlar til eige underhald og buutgifter*

	<i>Einslege</i>	<i>Gifte/sambuande</i>
Midlar til eige underhald	8 048	6 814
Buutgifter	7 711	5 073

Midlar til underhald av eigne barn i eigen husstand

<i>Barnet har ein bustad</i>	<i>Barnet har delt bustad</i>
3 150	1 575

Skattebelastninga i tilskotsevnevurderinga skal setjast til 27 prosent og trygdeavgifta til 8,2 prosent. Minstefrådraget og personfrådraget skal reknast inn.

Samværsfrådrag etter § 9 (kroner per måned)

<i>Alderen til barnet</i>	<i>0–5 år</i>	<i>6–10 år</i>	<i>11–14 år</i>	<i>15 år og meir</i>
Ikkje samvær/samvær mindre enn samværsklasse 1	0	0	0	0
Samværsklasse 1 (2–3 netter eller 2 eller fleire dagar per måned)	204	296	358	422
Samværsklasse 2 (4–8 netter per måned)	674	979	1 184	1 397
Samværsklasse 3 (9–13 netter per måned)	1 904	2 330	2 616	2 912
Samværsklasse 4 (14–15 netter per måned)	2 391	2 925	3 284	3 656

II

Endringa gjeld frå 1. juli 2015.

20. mai Nr. 544 2015**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16, jf. forskrift 11. desember 2014 nr. 1580 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 9 annet ledd. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

I

I forskrift 11. desember 2014 nr. 1580 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 gjøres følgende endring:

§ 5 sjuende ledd (endret) skal lyde:

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, andre enn snurrevad, kan ha inntil 25 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing. I perioden fra og med 1. juni 2015 til og med 30. september 2015 kan fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, andre enn snurrevad, ha inntil 35 % bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

22. mai Nr. 545 2015**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov 22. mai 2015 nr. 31 om endringer i tjenestepensjonsloven mv. (uførepensjon) del VI**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 22. mai 2015 med hjemmel i lov 22. mai 2015 nr. 31 om endringer i tjenestepensjonsloven mv. (uførepensjon) del VI. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

Delegering av Kongens myndighet etter lovvedtaket del VI til Finansdepartementet i samsvar med vedlagte forslag.

22. mai Nr. 546 2015**Forskrift om dvergålegras (*Zostera noltei*) som prioritert art**

Heimel: Fastsett ved kgl.res. 22. mai 2015 med heimel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 23, § 24 og § 62. Fremja av Klima- og miljødepartementet. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

§ 1. Dvergålegras som prioritert art

Dvergålegras (*Zostera noltei*) er utpeika som prioritert art.

§ 2. Føremål

Føremålet med forskrifta er å ta vare på dvergålegras i samsvar med forvaltningsmålet for artar i naturmangfaldlova § 5 første ledd.

§ 3. Forbod mot uttak, skade og øydelegging

Alle former for uttak, skade eller øydelegging av dvergålegras er forbode. Som øydelegging er medrekna mudring, utbygging, utfylling og endring av straumforholda og andre handlingar dersom dei er eigna til å skade eller på annan måte forringe førekomstar av arten.

§ 4. Skjøtsel

Forvaltningsstyresmakta, eller den forvaltningsstyresmakta har inngått avtale med, helst grunneigar, kan setje i verk tiltak i samsvar med naturmangfaldlova § 47, jf. § 24 andre ledd, for å oppretthalde eller oppnå den natur- eller kulturtilstanden som er nødvendig for å sikre bevaring av arten.

§ 5. Forvaltningsstyresmakt

Fylkesmannen er forvaltningsstyresmakt etter forskrifta.

§ 6. Dispensasjon

Fylkesmannen kan, etter søknad, gjere unntak frå forboda i § 3 i samsvar med naturmangfaldlova § 24 femte ledd. Gjeld søknaden fleire fylke, blir han handsama av Miljødirektoratet.

Ved søknad om dispensasjon frå forskrifta, kan forvaltningsstyresmakta krevje at følgjene av det planlagde tiltaket for arten blir klarlagde i samsvar med naturmangfaldlova § 24 første ledd bokstav c.

§ 7. Ikraftsetjing

Forskrifta trer i kraft straks.

26. mai Nr. 547 2015**Forskrift om plikt til å gi opplysninger om drift av fiske- og fangstfartøy**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 26. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 57 og § 58. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å gi Fiskeridirektoratet mulighet til å utarbeide lønnsomhetsundersøkelser, utvikle forvaltningsstrategier og legge til rette for en best mulig forvaltning av ressursene.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder eier og bruker av norske fiske- og fangstfartøy.

§ 3. Opplysninger om drift

Fartøyeier eller bruker av fiske- og fangstfartøy skal når Fiskeridirektoratet bestemmer det sende regnskapsopplysninger og andre opplysninger om fartøyets drift til Fiskeridirektoratet innen nærmere fastsatt frist.

Opplysningene skal leveres i henhold til skjema fastsatt av Fiskeridirektoratet.

§ 4. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om hvilke driftsopplysninger som skal gis og hvordan disse skal sendes inn.

§ 5. Tvangsmulkt

For å sikre at pålegg gitt i medhold av denne forskriften blir fulgt, kan Fiskeridirektoratet ilegge den ansvarlige løpende tvangsmulkt.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

26. mai Nr. 548 2015**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Den europeiske union (EU) i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 26. mai 2015 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

I

I forskrift 22. desember 2014 nr. 1916 om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Den europeiske union (EU) i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 2 bokstav a og b (endret) skal lyde:

- a) 22 036 tonn torsk
- b) 1 288 tonn hyse

§ 5 bokstav b og l (endret) skal lyde:

- b) 25 502 tonn hyse
- l) 1 100 tonn lange

II

Forskriften trer i kraft straks.

26. mai Nr. 549 2015**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 26. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltelevande marine ressursar (havressurslova) § 12, jf. forskrift 18. desember 2014 nr. 1775 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 25. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

I

I forskrift 18. desember 2014 nr. 1775 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 gjøres følgende endring:

§ 15 tredje ledd skal lyde:

Kvoteenheten for maksimalkvoten i EU-sonen er 6 tonn.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

28. mai Nr. 550 2015**Forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 28. mai 2015 med hjemmel i lov 27. mai 2005 nr. 31 om skogbruk (skogbrukslova) § 7 og lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 11. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

*Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1–1. Formål**

Formålet med denne forskriften er å sikre at planlegging og bygging av landbruksveier skjer på en måte som skal gi landbruksfaglige helhetsløsninger. Det skal samtidig legges vekt på hensynet til miljøverdier som naturmangfold, landskap, kulturminner og friluftsliv, hensynet til fare for flom, erosjon og løsmasseskred, samt andre interesser som blir berørt av veiframføringen.

§ 1–2. Definisjoner

I denne forskriften forstås:

- a) *Landbruksveier*: bilveier og traktorveier som bygges i samsvar med normaler for landbruksveier med byggebeskrivelse fastsatt av Landbruks- og matdepartementet, samt enklere veier som er nødvendige for landbruksvirksomhet.
- b) *Landbruksvirksomhet*: jord- og skogbruk, herunder gårdstilknyttet næringsvirksomhet basert på gårdens ressursgrunnlag.
- c) *Ombygging av landbruksvei*: vesentlig opprusting av eksisterende vei til en bedre veiklasse i samsvar med normaler for landbruksveier med byggebeskrivelse fastsatt av Landbruks- og matdepartementet.

§ 1–3. Virkeområde

Denne forskriften omfatter nybygging og ombygging av landbruksveier, hvor landbruksvirksomhet utgjør hovedformålet. Forskriften gjelder også etablering av massetak som er nødvendig i forbindelse med bygging og vedlikehold av det enkelte veianlegg og eventuelle tilgrensende landbruksveier.

Forskriften gjelder ikke for opparbeidelse av oppstillingsplass for landbruksmaskiner til bruk på eiendommen og enkle avkjørslers fra godkjente landbruksveier. Det samme gjelder enkle og midlertidige driftsveier som bare medfører ubetydelige terrenginngrep. Med ubetydelige terrenginngrep menes planering med samlet omfang på inntil 150 meter eller på areal inntil 450 m², der fylling eller skjæring ikke fører til mer enn 1 meter avvik fra opprinnelig terrengnivå. Forskriften gjelder likevel dersom tiltaket kan ha vesentlig negativ påvirkning på de hensyn som er nevnt i § 1–1.

Forskriften gjelder ikke for vedlikehold, punktutbedring eller enkel opprusting av eksisterende landbruksvei som ikke medfører endring av veiklasse i samsvar med normaler for landbruksveier med byggebeskrivelse.

Forskriften gjelder ikke for veier som planlegges og bygges etter annet lov- og forskriftsverk.

Bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 29–5 om tekniske krav og § 29–7 om krav til produkter til byggverk, med tilhørende deler av forskrift 26. mars 2010 nr. 489 om tekniske krav til byggverk (Byggteknisk forskrift) gjelder så langt de passer til bygging og ombygging av landbruksveier etter denne forskriften.

Kapittel 2. Søknad om nybygging og ombygging av landbruksveier

§ 2–1. Søknadsplikt

Nybygging og ombygging av landbruksveier, etablering av massetak, samt tiltak som omfattes av § 1–3 andre ledd, kan ikke iverksettes uten skriftlig tillatelse fra kommunen.

Søknad om tillatelse skal sendes kommunen på skjema fastsatt av Landbruksdirektoratet.

§ 2–2. Krav om konsekvensutredning og forhåndsgodkjenning

Nybygging av landbruksveier med en lengde på over 5 kilometer skal vurderes konsekvensutredet før vedtak fattes, jf. forskrift 19. desember 2014 nr. 1758 om konsekvensutredninger for tiltak etter sektorlover § 3, jf. vedlegg II bokstav f.

Avkjørslers fra offentlig vei og velteplasser som anlegges inn til offentlig vei, skal på forhånd være godkjent av veimyndighetene, jf. veglova § 40 til § 43.

§ 2–3. Innholdet i søknaden

Søkeren plikter å gi de opplysninger som framgår av søknadsskjema fastsatt av Landbruksdirektoratet.

Søkeren skal på forhånd ha underrettet de som blir berørt av veitiltaket og gi opplysninger i søknaden om at dette er gjort.

Til søknad om landbruksvei skal kart som viser planlagt vei, eksisterende veier i området, samt planlagt massetak i forbindelse med veibyggingen vedlegges. For planlagt skogsvei skal kartvedlegget vise dekningsområdet som veien har nytte for. Eventuelle alternative veitraseer bør også framgå.

Til søknad om enkle og midlertidige driftsveier i skogbruket som omfattes av denne forskriften, skal kart som viser driftsområdet vedlegges.

Vedlagte kart skal også vise beliggenheten for kjente miljøverdier, områder med kjent skredfare, eksisterende bebyggelse eller annen infrastruktur som kan bli berørt av veitiltaket.

Av søknaden skal nytten av veitiltaket framgå. Det skal videre framgå av søknaden hvordan hensynet til å minimere faren for flom, erosjon, løsmasseskred og negativ påvirkning på kjente miljøverdier skal ivaretas i forbindelse med tiltaket.

Kapittel 3. Saksbehandling, vedtak og vilkår mv.

§ 3–1. Uttalelser

Før vedtak fattes, skal kommunen innhente de uttalelser som er nødvendige, jf. § 1–1, og ellers sørge for at saken er så godt opplyst som mulig.

Kulturminnemyndighetene skal gis anledning til å uttale seg når veitiltaket kan berøre interesser innenfor deres ansvarsområder.

Statens vegvesen og Jernbaneverket skal gis anledning til å uttale seg i saker som kan berøre infrastruktur innenfor deres ansvarsområder.

Fylkesmannen skal gis anledning til å uttale seg ved søknad om nybygging av bilveier og når veiltak kan berøre områder med reindriftsinteresser.

Kommunen skal sette en frist for uttalelser basert på tiltakets omfang og karakter. Kommunen skal videre registrere søknaden og kartfeste veiltaket og dekningsområdet i Økonomisystem for skogordningene (ØKS).

§ 3-2. Vedtakets innhold mv.

Saker som behandles etter denne forskriften skal undergis landbruksfaglige og miljøfaglige vurderinger, jf. § 1-1, og hvor det blant annet skal legges vekt på:

- a) helhetsløsninger for landbruksvirksomhet og andre formål veien tjener, uavhengig av eiendomsgrenser,
- b) konsekvenser som bygging, ombygging og bruk av veien vil ha for miljøverdier,
- c) faren for flom, erosjon og løsmasseskred.

Når saken er ferdig forberedt, skal kommunen enten fatte vedtak om å godkjenne veitformingen, byggingen eller ombyggingen, sette vilkår for godkjenningen, jf. § 3-3, eller nekte hele eller deler av veianlegget bygget eller ombygget. Vedtaket må bygge på at de landbruksressurser veien har betydning for skal kunne brukes på en rasjonell og regningssvarende måte.

Det skal framgå av vedtaket at det er gjort vurderinger i samsvar med naturmangfoldloven § 7.

I vedtaket skal det fastsettes tidsfrist for oppstart og frist for når veiltaket skal meldes klart for ferdiggodkjenning. Hvis fristen for oppstart oversittes faller godkjenningen bort. Kommunen kan i særlige tilfeller forlenge tidsfristene.

Dersom det gjøres vedtak om veiltak som berører utvalgte naturtyper, skal vedtaket registreres i Miljøvedtaksregisteret, jf. forskrift 14. juni 2013 nr. 643 om Miljøvedtaksregisteret.

§ 3-3. Vilkår

Ved godkjenning av nybygging eller ombygging av landbruksveier kan kommunen sette vilkår om planleggerkompetanse, linjeføring, teknisk utforming, vedlikehold og miljømessig tilpasning av veien, samt vilkår som begrenser motorisert ferdsel på veien.

Ved godkjenning av enkle og midlertidige driftsveier i skogbruket kan kommunen sette vilkår til planlegging, gjennomføring og etterarbeider.

Det kan for øvrig settes vilkår som er påkrevd av hensyn til de formålene denne forskriften skal tjene, jf. § 1-1.

§ 3-4. Melding om avsluttet arbeid og ferdiggodkjenning mv.

Når et godkjent veiltak er ferdig bygget eller ombygget skal det gis melding til kommunen om at veiltaket er klart for godkjenning.

Kommunen skal gjennomføre ferdiggodkjenning av veiltaket og registrere dette i ØKS.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 4-1. Klage

Vedtak fattet av kommunen etter denne forskriften kan påklages til Fylkesmannen. Vedtak fattet av Fylkesmannen i første instans, kan påklages til Landbruksdirektoratet.

§ 4-2. Tilsyn og kontroll

Kommunen skal føre tilsyn med at bestemmelsene i denne forskriften og vedtak fattet med hjemmel i den følges, jf. skogbrukslova § 20 og jordlova § 19. Fylkesmannen kan også føre tilsyn, jf. jordlova § 19.

Kommunen skal utføre miljø- og resultatkontroll av veiltak etter denne forskriften. Fylkesmannen kan gi nærmere retningslinjer for slik miljø- og resultatkontroll.

§ 4-3. Dispensasjon

Fylkesmannen kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften i forbindelse med gjennomføring av tiltak av hensyn til skoghelse, skogproduksjon eller for å sikre tømmerverdier, jf. skogbrukslova § 9 og § 10, og forskrift gitt i medhold av denne.

§ 4-4. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt bryter eller medvirker til brudd på bestemmelsene i denne forskriften kan straffes med bøter eller fengsel i inntil ett år, jf. skogbrukslova § 22.

§ 4-5. Øvrige sanksjoner

For å sikre at reglene i forskriften eller vedtak etter forskriften blir gjennomført, kan kommunen pålegge den ansvarlige tvangsmulkt etter skogbrukslova § 23 eller tvangsgebyr etter jordlova § 20.

§ 4-6. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft fra 1. juli 2015.

Fra samme dato oppheves forskrift 20. desember 1996 nr. 1200 om planlegging og godkjenning av veier for landbruksformål.

28. mai Nr. 551 2015**Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 28. mai 2015 med hjemmel i lov 27. mai 2005 nr. 31 om skogbruk (skogbrukslova) § 19, jf. § 25. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

I

I forskrift 4. februar 2004 nr. 447 om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

§ 5. Tilskudd til veibygging

Det kan gis tilskudd til bygging av nye eller ombygging av eksisterende skogsveier når dette bidrar til helhetsløsninger som gir grunnlag for utnyttelse av skog- og utmarksressursene.

Det kan bare gis tilskudd til veier som er godkjent etter den til enhver tid gjeldende forskrift om planlegging og godkjenning av veier til landbruksformål, eller etter plan- og bygningslovens bestemmelser. Det er videre et vilkår at veien blir bygd i samsvar med gjeldende normaler for landbruksveier med byggebeskrivelse, fastsatt av Landbruks- og matdepartementet. Samarbeidstiltak bør prioriteres.

Før anleggsarbeidet settes i gang skal det foreligge en byggeplan som kommunen har godkjent.

Det er et krav at veien blir vedlikeholdt til den standard som den opprinnelig ble bygd.

Tilsatte knyttet til offentlige landbruks- og miljøvernmyndigheter har, når de er på tjenestereiser i de områder veien betjener, rett til avgiftsfri bruk av veier som har fått tilskudd.

II

Forskriften trer i kraft straks.

28. mai Nr. 552 2015**Forskrift om endring i forskrift om engangsavgift på motorvogner**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 28. mai 2015 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 29. mai 2015 kl. 15.00.

I

I forskrift 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift på motorvogner gjøres følgende endringer:

§ 3–4 første ledd skal lyde:

Virksomheter som er registrert etter bestemmelsene i kapittel 8 kan ved første gangs registrering av en brukt motorvogn i avgiftsgruppene a, f, h, og varebil klasse 2 i avgiftsgruppe b, be om at engangsavgiften fastsettes etter tredje ledd i denne paragraf, istedenfor etter § 3–3.

§ 3–4 annet ledd skal lyde:

Ansvarlige for avgiften som ikke er registrert etter bestemmelsene i kapittel 8 kan inntil 15 virkedager etter første gangs registrering av en brukt motorvogn i avgiftsgruppene a, f og h, og varebil klasse 2 i avgiftsgruppe b, be om at avgiften fastsettes etter tredje ledd i denne paragraf. Dersom avgiften fastsatt etter tredje ledd i denne paragraf avviker fra avgiften beregnet etter § 3–3, skal den ansvarlige for avgiften innbetale eller refunderes differansen. Korrigeringer under 200 kroner gjennomføres ikke.

§ 7–4 skal lyde:

Berettiget til refusjon er eier av motorvognen på utførselstidspunktet. Berettiget til refusjon etter § 7–1 første ledd annet punktum er den som er ansvarlig for avgiften.

§ 8–2 første ledd nr. 4 skal lyde:

4. virksomheten ikke overholder bestemmelsene etter § 8–3 annet ledd til § 8–4,

II

Forskriftsendringen trer i kraft straks.

29. mai Nr. 553 2015**Ikraftsetting av lov 29. mai 2015 nr. 36 om endringer i brann- og eksplosjonsvernloven, tolloven og straffeloven 2005 (utgangsstoffer for eksplosiver mv.)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 29. mai 2015 med hjemmel i lov 29. mai 2015 nr. 36 om endringer i brann- og eksplosjonsvernloven, tolloven og straffeloven 2005 (utgangsstoffer for eksplosiver mv.) del IV. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 1. juni 2015 kl. 11.00.

Loven trer i kraft straks.

11. mai Nr. 554 2015

Forskrift om allmenngjøring av tariffavtaler for godstransport på vei

Hjemmel: Fastsatt av Tariffnemnda 11. mai 2015 med hjemmel i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. (allmenngjøringsloven) § 5. Kunngjort 2. juni 2015 kl. 14.00.

Kap. I. Innledende bestemmelser

§ 1. Grunnlaget for allmenngjøring

Forskriften er fastsatt på grunnlag av Godsbilavtalen av 2014 mellom Norges Lastebileier-Forbund og NLFs overenskomstbundne medlemsbedrifter på den ene side og Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund og Yrkestrafikkforbundet på den annen side og Overenskomst for godstransport av 2014 mellom Norges Lastebileier-Forbund og NLFs overenskomstbundne medlemsbedrifter på den ene side og Landsorganisasjonen i Norge/Norsk Transportarbeiderforbund på den annen side.

§ 2. Virkeområde og gjennomføringsansvar

Forskriften gjelder for arbeidstakere som utfører godstransport på vei med kjøretøy med totalvekt over 3,5 tonn. For arbeidstakere i bedrifter som er etablert utenfor Norge gjelder forskriften bare i den utstrekning transporten er en tjenesteytelse etter arbeidsmiljøloven § 1–7 (utsendt arbeidstaker).

Forskriften gjelder ikke ved transport av virksomhetens egne varer.

Arbeidsgiver og den som i arbeidsgivers sted leder virksomhet som utfører arbeidsoppdrag som nevnt i første ledd skal sikre at bestemmelsene i forskriften gjennomføres.

Forskriften gjelder ikke lærlinger og personer på arbeidsmarkedstiltak.

Kap. II. Lønns- og arbeidsvilkår

§ 3. Lønnsbestemmelse

Arbeidstakere som utfører arbeid i henhold til § 2, skal minst ha en lønn per time på kroner 158,32.

§ 4. Regulering av lønn i forskriftens virketid

Tariffnemnda kan endre satsen i § 3 som følge av tariffrevisjoner.

§ 5. Utgifter til diett

Ved transportoppdrag med planlagt overnatting, skal diett utbetales i henhold til det norske myndigheter til enhver tid godkjenner som skattefrie diett. Det utbetales 1/3 diettsats per påbegynt 8. time.

Kap. III. Fravikelighet m.m.

§ 6. Fravikelighet

Forskriften kommer ikke til anvendelse dersom arbeidstaker samlet sett er omfattet av gunstigere lønns- og arbeidsvilkår i henhold til avtale eller etter det lands rett som ellers gjelder for arbeidsforholdet.

Kap. IV. Ikrafttreden m.m.

§ 7. Ikrafttreden og opphør

Forskriften trer i kraft 1. juli 2015.

28. mai Nr. 555 2015

Delegering av myndighet til kommunen og fylkesmannen etter plantevernmidelforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 28. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 8, § 12, § 15, § 18 og § 23, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 16. januar 2004 nr. 93, jf. forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler § 9 første ledd, § 18 første ledd, § 19 andre ledd og § 22 andre ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX kap. I (direktiv 2009/128/EF). Kunngjort 2. juni 2015 kl. 14.00.

Mattilsynet delegerer med dette følgende myndighet til samtlige av landets kommuner og fylkesmenn:

- Myndighet til å holde eksamen og utstede autorisasjonsbevis for plantevernmidler, herunder å sørge for at det arrangeres autorisasjonskurs jf. forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler § 10 første ledd, jf. § 9.

Mattilsynet delegerer med dette følgende myndighet til samtlige av landets kommuner:

- Myndighet til å fatte vedtak om tillatelse til spredning av plantevernmidler fra luftfartøy jf. forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler § 18 første ledd jf. § 17 annet ledd.
- Myndighet til å fatte vedtak om tillatelse til spredning av plantevernmidler i kantsoner og på åkerholmer som ledd i skjøtselen av kulturlandskapet, jf. forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler § 19 annet ledd.

- Myndighet til å fatte vedtak om tillatelse til å spre plantevernmidler på sprøytefelt i utmark som er 15 dekar eller større, jf. forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler § 22 annet ledd. Vedtaket trer i kraft fra 1. juni 2015.

28. mai Nr. 556 2015

Instruks til kommune og fylkesmann om utøvelse av delegert myndighet etter plantevernmiddelforskriften

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 28. mai 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 første ledd, andre punktum, jf. delegeringsvedtak 16. januar 2004 nr. 93, jf. forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler § 9 første ledd, § 18 første ledd, § 19 andre ledd og § 22 andre ledd og delegeringsvedtak 28. mai 2015 nr. 555.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX kap. I (direktiv 2009/128/EF) og vedlegg II kap. XV (forordning (EF) nr. 1107/2009). Kunngjort 2. juni 2015 kl. 14.00.

Kapittel I. Generelle bestemmelser

§ 1. Formål

Formålet med denne instruksen er å fastsette bestemmelser som sikrer at delegert myndighet etter plantevernmiddelforskriften utøves på en ensartet måte, og i henhold til Norges forpliktelser etter EØS-avtalen, jf. forordning (EF) nr. 1107/2009 og direktiv 2009/128/EF, og annet relevant regelverk.

§ 2. Virkeområde

Instruksen gjelder kommunens og fylkesmannens utøvelse av delegert myndighet etter plantevernmiddelforskriften.

Instruksen gjelder myndighet til å fatte vedtak etter § 9 om autorisasjonsbevis, § 18 om spredning av plantevernmidler fra luftfartøy, § 19 om spredning av plantevernmidler i kantsoner og på åkerholmer som ledd i skjøtselen av kulturlandskapet og etter § 22 om spredning av plantevernmidler på sprøytefelt i utmark som er 15 dekar eller større. I tillegg sier instruksens noe om hva kommunen skal gjøre dersom det kommer inn meldinger om spredning av plantevernmidler i strid med § 22, tredje ledd.

§ 3. Naturmangfoldloven

Når det er relevant, skal prinsippene i naturmangfoldloven § 8 til § 12 tas hensyn til ved vurderinger som gjøres etter denne instruksens, jf. naturmangfoldlovens § 7. Det skal da fremgå av vedtaket at en slik vurdering er foretatt.

§ 4. Forvaltningsloven

Forvaltningslovens regler om enkeltvedtak gjelder for vedtakene som fattes etter denne instruksens, herunder bestemmelser om begrunnelse, opplysning om klageadgang, klagefrist osv. Kommunen skal i vedtakets informasjon om klageadgang opplyse om at en erklæring om klage skal sendes til kommunen, og at Mattilsynet er klageinstans.

Kapittel II. Vedtak om autorisasjonsbevis

§ 5. Autorisasjonskurs

Fylkesmannen har ansvaret for:

- å sørge for at det holdes autorisasjonskurs for plantevernmidler, teoretisk og praktisk del, for de som skal ha autorisasjon for første gang
- å sørge for at det holdes kurs for fornyelse av autorisasjonsbevis, teoretisk del, som arrangeres som et alternativ til Mattilsynets nettbaserte autorisasjonskurs
- å sørge for at autorisasjonskursene avsluttes med tilbud om eksamen.

Autorisasjonskursene skal som minimum gi opplæring i emnene som følger av vedlegget til denne instruksens.

Fylkesmannen eller kommunen retter eksamen. Dersom eksamen ikke er bestått, fattes det skriftlig vedtak om dette. Alle som har fullført autorisasjonskurset og bestått eksamen skal få et kursbevis som bekrefter at de har gjennomført kurset.

Fylkesmannen eller kommunen skal sørge for at alle som består eksamen på kurs i deres regi, blir registrert med bestått eksamen i Mattilsynets autorisasjonsregister for brukere av plantevernmidler.

§ 6. Kursholdere på autorisasjonskursene

Fylkesmannen bestemmer hvem som kan være kursholdere på autorisasjonskurs, jf. plantevernmiddelforskriften § 9, og fører lister over disse.

Kursholderne på den teoretiske delen av kursene bør ha relevant kompetanse på universitets- eller høyskolenivå, alternativt relevant kompetanse som er opparbeidet gjennom yrkespraksis:

- Undervisning om plantevernmidler og helse bør gis av godkjent helsepersonell eller personell fra Arbeidstilsynet eller Norsk Landbruksrådgiving avdeling HMS.
- Undervisning om integrert plantevern, godkjenning og bruk av plantevernmidler og miljø bør gis av landbruksrådgivere, lærere på fagskoler, skoginstruktører, konsulenter fra landbruks- og miljøforvaltning i kommunen og hos fylkesmannen o.l.

Undervisning i den sprøytetekniske delen av kursene bør fortrinnsvis gjøres av autoriserte funksjonstestere, jf. plantevernmiddeforskriften § 15, annet ledd.

Importører eller forhandlere av plantevernmidler kan ikke være kursholdere på autorisasjonskurs.

§ 7. Autorisasjonsbevis

Kommunen vurderer om vilkårene for autorisasjonsbevis er oppfylt, jf. plantevernmiddeforskriften § 8. Dersom vilkårene ikke er oppfylt, fattes det skriftlig vedtak om avslag. Når autorisasjonsbevis innvilges, skal kommunen oppdatere Mattilsynets autorisasjonsregister for brukere av plantevernmidler. Mattilsynet sender deretter ut autorisasjonsbeviset.

Eksempler på hva som kan være yrkesmessig behov, jf. plantevernmiddeforskriften § 8, annet ledd, bokstav b) (listen er ikke uttømmende):

- eiere og ansatte i jordbruks- og skogbruksforetak og i planteskoler og gartnerier
- anleggsgartnere og ansatte i anleggsgartnervirksomheter
- barn/ektefelle/samboer/kårfolk som er involvert i gårdsdrift
- personer som håndterer beisemidler for korn, såfrø mv.
- forhandlere og ekspeditører som selger plantevernmidler
- ansatte og studenter ved forskningsinstitusjoner og laboratorier som benytter plantevernmidler
- ansatte i landbruksrådgivningen
- undervisningspersonell ved fagskoler som underviser i plantevern
- personell med ansvar for samferdselsanlegg eller større grøntanlegg/fellesarealer som ikke er barns lekearealer
- greenkeepere på golfanlegg
- landbruksentreprenører som skal benytte plantevernmidler.

§ 8. Gebyr for autorisasjonsbevis

Fylkesmannen og kommunen bemyndiges til å kreve inn gebyr for å dekke kostnader i forbindelse med avvikling av eksamen i deres regi samt kostnader til autorisasjonsbeviset. Gebyret er fastsatt i forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. forskriftens § 7 og vedlegg 1.

Mattilsynet fakturerer fylkesmannen to ganger årlig, med forfall 31. januar og 31. august, for kostnader til autorisasjonsbeviset (kr 65,- per stykk).

Kapittel III. Vedtak om tillatelse til spredning av plantevernmidler fra luftfartøy

§ 9. Mottak av søknad

Mattilsynet har utarbeidet et skjema som skal benyttes når det søkes om tillatelse til spredning av plantevernmidler fra luftfartøy. Når søknad mottas skal kommunen kontrollere at all nødvendig dokumentasjon er med. Det skal være dokumentert at vilkårene i plantevernmiddeforskriftens § 17, annet ledd, bokstav a) til e) er oppfylt. Videre skal det ligge ved et kart over feltet, hvor de data som er nødvendige for å vurdere saken er tegnet inn. Dette gjelder blant annet hvilket areal som ønskes behandlet, utbredelse av skadegjørere, eiendomsgrenser, boliger, fritidsboliger, turstier, vannforekomster og drikkevannskilder. Dersom søknaden ikke er komplett kan det gis en frist på 14 dager for å rette dette.

Søknad som er mottatt etter fristen, jf. plantevernmiddeforskriftens § 18, tredje ledd, kan bare innvilges i særskilte tilfeller. Det at skogeier ikke har fulgt opp prinsippene om integrert plantevern, og er for sent ute for eventuelle ikke-kjemiske tiltak, vil normalt ikke være et slikt særskilt tilfelle. Stor fare for videre spredning av svartelistet organisme til andre eiendommer kan være eksempel på et slikt særskilt tilfelle.

Søknad med vedlegg skal sendes i kopi til fylkesmannens miljøvernavdeling, kommunelegen og dersom det er relevant, til reindriftsagronom, innen 14 dager etter mottak av komplett søknad. Det skal i oversendelsen opplyses om at eventuelle uttalelser skal sendes til kommunen med kopi til søker innen 15. februar året etter, eller annen frist fastsatt av kommunen i særskilte tilfeller. Uttalelser kan omfatte forslag om vilkår for eller justeringer av oppdraget eller forslag om nekting av hele eller deler av oppdraget.

§ 10. Vurdering av søknad

Ved vurdering av om vilkåret i plantevernmiddeforskriften § 17, annet ledd, punkt a) er oppfylt må det aller først tas stilling til om dokumentasjonen i søknaden viser at prinsippene for integrert plantevern er vurdert, jf. plantevernmiddeforskriftens § 26 og vedlegg 2, og at alternative metoder til bruk av plantevernmidler ikke er hensiktsmessige.

Kommer man etter en slik vurdering frem til at bruk av plantevernmidler er mest hensiktsmessig, vurderer man hensiktsmessigheten av spredning fra luftfartøy kontra spredning fra bakken. Det skal vurderes om skadegjørerne er spredt over hele feltet eller om det er tilstrekkelig å behandle deler av feltet. Videre vurderes tilgjengeligheten av arealet og hvilken spredemetode som gir minst samlet risiko. Større arealer, arealer som er svært ulendte og arealer med mye kratt o.l., regnes som uegnede for behandling med håndholdt eller ryggbåret utstyr på grunn av risiko for operatør. Dersom arealet vurderes som egnet for spredning fra traktor, er ikke det at eier ikke disponerer slikt utstyr selv tilstrekkelig argument for å benytte helikopter.

Ved vurdering av om de øvrige vilkårene i plantevernmiddeforskriftens § 17, annet ledd er oppfylt, må innsendt dokumentasjon kontrolleres opp mot vilkårene i forskriften. Oppdatert informasjon om hvilke plantevernmidler som

er godkjent for helikopter, og hvilke firma som er godkjent for helikopterspredning og har det best tilgjengelige utstyr i forhold til avdrift, vil fremgå av Mattilsynets internettsider.

§ 11. Vedtak

Kommunen skal fatte vedtak innen 15. mars året etter at søknaden ble mottatt. Kopi av vedtaket skal sendes fylkesmannens miljøvernavdeling og Mattilsynet.

I saker hvor det gis tillatelse til spredning fra luftfartøy skal vedtaket gjengi kravene i plantevernmiddeforskriften § 17, § 20 første ledd, tredje punktum og § 23 bokstav a) og b). I tillegg skal følgende vilkår gjengis i vedtaket, unntatt de som ikke passer i den enkelte sak:

- a) Spreddefeltets ytterkanter skal merkes slik at de er lett synlige for den som utfører arbeidet.
- b) Oppdraget skal ikke utføres når vindstyrken er over 5 meter pr. sekund målt 2 meter over bakken i åpent lende.
- c) Ved spredning av plantevernmidler i ungskogfelt skal det vises viltbiologiske og landskapsmessige hensyn spesielt mot myr, vassdrag og større ferdsselsårer.
- d) Spredningen på feltet skal utføres slik at noe av lauvvegetasjonen blir stående igjen.
- e) Landingsplass for luftfartøy skal så vidt mulig legges slik i forhold til feltet at overflyging av bebyggelse, dyrket mark, drikkevannskilder og innsjøer unngås.
- f) Arbeidstrykket ved dysene på spredebommen på helikopteret skal ikke være over 2,5 bar under spredning, og spredeutstyret må for øvrig fungere slik det skal.
- g) De som skal utføre spredningen plikter å utføre internkontroll.
- h) Før behandling skal man fly over feltet for å kontrollere at markeringen av feltets yttergrenser er lett synlig fra luftfartøyet.
- i) Den som utfører oppdraget skal føre sprøytejournal for oppdraget med følgende informasjon: oppdragsgiverens navn og adresse, dato for utført spredning, arealstørrelse, plantevernmiddelets handelsnavn, anvendt totalmengde av handelspreparatet, lufttemperatur, vindretning og vindhastighet under spredningen. Journalen skal oppbevares i 10 år.

Kommunen kan i tillegg sette egne, faglig berettigete vilkår. Dessuten skal vedtaket fastsette en frist for gjennomføring av oppdraget, før det eventuelt må søkes på nytt.

Kapittel IV. Vedtak om tillatelse til spredning av plantevernmidler i kantsoner og på åkerholmer

§ 12. Spredning av plantevernmidler i kantsoner og på åkerholmer

Når det søkes om spredning av plantevernmidler i kantsoner og på åkerholmer, annet enn direkte stubbebehandling, jf. plantevernmiddeforskriften § 19, annet ledd, skal søknaden inneholde dokumentasjon på at prinsippene om integrert plantevern er vurdert og at tiltaket er ledd i skjøtselen av kulturlandskapet. Dersom søknaden gjelder kantsoner mot vannforekomster skal det også vises at kravene i § 20 om plikt til å redusere risiko for vannforurensning er oppfylt. Søknader om dispensasjon fra kravene i § 20 eller plantevernmiddelets etikett avgjøres ikke av kommunen, men skal sendes Mattilsynet.

Dersom søknaden ikke er komplett kan det gis en frist på 14 dager for å rette dette.

Kapittel V. Vedtak om tillatelse til spredning av plantevernmidler på sprøytefelt i utmark som er 15 dekar eller større

§ 13. Mottak av søknad

Mattilsynet har utarbeidet et skjema som skal benyttes når det søkes om tillatelse til spredning av plantevernmidler i utmark som er 15 dekar eller større, jf. plantevernmiddeforskriften § 22, annet ledd. Når søknad mottas skal kommunen kontrollere at all nødvendig dokumentasjon er med. Det skal følge med et kart over feltet, hvor de data som er nødvendige for å vurdere saken er tegnet inn. Dette gjelder blant annet hvilket areal som ønskes behandlet, utbredelse av skadegjørere, eiendomsgrenser, boliger, fritidsboliger, turstier, vannforekomster og drikkevannskilder. Dersom søknaden ikke er komplett kan det gis en frist på 14 dager for å rette dette.

§ 14. Vurdering av søknad

Når kommunen skal vurdere om det skal gis tillatelse til spredning av plantevernmidler i utmark på sprøytefelt som er 15 dekar eller større, jf. plantevernmiddeforskriften § 22, annet ledd, må det aller først tas stilling til om dokumentasjonen i søknaden viser at prinsippene for integrert plantevern er vurdert, jf. plantevernmiddeforskriftens § 26 og vedlegg 2, og at alternative metoder til bruk av plantevernmidler ikke er hensiktsmessige.

Dersom bruk av plantevernmidler regnes som mest hensiktsmessig, må det vurderes om skadegjørerne er spredt over hele feltet eller om det er tilstrekkelig å behandle deler av det. Det skal kontrolleres at det er minst 50 meter fra ytterkant av et sprededrag til bolig og fritidsbolig.

§ 15. Vedtak

Kommunen skal fatte vedtak innen 15. mars året etter at søknaden ble mottatt. Kopi av vedtaket skal sendes fylkesmannens miljøvernavdeling og Mattilsynet.

I saker hvor det gis tillatelse til spredning i utmark på sprøytefelt som er 15 dekar eller større, skal vedtaket gjengi kravene i plantevernmiddeforskriften § 22, første ledd og § 23. Kommunen kan også sette andre faglig berettigete

vilkår for tillatelsen. Dessuten skal vedtaket fastsette en frist for gjennomføring av oppdraget, før det eventuelt må søkes på nytt.

Kapittel VI. Mottak av melding om spredning av plantevernmidler på sprøytefelt i utmark som er mindre enn 15 dekar.

§ 16. Behandling av melding

Kommunen mottar meldingen og vurderer om innholdet er i henhold til plantevernmiddeforskriften, jf. § 22, tredje ledd. Dersom kommunen anser at spredning av plantevernmidler er i strid med forskriftens bestemmelser, oversendes meldingen til Mattilsynet med begrunnelse.

Kapittel VII. Ikrafttredelse. Opphevelse av andre bestemmelser

§ 17. Ikrafttredelse

Denne instruks trer i kraft 1. juni 2015. Samtidig oppheves instruks 5. oktober 2005 nr. 1114 for fylkesmann og kommune ved utstedelse av autorisasjon for håndtering og bruk av plantevernmidler.

Vedlegg – opplæringsemner autorisasjonskurs jf. § 5

1. All relevant lovgivning vedrørende plantevernmidler og deres bruk.
2. Forekomsten av og risikoen ved ulovlige (falske) plantevernmidler og metoder for å identifisere slike produkter.
3. Farer og risiko forbundet med plantevernmidler, og hvordan de kan identifiseres og kontrolleres, særlig:
 - a) risiko for mennesker (operatører, beboere, tilstedeværende, personer som entrer behandlede områder, og personer som håndterer eller inntar behandlede produkter) og hvordan faktorer som røyking forverrer slik risiko,
 - b) symptomer på forgiftning fra plantevernmidler, og førstehjelpstiltak,
 - c) risiko for planter utenfor målgruppen, nytteinsekter, ville dyr og planter, biologisk mangfold og miljøet generelt.
4. Basiskunnskap om strategier og teknikker for integrert plantevern, prinsipper for økologisk landbruk, biologiske metoder for bekjempelse av skadegjørere, informasjon og generelle prinsipper og avlings- eller sektorspesifikke retningslinjer for integrert plantevern.
5. Innføring i sammenlignende vurdering på brukerplan for å hjelpe yrkesbrukere med å velge de plantevernmidler som har færrest bivirkninger på menneskers helse, organismer utenfor målgruppen og miljøet blant alle godkjente produkter for en gitt skadegjører i en gitt situasjon.
6. Tiltak for å redusere risikoene for mennesker, organismer utenfor målgruppen og miljøet til et minimum: sikre arbeidsmetoder for lagring, håndtering og blanding av plantevernmidler, og disponering av tom emballasje, andre forurensede materialer og overskudd av plantevernmidler (herunder tankblandinger), enten i konsentrert eller fortynnet form, den anbefalte måten å kontrollere eksponering av operatører på (personlig verneutstyr).
7. Risikobaserte metoder som tar hensyn til lokale variabler for vannekstraksjon, som klima, jord- og avlingstyper, og helning.
8. Framgangsmåter for å klargjøre utstyr for spredning av plantevernmidler, herunder kalibrering, og for anvendelse av utstyret med minst mulig risiko for brukeren, andre mennesker, dyr- og plantearter utenfor målgruppen, biologisk mangfold og miljøet, herunder vannressurser.
9. Bruk og vedlikehold av utstyr for spredning av plantevernmidler, og særskilte sprøteteknikker (for eksempel lavdosert sprøyting og dyser med lav avdrift), samt målene for den tekniske kontroll av spredere i bruk og metoder for å bedre kvaliteten på sprøytingen. Særlige risikoer knyttet til bruken av håndholdt utstyr for spredning av plantevernmidler eller ryggsprøyter, og relevante risikostyringstiltak.
10. Nødtiltak for å verne menneskers helse og miljøet, herunder vannressurser, ved utilsiktet utslipp og forurensning og ekstreme værhendelser som kan medføre risiko for utlekking av plantevernmidler.
11. Særlige hensyn i verneområder opprettet i henhold til artikkel 6 og 7 i direktiv 2000/60/EF.
12. Helsekontroll og ordninger for rapportering av hendelser eller mistanke om hendelser.
13. Registrering av all bruk av plantevernmidler i henhold til gjeldende lovgivning.

28. mai Nr. 557 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. mai 2015 med hjemmel i forskrift 18. desember 2014 nr. 1778 om regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2015 § 13. Kunngjort 2. juni 2015 kl. 14.00.

I

I forskrift 18. desember 2014 nr. 1778 om regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 5 Refordeling (endret) skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan reforedele kvotene etter 1. august.

§ 7 Områder for bunntål (endret) skal lyde:

Med de begrensninger som følger av forskrift 1. juli 2011 nr. 755 om regulering av fiske med bunnredskap i Norges økonomiske sone, fiskerisone rundt Jan Mayen og i fiskevernsone ved Svalbard, er fiske med bunntål etter uer bare tillatt innenfor følgende område:

I Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', og vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 024° 00,00', og videre til
2. N 73° 30,00' Ø 024° 00,00'
3. N 73° 00,00' Ø 017° 30,00'
4. N 70° 40,00' Ø 017° 30,00'
5. N 68° 00,00' Ø 009° 24,00'
6. N 67° 10,00' Ø 008° 35,00'
7. N 67° 00,00' Ø 008° 18,00'
8. N 66° 50,00' Ø 008° 09,00'
9. N 66° 30,00' Ø 006° 59,00'
10. N 66° 21,00' Ø 006° 44,00'
11. N 65° 43,00' Ø 006° 00,00'
12. N 65° 20,00' Ø 006° 00,00'
13. Videre langs N 65° 20,00' til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

II

Denne forskrift trer i kraft 3. juni 2015.

29. mai Nr. 558 2015

Forskrift om endring i forskrift om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 29. mai 2015 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 5. Kunngjort 2. juni 2015 kl. 14.00.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1798 om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 34 første ledd skal lyde:

Det kan knyttes maksimalt fire lokaliteter til en akvakulturtillatelse. Det kan knyttes maksimalt fire lokaliteter til en akvakulturtillatelse til visning og én lokalitet til akvakulturtillatelse til slaktemerd og akvakulturtillatelse til fiskepark.

II

Forskriften trer i kraft straks.

29. mai Nr. 559 2015

Forskrift om endring i forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy m.m.

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 29. mai 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 19 første og annet ledd og § 43, jf. delegeringsvedtak 12. mars 2009 nr. 297.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 16a (direktiv 2009/40/EF som endret ved direktiv 2010/48/EU). Kunngjort 2. juni 2015 kl. 14.00.

I

I forskrift 3. september 2014 nr. 1146 om endring i forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy gjøres følgende endringer:

Del I tredje siste ledd skal lyde:

§ 30 skal lyde:

Som del av denne forskrift hører to vedlegg.

- a) Vedlegg 1. Kontrollinstruks for periodisk kontroll av kjøretøy.
- b) Vedlegg 2. Kontrollseddel.

Del I siste ledd skal lyde:

Vedlegg 3 blir nytt vedlegg 2 og skal lyde:

Vedlegg 2. Kontrollseddel

For å lese kontrollseddel, se her:

II

I forskrift 13. mai 2009 nr. 591 om periodisk kontroll av kjøretøy gjøres følgende endring:

«Rettleddning for periodisk kontroll og godkjenning» skal lyde:

For å lese rettleddningen, se her:

III

Endringene i del I trer i kraft straks.

Endringen i del II trer i kraft 8. juni 2015.

29. mai Nr. 560 2015

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 29. mai 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 2. juni 2015 kl. 14.00.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) skal § 6–3a lyde:

§ 6–3a. Godkjenning av jord- og skogbrukstraktor

Ny jord- og skogbrukstraktor som er dokumentert EF-typegodkjent i samsvar med forordning (EU) nr. 167/2013 skal anses som godkjent. Det samme gjelder jord- og skogbrukstraktor dokumentert etter forordning (EU) nr. 1322/2014, forordning (EU) 2015/68, forordning (EU) 2015/96 og forordning (EU) 2015/208 i samsvar med de administrative bestemmelsene i forordning (EU) 2015/504.

II

Forskriften trer i kraft straks.

29. mai Nr. 561 2015

Forskrift om skredmjelt (*Oxytropis campestris ssp. scotica*) som prioritert art

Heimel: Fastsatt ved kgl.res. 29. mai 2015 med heimel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 23, § 24, § 62 og § 77. Fremja av Klima- og miljødepartementet. Kunngjort 2. juni 2015 kl. 14.00.

§ 1. Skredmjelt som prioritert art

Skredmjelt (*Oxytropis campestris ssp. scotica*) er utpeika som prioritert art.

§ 2. Føremål

Føremålet med forskrifta er å ivareta skredmjelt i samsvar med forvaltningsmålet for artar i naturmangfoldlova § 5 første ledd.

§ 3. Forbod mot uttak, skade og øydelegging

Alle former for uttak, skade eller øydelegging av skredmjelt er forbode. Som øydelegging er medrekna tilplanting, deponering og uttak av massar, utbygging, vegbygging og andre handlingar dersom dei er eigna til å skade, tildekke eller på annan måte forringe førekomstane av arten.

§ 4. Arten sitt økologiske funksjonsområde

Som økologisk funksjonsområde for skredmjelt reknast arten sitt leveområde.

I det økologiske funksjonsområdet for skredmjelt er bruk som tar omsyn til leveområda for arten tillaten. Annan bruk er ikkje tillaten. Med unntak av dei handlingane som er nemnte i tredje ledd, kan forvaltningsstyresmakta inngå avtale med grunneigar eller rettshavar om kva for handlingar som skal vere tillatne, og kva for handlingar som ikkje skal vere tillatne. Forbodet etter andre punktum gjeld ikkje for handlingar som er regulerte i avtalen.

Tilplanting, deponering og uttak av massar, utbygging og vegbygging er forbode.

Dersom reglane i andre eller tredje ledd fører til ei vesentleg vanskeleggjering av igangverande bruk og eit vesentleg tap, kan grunneigar krevje at området blir verna etter naturmangfoldlova kapittel V, eller at det blir gjort unntak frå prioriteringa for dei aktuelle områda etter § 8.

Dersom det blir planlagt inngrep i eit økologisk funksjonsområde for skredmjelt, kan forvaltningsstyresmakta krevje at følgjene av det planlagde inngrepet for arten blir klarlagt, i samsvar med naturmangfaldlova § 24 første ledd bokstav c.

Ved vedtak etter anna lovverk, skal omsynet til arten og arten sitt økologiske funksjonsområde bli ivareteke i samsvar med denne forskrifta.

§ 5. *Handlingsplan*

Det skal utarbeidast handlingsplan med nærare retningsliner for forvaltning, skjøtsel eller andre typar tiltak som er nødvendige for å ta vare på arten sine økologiske funksjonsområde.

§ 6. *Skjøtsel*

Forvaltningsstyresmakta, eller den forvaltningsstyresmakta har inngått avtale med, helst grunneigar, kan setje i verk tiltak i samsvar med naturmangfaldlova § 47, jf. § 24 andre ledd, for å oppretthalde eller oppnå den natur- eller kulturtilstanden som er nødvendig for å sikre bevaring av arten.

§ 7. *Forvaltningsstyresmakt*

Fylkesmannen er forvaltningsstyresmakt etter forskrifta.

§ 8. *Dispensasjon*

Fylkesmannen kan, etter søknad, gjere unntak frå forboda i § 3, § 4 andre ledd andre punktum, og § 4 tredje ledd, i samsvar med reglane i naturmangfaldlova § 24 femte ledd. Gjeld søknaden fleire fylke, blir han handsama av Miljødirektoratet.

Ved søknad om dispensasjon frå forskrifta, kan forvaltningsorganet krevje at følgjene av det planlagde tiltaket for arten blir klarlagde, i samsvar med naturmangfaldlova § 24 første ledd bokstav c.

§ 9. *Ikraftsetjing*

Forskrifta trer i kraft straks.

Frå same tidspunkt blir det gjort følgjande endring i forskrift 21. desember 2001 nr. 1525 om fredning av truede arter: I vedlegg til forskrifta blir følgjande ord sletta: «– Skredmjelt (*Oxytropis campestris* ssp. *scotica*)».

29. mai Nr. 562 2015

Forskrift om svartkurle (*Nigritella nigra*) som prioritert art

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 29. mai 2015 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 23, § 24, § 62 og § 77. Fremmet av Klima- og miljødepartementet. Kunngjort 2. juni 2015 kl. 14.00.

§ 1. *Svartkurle som prioritert art*

Svartkurle (*Nigritella nigra*) utpekes som prioritert art.

§ 2. *Formål*

Formålet med forskriften er å ivareta svartkurle i samsvar med forvaltningsmålet for arter i naturmangfoldloven § 5 første ledd.

§ 3. *Forbud mot uttak, skade og ødeleggelse*

Enhver form for uttak, skade eller ødeleggelse av svartkurle er forbudt. Som ødeleggelse regnes gjødsling, nydyrking, nedbygging og andre handlinger dersom de er egnet til å skade, tildekke eller på annan måte forringe forekomster av arten.

§ 4. *Skjøtsel*

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten har inngått avtale med, fortrinnsvis grunneier, kan iverksette tiltak i samsvar med naturmangfoldloven § 47, jf. § 24 andre ledd, for å opprettholde eller oppnå den natur- eller kulturtilstanden som er nødvendig for å sikre bevaring av arten.

§ 5. *Forvaltningsmyndighet*

Fylkesmannen er forvaltningsmyndighet etter forskriften.

§ 6. *Dispensasjon*

Fylkesmannen kan, etter søknad, gjøre unntak fra forbudet i § 3 i samsvar med naturmangfoldloven § 24 femte ledd. Gjelder søknaden flere fylker, behandles den av Miljødirektoratet.

Ved søknad om dispensasjon fra forskriften, kan forvaltningsorganet kreve at følgjene av det planlagte tiltaket for arten klarlegges, i samsvar med naturmangfoldloven § 24 første ledd bokstav c.

§ 7. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tidspunkt gjøres følgende endring i forskrift 21. desember 2001 nr. 1525 om fredning av truede arter: I vedlegg til forskriften slettes ordene «– Svartkurle (*Nigritella nigra*)».

29. mai Nr. 563 2015**Forskrift om trøndertorvmose (*Sphagnum troendelagicum*) som prioritert art**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 29. mai 2015 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 23, § 24 og § 62. Fremmet av Klima- og miljødepartementet. Kunngjort 2. juni 2015 kl. 14.00.

§ 1. Trøndertorvmose som prioritert art

Trøndertorvmose (*Sphagnum troendelagicum*) utpekes som prioritert art.

§ 2. Formål

Formålet med forskriften er å ivareta trøndertorvmose i samsvar med forvaltningsmålet for arter i naturmangfoldloven § 5 første ledd.

§ 3. Forbud mot uttak, skade og ødeleggelse

Enhver form for uttak, skade eller ødeleggelse av trøndertorvmose er forbudt. Som ødeleggelse regnes grøfting og andre tiltak som endrer vannbalansen i jorda, tråkk, nydyrking, utfylling og lagring av masser, vegbygging og andre handlinger dersom de er egnet til å skade, tildekke eller på annen måte forringe forekomster av arten.

§ 4. Artens økologiske funksjonsområde

Som økologisk funksjonsområde for trøndertorvmose regnes artens leveområder.

I det økologiske funksjonsområdet for trøndertorvmose er bruk som tar hensyn til artens leveområder tillatt. Annen bruk er ikke tillatt. Med unntak av de handlinger som er nevnt i tredje ledd, kan forvaltningsmyndigheten inngå avtale med grunneier eller rettighetshaver om hvilke handlinger som skal være tillatt, og hvilke som ikke skal være tillatt. Forbudet etter andre punktum gjelder ikke for handlinger som er regulert i avtalen.

Grøfting og andre tiltak som endrer vannbalansen i jorda, nydyrking, utfylling og lagring av masser, vegbygging samt andre former for nedbygging er forbudt.

Dersom bestemmelsene i andre eller tredje ledd medfører en vesentlig vanskeliggjøring av igangværende bruk og et vesentlig tap, kan grunneier kreve at området vernes etter naturmangfoldloven kapittel V eller at det gjøres unntak fra prioriteringen for de aktuelle områdene etter § 8.

Dersom det planlegges inngrep i et økologisk funksjonsområde for trøndertorvmose, kan forvaltningsmyndigheten kreve at følgene av det planlagte inngrepet for denne arten klarlegges i samsvar med naturmangfoldloven § 24 første ledd bokstav c.

Ved vedtak etter annet lovverk, skal hensynet til arten og dens økologiske funksjonsområde ivaretas i samsvar med denne forskriften.

§ 5. Handlingsplan

Det skal utarbeides handlingsplan med nærmere retningslinjer for forvaltning, skjøtsel eller andre typer tiltak som er nødvendige for å ta vare på artens økologiske funksjonsområder.

§ 6. Skjøtsel

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten har inngått avtale med, fortrinnsvis grunneier, kan iverksette tiltak i samsvar med naturmangfoldloven § 47, jf. § 24 andre ledd, for å opprettholde eller oppnå den natur- eller kulturtilstanden som er nødvendig for å sikre bevaring av arten.

§ 7. Forvaltningsmyndighet

Fylkesmannen er forvaltningsmyndighet etter forskriften.

§ 8. Dispensasjon

Fylkesmannen kan, etter søknad, gjøre unntak fra forbudene i § 3, § 4 andre ledd andre punktum og § 4 tredje ledd i samsvar med reglene i naturmangfoldloven § 24 femte ledd. Gjelder søknaden flere fylker, behandles den av Miljødirektoratet.

Ved søknad om dispensasjon fra forskriften, kan forvaltningsorganet kreve at følgene av det planlagte tiltaket for arten klarlegges i samsvar med naturmangfoldloven § 24 første ledd bokstav c.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

28. mai Nr. 576 2015**Forskrift om endring i forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 34, § 36, § 37, § 39 og § 43 og forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 22. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

I

I forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endringer:

§ 12 femte ledd dataelementet «innsats» skal lyde:

Innsats	FO	PD	Antall krok og teiner eller total lengde garn (meter) samlet per døgn. PD: påkrevd dersom fartøyet driver fiske med line, garn eller fangst med teiner etter snøkrabbe (CA=CRQ)
---------	----	----	--

§ 13 første ledd skal lyde:

Fartøy som nevnt i § 10 skal, uavhengig av om det skal landes fangst, sende melding om havneanløp (POR) senest 2 timer før anløp til havn. Fartøy som foretar siste fiskeoperasjon nærmere havn enn 2 timer, skal snarest mulig før anløp havn sende melding om havneanløp. Det samme gjelder fartøy som skal foreta omlasting av fangst til lås/steng eller merd mindre enn 2 timer fra havn.

§ 13 femte ledd oppheves. Gjeldende § 13 sjette og syvende ledd blir femte og sjette ledd.

§ 13 nytt femte ledd skal lyde:

Fartøy som fører norsk flagg, herunder transportfartøy, som har fangst om bord fanget av utenlandske fartøy i NEAFCs konvensjonsområde som skal lande eller på annen måte bruke norsk havn, skal forholde seg som beskrevet i forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til eller annen bruk av norsk havn § 13. Fartøy som fører norsk flagg, herunder transportfartøy, som har fangst om bord fanget av utenlandske fartøy i NAFOs reguleringsområde og som skal lande i norsk havn, skal sende forhåndsmelding minst 3 virkedager før ankomst havn.

I vedlegg 3 – Sending av manuelle meldinger ved feilsituasjoner, skal feltet «MA» lyde:

MA = HANS HANSEN

II

Endringen av forskriftens § 12 femte ledd, § 13 første ledd og vedlegg 3 trer i kraft straks.

Endringen av forskriftens § 13 femte ledd (nytt) trer i kraft 1. juli 2015.

29. mai Nr. 577 2015**Vedtak om endring i delegering av myndighet fra Helse- og omsorgsdepartementet til Helsedirektoratet**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 29. mai 2015 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) § 7–1. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

I

I vedtak 18. mars 2010 nr. 425 om delegering av myndighet fra Helse- og omsorgsdepartementet til Helsedirektoratet gjøres følgende endring:

I del I under «Lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven)» tilføyes:

§ 7–1: Myndighet til å opptre som stedfortreder for Helse- og omsorgsdepartementet i saker om søksmål.

II

Vedtaket trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves vedtak 10. oktober 2013 nr. 1254 om delegering av myndighet til Helsedirektoratet til å opptre som stedfortreder for Helse- og omsorgsdepartementet i saker om søksmål etter psykisk helsevernloven § 7–1.

29. mai Nr. 578 2015**Forskrift om grunnbeløp, reguleringsfaktorer, satser for minste pensjonsnivå i folketrygden fra 1. mai 2015 og virkningstidspunkt for regulering av kravet til minsteinntekt for rett til dagpenger**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 29. mai 2015 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 1–4 andre ledd, § 4–4 femte ledd, § 19–14 åttende ledd og § 20–18 åttende ledd. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

§ 1. Grunnbeløpet i folketrygden fastsettes til 90 068 kroner.

§ 2. Reguleringsfaktoren etter § 19–14 første ledd andre punktum (lønnsveksten) settes til 1,92 prosent. Reguleringsfaktoren etter § 19–14 andre ledd settes til 1,16 prosent.

§ 3. Satsene for minste pensjonsnivå etter folketrygdloven § 19–8 fastsettes til 139 728 kroner for lav sats, til 162 566 kroner for ordinær sats og til 175 739 kroner for høy sats. Den særskilte satsen etter sjettede ledd fastsettes til 274 085 kroner.

§ 4. Reguleringsfaktoren etter § 20–18 første ledd (lønnsveksten) settes til 1,92 prosent.

§ 5. Virkningstidspunktet for regulering av kravet til minsteinntekt for rett til dagpenger settes til 1. juni 2015.

§ 6. Forskriften trer i kraft 1. mai 2015. Fra samme tid oppheves forskrift 23. mai 2014 nr. 657.

1. juni Nr. 579 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av eksporten av fisk og fiskevarer og forskrift om samordnet innkreving av avgift på fiskeeksport

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 1. juni 2015 med hjemmel i lov 27. april 1990 nr. 9 om regulering av eksporten av fisk og fiskevarer § 6. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

I

I forskrift 22. mars 1991 nr. 157 om regulering av eksporten av fisk og fiskevarer gjøres følgende endringer i § 4 første ledd:

Punkt 2 skal lyde:

2. Det skal svares markedsavgift beregnet av fob-verdien av eksportert fisk og fiskevarer.
 - a) Markedsavgiften skal utgjøre 0,75 pst. av fob-verdien av eksportert fisk og fiskevarer, med unntak av produkter nevnt i bokstav b.
 - b) Markedsavgiften skal utgjøre 0,6 pst. av fob-verdien av eksportert, laks og ørret og produkter av disse.

I punkt 3 gjøres følgende endringer:

Punkt 3 første kolon skal lyde:

3. Det svares likevel ikke markedsavgift for følgende foresendelser:

Punkt 3 bokstav a skal lyde:

- a) Varer som omfattes av tolltariffens posisjon 16.04 – fisk tilberedt eller konservert, samt industrifisk og biprodukter av fisk, fiskeolje, ekstrakter og safter av fisk mv. og fiskemel, jf. tolltariffens posisjon 05.11.91, 15.04, varenummer 15.16.1012, 15.16.1020, 16.03.0020, 23.01.2010 og 23.01.2090.

II

I forskrift 13. desember 2000 nr. 1253 om samordnet innkreving av avgift på fiskeeksport gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

Det skal svares eksportavgift beregnet av fob-verdien av eksportert fisk og fiskevarer.

- a) Avgiftssatsen skal utgjøre 1,05 pst. av avgiftsgrunnlaget for fisk og fiskevarer, med unntak av produkter nevnt i bokstav b eller c.
- b) Avgiftssatsen skal utgjøre 0,9 pst. av avgiftsgrunnlaget for laks og ørret og produkter av disse, med unntak av varer som omfattes av bokstav c.
- c) Avgiftssatsen skal utgjøre 0,3 pst. av avgiftsgrunnlaget for varer som omfattes av tolltariffens posisjon 16.04 – fisk, tilberedt eller konservert, samt industrifisk og biprodukter av fisk, fiskeolje, ekstrakter og safter av fisk mv. og fiskemel, som er omfattet av tolltariffens posisjon 05.11.91, 15.04, varenummer 15.16.1012, 15.16.1020, 16.03.0020, 23.01.2010 og 23.01.2090.

III

Endringene trer i kraft 1. januar 2016.

1. juni Nr. 580 2015

Delegering av forskriftsmyndighet til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap etter brann- og eksplosjonsvernloven § 10 fjerde ledd og § 20a andre og tredje ledd

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 1. juni 2015 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 10 fjerde ledd og § 20a andre og tredje ledd. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

Justis- og beredskapsdepartementet fatter med dette vedtak om at departementets myndighet til å gi forskrifter etter lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 10 fjerde ledd og § 20a andre og tredje ledd delegeres til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

2. juni Nr. 581 2015

Forskrift om endring i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 2. juni 2015 med hjemmel i forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 72. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

I

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler gjøres følgende endring:

I § 35 Forsvarets høgskole skal punkt 2 endres til:

2. Master, normert studietid 1 ½–2 år

II

Endringen trer i kraft straks.

5. juni Nr. 582 2015

Forskrift om behandling av straffesaker når norske skip deltar i en Frontex-operasjon

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 5. juni 2015 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 4 annet ledd. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

§ 1. Formålet med forskriften er å gi regler for behandling av straffesaker når norske skip deltar i det europeiske grensekontrollbyrået Frontex sjøoperasjoner.

Straffeprosessloven gjelder i den utstrekning det følger særskilt av denne forskriften.

§ 2. Forskriften gjelder for norske skip som deltar i det europeiske grensekontrollbyrået Frontex sjøoperasjoner.

Påtalemyndigheten ved Kripos treffer beslutninger etter denne forskriften, med unntak for § 9 annet ledd. Når det er fare ved opphold, kan styrkesjefen treffe beslutningen. Beslutningen skal da snarest mulig forelegges for påtalemyndigheten.

§ 3. Ved behandling av saker etter denne forskriften gjelder straffeprosessloven § 60 til § 61 om inhabilitet samt kapittel 5 og 6 i politiregisterloven om taushetsplikt tilsvarende for enhver som er ansatt på eller utfører tjeneste eller arbeid om bord på skipet.

Straffeprosessloven § 170 a gjelder tilsvarende ved bruk av tvangsmidler etter denne forskriften.

§ 4. Ved skjellig grunn til mistanke om at en person har begått en eller flere handlinger som etter loven kan medføre høyere straff enn fengsel i 6 måneder, kan påtalemyndigheten ved Kripos beslutte at vedkommende skal pågripes.

Beslutningen skal nedtegnes snarest mulig og inneholde en kort begrunnelse for pågripelsen, samt det faktiske forholdet saken gjelder.

Kripos skal påse at Det nasjonale statsadvokatembetet, Justis- og beredskapsdepartementet samt Utenriksdepartementet snarest mulig blir informert om saken.

§ 5. Pågripelsen skal foretas så skånsomt som forholdene tillater. Det skal utarbeides en skriftlig rapport som redegjør for hvem som er pågrepet og nærmere opplysninger om den enkelte. Når det anses nødvendig for å identifisere den som pågripes eller for å kontrollere opplysninger om identiteten til vedkommende, kan det tas fingeravtrykk, fotografi, samt innhentes biologisk materiale med sikte på å gjennomføre en DNA-analyse av vedkommende. Straffeprosessloven § 157 annet ledd, § 158 annet ledd annet og tredje punktum, og femte ledd samt § 159 første ledd gjelder tilsvarende.

Det kan besluttes at vedkommende skal utelukkes fra fellesskap med andre passasjerer om bord dersom samkvem antas å være særlig skadelig for etterforskningen.

§ 6. I etterforskningsøyemed kan det foretas ransaking av personer som med skjellig grunn mistenkes for en eller flere handlinger som etter loven kan medføre høyere straff enn fengsel i 6 måneder, eventuelt også fartøy som kan knyttes til lovbruddet. Beslutningen skal nedtegnes snarest mulig og inneholde en kort begrunnelse.

Personer som er pågrepet, kan fratras alle gjenstander som er egnet til å skade vedkommende selv eller andre. Det skal føres en nøyaktig fortegnelse over fratatte gjenstander. § 7 og § 8 gjelder tilsvarende for fratatte gjenstander.

§ 7. Den pågrepne skal så langt som mulig informeres om begrunnelsen for pågripelsen. Vedkommende skal snarest mulig gis anledning til å forklare seg. Forklaringen skal skrives ned og følge saken.

§ 8. Ting som antas å ha betydning som bevis, kan beslaglegges. Det skal settes opp en nøyaktig fortegnelse over beslaglagte ting. Beslaget skal følge saken.

§ 9. Såfremt vilkårene for pågripelsen fortsatt er oppfylt, skal den pågrepne snarest mulig og senest innen 72 timer etter at beslutningen om pågripelse ble truffet, overføres til myndighetene i en annen stat med sikte på videre strafforfølgning der. Samtidig overføres beslaglagte ting, sakens dokumenter og eventuelle andre bevismidler til bruk under strafforfølgningen der. Beslutningen skal være skriftlig, og den skal dateres og underskrives av påtalemyndigheten ved Kripas.

I særlige tilfeller kan det besluttes at den pågrepne i stedet skal straffeforfølges i Norge. Myndigheten til å treffe denne beslutningen tilligger Det nasjonale statsadvokatembetet. Straffeprosessloven § 59a om klage til Riksadvokaten gjelder tilsvarende så langt den passer.

§ 10. Ved ankomst til norsk territorium gjelder straffeprosessloven.

§ 11. Forskriften trer i kraft straks.

5. juni Nr. 583 2015

Forskrift om endringer i forskrift 16. desember 2005 nr. 1478 om foreldrebetaling i barnehager

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 5. juni 2015 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 15. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 5. juni 2015 kl. 14.00.

I

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1478 om foreldrebetaling i barnehager gjøres følgende endring:

§ 3 Moderasjonsordninger

Nytt syvende ledd skal lyde:

Kommunen skal gi fritak for foreldrebetaling for 20 timer per uke til alle fire- og femåringer i husholdninger med en samlet personinntekt, etter skatteloven kapittel 12, og skattepliktig kapitalinntekt under en inntektsgrense fastsatt av Stortinget. Tilsvarende gjelder for barn med utsatt skolestart.

II

Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft 1. august 2015.

7. mai Nr. 584 2015

Forskrift om opptak, studier, eksamen og grader ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU)

Hjemmel: Fastsatt av universitetsstyret ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU) 7. mai 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-1, § 3-2, § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 3-6, § 3-7, § 3-8, § 3-9, § 3-10, § 4-2, § 4-5, § 4-6, § 4-7, § 4-8, § 4-10, § 5-2 og § 5-3, forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler og forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad. Kunngjort 9. juni 2015 kl. 15.00.

Overordnede bestemmelser

Kap. 1. Forskriftens virkeområder

§ 1-1. Forskriften gjelder for opptak, studier, eksamener og grader ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU), herunder også eksamener utenfor NMBU som NMBU er eksamensansvarlig for.

§ 1-2. Forskriften gjelder også for eksaminander som ikke er tatt opp som studenter ved NMBU, når disse er gitt rett til å avlegge eksamen.

Kap. 2. Myndighetsbestemmelser

§ 2-1. I saker der beslutningsmyndighet er lagt til universitetet, treffes avgjørelser av rektor eller den rektor gir fullmakt til. Det fremgår av forskriften hvilken fullmakt som er gitt. Der beslutningsmyndighet er lagt til universitetsstyret selv, fakultetsstyret selv eller instituttstyret selv, kan myndigheten ikke delegeres.

§ 2-2. Universitetsstyret fastsetter instruks for sensorer og for universitetsstyrets klagenemnd.

§ 2-3. Studieutvalget kan vedta utfyllende bestemmelser og instruks innenfor rammen av denne forskriften.

Kap. 3. Informasjonsspråk og rettigheter

§ 3-1. NMBU forplikter seg til å gi informasjon om reglement, studier og emner på norsk og engelsk.

§ 3-2. Universitetet kan benytte alle innleverte eksamensarbeider til undervisnings- og forskningsformål.

Opptak

Kap. 4. Opptaksrammer og regulering

§ 4-1. Opptaksrammen for det enkelte studieprogram fastsettes av universitetsstyret.

Kap. 5. Opptakskomiteer

§ 5-1. Det nedsettes en sentral opptakskomite og opptakskomiteer for masterprogram og høyere årstrinn.

Kap. 6. Opptak til grunnstudier

§ 6-1. Regler for opptak til grunnstudier gjennom Samordna opptak (SO) fastsettes av departementet.

§ 6-2. Ved søknad gjennom SO gjelder de nasjonale frister fastsatt av departementet for søknad, ettersending av dokumentasjon og svarfrist ved tilbud om studieplass.

§ 6-3. Regler for opptak til grunnutdanninger utenom SO fastsettes av universitetsstyret etter tilråding fra studieutvalget.

§ 6-4. Rektor kan fastsette nærmere retningslinjer for realkompetansevurdering innen de rammer departementet har fastsatt.

Kap. 7. Opptak til høyere årstrinn

§ 7-1. Studenter med relevant utdanning fra annet lærested kan søke opptak til høyere årstrinn i studiet.

Kap. 8. Opptak til forskerutdanning (ph.d.) og forskerlinje veterinærstudiet

§ 8-1. Regler for opptak til forskerutdanning (ph.d.) fastsettes av universitetsstyret.

§ 8-2. Regler for opptak til forskerlinje for veterinærstudenter fastsettes av faglig leder i veterinær- og dyrepleierstudiene.

Kap. 9. Opptak til praktisk-pedagogisk utdanning (PPU)

§ 9-1. For å bli tatt opp til PPU må søkeren dokumentere kompetanse som kvalifiserer for undervisning og formidling innen realfag eller naturbruk, eller en kombinasjon av disse.

Kap. 10. Opptak til enkeltemner

§ 10-1. Ved opptak til enkeltemner gjelder de generelle krav for opptak til det programmet emnet tilhører.

§ 10-2. Studieutvalget kan fastsette tilleggskrav etter tilråding fra undervisningsutvalget ved emneansvarlig institutt.

Kap. 11 Opptak til etter- og videreutdanning

§ 11-1. Ved opptak til videreutdanning gjelder de generelle krav for opptak til grunnstudier.

§ 11-2. Frister for søknad, ettersending av dokumentasjon og svarfrist ved tilbud om studieplass fastsettes av Senter for etter- og videreutdanning (SEVU).

§ 11-3. Det gjelder ingen særskilte krav for opptak til etterutdanningskurs.

Kap. 12. Opptak til tilleggsutdanning i veterinær- og dyrepleierutdanningene

§ 12-1. For opptak og rangering av studenter til tilleggsutdanning; dvs. utdanning for veterinærer og dyrepleiere med utdanning fra utlandet og som ikke får autorisasjon i Norge, gjelder egne retningslinjer.

Kap. 13. Opptak av gjestestudenter

§ 13-1. Kravene ved opptak av gjestestudenter bestemmes gjennom avtaler mellom samarbeidende institusjoner og NMBU.

Kap. 14. Utsettelse av studiestart (reservert studieplass)

§ 14-1. Søkere som er tatt opp som studenter ved NMBU kan få ett års utsettelse av studiestart ved sykdom, svangerskap, verneplikt eller spesielle velferdsgrunner.

Kap. 15. Klage på vedtak om opptak

§ 15–1. Søkere har klagerett på vedtak om opptak til studium i henhold til forvaltningslovens § 28 flg. Klagefristen er tre uker, jf. forvaltningslovens § 29.

Kap. 16. Falske vitnemål, falske dokumenter og dokumenter utstedt fra falske institusjoner

§ 16–1. Bruk av falske vitnemål eller andre falske dokumenter er forbudt. Tilsvarende gjelder for dokumenter utstedt fra falske institusjoner.

Studier

Kap. 17. Studieretten

§ 17–1. Den som har akseptert tilbud om studieplass, tildeles studierett ved NMBU. Rettigheter tilknyttet et studieprogram er for eksempel rett til undervisning, eksamen, praksis, obligatoriske aktiviteter i studier, tilgang til nødvendige hjelpemidler, laboratoriekurs, organisert veiledning og andre nødvendige ressurser universitetet tilbyr.

§ 17–2. Studenter med studierett ved NMBU plikter å registrere seg hvert semester innen kunngjorte frister fastsatt av studieutvalget.

For studenter som har inngått en utdanningsplan, skal registreringen fastsette og bekrefte opplysningene i utdanningsplanen for inneværende semester.

For andre studenter gjelder en tilsvarende plikt til å registrere seg.

§ 17–3. Studenter som er tatt opp til et studium ved NMBU, campus Ås, gis en studierett på ett år utover normert tid for programmet. Studenter som er tatt opp til veterinærstudiet gis en studierett på inntil åtte år. Studenter som er tatt opp til dyrepleierstudiet gis en studierett på inntil tre år.

Kap. 18. Studieåret

§ 18–1. Høstsemesteret begynner medio august og avsluttes ultimo desember. Vårsemesteret begynner primo januar og avsluttes ultimo juni. I denne perioden skal undervisning og eksamen normalt være gjennomført.

§ 18–2. Forventet studiearbeidsmengde er i snitt 60 studiepoeng pr. år.

Kap. 19. Godkjenning studieprogram

§ 19–1. Det skal være godkjente studieplaner for alle studieprogram som blir tilbudt ved NMBU.

Alle studieprogram skal være godkjent i tråd med NMBUs kvalitetssikringsrutiner for godkjenning av studieprogram. Kvalitetssikringsrutinene skal bygge på forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning (studietilsynsforskriften) fra Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT).

Kap. 20. Oppretting og nedlegging av studieprogram

§ 20–1. Universitetsstyret selv vedtar oppretting og nedlegging av studieprogram etter forslag fra ansvarlig institutt og tilråding fra studieutvalget.

Kap. 21 Godkjenning av emner

§ 21–1. Alle emner skal være godkjent i tråd med NMBUs kvalitetssikringsrutiner for godkjenning av emner og beskrevet i tråd med retningslinjer utarbeidet av studieutvalget.

Kap. 22 Oppretting og nedlegging av emner

§ 22–1. Instituttstyret selv oppretter og nedlegger emner etter tilråding fra instituttets undervisningsutvalg.

Kap. 23 Spesialpensum

§ 23–1. Et spesialpensum er en teoretisk og/eller praktisk arbeidsoppgave som ikke er spesifisert som et eget emne eller som en del av et emne i studiehandboka. Spesialpensum kan tas i tilknytning til gradsoppgaven, jf. spesifikke retningslinjer i § 46–2.

Et spesialpensum må ligge klart innenfor instituttets kompetanseområde og undervisningskapasitet. To eller flere institutter kan samarbeide om et spesialpensum, og det er veilederen(e) for spesialpensumet som har ansvaret for å kontrollere at studenten(e) har en tilfredsstillende faglig bakgrunn.

- Spesialpensum kan utføres av en enkelt student eller av en gruppe studenter.
- I hver grad kan det kun inngå to spesialpensumer.
- I en bachelorgrad kan det kun inngå 10 studiepoeng spesialpensum.
- I en 2-årig mastergrad kan det kun inngå 20 studiepoeng spesialpensum.
- I en 5-årig mastergrad kan det kun inngå 30 studiepoeng spesialpensum.
- Unntak gjelder for spesialpensum på ph.d.-nivå.

Før oppstart skal det utformes en skriftlig avtale mellom studenten(e) og veilederen(e). Avtalen skal blant annet inneholde læringsmål, læringsutbytte, nivå, vurderingsordning, omfang, og ansvarsforhold i forhold til veiledningen. Avtalen skal godkjennes av instituttstyret. Godkjenningen kan delegeres.

Kap. 24. Utdanningsplaner

§ 24–1. Studenter som blir tatt opp til studier av 60 studiepoengs omfang eller mer, skal i løpet av første semester inngå en individuell utdanningsplan i samarbeid med ansvarlig institutt.

§ 24–2. Utdanningsplanen kan revideres og skal bekreftes av studenten hvert semester innen frister fastsatt av studieutvalget.

Kap. 25. Delstudium ved annet lærested

§ 25–1. I det ordinære studiet ved NMBU har studenten mulighet for å ta et delstudium ved et annet lærested i inn- og utland. Delstudium vil si ett eller flere emner som inngår i utdanningsplanen, herunder også praksis, spesialpensum og gradsoppgaver som sensureres ved NMBU. Studieoppholdet må være forhåndsgodkjent før utreise.

Etter tilbakekomst til NMBU skal studenten søke om en endelig godkjenning av emner tatt under studieoppholdet.

§ 25–2. NMBU skal legge forholdene til rette for delstudier i utlandet gjennom å gi generell veiledning om samarbeidsavtaler, finansieringsmuligheter og forsikringsordninger.

Kap. 26. Godkjenning av utdanning tatt ved annen institusjon

§ 26–1. Grad, emne eller emnegruppe fra en annen institusjon som etter vurdering kan erstatte tilsvarende emne eller emnegruppe ved NMBU, skal godskrives studenten med samme antall studiepoeng med de begrensninger som er nedfelt i denne forskrifts kapittel 48.

NMBU skal påse at det ikke gis dobbel uttelling for samme faginnhold.

Kap. 27. Studiepermisjoner

§ 27–1. Studenter som er tatt opp til et studieprogram ved NMBU kan søke permisjon fra studiene for en avgrenset periode.

§ 27–2. En student som har fått innvilget studiepermisjon gis muligheter til å avlegge eksamen på NMBU under permisjonstiden gitt at følgende forutsetninger er oppfylt:

- andre NMBU-studenter er oppmeldt i emnet/emnene
- studenten må være meldt opp i emnet/emnene
- studenten må ha betalt semesteravgift innen angitte tidsfrister.

Studenter som har permisjonen fra NMBU har ikke rett til å følge undervisningen eller ha krav på en studentarbeidsplass ved NMBU.

Kap. 28. Reduksjon i studiepoeng

§ 28–1. Studenter som avlegger eksamen i emner ved NMBU som faglig overlapper hverandre helt eller delvis, får redusert sin samlede studiepoengsum for de aktuelle emnene. Omfanget av reduksjonen vedtas av instituttene etter forslag fra emneansvarlig(e) institutt, og skal framgå av emnebeskrivelsen.

Kap. 29. Overgang til annet studieprogram

§ 29–1. Studenter kan søke overgang til annet studieprogram. Unntak gjelder til veterinær- og dyrepleierstudiene.

Kap. 30. Gjestestudenter og privatister

§ 30–1. Gjestestudenter som er på NMBU ifølge en avtale, har samme rett som ordinære studenter til å følge undervisning og ta eksamen.

§ 30–2. Privatistenes rettigheter ved NMBU er begrenset til deltakelse i offentlige forelesninger og adgang til å gå opp til eksamen i samsvar med universitets- og høyskoleloven.

Kap. 31. Skikkethetsvurdering i lærerutdanningen

§ 31–1. En student som utgjør en mulig fare for elevs rettigheter, sikkerhet og psykiske og fysiske helse, er ikke skikket for læreryrket, jf. forskrift om skikkethetsvurdering i høyere utdanning.

§ 31–2. Saker som behandles i NMBUs skikkethetsnemnd skal påføres innstilling og oversendes NMBUs klagenemnd til avgjørelse etter reglene i universitets- og høyskolelovens § 4–10. Det skal ikke utstedes lærervitnemål til en student som er funnet ikke skikket. Studenten kan utestenges fra lærerutdanningen i inntil tre år. Ved kortere utestenging kan universitetsstyret stille vilkår som må være oppfylt før lærerutdanningen gjenopptas.

§ 31–3. Vedtak om utestenging fra lærerutdanningen sendes til Samordna opptak (SO). Opplysningene skal inngå i et sentralt register. Vedtak om utestenging skal opplyse studenten om at studenten ikke kan søke eller ta imot plass ved andre lærerutdanninger i utestengingsperioden.

Kap. 32. Bortvisning og utestenging

§ 32–1. En student som tross skriftlig advarsel fra universitetsstyret, gjentatte ganger opptrer på en måte som virker grovt forstyrrende for medstudenters arbeid eller for virksomheten ved institusjonen ellers, kan etter vedtak av NMBUs klagenemnd bortvises fra nærmere bestemte områder ved institusjonen for inntil ett år. Hvis en student etter skriftlig advarsel fra universitetsstyret fortsatt ikke respekterer slik bortvisning, kan NMBUs klagenemnd utestenge han eller henne fra studiet i inntil ett år.

§ 32–2. Vedtak om bortvisning eller utestenging treffes med minst to tredelers flertall. Vedtak om slik reaksjon kan påklages av studenten etter reglene i forvaltningsloven. Departementet eller særskilt klageorgan oppnevnt av dette, er klageinstans.

Vurdering, vurderingsordninger og klage i forbindelse med eksamen

Kap. 33. Vurderingsordninger, -deler og -former. Obligatoriske aktiviteter

§ 33–1. I tråd med NMBUs kvalitetssikringssystem skal emnene ha en beskrivelse av de kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse en student skal ha tilegnet seg ved å gjennomføre emnet/emnene. I hvert emne skal studentene dokumentere kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse slik det framgår av emnets læringsutbyttebeskrivelser.

§ 33–2. Vurderingsformen kan være avsluttende prøve, langsgående vurdering eller en kombinasjon av disse, og skal fremgå av studieplanen og i emnebeskrivelsen for det enkelte emne. Emneansvarlig institutt/institutter godkjenner gjeldende vurderingsordning for det enkelte emnet etter forslag fra emneansvarlig lærer.

I emner med skriftlig arbeid kan emneansvarlig kreve at det leveres inn et egenerklæringsskjema om plagiering.

§ 33–3. Emneansvarlig har hovedansvaret for å utforme oppgaver til avsluttende prøve. Avsluttende prøve arrangeres og vurderes etter at undervisningen i emnet er over. Studieavdelingen har ansvaret for å organisere avsluttende skriftlig prøve.

§ 33–4. Dersom vurderingsordningen inneholder en muntlig prøve skal denne være offentlig, med mindre hensynet til gjennomføringen av eksamenen eller prøven tilsier noe annet. Universitetsstyret kan gjøre unntak fra regelen om offentlig eksamen i det enkelte tilfellet etter ønske fra vedkommende eksamenskandidat, når tungtveiende hensyn taler for det.

§ 33–5. Langsgående vurdering er en vurdering av arbeider som er utført av studenten. Delelementer i en langsgående vurdering kan evalueres underveis i undervisningsperioden eller etter at undervisningen i emnet er over.

Studieutvalget kan vedta instruks for gjennomføring av forskjellige former for langsgående vurdering.

§ 33–6. Obligatoriske aktiviteter er arbeider som skal godkjennes og som er utført av studenten i løpet av undervisningsperioden for et emne.

Kap. 34. Rett til å avlegge eksamen

§ 34–1. Alle som har betalt semesteravgift og er semesterregistrert ved NMBU, har oppfylt eventuelle krav til obligatorisk undervisning og er vurderingsmeldt (oppmeldt til eksamen) innen fastsatte tidsfrister, har rett til å avlegge eksamen ved NMBU.

§ 34–2. Før en student kan ta en gitt eksamen kan det stilles krav om at obligatoriske aktiviteter skal være godkjente. Krav om obligatoriske aktiviteter/studiekrav skal gå fram av emnebeskrivelsen.

§ 34–3. Dersom et emne opphører eller legges om, har en student rett til å ta eksamen i samme versjon av emne. Slik eksamen avholdes normalt ved første tidspunkt for utsatt eksamen/ny prøve (konte) i den påfølgende høst-/vårparallellen, og ikke senere enn ett år etter siste ordinære eksamen i emnet.

Kap. 35. Oppmelding og avmelding til eksamen

§ 35–1. For å kunne avlegge eksamen ved NMBU må studentene være oppmeldt til eksamen i emnet. En eventuell avmelding må skje innen angitte frister.

Kap. 36. Gjennomføring av eksamen – herunder ny og utsatt eksamen

§ 36–1. Eksamen(er) gjennomføres i henhold til de utfyllende bestemmelsene i denne paragrafen.

Kap. 37. Hjelpemidler ved eksamen/prøve og bruk av ordbok

§ 37–1. Emneansvarlig/instituttet avgjør hvilke hjelpemidler som skal tillates under eksamen. Hjelpemidler som ikke har vært i vanlig bruk blant studentene i aktuelt emne, og som ikke kan stilles til disposisjon for alle under eksamen, skal ikke tillates under eksamen.

§ 37–2. Tillatte hjelpemidler for det enkelte emnet skal være angitt i emnebeskrivelsen.

§ 37–3. Studentene må selv ta med seg tillatte hjelpemidler til eksamenslokalet. Dette gjelder ikke der NMBU stiller hjelpemidler til disposisjon. Tillatte hjelpemidler skal være angitt på eksamensoppgavene. Det er ikke lov å ha med andre hjelpemidler enn det som er tillatt til den aktuelle eksamenen.

Studentene er ansvarlig for at medbrakte hjelpemidler ikke inneholder ulovlige notater. Lån av tillatte hjelpemidler fra en student til en annen under eksamen er ikke tillatt.

§ 37–4. Brudd på hjelpemiddelbestemmelsene betraktes som fusk.

Kap. 38. Tilrettelegging ved eksamen/prøve

§ 38–1. Studenter med behov for tilrettelegging ved eksamen må søke studieavdelingen innen gitte frister. Behovet skal dokumenteres med attest fra medisinsk sakkyndig eller annet som dokumenterer behovet for tilrettelagt eksamen.

Kap. 39. Fravær i forbindelse med eksamen/vurdering

§ 39–1. Studenter som ikke kan møte til eksamen på grunn av sykdom som er oppstått etter at avmeldingsfristen er utløpt, skal levere attest fra medisinsk sakkyndig. Attesten skal være levert/poststempelt senest fem arbeidsdager etter dato for eksamen/vurdering, og skal inneholde opplysninger om tidsrommet for fraværet.

§ 39–2. Studenter som på grunn av andre særskilte forhold omkring egen person er forhindret fra å gjennomføre eksamen/vurdering, skal dokumentere dette på tilsvarende måte som ved sykdom.

§ 39–3. Ved dokumentert og godkjent fravær teller ikke den aktuelle eksamenen/vurderingen som forsøk.

Kap. 40. Fusk – annullering av eksamen/prøve – utestenging

§ 40–1. Fusk eller forsøk på fusk kan føre til at eksamen eller prøve for vedkommende student blir annullert. Fusk eller forsøk på fusk kan også føre til utestenging, jf. § 4–7 og § 4–8 i universitets- og høyskoleloven.

§ 40–2. NMBUs klagenemnd kan annullere eksamen, prøve eller godkjenning av emne.

Kap. 41. Sensorer og sensur

§ 41–1. Enhver evaluering skal resultere i et vurderingsuttrykk (en karakter). For alle emner som omfattes av denne forskriftens kapittel 1, skal det være to sensorer.

Emneansvarlig lærer eller hovedveileder vil normalt være intern sensor.

§ 41–2. Den som påtar seg eller er pålagt et sensoroppdrag, har plikt til å overholde bestemmelser i universitets- og høyskoleloven, og bestemmelsene i denne forskrift.

Kap. 42. Bekjentgjøring av sensur

§ 42–1. Sensuren skal foreligge innen tre uker (15 arbeidsdager) etter avlagt eksamen med mindre universitetsstyret selv har godkjent en lengre frist.

Sensurfristen for gradsoppgaver er seks uker (30 arbeidsdager) fra fastsatt innleveringsfrist med mindre universitetsstyret selv har godkjent en lengre frist.

§ 42–2. Studentene er selv ansvarlige for å gjøre seg kjent med sensuren.

Kap. 43. Klage på karakter eller formelle feil ved eksamen/prøve

§ 43–1. En student kan klage skriftlig over karakteren for egen prestasjon ved skriftlig eksamen innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort, jf. § 5–3 i universitets- og høyskoleloven. Ved langsgående vurderinger er det klagerett når endelig karakter i emnet er kunngjort. Det kan bare klages på endelig karakter i emnet.

Bedømmelse av muntlig prestasjon eller muntlig/praktisk eksamen eller lignende som etter sin art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages. Karakterfastsetting etter bruk av flervalgstest kan ikke påklages.

§ 43–2. Studentene har rett til å kreve begrunnelse for karakteren etter bestemmelsene i universitets- og høyskolelovens § 5–3. Begrunnelse gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg, og det skal gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelse og for bedømmelsen av kandidatens prestasjon.

§ 43–3. En student som har vært oppe til eksamen eller prøve, kan klage over formelle feil som vedkommende mener er begått ved oppgavegiving, eksamensavvikling eller gjennomføring av sensur. Slik klage må framsettes skriftlig og innen tre uker etter at han/hun er eller burde være kjent med forhold som begrunner klagen. Klagen stiles og sendes til NMBUs klagenemnd. Klagenemndas sekretariat videresender alle klager til vedkommende institutt og eventuelle andre enheter som har vært involvert i saksbehandlingen for uttalelse før nemnda behandler klagen, jf. retningslinjer for klagenemnda ved NMBU.

Kap. 44. Adgang til å framstille seg til eksamen i samme emne flere ganger

§ 44–1. Det er adgang til å framstille seg til eksamen i samme emne inntil tre ganger, forutsatt at det aktuelle emnet/eksamen eksisterer og at studenten ikke allerede har oppnådd en ståkarakter i emnet.

Dersom emnet/eksamen er bestått, har han/hun mulighet til å framstille seg til samme eksamen på nytt, men bare én gang i hvert enkelt emne. Dette gjelder ikke for studenter på veterinær- og dyrepleierutdanningene som ikke gis anledning til å avlegge den aktuelle eksamen på nytt dersom den er bestått.

Kap. 45. Karakterregel/vurdering

§ 45–1. I emnebeskrivelsen skal det framgå hvilken karakterregel som skal benyttes, «bestått»/«ikke bestått» eller bokstavkarakter.

§ 45–2. Bokstavkarakterene går fra A–F, der A er beste ståkarakter og E dårligste ståkarakter, mens F gis ved ikke bestått.

§ 45–3. Ved vurderingsuttrykket (karakterregel) «bestått»/«ikke bestått» skal grensen for bestått fastsettes av intern sensor og ekstern sensor i fellesskap, og gi uttrykk for at besvarelsen har et tilfredsstillende kunnskapsnivå i emnet.

Bedømmelsen «bestått» skal bare gis når emneansvarlig og sensor er enig om det, i de tilfellene ekstern sensor deltar i bedømmelsen. Dersom en av dem mener at besvarelsen ikke har et tilfredsstillende nivå, gis «ikke bestått».

§ 45–4. Alle 400-emner som gis ved NMBU skal bedømmes med «bestått»/«ikke bestått».

Gradsoppgaver

Kap. 46. Gradsoppgaver

§ 46–1. I bachelorgraden kan det inngå et selvstendig arbeid (bacheloroppgave). I mastergrad av 120 og 300 studiepoengs omfang skal det inngå selvstendig arbeid (masteroppgave). I erfaringsbasert mastergrad av 90 eller 120 studiepoengs omfang skal det inngå selvstendig arbeid (masteroppgave).

Det selvstendige arbeidet kan være ett av følgende:

- bacheloroppgave: 15 studiepoengs omfang
- masteroppgave: 30 studiepoengs omfang
- masteroppgave: 60 studiepoengs omfang.

Gradsoppgaven på bachelornivå skal vise forståelse, selvstendighet og være en faglig fordypning innen gradens fagområde. Ansvarlig institutt fastsetter om en bacheloroppgave skal inngå som en obligatorisk del av programmet.

Gradsoppgaven på masternivå skal vise forståelse, refleksjon, modenhet og analytisk evne. Oppgaven skal være en opplæring i å kunne identifisere problemer innenfor et fagområde i studiet og analysere og behandle disse på en vitenskapelig måte, samt å kunne produsere en skriftlig vitenskapelig oppgave om dette.

Omfanget av gradsoppgaven på masternivå fastsettes i studieplanen for det enkelte studieprogram.

Ansvarlig institutt oppnevner hovedveileder og eventuelle tilleggsveileder(e) til gradsoppgaven. Veilederne forplikter seg til å gi studentene faglig og metodisk veiledning og kritikk av arbeidet.

§ 46–2. Masteroppgaven skal ha en offentlig framlegging og diskuteres ved muntlig eksamen. Eksamen kan i tillegg inneholde et spesialpensum. En bacheloroppgave kan ha en offentlig framlegging eller en avsluttende muntlig diskusjon som en del av vurderingen.

§ 46–3. Veterinærstudiet har en forskerlinje med en gradsoppgave på 90 studiepoeng og en opplæringsdel på 30 studiepoeng. Nærmere regler for gjennomføring av forskerlinja nedsettes av faglig leder for veterinær- og dyrepleierstudiene.

Forskriftens regler for veterinærstudenter gjelder også for forskerlinjestudenter.

Karakterutskrift og vitnemål

Kap. 47. Karakterutskrift og vitnemål

§ 47–1. En student kan, etter anmodning, få karakterutskrift over samtlige beståtte eksamener ved NMBU. Vitnemål og Diploma Supplement (DS) blir skrevet ut når aktuell grad er oppnådd.

Grader

Kap. 48. Tildeling av grader

§ 48–1. Universitetsstyret tildeler gradene bachelor og master og fastsetter innen hvilke studieprogram disse gradene kan tildeles.

§ 48–2. Tilleggsbetegnelser for grader:

Bachelorgrad

For oppnådd bachelorgrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet som:

- Bachelor i «navn på studieprogram» Studieretning <navn på studieretning>.
- Ved engelskspråklige bachelorprogram brukes gradsbetegnelsen *Bachelor of Science*.

Mastergrad

For oppnådd mastergrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet som:

- Master i «navn på studieprogram» Studieretning <navn på studieretning>.
- Ved engelskspråklige masterprogram brukes gradsbetegnelsen *Master of Science*.

Unntak:

- 1) Mastergrad av 120 studiepoengs omfang:
 - a) For kandidater med 3-årig bachelor i økonomi og administrasjon + 2-årig master i økonomi og administrasjon: Master i økonomi og administrasjon (Siviløkonom).
 - b) For kandidater med 3-årig bachelor i plantevitenskap + 2-årig master i plantevitenskap: Master i plantevitenskap (Sivilagronom).*
 - c) For kandidater med 3-årig bachelor i husdyrvitenskap eller annen relevant bachelorgrad + 2-årig master i husdyrvitenskap: Master i husdyrvitenskap (Sivilagronom).*
 - d) For kandidater med 3-årig bachelor i skogfag + 2-årig master i skogfag: Master i skogfag (Forstkandidat).*
- 2) Mastergrad av 300 studiepoengs omfang:
 - a) For masterprogrammene i teknologi: Master i Teknologi (Sivilingeniør) – «navn på studieprogram».
 - b) For masterprogrammet lektorutdanning i realfag (LUR): Master i Realfag (Lektor), [fordypning med emnegruppe(r)].

* Ordningen gjelder for studenter som oppfyller spesifikke krav til emnekombinasjoner som fremkommer av programbeskrivelsen og som avslutter studiet i 2013 eller senere.

§ 48–3. Krav til innhold:

Bachelorgrad:

Graden bachelor omfatter bestått eksamen i til sammen minst 180 studiepoeng. Av de 180 studiepoeng skal 10 studiepoeng være knyttet til et felles innføringsemne (ex.phil.), og det skal inngå en fordypning på minst 80 studiepoeng som skal fremgå av utdanningsplanen. Minst 15 studiepoeng bør være knyttet til ett eller flere selvstendige arbeider.

I tillegg til disse krav kan studieutvalget etter forslag fra undervisningsutvalgene fatte vedtak om obligatoriske studiepoeng på ulike nivåer innen fagområder, og andre særregler for å få tildelt graden bachelor innen et studieprogram.

Mastergrad:

Overordnede krav til en mastergrad fremgår av den sentral fastsatte forskrift om krav til mastergrad.

Hvilke faglige krav mastergraden bygger på og krav til emner eller emnegrupper, fordypning og selvstendig arbeid er beskrevet i studieplanen, jf. regler for studieplanen i § 7–1. Undervisningsutvalgene kan godkjenne andre dokumenterte kvalifikasjoner som er likeverdige.

I en mastergrad av 300 studiepoengs omfang skal 10 studiepoeng være knyttet til et felles innføringsemne (ex.phil.).

For erfaringsbasert mastergrad av 90 eller 120 studiepoengs omfang, skal det fastsettes i studieplanen for det enkelte studieprogram hva som er relevant yrkespraksis og eventuelle krav om lengre yrkespraksis enn tre år.

§ 48–4. Krav til tilknytning m.m. for å få utstedt vitnemål fra NMBU

For å få utstedt vitnemål må eksamen i emner tilsvarende minst 60 studiepoeng være avlagt ved NMBU.

Emner av inntil 30 studiepoengs omfang, avlagt ved utenlandsk universitet eller høyskole som en del av en utvekslingsavtale med NMBU, kan inngå i ovennevnte 60 studiepoengs krav. Tilsvarende vil også kunne være gjeldende innenfor aktuelle fagfelt der NMBU har inngått en gjensidig samarbeidsavtale med et annet universitet eller høyskole i Norge.

Kandidaten må opplyse om eventuelle vitnemål utstedt fra annet universitet eller høyskole.

Ikrafttreden

Kap. 49. Sluttbestemmelser

§ 49–1. Iverksetting

Forskrift om opptak, studier, eksamen og grader ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU) trer i kraft 1. august 2015.

Fra samme dato oppheves forskrift 19. desember 2013 nr. 1764 om opptak, studier og eksamen ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU) og forskrift 6. juni 2014 nr. 888 om krav til bachelor ved Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU).

29. mai Nr. 585 2015**Forskrift om stopp i fisket etter uer i ICES-statistikkområder Va, XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon og i Grønlands økonomiske sone i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 29. mai 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12 og § 16 og forskrift 20. februar 2015 nr. 180 om regulering av fisket etter uer i ICES-statistikkområder Va, XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon, og i Grønlands økonomiske sone i 2015 § 6. Kunngjort 9. juni 2015 kl. 15.00.

§ 1. Stopp i fisket

Fisket etter pelagisk uer (*Sebastes Mentella*) i ICES' statistikkområder Va, XII og XIV og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon og Grønlands økonomiske sone stoppes med virkning fra 31. mai 2015.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirking og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2015.

29. mai Nr. 586 2015**Endringer i instruks for håndtering av bygge- og leiesaker i statlig sivil sektor 20. januar 2012 nr. 39**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 29. mai 2015 med hjemmel i Kongens instruksjonsmyndighet. Fremmet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Kunngjort 9. juni 2015 kl. 15.00.

I

I instruks 20. januar 2012 nr. 39 for håndtering av bygge- og leiesaker i statlig sivil sektor gjøres følgende endringer:

1.1 skal lyde:

Formålet med instruksjonen er å sikre god saksforberedelse og styring med bygge- og leiesaker i statlig sivil sektor.*

1.2 skal lyde:

Instruksjonen gjelder for alle virksomheter i statlig sivil sektor, organisert innenfor rettssubjektet staten.

Instruksjonen gjelder ved inngåelse av avtaler om leie av lokaler, inklusive leieavtaler med forpliktende klausuler om senere kjøp, samt ved behandling av statlige byggeprosjekter. Som statlig byggeprosjekt regnes også ombygging/rehabilitering av eksisterende eller innkjøpt eiendom. Instruksjonen gjelder ikke for bygging eller leie av kontorlokaler til departementene.

2.1 skal lyde:

Departementene er ansvarlige for å utrede lokalbehov på sine ansvarsområder. I forkant av bygging eller leie av lokaler skal departementene påse at alle relevante forhold blir tilstrekkelig utredet iht. kravene i [utredningsinstruksjonen](#), sist endret ved kgl.res. 24. juni 2005 nr. 692. Det stilles videre krav om ekstern kvalitetssikring for prosjekter over de terskelverdier som Finansdepartementet til en hver tid fastsetter. Dette gjelder ekstern kvalitetssikring av konseptvalg (KS1) og ekstern kvalitetssikring av styringsunderlag og kostnadsoverslag for valgt prosjektalternativ (KS2). Når antatt fremtidig leieforpliktelse** overstiger terskelverdien fastsatt av Finansdepartementet, skal kvalitetssikring også gjennomføres ved planer om leie i markedet.

2.2 første ledd skal lyde:

Når det identifiseres et behov for nye lokaler, eller behov for forandringer i eksisterende lokaler, skal det utarbeides en funksjonsbeskrivelse, som skal legges til grunn i det videre arbeidet. Funksjonsbeskrivelsens omfang må stå i forhold til lokalenes størrelse, og risikoen forbundet med prosjektet. Av funksjonsbeskrivelsen skal det fremgå hvilke krav som må stilles til lokalene mht. funksjon, størrelse, beliggenhet og kvalitet, for at virksomheten skal kunne ivareta sine oppgaver.

2.2 nye andre, tredje, fjerde og femte ledd skal lyde:

Funksjonsbeskrivelsen skal ivareta hensynet til effektiv ressursbruk, og det må inngå en vurdering av dette i analysen.

Graden av spesialtilpasning av lokalene skal begrenses til det høyst nødvendige.

Det skal normalt ikke planlegges for vekst i antall ansatte. Dersom ansvarlig departement likevel mener det bør planlegges for slik vekst, skal dette redegjøres for og begrunnes særskilt. Som et ledd i arbeidet med nye lokaler eller endringer i eksisterende lokaler, bør det også vurderes behov for endringer i arbeidsplassutforming som følge av nye arbeidsformer. Funksjonsbeskrivelsen skal være i overensstemmelse med gjeldende lov og regelverk om arbeidsmiljø, universell utforming, og krav til sikkerhet og teknisk infrastruktur som følger av virksomhetens egenart.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet kan sette normer for lokalenes areal, energi og standard. Ved reforhandling av leiekontrakter vurderes inngåelse av avtaler om grønne sertifikater.

2.3 skal lyde:

På bakgrunn av funksjonsbeskrivelsen skal det avklares om det er ledige statlige lokaler eller tomgangsleieforhold som virksomheten kan gå inn i.

2.4 skal lyde:

Dersom det ikke er egnede ledige statlige lokaler og/eller tomgangsleieforhold, skal det på bakgrunn av funksjonsbeskrivelsen tas stilling til om lokalbehovet skal dekkes ved leie i markedet, eller ved gjennomføring av byggeprosjekt i statlig regi.

Departementene er selv ansvarlige for å avklare om en skal dekke lokalbehovet ved leie i markedet eller ved et statlig byggeprosjekt. I denne vurderingen skal det overordnede hensynet være hva som er økonomisk mest gunstig for staten.

Lokaler som det normalt er et velfungerende leiemarked for, klassifiseres som konkurransebygg. I utgangspunktet skal lokaler leies i markedet og med lavest mulig grad av spesialtilpasning. I de tilfeller hvor summen av fremtidige leieforpliktelser** er på 100 mill. kroner eller mer, skal saken forelegges for Kommunal- og moderniseringsdepartementet for uttalelse. Ved foreleggelsen redegjøres for formålet og de økonomiske og administrative konsekvenser av leieavtalen.

Lokaler det ikke er et velfungerende marked for klassifiseres som formålsbygg, og skal som hovedregel gjennomføres som et statlig byggeprosjekt. Forhold som i den forbindelse tillegges vekt, er om lokalenes beliggenhet eller graden av spesialtilpasning gjør at markedsverdien av bygget er vesentlig lavere enn byggekostnaden, eller om utleier antas å komme i en monopolsituasjon overfor den statlige leietakeren ved kontraktens utløp. Bygg med kritisk infrastruktur, jf. Objektsikkerhetsforskriften regnes som hovedregel som formålsbygg. Dersom ansvarlig departement mener det vil være økonomisk mest gunstig for staten å løse lokalbehovet ved gjennomføring av statlig byggeprosjekt, må dette forelegges for Kommunal- og moderniseringsdepartementet og begrunnes særskilt.

Ved uenighet mellom Kommunal- og moderniseringsdepartementet og ansvarlig departement om lokalbehov bør håndteres ved leie i markedet, eller som statlig byggeprosjekt, skal saken legges frem for regjeringen.

Ny 2.5 skal lyde:

2.5 Statsbyggs rådgiverfunksjon

Statsbygg tilbyr rådgivning for virksomheter i statlig sivil sektor som vurderer å anskaffe nye lokaler, eller gjøre endringer i eksisterende lokaler.

3.1 annet, tredje og fjerde ledd skal lyde:

Iht. Finansdepartementets rundskriv R-2013-110 [av 25. november 2013](#) om fullmakter iht. bevilgningsreglementet og kgl.res. 2. desember 2005 nr. 1359, har departementene fullmakt til å samtykke i at det inngås leieavtaler uten at saken forelegges Stortinget på følgende vilkår:

- Leieavtalene skal gjelde den ordinære driften av den statlige virksomheten.
- Utgiftene i forbindelse med avtalene skal kunne dekkes innenfor et uendret bevilgningsnivå på vedkommende budsjettpost i hele avtaleperioden.
- Behovet for oppsigelsesklausuler skal nøye vurderes for alle avtaler utover budsjettåret.

Før avtalen inngås, skal alle relevante forutsetninger knyttet til leieavtalen være avklart og vurdert. Dette gjelder bl.a. regulering av husleie, oppsigelsesadgang/betingelser for forlengelse av avtale, ev. kjøpsopsjon, regulering og belastning av øvrige driftsutgifter (for eksempel strøm, vaktmestertjenester og resepsjon mv.), brukerstyr og planlagte større vedlikeholds- og ombyggingsarbeider som vil få konsekvenser for leieutgiftene, samt ev. tomgangsleie for eksisterende lokaler. Det bør inntas klausuler med krav om leietakers samtykke ved salg av den leide eiendom og/eller klausuler som gir rett til oppsigelse av leieavtalen som følge av eierskifte.

Dersom leieutgiftene ikke kan dekkes innenfor uendret bevilgningsnivå på vedkommende budsjettkapittel i hele leieperioden, kreves det bevilgning fra Stortinget før inngåelse av leiekontrakt.

3.3 skal lyde:

3.3 Innhenting av tilbud for leie av lokaler

For å sikre det mest gunstige leiealternativet for staten (iht. funksjonsbeskrivelse og analyse, jf. pkt. 2.2.) skal det innhentes flere tilbud. I de tilfeller en leiekontrakt i markedet innebærer et privat bygge- eller rehabiliteringsprosjekt, skal det også stilles krav om at utleier er et lovlig etablert foretak, og kan framlegge attester for innbetalt skatt, merverdiavgift (mva.) og arbeidsgiveravgift.

Ny 3.4 skal lyde:

3.4 Krav til byggeprosjekter med statlige leietakere

Ved byggeprosjekter for nybygg, ombygging eller rehabilitering av eksisterende eiendom for utleie skal det stilles krav i leieavtalen om at prosjektet gjennomføres i tråd med denne instruks.

Det skal fremgå av kontraktsvilkårene for entrepriser og levering av varer til prosjektet at utleiers kontraktspart ikke kan ha flere enn to ledd underentreprenører under hverandre. Leietaker plikter å føre tilsyn med at dette vilkåret oppfylles.

4.1 skal lyde:

Oppdragsdepartementet er ansvarlig for de byggeprosjekter som settes i gang på departementets område, og for å påse at ressursbruken i byggeprosjektet er effektiv mht. de forutsatte resultater, jf. [bevilgningsreglementets](#) § 10. Statsbygg er normalt byggherre for byggeprosjekter i statlig sivil sektor.***

For øvrig gjelder følgende prinsipper for ansvarsdeling ved behandling og gjennomføring av statlige byggeprosjekter:

- a. Oppdragsdepartementet har ansvaret for departementets egen behandling av byggesaken, herunder bl.a. prioritering av prosjektet, dimensjonering, arealramme og kvalitativ utforming. Videre er oppdragsdepartementet ansvarlig for å fremme ev. forslag om midler til prosjektering og ev. forslag om startbevilgning. Oppdragsdepartementet skal også fremme forslag om bevilgning til nødvendig brukerstyr til prosjektet for regjeringen jf. pkt. 4.2.
- b. Statsbygg ivaretar byggherreansvaret på vegne av staten, og har ansvar for anbudsprosedyrer, kontraktsinngåelse og gjennomføring av fastsatte planer innenfor det bevilgede beløp. Statsbygg er videre ansvarlig for å varsle oppdragsdepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet om avvik i prosjektgjennomføringen som kan medføre at prosjektet ikke kan gjennomføres iht. fastsatte planer. Ved eventuelle feil eller mangler fra Statsbyggs side har Kommunal- og moderniseringsministeren det konstitusjonelle ansvaret.
- c. Kommunal- og moderniseringsdepartementet har det overordnede ansvaret for disponeringen av usikkerhetsavsetninger i byggeprosjekter, jf. pkt. 4.4 nedenfor, samt for å fremme forslag om midler til videreføring av byggeprosjekter.
- d. Finansdepartementet har ansvaret for ordningen med ekstern kvalitetssikring av store statlige investeringsprosjekter, i henhold til de til enhver tid gjeldende terskelverdier departementet setter for slike analyser, og er sammen med oppdragsdepartementet ansvarlig for ekstern kvalitetssikring av enkeltprosjekter, jf. bl.a. pkt. 4.2 nedenfor.

4.2 skal lyde:

Alle byggeprosjekter skal som hovedregel prosjekteres frem til ferdig forprosjekt før det tas stilling til om prosjektet skal gjennomføres. For store prosjekter kan det være aktuelt å ta stilling til ev. videre prosjektering på bakgrunn av en vurdering av skisseprosjektet. Før forslag om startbevilgning ev. fremmes for Stortinget, skal det gjennomføres ekstern kvalitetssikring av styringsunderlag og kostnadsoverslag for valgt prosjektalternativ (KS2) iht. de terskelverdier som Finansdepartementet setter for slike analyser. Oppdragsdepartementet har ansvaret for at byggeprosjekter legges fram for kvalitetssikring som samlede prosjekter, der både byggeprosjektet og brukerstyret inngår, men med separate styrings- og kostnadsrammer.

Forslag om midler til gjennomføring av prosjekteringsarbeidene fremmes i den ordinære budsjettprosessen dersom prosjekteringsarbeidene ikke kan fullføres innenfor uendret budsjettamme på Statsbyggs budsjett, eller oppdragsdepartementet ikke kan dekke prosjekteringskostnaden innen uendret budsjettamme om prosjektet ikke blir realisert. Dersom prosjekteringsarbeidene forventes å strekke seg over flere år, må det samtidig med at det fremmes forslag om bevilgning til oppstart av forprosjektet, også bes om samtykke fra Stortinget til å pådra utgifter påfølgende budsjettår, normalt i form av et forslag til romertallsvedtak. Omfanget av framtidige forpliktelser må framgå. Dersom de samlede kostnadene ved forprosjektet anslås å overstige de terskelverdier som Finansdepartementet setter for ekstern kvalitetssikring, skal en kostnadskalkyle for forprosjektet kvalitetssikres eksternt iht. KS2-ordningen før det ev. fremmes forslag for Stortinget om bevilgning til forprosjektet.

Før arbeidet med prosjektering starter opp, skal det foreligge en skriftlig bekreftelse (oppdragsbrev) fra oppdragsdepartementet til Statsbygg der departementets mål og rammer for prosjektet fremgår.

4.3 skal lyde:

4.3 Byggeprosjekter

For alle byggeprosjekter skal det settes en styringsramme som er P50 og en kostnadsramme som er P85 fratrukket kutt. Kostnader til kunstnerisk utsmykning skal innarbeides i rammene, jf. kgl.res. 2. september 1997, men bevilges på eget budsjettkapitel og -post. Valg av prosentsats for kunstnerisk utsmykning skal forelegges for Kommunal- og moderniseringsdepartementet sammen med forslag til styrings- og kostnadsramme.

4.3.1 Kurante byggeprosjekter

Byggeprosjekter innenfor husleieordningen, som kan håndteres innenfor uendret budsjettamme (kurantprosjekter), underlegges forenklet budsjettbehandling, dvs. at de ikke fremmes enkeltvis for Stortinget for godkjenning.

Kurantprosjekter med styringsramme (P50) på 50 mill. kroner eller mer skal forelegges Kommunal- og moderniseringsdepartementet for godkjenning. Kommunal- og moderniseringsdepartementet skal påse at prosjektet er i overensstemmelse med retningslinjene for kurantprosjekter.

I henhold til Kommunal- og moderniseringsdepartementets rundskriv H-2014-11 er det likevel krav om fremlegg for regjeringen av slike prosjekter dersom:

- a. Prosjektet har en styringsramme på 100 mill. kroner eller mer.
- b. Dersom leietaker ikke er en del av rettssubjektet staten (for eksempel stiftelser), og prosjektets styringsramme er på kr 15 mill. kroner eller mer.

4.3.2 Ordinære byggeprosjekter

Byggeprosjekter innenfor husleieordningen hvor husleien ikke kan håndteres innenfor uendret budsjettamme, og byggeprosjekter utenfor husleieordningen i staten, skal legges frem for regjeringen og Stortinget for godkjenning. Kostnadsramme for bygg og kostnadsramme for brukerstyr legges frem for Stortinget hver for seg av hhv Kommunal- og moderniseringsdepartementet og oppdragsdepartementet.

Kostnadsrammer for prosjekter som har vært gjenstand for ekstern kvalitetssikring (KS2) behandles i Regjeringen etter at kvalitetssikringen er avsluttet og normalt i forbindelse med at det fremmes forslag om oppstartsbevilgning i den ordinære budsjettprosessen.

Kostnadsrammen for byggeprosjekter som ikke har vært kvalitetssikret gjennom KS-ordningen, skal godkjennes av Kommunal- og moderniseringsdepartementet før forslag om startbevilgning fremmes for regjeringen og Stortinget. Kostnadsrammen skal settes til P85 fratrukket kutt. Midler til kunstnerisk utsmykning skal innarbeides i kostnadsrammen.

I tillegg til kostnadsrammen for selve byggeprosjektet, skal nødvendige tilleggsutgifter (tomgangsleie- og flyttekostnader, samt kostnadsramme for brukerstyr og inventar mv.) og fremtidig behov for husleiekompensasjon etter ferdigstillelse legges frem for Kommunal- og moderniseringsdepartementet for godkjenning før saken legges frem for regjeringen og Stortinget.

Ved fremleggelse av forslag om startbevilgning for alle byggeprosjekter utenfor husleieordningen skal det i tillegg redegjøres for årlige utgifter til verdibevarende vedlikehold og tilfredsstillende drift.

4.4. skal lyde:

4.4 Oppstart og gjennomføring av byggeprosjekter

For at Statsbygg skal starte opp arbeidene med gjennomføring av et byggeprosjekt, skal det foreligge en skriftlig bekreftelse (oppdragsbrev) fra oppdragsdepartementet til Statsbygg. Videre skal det utarbeides et dokument som beskriver prosjektets mål, rammer og strategier (styringsdokumentet), som skal legges til grunn for det videre arbeidet med prosjektet. Disse kravene gjelder også prosjekter der Statsbygg er gitt oppdrag med å bistå ved anskaffelse av brukerstyr til prosjektet. Nærmere retningslinjer for budsjettbehandling av byggeprosjekter som er aktuelle for startbevilgning, vil bli gitt i de årlige budsjetttrunskriv fra Finansdepartementet.

Byggeprosjekter skal gjennomføres iht. til vedtatte planer for kvalitet, fremdrift og økonomi. Det skal normalt ikke fremmes forslag om endringer i kvalitet, areal eller funksjon som medfører økte kostnader etter at startbevilgning er gitt. Dersom endringer likevel vurderes som aktuelle, skal saken forelegges den myndighet som godkjente kostnadsrammen, med mindre det er snakk om mindre justeringer, bl.a. som følge av avklaringer i forbindelse med detaljprosjekteringen og avklaringer med leverandører mv.

For ordinære prosjekter innebærer dette at saken skal legges frem for Kommunal- og moderniseringsdepartementet. I tillegg skal saken forelegges Finansdepartementet dersom saken tidligere har vært forelagt Finansdepartementet.

4.4.1 Kutt i prosjektet

Dersom det oppstår uforutsette kostnader som innebærer at prosjektets styringsramme kan bli overskredet, skal det først vurderes om det er mulig å foreta kutt i andre deler av prosjektet, iht. en kuttliste som skal foreligge før prosjektet settes i gang. Så lenge kostnadsrammen overholdes, kan kutt i vedtatt funksjonalitet bare skje etter en vurdering av oppdragsgivende departement.

4.4.2. Bruk av usikkerhetsavsetningen i ordinære byggeprosjekter

Dersom de uforutsette kostnadene ikke kan dekkes ved kutt i andre deler av prosjektet, jf. kuttlisten, skal det tas stilling til bruk av usikkerhetsavsetningen i prosjektet (differansen mellom kostnadsrammen og styringsrammen). Usikkerhetsavsetningen kan kun benyttes til å dekke kostnader som følger av uforutsette hendelser og markedssvingninger. Den kan ikke benyttes til å dekke utgifter til standardheving eller utvidelse av prosjektet.

Usikkerhetsavsetningen disponeres iht. pkt. 4.1 av Kommunal- og moderniseringsdepartementet, som kan delegere disponeringen av deler av avsetningen i det enkelte prosjekt til Statsbygg. Utløsning av midler fra usikkerhetsavsetningen skal skje etter tilrådning fra oppdragsdepartementet (-ene), eller virksomheten (-e).

4.4.3 Kostnader ut over usikkerhetsavsetningen i ordinære byggeprosjekter

Dersom usikkerhetsavsetningen for ordinære byggeprosjekter heller ikke forventes å strekke til, skal saken forelegges den myndighet som godkjente kostnadsrammen, før forpliktelser ut over kostnadsrammen pådras. Dette innebærer at saken skal legges frem for Kommunal- og moderniseringsdepartementet og Stortinget.

4.4.4 Endringer i kurantprosjekter etter at startbevilgning er gitt

I kurantprosjekter bærer Statsbygg risikoen for at sluttkostnaden ikke overstiger styringsrammen, jf. Kommunal- og moderniseringsdepartementets rundskriv H-2014-11.

For kurantprosjekter kan oppdragsdepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet avtale utvidelser opp til en kostnadsramme på 100 mill. kroner. Kurantprosjekter med en opprinnelig kostnadsramme under 100 mill.

kroner, men hvor utvidelser innebærer at kostnadsrammen overstiger 100 mill. kroner, samt kurantprosjekter med en kostnadsramme over 100 mill. kroner, og hvor utvidelser innebærer en økning i kostnadsrammen på 20 prosent eller mer, skal forelegges Regjeringen for ny godkjennelse av kostnadsrammen. Ved fremlegg av slike saker skal det redegjøres for hvilke endringer som foreslås, formålet med endringene og kostnadene forbundet med endringene som foreslås (ny kostnadsramme og ev. endringer i fremdrift mv.).

Notene skal lyde:

- * Instruksen gjelder ikke for spesialbygg knyttet til driften av veg- og jernbanenettet.
- ** Beregnet ved å multiplisere årlig forventet leieforpliktelse (husleie og andre kostnader forbundet med leieavtalen) med antall år leieavtalen løper. Antall år settes lik leieavtalens varighet inkludert evt. opsjoner om forlengelse. Det tas hensyn til indeksklausler med forhåndsbestemte reguleringer i avtalen.
- *** Dette kan f.eks. fravikes når statlige virksomheter selv har ansvar for å bygge og forvalte spesialbygg, som for eksempel Statens vegvesen og Jernbaneverket.

II

Ikraftsetting

Endringene trer i kraft straks.

1. juni Nr. 587 2015

Forskrift om endring i forskrift om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 1. juni 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XIII nr. 13 (forordning (EU) nr. 1277/2014, forordning (EU) nr. 1390/2014, forordning (EU) 2015/149, forordning (EU) 2015/150, forordning (EU) 2015/151 og forordning (EU) 2015/152). Kunngjort 9. juni 2015 kl. 15.00.

I

I forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr gjøres følgende endringer:

§ 3 nye bokstaver an, ao, ap, aq, ar, og as skal lyde:

- an) forordning (EU) nr. 1277/2014
- ao) forordning (EU) nr. 1390/2014
- ap) forordning (EU) 2015/149
- aq) forordning (EU) 2015/150
- ar) forordning (EU) 2015/151
- as) forordning (EU) 2015/152

I tabell 1 i konsolidert oversettelse av forordning (EU) nr. 37/2010 gjøres følgende endringer:

Tekst om lasalocid erstattes med følgende tekst:

Lasalocid	Lasalocid	Fjørfe	60 µg/kg	Muskel	Ingen angivelse	Antimikrobielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret ved forordning (EU) nr. 86/2012 og forordning (EU) nr. 1277/2014
	A						
			300 µg/kg	Lever			
			150 µg/kg	Nyre			
			300 µg/kg	Hud og fett i naturlig forhold			
		Storfe	150 µg/kg	Egg			
			10 µg/kg	Muskel	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til human konsum		
			20 µg/kg	Fett			

100 µg/kg Lever
20 µg/kg Nyre

Tekst om tulatromycin erstattes med følgende tekst:

Tulatromycin							
(2R,3S,4R,5R,8R,10R,11R,12S,13S,14R)-2-etyl-3,4,10,13-tetrahydrokso-3,5,8,10,12,14-heksametyl-11-[[3,4,6-trideokso-3-(dimetylamin)-β-D-xyloheksopyranosyl]oksy]-1-okso-6-azacyclo-pent-decan-15-en uttrykt som tulatromycin-ekvivalenter	Sau, geit	450 µg/kg	Muskel	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum.	Antimikrobielle legemidler/antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret ved forordning (EU) nr. 1359/2014 og forordning (EU) 2015/152	
	Storfe	250 µg/kg 5400 µg/kg 1800 µg/kg 300 µg/kg	Fett Lever Nyre Muskel	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum. Midlertidige MRL utløper 1. januar 2015.			
	Svin	200 µg/kg 4 500 µg/kg 3 000 µg/kg 800 µg/kg	Fett Lever Nyre Muskel	Midlertidige MRL utløper 1. januar 2015			
		300 µg/kg 4 000 µg/kg	Hud og fett i naturlig forhold Lever				

8 000
µg/kg

Nyre

Tekst om eprinomektin erstattes med følgende tekst:

Eprino- mektin	Eprino- mektin B1a	Storfe	50 µg/kg	Muskel	Ingen angivelse	Anti- parasittære legemidler/ midler mot endo- og ekto- parasitter	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret ved forordning (EU) nr. 116/2013 og forordning (EU) nr. 1390/2014
			250 µg/kg 1 500 µg/kg	Fett Lever			
			300 µg/kg 20 µg/kg	Nyre Melk			
		Sau, geit	50 µg/kg	Muskel	Midlertidig MRL utløper 30. juni 2016		
			250 µg/kg 1 500 µg/kg	Fett Lever			
			300 µg/kg 20 µg/kg	Nyre Melk			

Tekst om metylprednisolon erstattes med følgende tekst:

Metyl- prednisolon	Metyl- Pred- nisolon	Dyr av heste- familien	10 µg/kg	Muskel	Ingen angivelse	Kortikoi- der/glukok orti- koider	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret ved forordning (EU) nr. 761/2010 og forordning (EU) nr. 122/2012 og forordning (EU) 2015/149
			10 µg/kg	Fett			
			10 µg/kg	Lever			
			10 µg/kg	Nyre			
			2 µg/kg	Melk			
		Storfe	10 µg/kg	Muskel	Ingen angivelse		
			10 µg/kg	Fett			
			10 µg/kg	Lever			
			10 µg/kg	Nyre			
			2 µg/kg	Melk			

Tekst om gamitromysin erstattes med følgende tekst:

Gamitro- mysin	Gamitro- mysin	Svin	100 µg/kg	Muskel	Ingen angivelse	Antimikro- bielle	Forordning (EU) nr. 37/2010.
-------------------	-------------------	------	-----------	--------	--------------------	----------------------	------------------------------------

					legemidler/ antibiotika	endret ved forordning (EU) 2015/150
			100 µg/kg	Skinn og fett i naturlig forhold		
			100 µg/kg	Lever		
			300 µg/kg	Nyre		
	Storfe		20 µg/kg	Fett	Skal ikke brukes til dyr som produserer melk til humant konsum	
200			µg/kg	Lever		
100			µg/kg	Nyre		

Tekst om doksisyklin erstattes med følgende tekst

Doksisyklin	Doksi- syklin	Alle matprod- userende dyr	100 µg/kg	Muskel	For fisk refererer MRL for muskel til «muskel og skinn i naturlig forhold». MRL for fett, lever og nyre gjelder ikke for fisk. For svin og fjørfe refererer MRL for fett til «hud og fett i naturlig forhold». Skal ikke brukes til dyr som produserer melk eller egg til humant konsum.	Antimikro- bielle legemidler/ antibiotika	Forordning (EU) nr. 37/2010, endret ved forordning (EU) 2015/151
			300 µg/kg	Fett			
			300 µg/kg	Lever			
			600 µg/kg	Nyre			

II

Forskriften trer i kraft straks.

2. juni Nr. 588 2015**Forskrift om håndtering av utgangsstoffer for eksplosiver**

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 2. juni 2015 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 5, § 6, § 20a, § 26, § 27 og § 43, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161 og delegeringsvedtak 1. juni 2015 nr. 580.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV og XXIX (forordning (EU) nr. 98/2013). Kunngjort 9. juni 2015 kl. 15.00.

Kapittel 1. Alminnelige bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriften skal bidra til at utgangsstoffer for eksplosiver ikke kommer på avveie eller havner i urette hender og benyttes til uønskede tilskitende hendelser.

Forskriften skal også bidra til å verne liv, helse, miljø og materielle verdier mot uhell og ulykker med utgangsstoffer for eksplosiver.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder all håndtering av følgende utgangsstoffer for eksplosiver, inkludert stoffblandinger som inneholder slike:

Hydrogenperoksid, over 12 vektprosent	Heksamin
Nitrometan, over 30 vektprosent	Svovelsyre
Salpetersyre, over 3 vektprosent	Aceton
Kaliumklorat, over 40 vektprosent	Kaliumnitrat
Kaliumperklorat, over 40 vektprosent	Natriumnitrat
Natriumklorat, over 40 vektprosent	Kalsiumnitrat
Natriumperklorat, over 40 vektprosent	Kalsiumammoniumnitrat
	Ammoniumnitrat (16 vektprosent eller mer nitrogen fra ammoniumnitrat)

De angitte konsentrasjonsgrenser gjelder med mindre annet uttrykkelig følger av forskriftens bestemmelser.

Forskriften gjelder ikke produkter, pyrotekniske artikler, utstyr mv. eller legemidler, slik avgrensningen er gjort i forordning (EU) nr. 98/2013 om markedsføring og bruk av utgangsstoffer for eksplosiver artikkel 2 nr. 2.

§ 3. Gjennomføring av forordning (EU) nr. 98/2013

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV og XXIX (forordning (EU) nr. 98/2013) om markedsføring og bruk av utgangsstoffer for eksplosiver gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 4. Definisjoner

I forskriften menes med

- stoff*: et kjemisk grunnstoff og dets forbindelser, i naturlig tilstand eller fremkommet ved en fremstillingsprosess, herunder ethvert tilsetningsstoff som er nødvendig for å bevare stoffets stabilitet samt enhver urenheter som følger av prosessen som benyttes, men med unntak av ethvert løsemiddel som kan utskilles uten å påvirke stoffets stabilitet eller endre dets sammensetning
- stoffblanding*: en blanding eller løsning som består av to eller flere stoffer
- virksomhet*: offentlig eller privat foretak uansett om foretaket er etablert med henblikk på forretningsmessig fortjeneste eller ikke
- sluttbruker*: den som bruker utgangsstoffer for eksplosiver i egen virksomhet, og ikke selger stoffene videre eller på annen måte gjør dem tilgjengelig for andre
- håndtering*: all omgang med utgangsstoffer for eksplosiver slik som tilvirkning, oppbevaring, behandling, transport, lasting, lossing, erverv, handel, innførsel, utførsel, overføring, bruk og tilintetgjøring.

For øvrig gjelder definisjonene i forordning (EU) nr. 98/2013 artikkel 3.

§ 5. Krav til aktsomhet

Alle som håndterer utgangsstoffer for eksplosiver plikter å vise aktsomhet og gjøre det som er nødvendig for å hindre at slike kommer på avveie eller havner i urette hender og for å forebygge uhell. Kravet til aktsomhet gjelder uavhengig av konsentrasjonsgrensene i § 2 første ledd.

§ 6. Forbud for privatpersoner

Utgangsstoffer for eksplosiver i § 2 første ledd første kolonne skal ikke gjøres tilgjengelig for eller håndteres av privatpersoner, men kan kun gjøres tilgjengelig for og håndteres av virksomheter med et yrkesmessig behov. Det er ikke tillatt med utførsel av disse utgangsstoffene til privatpersoner.

Det framgår av REACH-forskriften § 1 som gjennomfører forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og restriksjoner av kjemikalier, vedlegg XVII, kapittel 58 at privatpersoner og virksomheter uten yrkesmessig behov ikke skal ha tilgang til eller håndtere stoffer eller stoffblandinger med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat.

Kapittel 2. Krav til organisatoriske tiltak og fysisk sikring

§ 7. Krav til registrering av virksomhet

En virksomhet som vil innføre, produsere, bruke, besitte, omsette eller på annen måte gjøre tilgjengelig utgangsstoffer for eksplosiver som er listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat, skal være registrert i Foretaksregisteret eller Enhetsregisteret. Virksomheter registrert i offentlige registre i andre land, skal kunne dokumentere slik registrering.

§ 8. Krav til deklarerings og melding

En virksomhet som produserer eller innfører utgangsstoffer for eksplosiver listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat, skal deklarerer disse til Produktregisteret. Dette gjelder også utgangsstoffer for eksplosiver som innføres til virksomhetens egen bruk. Kravet til deklarerings gjelder uavhengig av utgangsstoffets mengde og bruksområde. Deklareringen skal opplyse om fullstendig kjemisk sammensetning.

Utgangsstoffer for eksplosiver skal deklarerer senest når virksomheten begynner å produsere, omsette eller ta dem i bruk i Norge. Virksomheten skal uten ugrunnet opphold og av eget tiltak oppdatere opplysningene dersom det skjer endringer. Opplysninger om den faktiske mengden som er produsert, importert og eksportert per år skal rapporteres årlig.

En virksomhet som ikke har en deklareringsplikt etter første ledd, og som vil omsette eller på annen måte gjøre tilgjengelig utgangsstoffer for eksplosiver som er listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat, skal melde disse elektronisk i Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskaps database.

Meldingen skal være mottatt hos Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap før virksomheten kan kjøpe utgangsstoffer for eksplosiver, begynne å omsette utgangsstoffene eller gjøre dem tilgjengelig i Norge. Virksomheten skal uten ugrunnet opphold og av eget tiltak melde om endringer i hvilke utgangsstoffer som omsettes eller på annen måte gjøres tilgjengelig.

§ 9. Systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid

En virksomhet skal kartlegge farer og problemer som kan oppstå når den håndterer utgangsstoffer for eksplosiver, og på denne bakgrunn vurdere risiko for uhell og for at utgangsstoffer for eksplosiver kommer på avveie. Risikovurderingen skal omfatte forhold i og utenfor virksomheten.

Virksomheten skal på bakgrunn av risikovurderingen utarbeide planer og gjennomføre tiltak for å hindre at utgangsstoffer for eksplosiver kommer på avveie og for å forebygge uhell.

Virksomheten skal sørge for at alle som håndterer utgangsstoffer for eksplosiver har tilstrekkelig kunnskap og ferdigheter til å utføre oppgavene på en sikker og forsvarlig måte.

Kravet til systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid gjelder uavhengig av konsentrasjonsgrensene i § 2 første ledd.

§ 10. Plikt til å rapportere om mistenkelige transaksjoner, tyveri eller betydelig og uforklarlig svinn

En virksomhet som håndterer utgangsstoffer for eksplosiver, skal uten ugrunnet opphold rapportere til KRIPOS om mistenkelige transaksjoner eller forsøk på slike, tyveri eller betydelig og uforklarlig svinn av utgangsstoffer etter forordning (EU) nr. 98/2013 artikkel 9.

Virksomheten skal ha tilstrekkelig oversikt over beholdningen av utgangsstoffer, slik at tyveri eller betydelig og uforklarlig svinn kan oppdages raskt.

Pliktene etter denne bestemmelse gjelder uavhengig av konsentrasjonsgrensene i § 2 første ledd.

§ 11. Krav til oversikt over transaksjoner

En virksomhet skal ha oversikt over hvilke transaksjoner den har foretatt med utgangsstoffer for eksplosiver som er listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat.

Oversikten over transaksjonene skal inneholde opplysninger om

- a) leverandørene som utgangsstoffer er kjøpt fra, med adresse og foretaksnummer
- b) kundene som utgangsstoffer er solgt til, med adresse og foretaksnummer
- c) den enkelte transaksjon; navn på varen som inneholder utgangsstoffer for eksplosiver, hvilket utgangsstoff varen inneholder, varens mengde, dato og sted for transaksjonen.

Hvis kunden er sluttbruker skal oversikten også inneholde opplysninger om navn på personen som foretar innkjøpet, oppgjørsmetoden og det planlagte bruksområdet.

Er kunden ny, skal oversikten også inneholde en signert erklæring om at utgangsstoffer for eksplosiver listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat ikke skal gjøres tilgjengelig for eller håndteres av privatpersoner eller virksomheter uten yrkesmessig behov, og at kunden er kjent med pliktene som følger av forskriften.

Skal en ny kunde selge videre eller en eksisterende sluttbrukerkunde starte med videresalg, skal oversikten også inneholde en signert erklæring om at kravene til innmelding i § 8 tredje og fjerde ledd er oppfylt.

Virksomheten skal oppbevare opplysningene i minst fem år og på forespørsel gi dem samlet til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

§ 12. Plikt til å informere neste ledd i omsetningskjeden

En virksomhet som gjør utgangsstoffer for eksplosiver listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat tilgjengelig, skal senest når utgangsstoffene leveres gi mottakeren skriftlig informasjon om at de ikke skal gjøres tilgjengelig for privatpersoner eller andre uten yrkesmessig behov.

En virksomhet som gjør utgangsstoffer for eksplosiver listet opp i § 2 første ledd tilgjengelig, skal senest når utgangsstoffene leveres til mottakeren gi denne skriftlig informasjon om plikten til å rapportere etter § 10.

Pliktene etter denne bestemmelse gjelder bare overfor nye kunder eller når virksomheten leverer stoffer eller stoffblandinger som er nye for en eksisterende kunde.

§ 13. Legitimasjonskrav

Personer som på vegne av en virksomhet kjøper eller på annen måte erverver utgangsstoffer for eksplosiver listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat, skal vise gyldig legitimasjon og dokumentere sin tilknytning til virksomheten. Dersom kjøp eller erverv skjer uten personlig fremmøte, kan personen som foretar kjøpet sende inn en bekreftet kopi av egen legitimasjon. Gjelder kjøpet eller ervervet stoffer eller stoffblandinger med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat, skal det i tillegg dokumenteres at virksomheten har et yrkesmessig behov for stoffet.

Kravene etter første ledd gjelder ikke for etablerte kundeforhold der selgeren kjenner personen som foretar innkjøp, og vedkommendes tilknytning til virksomheten. Ved kjøp etter første ledd tredje punktum må selgeren i tillegg kjenne virksomhetens yrkesmessige behov.

§ 14. Krav til oppbevaring av utgangsstoffer for eksplosiver

Utgangsstoffer for eksplosiver listet opp i § 2 første ledd første kolonne og med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat skal oppbevares utilgjengelig for uvedkommende og forsvarlig innelåst i egnet bygning, rom, skap eller annen innretning, eller innenfor et adgangskontrollert og inngjerdet område.

Tilsier risikovurderingen etter § 9 det, skal virksomheter innføre ytterligere sikring, for eksempel kameraovervåkning, vakthold, alarm eller ekstra innbruddssikring.

Virksomheten skal ha rutiner for og oversikt over hvem som har adgang til lageret eller oppbevaringsstedet.

På utsalgssteder skal utgangsstoffer for eksplosiver listet opp i § 2 første ledd første kolonne og med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat oppbevares på områder som er utilgjengelige for kundene.

Pliktene etter denne bestemmelsen gjelder ikke for stoffer eller stoffblandinger med ammoniumnitrat som skal brukes til lovlig tilvirkning av sprengstoff etter forskrift 26. juni 2002 nr. 922 om håndtering av eksplosjonsfarlig stoff.

§ 15. Unntak for jordbrukeres oppbevaring av gjødsel

Er det uforholdsmessig byrdefullt for en jordbruker å oppbevare gjødsel med 16 til 28 vektprosent nitrogen fra ammoniumnitrat på en måte som tilfredsstiller kravene etter § 14, skal gjødselen som minimum oppbevares på én av følgende måter:

- under daglig oppsyn på et område som er skjermet fra offentlig vei, og som ikke er lett synlig eller tilgjengelig for uvedkommende
- under jevnlig oppsyn avlåst i en egnet bygning uten tilgang for uvedkommende
- under jevnlig oppsyn på et avlåst område som ikke er lett tilgjengelig for uvedkommende
- under jevnlig oppsyn i en annen egnet låsbar innretning som ikke er lett tilgjengelig for uvedkommende.

Tilsier risikovurderingen etter § 9 det, skal jordbrukeren innføre ytterligere sikring, for eksempel kameraovervåkning, vakthold, alarm eller ekstra innbruddssikring.

Oppbevarer en jordbruker gjødsel med mer enn 28 vektprosent nitrogen fra ammoniumnitrat, gjelder kravene i § 14.

§ 16. Opplysningsplikt om lager eller oppbevaringssted

En virksomhet som håndterer utgangsstoffer for eksplosiver listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat, plikter på forespørsel fra Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap å opplyse om lagerets eller oppbevaringsstedets beliggenhet, mengden utgangsstoffer som oppbevares og hvilke sikringstiltak som er gjennomført.

Kapittel 3. Transport, dokumentasjon, tilsyn og sanksjoner**§ 17. Transport**

En virksomhet som håndterer utgangsstoffer for eksplosiver listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat, som ikke reguleres av forskrift 1. april 2009 nr. 384 om landtransport av farlig gods, skal bare tilby transportoppdrag til transportører som er tilfredsstillende identifisert.

Utgangsstoffer for eksplosiver listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat skal ikke overlates for transport til noen som åpenbart mangler kunnskap, ferdigheter eller materiell for å kunne gjennomføre en forsvarlig transport.

§ 18. Dekning av kostnader ved destruksjon

En virksomhet eller privatperson som ikke lovlig besitter, innfører eller forsøker å innføre utgangsstoffer listet opp i § 2 første ledd første kolonne eller med 16 vektprosent nitrogen eller mer fra ammoniumnitrat, skal dekke kostnadene forbundet med å destruere dem på forsvarlig vis.

§ 19. Dokumentasjon

Alle som håndterer utgangsstoffer for eksplosiver, skal til enhver tid kunne dokumentere at kravene i brann- og eksplosjonsvernloven kapittel 2, 4, 5, forskriften § 6 – § 16 og vilkår for dispensasjoner og øvrige vilkår fastsatt av tilsynsmyndigheten med hjemmel i brann- og eksplosjonsvernloven § 33 – § 35 og § 37 – § 39 er oppfylt.

§ 20. Tilsynsmyndighet

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap fører tilsyn med at forskriften blir overholdt.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap kan la andre offentlige eller private sakkyndige føre tilsyn på sine vegne.

I tilsynsarbeidet gjelder brann- og eksplosjonsvernloven § 33 til § 36.

§ 21. *Dispensasjon*

I særlige tilfeller og forutsatt at det ikke vil stride mot forordning (EU) nr. 98/2013, kan Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap etter søknad dispensere fra forskriften § 6 første ledd.

I vurderingen skal det særlig legges vekt på

- a) om det finnes alternative egnede lovligg stoffer eller stoffblandinger
- b) om søkeren er skikket til å håndtere utgangsstoffene
- c) om søkeren har dokumentert et legitimt behov for stoffet
- d) om søkeren har kompetansen som trengs for å bruke utgangsstoffet
- e) hvilken mengde og konsentrasjon det søkes om
- f) hvor lenge det søkes dispensasjon for
- g) søkerens mulighet til å oppfylle sikringskravene etter § 9 til § 11 og § 14 til § 16.

Det kan stilles nødvendige vilkår for dispensasjonen. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap kan ved enkeltvedtak trekke tilbake dispensasjonen dersom vilkårene ikke oppfylles.

§ 22. *Reaksjonsmidler*

Ved brudd på forskriften § 5 – § 6, kapittel 2 og § 17, eller vedtak fastsatt med hjemmel i forskriften, kan det gjennomføres tiltak etter brann- og eksplosjonsvernloven § 37 til § 40.

§ 23. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer forskriften § 5 – § 6, kapittel 2 og § 17 eller vedtak gitt i medhold av disse bestemmelsene, straffes etter brann- og eksplosjonsvernloven § 42.

§ 23. *Klage*

Vedtak truffet av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap kan påklages til Justis- og beredskapsdepartementet.

§ 24. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 15. juni 2015.

§ 25. *Overgangsbestemmelser*

Sikringstiltakene etter § 14 skal være innført senest innen 15. desember 2015.

Kravene til en deklarerings og en melding etter § 8 skal være oppfylt senest innen 15. desember 2015.

Alle kunder skal informeres etter § 12 første og andre ledd første gang etter 15. juni 2015 de kjøper utgangsstoffer for eksplosiver, også kunder som er registrert før ikrafttredelsen, og også dersom de bare kjøper stoffer eller stoffblandinger som de har kjøpt før.

Forordninger

Nedenfor gjengis forordning (EU) nr. 98/2013 om markedsføring og bruk av utgangsstoffer for eksplosiver, i engelsk versjon og norsk uoffisiell versjon. Ved forskriften gjennomføres forordningen som den er i norsk rett. Da denne forordningen imidlertid gir visse valgmuligheter, er de bestemmelser som ikke får direkte virkning i Norge skravert.

For å lese engelsk versjon av forordning (EU) nr. 98/2013 se her:

For å lese uoffisiell norsk oversettelse av forordning (EU) nr. 98/2013 se her:

4. juni Nr. 589 2015

Forskrift om endring i forskrift om manntal for fiskarar og fangstmenn og forskrift om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv.

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 4. juni 2015 med hjemmel i lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 4 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 3, § 6, § 7, § 8, § 9, § 11, § 12, § 20, § 21, § 22, § 24, § 25 og § 30, jf. forskrift 7. desember 2012 nr. 1144 om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften) § 26. Kunngjort 9. juni 2015 kl. 15.00.

I

I forskrift 18. desember 2008 nr. 1436 om manntal for fiskarar og fangstmenn gjøres det følgende endringer:

§ 3 første ledd nr. 5 siste punktum (endret) skal lyde:

Pensjonsinntekt skal reknast med med mindre det dreier seg om fiskarpensjon, om uføretrygd for personar som har vore registrert i manntalet samanhengande i minst eitt av dei siste 10 åra, eller om alderspensjon for personar under 75 år som har vore registrert i manntalet samanhengande i minst eitt av dei siste 10 åra.

§ 3 første ledd nr. 6 (endret) skal lyde:

6. Vedkomande tek ikkje imot uføretrygd etter ein uføregrad på 100 % med mindre vedkomande har vore registrert i manntalet samanhengande i minst eitt av dei siste 10 åra, eller ugradert alderspensjon med mindre vedkomande er under 75 år og har vore registrert i manntalet samanhengande i minst eitt av dei siste 10 åra.

§ 5 første ledd nr. 5 siste punktum (endret) skal lyde

Pensjonsinntekt skal reknast med med mindre det dreier seg om fiskarpensjon, om uføretrygd for personar som har vore registrert på blad B samanhengande i minst eitt av dei siste 10 åra, eller om alderspensjon for personar under 75 år som har vore registrert på blad B samanhengande i minst eitt av dei siste 10 åra.

§ 5 første ledd nr. 7 (endret) skal lyde

7. Vedkomande tek ikkje imot uføretrygd etter ein uføregrad høgre enn 60 % med mindre vedkomande har vore registrert på blad B samanhengande i minst eitt av dei siste 10 åra, eller ugradert alderspensjon med mindre vedkomande er under 75 år og har vore registrert på blad B samanhengande i minst eitt av dei siste 10 åra.

II

I forskrift 7. desember 2012 nr. 1144 om ervervstillatelse, registrering og merking av fiskefartøy mv. (ervervstillatelsesforskriften) gjøres det følgende endringer:

§ 2a (ny) skal lyde:

§ 2a. *Avslagsgrunner etter deltakerloven § 7 første ledd bokstav a*

Søknad om ervervstillatelse kan avslås ut fra hensynet til ressursgrunnlaget i medhold av deltakerloven § 7 første ledd bokstav a dersom fartøyet er over 15 meter største lengde og verken tildeles eller er tildelt spesiell tillatelse etter deltakerloven § 12, eller har deltakeradgang i lukket gruppe i medhold av forskrift fastsatt i medhold av deltakerloven § 21.

Uten hinder av første ledd kan det tildeles ervervstillatelse for fartøy under 19,81 meter største lengde som skal drive reketråling nord for 62 grader nord. Det er en forutsetning at fartøyet er utrustet for og egnet til å drive reketråling.

Uten hinder av første ledd kan det tildeles ervervstillatelse begrenset til fangst av kongekrabbe og taskekrabbe utenfor områder hvor fangst av kongekrabbe til enhver tid måtte være regulert med kvoter, minstemålsbestemmelser, innsatsbegrensninger eller liknende. Ervervstillatelse etter tredje ledd første punktum kan også gjøres gjeldende for snøkrabbe i samme område dersom ervervstillatelsen tildeles i forbindelse med utskifting av fartøy med adgang til å fangste snøkrabbe i medhold av Fiskeri- og kystdepartementets instruks 16. februar 2012 eller tidligere praksis. Det er en forutsetning for å gjøre ervervstillatelsen gjeldende for snøkrabbe at fartøyet som skiftes ut ikke lenger kan benyttes til fangst av snøkrabbe.

Søknad om ervervstillatelse kan avlås for fartøy som utelukkende skal basere seg på fiske i farvann utenfor norsk fiskerijurisdiksjon dersom fartøyet ikke er tildelt eller tildeles tillatelse etter forskrift 2. mars 2007 nr. 232 om konsesjonsordning for fiske utenfor norsk fiskerijurisdiksjon.

§ 4b første ledd bokstav e (ny) skal lyde:

- e) Det må ikke være gitt unntak fra aktivitetskravet i medhold av deltakerloven § 6 tredje ledd første punktum.

§ 4c tredje ledd (endret) skal lyde:

Meldingen skal inneholde følgende:

- a) Navn på selskap eller sammenslutning som meldingen gjelder, og detaljert og klar oversikt over eiersammensetningen i fartøyeiende selskap og bakenforliggende selskap før og etter endringen
- b) Navn på alle fartøy som selskapet eller sammenslutningen direkte eller indirekte er medeier i
- c) Aksjeeierbøker/deltakerliste og oversikt over planlagte endringer i disse. Av aksjeeierbøker skal det fremgå klart hvilke aksjer som har stemmerett og hvilke som ikke har det, og oversikt over planlagte endringer
- d) Aksjonæravtaler eller andre underliggende avtaler og oversikt over planlagte endringer i disse
- e) Selskapsavtale/vedtekter og oversikt over planlagte endringer i disse
- f) Styresammensetning og oversikt over planlagte endringer i styresammensetningen.

§ 4d annet ledd (ny) skal lyde:

Den som har levert melding etter § 4c annet ledd skal sende melding til Fiskeridirektoratet om dato for eierendring etter at eierendringen er gjennomført. Det skal samtidig gis oppdaterte opplysninger som nevnt i § 4c tredje ledd. Dersom Fiskeridirektoratet ikke mottar melding om gjennomføringsdato innen seks måneder fra mottatt melding etter § 4c, må det sendes ny melding etter § 4c før eierendringen kan gjennomføres.

Nåværende § 4d annet ledd blir ny § 4d tredje ledd.

§ 22 annet ledd (endret) skal lyde:

Det tildelte fiskerimerket skal påføres godt synlig og tydelig på hver side av skroget i nærheten av forstavnen. I tillegg kan fiskerimerket også påføres godt synlig på hver side av styrehus eller rigg.

§ 23 første ledd (endret) skal lyde:

Merket skal settes så høyt oppe som mulig på begge sider av skroget i nærheten av forstavnen, med unntak av det foreskrevne tilleggstallet for hjelpefartøy som settes på begge sider av skroget i nærheten av akterstavnen.

§ 23 femte ledd bokstav a (endret) skal lyde:

- a) Bunnfargen skal være 65 cm høy, og lengden skal være slik at den rekker en bokstavbredde (27 cm) foran første og etter siste bokstav.

§ 23 sjettede ledd bokstav a annen setning (endret) skal lyde:

Bunnfargen skal være 37 cm høy og lengden skal være slik at den rekker en bokstavbredd (15 cm) foran første og etter siste bokstav. Bunnfargen, der tilleggstall for hjelpefartøy settes, skal rekke en halv bokstavbredde foran og etter tallet.

III

Forskriften trer i kraft straks.

4. juni Nr. 590 2015

Forskrift om endring i forskrift om pyrotekniske artikler

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 4. juni 2015 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26, § 27 og § 43 bokstav a og b, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XXIX nr. 4a (direktiv 2014/58/EU). Kunngjort 9. juni 2015 kl. 15.00.

I

I forskrift 3. oktober 2013 nr. 1199 om pyrotekniske artikler gjøres følgende endringer:

Ny § 3a skal lyde:

§ 3a. *Produsent og importørs oversikt for sporbarhet*

Produsenter og importører av pyrotekniske artikler skal ha en oversikt over alle registreringsnumrene til pyrotekniske artikler som er produsert eller importert av dem, sammen med opplysninger om handelsnavnet, type og eventuelt undertype, samt produksjonsstedet, i minst 10 år etter at artikkelen ble bragt i omsetning.

Dersom virksomheten opphører skal oversikten overføres til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

Produsent og importør skal på begrunnet anmodning fra tilsynsmyndigheten fremlegge opplysningene i oversikten etter første ledd.

Ny § 22a skal lyde:

§ 22a. *Merking for sporbarhet*

Produsenten skal merke pyrotekniske artikler med et registreringsnummer, som skal bestå av:

- a) det firesifrede identifikasjonsnummeret til det meldte organet som har utstedt EF-typeprøvingssertifikat i samsvar med vedlegg II modul B, samsvarssertifikat i henhold til vedlegg II modul G, eller godkjenning av kvalitetssystem etter vedlegg II modul H,
- b) kategoriseringskoden etter § 6, angitt ved bruk av betegnelsene F1, F2, F3, F4, T1, T2, P1, eller P2, og
- c) det meldte organets behandlingsnummer for den pyrotekniske artikkelen.

Registreringsnummeret skal settes sammen slik: «XXXX – YY – ZZZZ ...», der XXXX skal referere til bokstav a), YY til bokstav b) og ZZZZ til bokstav c).

Ny § 27a skal lyde:

§ 27a. *Register for sporbarhet*

Meldte organer som har utført prosedyrer for samsvarsvurdering av pyrotekniske artikler i henhold til vedlegg II modul B, G, eller H, skal føre et register over disse artiklene etter modellen i vedlegg IV.

Registeret skal som et minimum inneholde de opplysningene som følger av vedlegg IV. Opplysningene skal oppbevares i minst 10 år fra utstedelsen av sertifikater eller godkjenninger etter første ledd.

Meldte organer skal oppdatere registeret jevnlig og gjøre det offentlig tilgjengelig på internett.

Dersom utpekingen etter kapittel 4 trekkes tilbake, skal samsvarsvurderingsorganet overføre registeret til et annet meldt organ eller til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

Nytt vedlegg IV skal lyde:

Vedlegg IV Register i henhold til § 27a

Registreringsnummer	Dato for utstedelse av EF-typeprøvingssertifikat (modul B), samsvarssertifikat (modul G) eller godkjenning av kvalitetssystem (modul H) og eventuell utløpsdato	Produsent	Type produkt og eventuelt undertype	Produksjonsfase samsvarsmodul ¹	Meldt organ ansvarlig for vurdering av samsvar på basis av produkt-sjonsfase ¹	Tilleggsinformasjon
---------------------	---	-----------	-------------------------------------	--	---	---------------------

- 1 Må alltid fylles ut dersom det meldte organ gjennomfører samsvarsvurdering etter vedlegg II modul (B). Ikke nødvendig for samsvarsvurderingsprosedyrer etter vedlegg II modul (G) og (H). Informasjon skal gis (der denne er kjent) hvis et annet meldt organ er involvert.

II*Ikrafttredelse*

Endringene trer i kraft 17. oktober 2016.

4. juni Nr. 591 2015**Forskrift om endring i forskrift om krav til sporvei, tunnelbane, forstadsbane m.m. (kravforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 4. juni 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 5 og § 6, jf. forskrift 10. desember 2010 nr. 1569 om tillatelse til å drive trafikkvirksomhet og infrastruktur for sporvei, tunnelbane, forstadsbane og godsbane, samt sidespor, havnespor m.m. (tillatelsesforskriften) § 1–6.

EØS-henvisninger: Forskriften er meldt til EFTAs overvåkingsorgan i henhold til kravene i lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler m.m. (EØS-høringsloven), jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF endret ved direktiv 98/48/EF). Kunngjort 9. juni 2015 kl. 15.00.

I

I forskrift 10. desember 2014 nr. 1572 om krav til sporvei, tunnelbane, forstadsbane m.m. (kravforskriften) gjøres følgende endringer:

- § 1–1 nytt annet ledd skal lyde: I tillegg er formålet å fastsette minimumskrav til universell utforming.
- § 1–3 ny bokstav y skal lyde: *universell utforming*: utforming eller tilrettelegging av hovedløsningen i de fysiske forholdene slik at virksomhetens alminnelige funksjon kan benyttes av flest mulig.
- § 11–4 første ledd annet punktum skal lyde: Det skal legges til rette for at redningspersonell kan drive effektivt redningsarbeid, herunder av personer med nedsatt funksjonsevne.
- Ny § 12–1a skal lyde:

§ 12–1a. Universell utforming

Nytt eller vesentlig oppgradert kjøretøy beregnet for persontransport skal være universelt utformet. Som minimumskrav gjelder:

- Innganger skal så langt det er mulig være trinnfrie og tilpasset plattformen slik at på- og avstigning kan skje uten hjelp. Dører som skal betjenes av passasjerer skal være automatiske eller skal kunne betjenes enkelt.
- Håndtak og holdestenger skal være plassert slik at både sittende, stående og gående personer alle steder kan ha nødvendig støtte.
- Kjøretøy skal ha et hensiktsmessig antall prioriterte seter for personer med nedsatt funksjonsevne. Slike seter skal være plassert i nærheten av dør som er egnet til på- og avstigning.
- Kjøretøy skal ha et hensiktsmessig antall rullestolplasser.
- Der passasjerer skal forflytte seg, skal det så langt det er mulig ikke være noen hindringer. Det skal være mulig å forflytte seg uhindret med rullestol mellom inngang og rullestolplass.
- Døråpner/-lukker, signalknapp for stopp, hindre, herunder trappetrinn og skråplan, og andre viktige funksjoner skal være visuelt og følbart merket.
- Kjøretøy skal være utstyrt med et kommunikasjonssystem for kunngjøring. Dersom systemet er automatisk eller forhåndsprogrammert, skal det kunne overstyres manuelt. Visuelt informasjon skal kunne leses under alle lysforhold og skal stå i tilfredsstillende kontrast til bakgrunnen.
- Kjøretøy skal være utstyrt med nødalarmsinnretning som skal være visuelt og følbart merket og gi et synlig og hørbart tegn på at innretningen er i bruk.

- i) Overflater på gulv og i trapper skal være sklisisikre.
- j) Belysning og kontraster skal være slik at sentrale elementer, som for eksempel passasjer, dører, seter, holdestenger, betjeningselementer, informasjon, hindre og merking, framstår tydelig.

5. § 12–6 første ledd annet punktum skal lyde: Det skal legges til rette for at redningspersonell kan drive effektivt redningsarbeid, herunder av personer med nedsatt funksjonsevne.

II

Forskriften trer i kraft 1. juli 2015.

2. juni Nr. 603 2015

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Utlendingsdirektoratet 2. juni 2015 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 9 femte ledd, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og delegeringsvedtak 16. desember 2009 nr. 1586. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 5 skal lyde:

Vedlegg 5. Liste over visumfrie stater

Utlendinger fra følgende stater, spesielle administrative regioner og oversjøiske territorier er visumfrie ved innreise i Norge pr. 26. mai 2015, jf. utlendingsforskriften § 3–1 første ledd bokstav e og § 3–3 annet ledd:

Albania⁴
Amerikas Forente Stater
Andorra
Antigua og Barbuda
Argentina
Australia
Bahamas
Barbados
Belgia
Bermuda¹
Bosnia-Hercegovina⁴
Brasil
Brunei
Bulgaria
Canada
Chile
Costa Rica
Danmark
El Salvador
Estland
Finland
Forente arabiske emirater
Frankrike
Guatemala
Hellas
Honduras
Hongkong²
Irland
Island
Israel
Italia
Japan
Kroatia
Kypros
Latvia

Liechtenstein
Litauen
Luxembourg
Macao³
Makedonia⁴
Malaysia
Malta
Mauritius
Mexico
Moldova⁴
Monaco
Montenegro⁴
Nederland
New Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Polen
Portugal
Romania
St. Kitts og Nevis
San Marino
Serbia⁴
Seychellene
Singapore
Slovakia
Slovenia
Spania
Storbritannia⁶
Sveits
Sverige
Sør-Korea
Taiwan⁵
Tsjekkia
Tyskland
Ungarn
Uruguay
Vatikanstaten
Venezuela
Østerrike
Øst-Timor

- 1 Gjelder kun innehavere av BDTC (Bermuda)-pass.
- 2 Gjelder innehavere av Hongkong SAR-pass og BN(0)-pass.
- 3 Gjelder innehavere av Macao SAR-pass.
- 4 Gjelder innehavere av biometriske pass.
- 5 Gjelder kun for innehavere av pass utstedt av Taiwan som inneholder identitetskortnummer.
- 6 Gjelder også følgende britiske borgere:
 - British nationals (Overseas)
 - British overseas territories citizens (BOTC)
 - British overseas citizens (BOC)
 - British protected persons (BPP)
 - British subjects (BS).

II

Endringen trer i kraft 26. mai 2015.

2. juni Nr. 604 2015

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Utlendingsdirektoratet 2. juni 2015 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 9 femte ledd, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og delegeringsvedtak 16. desember 2009 nr. 1586. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 5 skal lyde:

Vedlegg 5. Liste over visumfrie stater

Utlendinger fra følgende stater, spesielle administrative regioner og oversjøiske territorier er visumfrie ved innreise i Norge pr. 28. mai 2015, jf. utlendingsforskriften § 3–1 første ledd bokstav e og § 3–3 annet ledd:

Albania⁴
Amerikas Forente Stater
Andorra
Antigua og Barbuda
Argentina
Australia
Bahamas
Barbados
Belgia
Bermuda¹
Bosnia-Hercegovina⁴
Brasil
Brunei
Bulgaria
Canada
Chile
Costa Rica
Danmark
Dominica
El Salvador
Estland
Finland
Forente arabiske emirater
Frankrike
Grenada
Guatemala
Hellas
Honduras
Hongkong²
Irland
Island
Israel
Italia
Japan
Kroatia
Kypros
Latvia
Liechtenstein
Litauen
Luxembourg
Macao³
Makedonia⁴
Malaysia
Malta
Mauritius
Mexico
Moldova⁴
Monaco
Montenegro⁴
Nederland
New Zealand
Nicaragua
Panama

Paraguay
Polen
Portugal
Romania
St. Kitts og Nevis
St. Lucia
St. Vincent og Grenadinene
Samoa
San Marino
Serbia⁴
Seychellene
Singapore
Slovakia
Slovenia
Spania
Storbritannia⁶
Sveits
Sverige
Sør-Korea
Taiwan⁵
Trinidad og Tobago
Tsjekkia
Tyskland
Ungarn
Uruguay
Vanuatu
Vatikanstaten
Venezuela
Østerrike
Øst-Timor

- 1 Gjelder kun innehavere av BDTC (Bermuda)-pass.
- 2 Gjelder innehavere av Hongkong SAR-pass og BN(0)-pass.
- 3 Gjelder innehavere av Macao SAR-pass.
- 4 Gjelder innehavere av biometriske pass.
- 5 Gjelder kun for innehavere av pass utstedt av Taiwan som inneholder identitetskortnummer.
- 6 Gjelder også følgende britiske borgere:
 - British nationals (Overseas)
 - British overseas territories citizens (BOTC)
 - British overseas citizens (BOC)
 - British protected persons (BPP)
 - British subjects (BS).

II

Endringen trer i kraft 28. mai 2015.

2. juni Nr. 605 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 2. juni 2015 med hjemmel i forskrift 19. desember 2014 nr. 1843 om regulering av fisket etter makrell i 2015 § 29. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 19. desember 2014 nr. 1843 om regulering av fisket etter makrell i 2015 gjøres følgende endring:

§ 20 (endret) skal lyde:

§ 20. *Kvote for fartøy som fisker makrell med landnot fra fartøy som ikke er merkeregistrert*

Den som fisker makrell med landnot fra fartøy som ikke er merkeregistrert, jf. forskrift om fiske med landnot ved fiske med fartøy som ikke er merkeregistrert, kan fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Garantert kvantum er 5 tonn. Fisket etter første punktum stoppes med virkning fra tirsdag 2. juni 2015 klokken 15.00. Siste frist for innmelding er 2. juni 2015 klokken 19.00.

Uavhengig av stoppen etter første ledd kan fisket fortsette innenfor garantert kvantum.

II

Forskriften trer i kraft straks.

3. juni Nr. 606 2015**Forskrift om endring i forskrift om elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata ved utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone, territorialfarvann og i fiskerisonen ved Jan Mayen**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 3. juni 2015 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. delegeringsvedtak 20. august 1993 nr. 813, lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann § 8 og lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 34, § 35, § 36, § 37, § 39 og § 43, jf. forskrift 31. august 2010 nr. 1231 om elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata ved utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone, territorialfarvann og i fiskerisonen ved Jan Mayen § 15. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 31. august 2010 nr. 1231 om elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata ved utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone, territorialfarvann og i fiskerisonen ved Jan Mayen gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd skal lyde:

Fartøy som er gitt tillatelse til å drive fiske og fangst i sonene og som er i gjennomseiling uten å fiske i sonene, er unntatt fra plikten til å sende meldinger angitt i kapittel II til Fiskeridirektoratet. Fartøy som er i gjennomseiling skal likevel sende melding om havneanløp etter § 8 dersom det anløper norsk havn med fangst om bord.

§ 8 første ledd skal lyde:

Fartøy som nevnt i § 2, skal uavhengig av om det landes fangst, sende melding om havneanløp senest 2 timer før anløp til norsk havn. Dette omfatter også fartøy med fangst om bord som ikke er fisket i Norges økonomiske sone eller i fiskerisonen ved Jan Mayen.

II

Forskriften trer i kraft straks.

3. juni Nr. 607 2015**Forskrift om kvalitet på melk og melkeprodukter**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 3. juni 2015 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd og § 10 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å sikre redelig omsetning av melk og melkeprodukter, herunder hindre at forbrukerne blir villedet når det gjelder sammensetningen av næringsmidler som ut fra merking, presentasjon eller reklame, kan oppfattes som melk eller melkeprodukter.

§ 2. Virkeområde mv.

Bare næringsmidler som oppfyller kravene i denne forskriften kan produseres, omsettes, merkes, presenteres og reklameres for i Norge som melk og melkeprodukter.

Forskriften gjelder ikke produksjon og merking av næringsmidler i Norge, som ikke skal omsettes her i landet.

§ 3. Definisjoner

Begrepene merking, presentasjon og reklame skal i denne forskriften bety det samme som det som fremgår av definisjonene av de aktuelle begrepene i forskrift 28. november 2014 nr. 1497 om matinformasjon til forbrukerne (matinformasjonsforskriften).

§ 4. Melk

Betegnelsen melk må bare brukes på et produkt som utelukkende kommer fra en eller flere melkinger av pattedyr, uten at noe tilsettes eller at noen bestanddeler fjernes.

Betegnelsen melk kan imidlertid også benyttes:

- for melk som har vært behandlet, dersom behandlingen ikke fører til noen endringer i sammensetningen av melken og for melk med standardisert fettinnhold, jf. § 8 annet ledd bokstav a).
- i sammensetninger med ett eller flere andre ord for å angi type, kvalitet, opprinnelse, tiltenkt bruk og/eller en beskrivelse av den fysiske behandlingen som melken har gjennomgått, eller av de endringer som er gjort i melkens sammensetning forutsatt at endringene bare gjelder tilsetning eller fjerning av naturlige melkebestanddeler.

Betegnelsen melk skal oppfattes som melk som kommer fra kuer. Melk som ikke kommer fra kuer, skal ved omsetning merkes med opplysninger om fra hvilket pattedyr melken kommer.

Bestemmelsene i denne forskriften gjelder så langt de passer også for produksjon, omsetning, merking, presentasjon og reklame for melk og melkeprodukter, der melken ikke kommer fra kuer. I slike tilfeller skal melken og melkeproduktene merkes med opplysninger om fra hvilket pattedyr melken kommer.

§ 5. Melkeprodukter

Melkeprodukter er produkter som utelukkende er basert på melk. Det kan likevel tilsettes stoffer som er nødvendige for fremstilling av produktene, dersom disse stoffene ikke er benyttet for helt eller delvis å erstatte noen av melkens bestanddeler.

§ 6. Betegnelser som er forbeholdt melkeprodukter

Følgende betegnelser kan bare benyttes på melkeprodukter:

- a) myse
- b) fløte
- c) yoghurt
- d) kefirmelk
- e) kulturmilk
- f) kjernemelk
- g) smør
- h) smørrolje
- i) smørfett
- j) ost
- k) kaseiner
- l) rømme
- m) creme fraiche
- n) vannfritt melkefett.

Betegnelsen melk og betegnelse i første ledd kan også benyttes i sammensetninger med ett eller flere andre ord for å angi sammensatte produkter, der ingen bestanddel erstatter eller kan tenkes å erstatte en melkebestanddel og der melk eller et melkeprodukt, enten vektmessig eller i kraft av det kjennetegnet som melken eller melkeproduktet gir produktet, utgjør et vesentlig element.

Betegnelse på melkeprodukter i første ledd og undergrupper av disse, kan suppleres med opplysning om faktisk fettinnhold. Opplysningen om faktisk fettinnhold må i så fall gis som en del av næringsmidlets betegnelse, slik: «Fløte 20 % fett».

§ 7. Bruk av betegnelse i § 4, § 5 og § 6 på andre produkter

Som et unntak fra kravene i § 4, § 5 og § 6 til bruk av betegnelse melk og betegnelse på melkeprodukter, kan disse betegnelse også brukes som betegnelse på andre produkter, forutsatt at produktenes eksakte sammensetning mv. er velkjent på bakgrunn av tradisjonell bruk eller at betegnelsen klart brukes for å beskrive en karakteristisk egenskap ved produktet.

For produkter som ikke oppfyller kravene til bruk av betegnelse i § 4, § 5 og § 6, skal det ikke i merkingen, i handelsdokumenter, i noen form for reklame eller i noen annen form for presentasjon, påstås, gis uttrykk for eller på noen annen måte antydes, at det aktuelle produktet er et melkeprodukt. Når det gjelder produkter som inneholder melk eller melkeprodukter, skal betegnelsen melk eller betegnelse på melkeprodukter i § 4, § 5 og § 6, bare brukes for å beskrive basisråvarene og for å angi ingrediensene i samsvar med bestemmelse i forskrift 28. november 2014 nr. 1497 om matinformasjon til forbrukerne (matinformasjonsforskriften).

§ 8. Konsummelk

Bare melk som er definert som konsummelk i annet og tredje ledd, kan leveres eller omsettes til den endelige forbruker uten ytterligere prosessering, enten direkte eller via restauranter, sykehus, kantiner eller tilsvarende storhusholdninger.

Følgende produkter skal betraktes som konsummelk, og betegnelse nedenfor kan bare brukes på disse produktene, og eventuelt også som en del av sammensatte betegnelser.

- a) *hmelk*: varmebehandlet melk som har et fettinnhold som enten er standardisert til et fettinnhold på minst 3,5 % eller som ikke er standardisert. Hmelk som ikke er standardisert kan ikke ha fått endret fettinnhold etter melking verken ved tilsetning eller fjerning av melkefett eller ved blanding av melk som har fått endret sitt naturlige fettinnhold. Fettinnholdet i hmelk som ikke er standardisert må likevel ikke være under 3,5 %.
- b) *letmelk*: varmebehandlet melk der fettinnholdet er redusert til mellom 0,5 % og 1,8 %.
- c) *skummet melk*: varmebehandlet melk der fettinnholdet er redusert til under 0,5 %.
- d) *rå melk og råmelk*, jf. definisjonene av disse produktene med tilhørende restriksjoner i forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften).

Varmebehandlet melk som ut fra fettinnhold ikke oppfyller kravene for bruk av betegnelse i annet ledd, eller som selv om den oppfyller kravene, likevel ikke merkes med betegnelse i annet ledd, skal også betraktes som konsummelk. Betegnelse på slik melk må inneholde opplysning om faktisk fettinnhold, slik: «Melk X % fett».

Betegnelse på varmebehandlet melk i annet ledd kan suppleres med opplysning om faktisk fettinnhold. Opplysningen om faktisk fettinnhold må i så fall gis som en del av næringsmidlets betegnelse, slik: «Letmelk 1 % fett» eller «Skummet melk 0,2 % fett».

§ 9. Tillatte modifikasjoner av konsummelk

Utover den modifisering av helmelk som ikke er standardisert, jf. § 8 annet ledd bokstav a) annet punktum, er bare følgende modifiseringer av konsummelk tillatt:

- a) endring av det naturlige fettinnholdet ved fjerning eller tilsetning av fløte eller tilsetning av helmelk, lettmelk eller skummet melk, i den hensikt å oppfylle kravene til fettinnhold for ulike typer konsummelk,
- b) beriking av melk med melkeproteiner, mineralsalter eller vitaminer, forutsatt at dette er tillatt etter bestemmelsene i forskrift 26. februar 2010 nr. 247 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler (berikingsforskriften) eller,
- c) reduksjon av laktoseinnholdet ved omdanning til glukose og galaktose.

Modifisering av melk etter første ledd bokstavene b) og c) er bare tillatt hvis det opplyses om modifiseringen i merkingen på emballasjen til produktene. Merkingen må være utslettelig, lett synlig og lesbar. Slik merking fritar ikke for merking med næringsdeklarasjon etter forskrift 28. november 2014 nr. 1497 om matinformasjon til forbrukerne (matinformasjonsforskriften). Dersom det tilsettes melkeproteiner til konsummelk, må proteininnholdet i den berikede melken være 3,8 % (m/m) eller mer.

§ 10. Krav til varmebehandlet melk til konsum

Varmebehandlet melk til konsum skal:

- a) være rensert eller filtrert.
- b) dersom den er basert på kumelk, ha et frysepunkt på $-0,52$ °C eller lavere og en vekt på minst 1,028 gram per liter, bestemt i helmelk ved 20 °C, eller tilsvarende per liter bestemt i fullstendig avfettet melk ved 20 °C. Høyere frysepunkt kan aksepteres dersom det kan bevises at vann ikke er tilsatt. Resultatene må sammenholdes med resultatene av kontrollen av rå melk, og det må tas hensyn til den virkning som oppbevaring og behandling har på frysepunktet for melk som er fremstilt i henhold til god produksjonspraksis.
- c) inneholde minst 28 gram proteiner per liter, beregnet ved å multiplisere melkens totale nitrogeninnhold i prosent med 6,38, og ha et fettfritt tørrstoff på minst 8,50 % dersom den er basert på kumelk.

§ 11. Beskyttede ostebetegnelser som følge av Norges internasjonale forpliktelser

Betegnelse roquefort, gorgonzola, parmigiano reggiano og peccorino romano kan ikke brukes som hovedbetegnelse, tilleggsbetegnelse eller på annen måte, på eller i forbindelse med ost som er produsert i Norge.

§ 12. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

§ 13. Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 14. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 15. Ikrafttredelse, opphevelse av andre forskrifter og overgangsordninger

Forskriften trer i kraft 1. januar 2016.

Samtidig oppheves følgende forskrifter:

- forskrift 17. juli 1953 nr. 9637 om kvalitet på melk og fløte mv. (melkevarerforskriften),
- forskrift 24. august 1956 nr. 9632 om tilvirking, merking og omsetning av ost (osteforskriften),
- forskrift 16. november 1962 nr. 9581 om tilvirking, merking og omsetning av smør og smørfett (smørforskriften),
- forskrift 10. desember 1971 nr. 1 for vegetabiliske konserver (vegetabilieforskriften) og
- forskrift 15. april 1977 nr. 9636 for produksjon, merking og omsetning av spiseis (spiseisforskriften).

Næringsmidler kan fortsatt produseres og merkes i samsvar med bestemmelsene i forskriftene som fremgår av annet ledd til og med 31. desember 2016, og kan omsettes til lagrene er tomme.

3. juni Nr. 608 2015**Forskrift om stopp i fisket etter sild i Skagerrak i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 3. juni 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltelevande marine ressursar (havressurslova) § 11, jf. forskrift 18. desember 2014 nr. 1775 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 § 25. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

§ 1. Stopp i fisket for små ringnotfartøy

Fisket etter sild i Skagerrak stoppes for små ringnotfartøy med virkning fra 3. juni 2015.

§ 2. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

3. juni Nr. 609 2015**Forskrift om stopp i fisket etter vassild i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 3. juni 2015 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og forskrift 5. desember 2014 nr. 1526 om regulering av fiske etter vassild i 2015 § 8. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

§ 1. Stopp i fisket

Fisket etter vassild stoppes med virkning fra onsdag 3. juni 2015 kl. 22.00. Siste frist for levering av fangst er fredag 5. juni 2015 kl. 24.00.

Fartøy som er tildelt fartøykvote for vassild kan likevel fortsette fisket innenfor disse kvotene.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene gitt i denne forskrift straffes etter havressurslova § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2015.

4. juni Nr. 610 2015**Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og miljødepartementet 4. juni 2015 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endring:

§ 5–1 sjetten ledd skal lyde:

Omsetningsrestriksjonene gjelder ikke for white spirit som rent stoff eller i blanding, motorbensin, diesellole til transportformål, parafin, fyringsolje til faste eller mobile anlegg og som selges i detalj fra tankbil, og brensel som selges i lukkede systemer som f.eks. gassflasker med flytende gass. Restriksjonene gjelder heller ikke for ferdigproduserte farger og penner til kunstnerisk bruk og for ferdigformulerte kjemikalier i pulver- eller væskeform til fotografisk bruk. Ferdigformulerte fotokjemikalier som er klassifisert som kreftfremkallende, arvestoff- eller reproduksjonsskadelige og tildelt faresymbolet «giftig» i henhold til forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier eller som i henhold til CLP-forordningen skal klassifiseres i fareklasse og farekategori Carc. 1A, Carc. 1B, Muta. 1A, Muta. 1B, Repr. 1A, Repr. 1B, Acute Tox. 1, Acute Tox. 2, Acute Tox. 3, STOT RE 1 eller STOT SE 1, kan derimot ikke omsettes til privat bruk.

II

Forskriften trer i kraft straks.

4. juni Nr. 611 2015**Forskrift om studier og vurdering for Høgskolen Stord/Haugesund**

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Høgskolen Stord/Haugesund (HSH) 4. juni 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9 nr. 7 og § 3–10 nr. 3. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

*Kapittel 1. Forskriftens formål og virkeområde***§ 1–1. Virkeområde**

Denne forskriften er fastsatt av styret for Høgskolen Stord/Haugesund og har hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–9, nr. 7 og § 3–10 nr. 3. Den gjelder for alle studenter ved Høgskolen Stord/Haugesund og regulerer all vurderingsavvikling ved Høgskolen.

For studier som er regulert av rammeplaner, har rammeplanen forrang fremfor denne forskriften ved motstrid.

§ 1–2. Definisjoner**1. Student**

Person som er tatt opp til studium eller et emne ved Høgskolen Stord/Haugesund, og som fyller kravene for opptak til høyere studium, jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7. Det er et vilkår at en er semesterregistrert og at semesteravgiften er betalt, jf. lov om studentsamskipnader § 10.

2. *Studierett*

Med studierett menes adgangen til all undervisning innen studieprogrammet eller emnet i henhold til studieplanen eller emneplanen, samt rett til å gjennomføre eksamen i henhold til den vurderingsform som er fastsatt.

3. *Rammeplan, studieplan og studieprogram*

Rammeplan er en nasjonal plan som beskriver mål, omfang, innhold og organisering av studier. Rammeplanen fastsettes av departementet, jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–2, nr. 2.

Et studieprogram er studium med et definert innhold som består av minimum to emner, som hovedregel med et samlet omfang på 60 studiepoeng eller mer. I studieprogrammet beskrives blant annet læringsutbytte, studiets varighet, omfang og nivå, arbeids- og undervisningsformer, forhold mellom teori og praksis, vurderingsformer og pensumlitteratur.

Når et studium er styrt av en rammeplan, skal studieprogrammet være i samsvar med rammeplanen.

4. *Studiehåndbok*

Samlet, elektronisk oversikt over studieprogram og tilhørende emner for alle studier ved Høgskolen Stord/Haugesund.

5. *Studiepoeng*

Mål på arbeidsvolumet i de enkelte emner i et studieprogram. 60 studiepoeng tilsvarer ett års studium på fulltid.

6. *Emne, emnesamling, fag, praksisstudie og null-kurs*

- *Emne*: Den minste resultatbærende lærings-/undervisningsenhet som inngår i et fag, studieprogram eller en emnesamling, og som fører til en endelig karakter.
- *Emnesamling*: Emner fra ett eller flere fag/fagområder som gjennom et studieprogram er angitt å utgjøre en enhet.
- *Fag*: Beslektede emner som er samlet under felles betegnelse.
- *Praksisstudie*: resultatbærende praksisperiode.
- *Null-kurs*: Kurs som Høgskolen Stord/Haugesund kjøper av eksterne leverandører og som ikke gir studiepoenguttelling, men likevel utgjør en obligatorisk del av et studieprogram.

7. *Studiekraft*

Obligatorisk krav som må være godkjent for at studenten skal få gå opp til eksamen, gå ut i praksisstudier eller fortsette med normal studieprogresjon. Studiekraft skal ikke påvirke karakteren i emnet.

8. *Vurdering og delvurdering*

- *Vurdering* er en prøving av studentens kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse i et emne, der det gis en endelig karakter.
- En *delvurdering* er en prøving som gis en separat karakter, som inngår i beregningen av endelig karakter i emnet.

9. *Vurderingsformer*

- *Skoleeksamen*: Et skriftlig, muntlig, praktisk eller kunstnerisk arbeid som avholdes i lokaler anvist av og under tilsyn av institusjonen.
- *Hjemmeeksamen*: Et arbeid der studenten har en avgrenset tid til et skriftlig arbeid uten tilsyn av institusjonen.
- *Mappevurdering*: En samling med etterprøvbare arbeider som er produsert i en avgrenset periode. Mappen gis en samlet karakter.
- *Prosessmappevurdering*: En samling av ikke etterprøvbare arbeider som er produsert i en avgrenset periode. Mappen gis en samlet karakter. Prosessmappeeksamen er definert i henhold til lov om universiteter og høyskoler § 5–3, nr. 5 og kan på grunn av sin egenart ikke påklages.
- *Oppgave*: Et arbeid der studenten har en lengre avgrenset tid til et skriftlig arbeid uten tilsyn av institusjonen. Eksempler på slik kan være prosjektoppgave, semesteroppgave, bacheloroppgave og masteroppgave.
- *Praksis*: Resultatbærende og/eller karaktersatt periode der studenten utfører arbeidsoppgaver knyttet til fagets/studiets progresjon og egenart.
- Andre vurderingsformer kan forekomme, og skal da være angitt i emneplanen i studiehåndboka. Flere av vurderingsformene kan arrangeres individuelt eller som gruppeeksamen og en nærmere avklaring skal være angitt i emneplanen og fremkomme av eksamensoppgavesettet.

10. *Vurderingsforsøk*

Et vurderingsforsøk er brukt når en student har vært oppmeldt til vurdering og fått karakter, ikke bestått eller ikke møtt. Et vurderingsforsøk er også brukt dersom en student trekker seg under vurdering uten å levere legeerklæring innen fastsatt frist. Dersom en student får sin vurdering annullert som følge av fusk, er det å regne som et tellende vurderingsforsøk. Det foreligger ikke et vurderingsforsøk når en har godkjent og dokumentert

forfallsgrunn. Det foreligger heller ikke vurderingsforsøk når studenten ikke har fått godkjent studiekrav, eller når studenten har trukket seg fra vurdering innen fastsatte frister.

11. *Ordinær vurdering*

Vurdering eller delvurdering i emnet som avholdes i det semesteret hvor undervisningen, for hele eller deler av emnet, avsluttes.

12. *Kontinuasjon*

Vurdering eller delvurdering som arrangeres utenom emnets ordinære undervisningssemester.

13. *Vurdering i avsluttet emne*

Vurdering som etter søknad gis i et emne som er gått ut av studieprogrammet. Slik vurdering tilbys i inntil 2 år etter siste ordinære vurdering, i inntil 2 år etter at emnet gikk ut av studieprogrammet eller i 2 år etter at studieplanen ble fornyet.

Vurderingen er kun tilgjengelig for studenter som har vært oppe til ordinær vurdering i emnet, uten bestått resultat.

14. *Vurderingsuttrykk/karakter*

Forskriften viser her til lov om universiteter og høyskoler, § 3–9, nr. 6: «Vurderingsuttrykket ... skal være bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått». Høgskolen Stord/Haugesund benytter Universitets- og høgskolerådets generelle, kvalitative karakterbeskrivelse.

Kapittel 2. Før vurdering

§ 2–1. Studierett

1. Studieretten gis på studieprogrammet studenten er tatt opp til. Enkeltemnestudenter gis studierett på det/de aktuelle emnet/emnene studenten er tatt opp til. Enkeltemnestudenter kan få opptak til maksimum 30 studiepoeng i semesteret.

2. Studieretten forutsetter at studenten betaler semesteravgift og registrerer seg hvert semester innen gitte frister. Avgiftens størrelse vedtas av Samskipnaden og gjelder for alle studenter.

3. En student som er tatt opp til heltidsstudium og som har produsert mindre enn 60 studiepoeng de siste 2 studieår uten innvilget permisjon mister studieretten, og må eventuelt søke nytt opptak til studiet.

4. Studieretten opphører automatisk når studenten har fullført studiet.

5. Personer som tas opp til enkeltemne(r), får studierett til og med første kontinuasjon i emnet.

6. Styret fastsetter utfyllende retningslinjer for studierett.

§ 2–2. Studiets innhold og rett til dokumentasjon

1. Studieplanen skal fremgå av studiehandboka. Studiehandboka skal være tilgjengelig på skolens nettsider før oppstart av hvert studieår. Endringer i studieplanen kan kun gjøres når vektige grunner foreligger og skal varsles på e-post minst to uker før endringen trer i kraft. Høgskolens styre kan fastsette utfyllende bestemmelser om krav til innhold i studiehandboka.

2. Det skal fremgå av emneplanen i studiehandboka hva som skal regnes som vurdering i et emne. Rammene for vurdering skal klart fremgå av emneplanen i studiehandboka. Dette vil blant annet si vurderingsform, vekting av vurderingsdeler, vurderingsdelenes varighet og tillatte hjelpemidler.

3. Undervisnings- og oppgavespråket ved Høgskolen Stord/Haugesund er norsk, med mindre annet er fastsatt i emneplanen i studiehandboka. Alle eksamensoppgavetekster på norsk skal foreligge i begge målformer, jf. forskrift om målform i eksamensoppgåver § 2.

Det er anledning til å besvare alle vurderinger ved Høgskolen Stord/Haugesund på både dansk og svensk med mindre annet er fastsatt i emneplanen. En vurdering kan besvares på engelsk dersom det fremgår av eksamensoppgavesettet.

4. Heltidsstudenter som følger ordinær studieprogresjon skal hvert studieår kunne avlegge eksamener tilsvarende 60 studiepoeng innenfor det studieprogrammet de er opptatt på. En student har rett til dokumentasjon på sine prestasjoner. Underveis i studiet gis dette i form av karakterutskrift.

§ 2–3. Oppmelding til undervisning og vurdering

1. Studentene melder seg opp til undervisning og vurdering ved å godkjenne sin utdanningsplan. Ved oppmelding til emner utenom utdanningsplanen er studenten selv ansvarlig for å generere undervisnings- og vurderingsmelding innen gjeldende frist.

Hvis ikke annet er fastsatt av Høgskolestyret er oppmeldingsfristene 1. september (høst) og 1. februar (vår). Oppmelding til kontinuasjon skjer innen de frister som er vedtatt i akademisk kalender.

I de tilfeller hvor oppstart av studier havner utenfor disse fristene vil fristen for oppmelding til eksamen og betaling av semesteravgift være 14 dager etter oppstartdato av studiet.

2. Den enkelte student er selv ansvarlig for å kvalitetssikre alle sine vurderingsmeldinger, og også for eventuelt å trekke seg fra vurdering. Studenten må selv holde seg orientert om frister for oppmelding, trekk, og om tid og sted for vurdering.

3. Oppmelding etter fristenes utløp kan innvilges dersom studenten kan dokumentere at det forelå omstendigheter som gjorde det svært vanskelig å overholde ordinær frist.

§ 2–4. Vilkår for oppmelding til ordinær vurdering

1. Retten til å gå opp til vurdering er fastsatt i lov om universiteter og høyskoler § 3–10.
2. For å kunne framstille seg til vurdering må studenten ha betalt semesteravgift, i henhold til lov og forskrift om studentsamskipnader § 10, og meldt seg opp til vurdering innen de fastsatte fristene.
3. Dersom det fremgår av emneplanen i studiehandboka at emnet har studiekrav, må disse/dette være godkjent før studenten kan fremstille seg til vurdering/delvurdering i emnet.
4. Studenter som er tatt opp til et fulltidsstudium over 3 år eller mer ved Høgskolen Stord/Haugesund har også anledning til å ta vurdering i emner ved de øvrige studieprogrammene. Dette forutsetter at studenten tilfredsstillende opptaksgrunnlaget, de øvrige kravene for å fremstille seg til vurdering og at det er plass på studiet.

§ 2–5. Vilkår for oppmelding til kontinuasjon

1. Student med ikke bestått på siste ordinære vurdering har rett til kontinuasjon. Det samme gjelder for student med gyldig forfall på siste ordinære vurdering. En kandidat som har møtt, men trukket seg under siste ordinære vurdering har krav på kontinuasjonseksamen uavhengig av forfallsgrunn.

Student med ikke møtt på ordinær vurdering har ikke rett til kontinuasjon.

En student som er gravid, har rett til kontinuasjon hvis dato for ordinær vurdering er i perioden mellom tre uker før termin og seks uker etter fødsel. Far har rett til kontinuasjon hvis vurderingsdato er i perioden to uker etter fødsel. Bestemmelsen gjelder også for medmor og adoptivforeldre.

Studenten er selv ansvarlig for å melde seg opp innen gjeldende frister, jf. § 2–3 punkt 1, andre avsnitt.

2. Kontinuasjon skal arrangeres senest innen utgangen av påfølgende semester etter ordinær vurdering. For ordinær vurdering fra høstsemesteret arrangeres kontinuasjon som hovedregel i mars og for ordinær vurdering fra vårsemesteret arrangeres kontinuasjon som hovedregel i august.

3. En kandidat som ikke gjennomfører/består kontinuasjon, har ikke krav på ny vurdering før neste ordinære vurdering.

4. For studier med progresjonskrav kan det etter søknad innvilges rett til ny kontinuasjon før neste ordinære vurdering.

5. Studenter som ønsker å forbedre en karakter kan kun gjøre dette ved ordinær vurdering. Studenten er selv ansvarlig for å melde seg opp innen gjeldende frister, jf. § 2–3 punkt 1, andre avsnitt.

6. For mappevurdering spesifiseres retten til kontinuasjon, og eventuell gjennomføring av slik, i emneplan.

§ 2–6. Tilrettelegging ved vurdering

1. Studenter med særskilte behov kan søke om tilrettelegging for gjennomføring av vurdering. En tilrettelegging skal ha som formål å oppveie de ulemper det særskilte behovet medfører og ellers sørge for at studentene prøves likt. Tilrettelegging skal ikke medføre reduserte kunnskapskrav.

2. Fristen for å søke om tilrettelegging er lik fristen for oppmelding til vurdering. Behov som kan dokumenteres oppstått etter fristens utløp behandles fortløpende. Det skal vedlegges gyldig dokumentasjon fra lege eller sakkyndig instans. Det er høgskolen selv som bestemmer hvilke tilrettelegginger som kan innvilges.

3. Det kan innvilges inntil 15 minutter ekstra tid på skriftlige skoleeksamener/prøver med varighet til og med 2 timer, 30 minutter ekstra på skriftlige skoleeksamener/prøver med varighet til og med 4 timer, og inntil 1 time ekstra på skriftlige skoleeksamener/prøver med varighet på over 4 timer.

4. For hjemmeeksamen kan det innvilges utvidet tid ved vurderinger med varighet på inntil 14 dager. Innleveringsfrist utvides med inntil 25 % av vurderingstiden, men ikke mer enn 1 døgn på vurderinger med varighet på 1–7 dager og ikke mer enn 2 døgn ved vurderinger med varighet på 8–14 dager. Det innvilges ikke utvidet tid ved vurdering med lengre varighet enn 14 dager.

5. Student med annet morsmål enn norsk, som har kvalifisert seg til opptak ved å tilfredsstille et av norskkravene til fremmedspråklige søkere, gis ikke utvidet vurderingstid grunnet språkvansker alene.

§ 2–7. Vurderingsforsøk

1. En student kan fremstille seg til vurdering ved Høgskolen Stord/Haugesund i samme emne inntil tre ganger, uavhengig om emnekoden endres. En student kan fremstille seg to ganger til samme praksisstudie.

2. Det kan gis et 4. og siste vurderingsforsøk etter skriftlig begrunnet søknad. Ved praksis kan det gis et 3. og siste forsøk etter skriftlig begrunnet søknad. Minst et av to følgende kriterier må være oppfylt for å kunne få innvilget et slikt forsøk:

- a) Det må foreligge svært viktige sosiale eller medisinske årsaker til at et eller flere av de tidligere forsøkene ikke er bestått. Disse må være dokumentert (legeerklæringer, uttalelser fra spesialist mv.) og skal si noe om studentens tilstand på det tidligere vurderingstidspunktet, herunder også studentens mulighet til å gjennomføre eller eventuelt trekke seg fra eller sykemelde seg fra denne vurderingen.

Studentens studieprogresjon skal også telle med i vurderingen av saken.

- b) Studenten mangler maksimalt 30 studiepoeng for å fullføre sin bachelorgrad.

Innvilges et 4. forsøk, kan det stilles krav om at studenten må følge undervisningsopplegget og gjennomføre eventuelt obligatoriske krav på nytt.

Det innvilges ikke et 4. forsøk dersom bestått karakter er oppnådd i emnet.

3. For praksisstudier gjelder tilsvarende som teksten over med unntak av § 2–7, 2 b, for et 3. forsøk.

4. Ved enkelte studieprogram vil et ikke innvilget eller ikke bestått 4. forsøk innebære at studenten ikke kan avlegge flere vurdering på grunn av manglende progresjonskrav. I slike tilfeller vil studieretten avsluttes etter endt semester.

5. Når en student fremstiller seg til eksamen i et emne som har endret emnekode, må han/hun oppfylle studiekravene i den nye emnekoden. Fagansvarlig kan godkjenne studiekravene fra den gamle emnekoden, hvis disse er tilsvarende.

6. For Null-kurs står Høgskolen Stord/Haugesund bare ansvarlig for kostnader og gjennomføring av ett ordinært forsøk. Videre forsøk må besørges på eget initiativ og det settes da ingen begrensinger i forhold til antall.

§ 2–8. Plan for vurdering

1. Plan for ordinær vurdering med fastsatte datoer skal være tilgjengelig for studentene senest 1. oktober for høstsemesteret og 1. mars for vårsemesteret. Plan for kontinuasjon med fastsatte datoer skal vær klar senest 2 uker før kontinuasjonsperioden, men perioden skal være definert i akademisk kalender på et tidligere tidspunkt.

Ved uforutsette hendelser kan tidspunkt endres med 14 dagers varsel.

2. Det er kollisjon av vurderinger når to eller flere vurderinger til en student er plassert på samme dato.

a) Høgskolen Stord/Haugesund skal tilrettelegge slik at det ikke forekommer kollisjoner i samme studieprogram innenfor normert studieprogresjon.

b) Høgskolen Stord/Haugesund skal tilrettelegge slik at det i så liten grad som mulig forekommer kollisjoner i samme studieprogram mellom påfølgende studieår, eksempelvis mellom vurderinger i emner fra første og andre studieår.

Kapittel 3. Gjennomføring av vurdering

§ 3–1. Vurderingsavvikling

1. Som hovedregel skal alle skoleeksamener ved Høgskolen Stord/Haugesund avvikles i høgskolens egne lokaler. Ved kapasitetsproblemer kan det benyttes faste leide eksterne lokaler knyttet til virksomhetsstedene.

2. Etter nærmere avtale kan det innvilges ekstern vurderingsavvikling ved andre norske universitet og/eller høgskoler, samt ved utenlandske universitet og/eller University colleges. I spesielle tilfeller kan det for enkeltstudenter etter søknad innvilges ekstern avvikling ved norsk ambassade.

3. For etter- og videreutdanningsstudier kan det etter avtale med Høgskolestyret avvikles vurdering ved eksternt undervisningssted.

4. Student ved annen institusjon som ønsker å avvikle ekstern vurdering i Høgskolen Stord/Haugesund sine lokaler kan etter søknad innvilges dette. Studenten vil i slike tilfeller bli belastet med et vurderingsgebyr.

§ 3–2. Gjennomføring av skoleeksamen

1. Det skal fremgå av emneplanen i studiehandboka og eksamenssettet hvilke hjelpemidler som er tillatt å bruke.

2. Det er bare tillatt å bruke godkjent eksamenspapir som er utlevert i eksamenslokalet.

3. Studentene plikter å gjøre seg kjent med utfyllende regler for eksamenskandidat gitt av Høgskolen Stord/Haugesund. Ytterligere presiseringer kan gis av eksamensvaktene.

§ 3–3. Gjennomføring av hjemmeeksamen

1. Utlevering av hjemmeeksamensoppgaver administreres av Utdanningscenter. Utleveringen kan være skriftlig på papir eller digitalt og skjer klokken 09:00 på oppsatt eksamensdato.

2. Det skal fremgå av emneplanen og eksamensoppgavesettet om eksamen skal være individuell eller i grupper.

3. Eksamen skal leveres digitalt i oppgitt innleveringsmappe på læringsplattform innen klokken 14:00 på oppsatt leveringsdato. Det kan bestemmes at det skal leveres på papir i tillegg. Kandidatnummer skal være påført alle innleveringene. I tilfelle av gruppeeksamen, skal kandidatnummer for alle gruppens medlemmer være påført.

Ved veiledet oppgave der anonymitetsprinsippet vanskelig kan opprettholdes, gis det anledning til innlevering på navn.

4. Eventuell søknad om forlenget innleveringsfrist skal stiles til Høgskolestyret. Utsatt innlevering aktualiseres av sykdom eller andre forhold som studenten ikke rår over og som vil føre til forsinket innlevering av besvarelsen. Dokumentasjon av det påberopte forhold må følge søknaden. Søknaden må fremsettes senest samme dag som oppgitt dato for innlevering av hjemmeeksamen.

5. Studentene plikter å gjøre seg kjent med utfyllende regler for eksamenskandidat gitt av Høgskolen Stord/Haugesund.

§ 3–4. Gjennomføring av mappevurdering og prosessmappevurdering

1. Informasjon om innlevering og vurdering av mappeelementer skal gjøres tilgjengelig for studentene på læringsplattformen før oppstart av emnet.

2. Studentene har selv ansvar for å levere inn oppgaver som inngår i løpende vurdering, til rett tid og sted. Konsekvenser av manglende innlevering skal være skriftlig tilgjengelig for studentene.

3. Kun samlet karakter på mappen skal opplyses. Element(er) som ikke kan etterprøves må skilles ut som egen/egne vurderingsdel(er) og kan ikke inngå som element(er) i en vurderingsmappe.

4. Studentene plikter å gjøre seg kjent med utfyllende regler for eksamenskandidat gitt av Høgskolen Stord/Haugesund.

§ 3–5. Trekk fra eller uteblivelse fra vurdering

1. En student som ønsker å trekke seg fra vurdering, må gjøre dette senest 2 uker før fastsatt vurderingsdato, oppstart av hjemmeeksamen, leveringsfrist for mappeelement eller levering av oppgave.
2. En student som ikke møter til/leverer vurdering til fastsatt tid uten gyldig forfall, og som ikke har trukket seg fra vurdering får registrert «ikke møtt».
3. En student som avbryter skoleeksamen etter at vurdering er begynt, skal ikke levere inn besvarelse. Studenten skal melde dette skriftlig til vekten på gjeldende skjema.
For at ikke dette skal telle som vurderingsforsøk, må legeattest eller annen dokumentasjon være innlevert til studieadministrasjonen senest 48 timer etter vurderingsstart. Lørdag, søndag og helligdager teller ikke med i de 48 timene.
4. Dersom sykdom, eller andre forhold som studenten ikke rår over, fører til uteblivelse fra vurdering, må legeattest eller annen dokumentasjon være innlevert til studieadministrasjonen senest 48 timer etter vurderingsstart. Lørdag, søndag og helligdager teller ikke med i de 48 timene.
5. Dokumentasjonen skal inneholde opplysninger om hvilket tidsrom den gjelder for. Det skal fremgå av dokumentasjonen at de aktuelle forhold er vurdert i forhold til studentens mulighet til å gjennomføre vurdering. Blir legeattest eller annen dokumentasjon ikke innlevert innen de omtalte frister, anses forholdet som «ikke møtt» uten godkjent forfallsgrunn.
6. Gyldig forfallsgrunn medfører at vurderingsforsøket ikke telles med. Ved ikke bestått eller ikke godkjent forfallsgrunn, vil vurderingsforsøket telle.

Kapittel 4. Etter vurdering**§ 4–1. Sensurering**

1. Høgskolestyret skal sikre at studentenes kunnskaper og ferdigheter blir prøvd på en upartisk og faglig betryggende måte, jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–9, pkt. 1. Dette sikres gjennom ekstern evaluering, for eksempel ved bruk av ekstern sensor etter fastsatte retningslinjer. Ekstern sensor kan ikke være ansatt ved høgskolen eller ha hatt undervisning for studentene i emnet som skal sensureres.
2. For sensurering av bachelor- og masteroppgaver kan sensurfristen utvides (jf. universitets- og høyskoleloven § 3–9, nr. 4). Den nye fristen skal da offentliggjøres.
3. Det skal være minst to sensorer hvorav minst en ekstern ved bedømmelse av kandidatens bachelor- og masteroppgaver.
4. Høgskolestyret fastsetter utfyllende retningslinjer for sensorordningen.

§ 4–2. Karaktervedtak

1. Et karaktervedtak er bindende for Høgskolen Stord/Haugesund. Karakter på vurderingsdel eller vurdering kan ikke omgjøres eller holdes tilbake. Unntak fra dette gjøres ved klage på vurderingsresultat, formelle feil eller ved mistanke om fusk.
2. Når en student har framstilt seg til vurdering i et emne på nytt, jf. § 2–5 punkt 5, gjelder den beste karakteren.

§ 4–3. Klage på vurderingsresultat

1. Ved klage skal kandidatens besvarelse forelegges ny eksamenskommissjon som vurderer besvarelsen uavhengig av tidligere vurdering. Besvarelsen skal oversendes kommisjonen senest seks uker etter at ordinær sensur er kunngjort. Karakterfastsetting ved ny sensurering er endelig og kan ikke påklages. Den nye karakteren kan være dårligere, bedre eller identisk med den ordinært satte karakteren.
2. Ved ny sensurering skal sensorene ikke få oppgitt opprinnelig karakter, sensors begrunnelse for denne eller studentens begrunnelse for klagen.

Foreligger det sensorveiledning/løsningsforslag skal dette legges ved.

3. Klage på gruppeeksamen kan bare framsettes dersom gruppens medlemmer er enige og alle har signert klagen. Ved ny sensurering kan karakteren fastsettes både til gunst og ugunst for samtlige av gruppens deltakere.
4. Bedømmelse av muntlig prestasjon og vurdering av praksisstudie eller lignende som etter sin art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages. Bestemmelsen gjelder ikke ved klage over formelle feil ved vurdering, jf. lov om universiteter og høyskoler § 5–2.

§ 4–4. Klage på formelle feil

Klage over formelle feil rettes til Høgskolen Stord/Haugesund jf. lov om universiteter og høyskoler § 5–2 punkt 1 og 5.

Kapittel 5. Fusk**§ 5–1. Fusk**

1. Høgskolen Stord/Haugesund vurderer og behandler fusk eller forsøk på fusk i henhold til lov om universiteter og høyskoler § 4–7 og § 4–8.
2. Besittelse av hjelpemidler som er i strid med denne forskrift, retningslinjer for behandling av fusk eller emneplanen i studiehåndboken blir ansett som forsøk på fusk eller fusk. Dersom studenten har ulovlige hjelpemidler til disposisjon etter at eksamensoppgaven er utlevert, blir det behandlet som fusk.

3. Brudd på, eller medvirkning til brudd på reglene om samarbeid og kildebruk som fremgår av retningslinjer for behandling av fusk blir betraktet som forsøk på fusk eller fusk.
4. Styret fastsetter utfyllende retningslinjer for behandling av fusk.

Kapittel 6. Ikrafttredelse

§ 6–1. Ikrafttredelse

1. Denne forskriften trer i kraft 1. august 2015.
2. Den erstatter forskrift 16. juni 2011 nr. 811 om eksamen ved Høgskolen Stord/Haugesund.

5. juni Nr. 612 2015

Forskrift om endring i forskrift om bruk av kjøretøy

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 5. juni 2015 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13 jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy gjøres følgende endring:

Fotnote 4 til § 5–4 nr. 4 bokstav a tabell 4 oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft 10. juni 2015.

5. juni Nr. 613 2015

Forskrift om unntak fra meldeplikt ved utkontraktering av virksomhet

Hjemmel: Fastsatt av Finanstilsynet 5. juni 2015 med hjemmel i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansinstitusjoner mv. (finansstilsynsloven) § 4c tredje ledd. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

§ 1. Virkeområde

Meldeplikt ved utkontraktering etter finansstilsynsloven § 4c gjelder ikke for verdipapirforetak, forvaltningsselskap for verdipapirfond, forvaltere av alternative investeringsfond, autoriserte regnskapsførere, regnskapsførerselskaper, revisorer, revisjonsselskaper, eiendomsmeglingsforetak, advokater som driver eiendomsmegling, inkassoforetak, kredittforetak som utsteder obligasjoner med fortrinnsrett, pensjonskasser, skadeforsikringsselskaper som kun har tillatelse til å tilby forsikring i samsvar med forskrift om inndeling i forsikringsklasser § 2 nr. 8 (brannkasser), forsikringsselskap etablert i samsvar med forsikringsvirksomhetsloven § 15–8 (egenforsikringsselskap), låneformidlere og forsikringsformidlere.

§ 2. Unntak fra meldeplikt

Meldeplikt gjelder ikke:

- 1) utkontraktering av administrative og driftsrelaterte oppgaver, herunder støttefunksjoner, og
- 2) IKT-virksomhet som ikke omfattes av forskrift 21. mai 2003 nr. 630 om bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT) (IKT-forskriften).

§ 3. Krav til melding

Melding om utkontraktering skal inneholde opplysninger om avtalepart og avtalens art, omfang og varighet, samt hvordan foretaket vil følge opp sitt ansvar for den utkontrakterte virksomheten.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

5. juni Nr. 614 2015

Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av sykehus, bruk av betegnelsen universitetssykehus og nasjonale tjenester i spesialisthelsetjenesten

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 5. juni 2015 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 4–1. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 17. desember 2010 nr. 1706 om godkjenning av sykehus, bruk av betegnelsen universitetssykehus og nasjonale tjenester i spesialisthelsetjenesten gjøres følgende endringer:

§ 2–1. *Krav om godkjenning*

Andre ledd skal lyde:

Sykehus som før 1. juli 2013 var omfattet av legefordelingsordningen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4–2, skal søke om ny godkjenning ved bygging, utbygging eller ombygging av sykehus der byggearbeidene er anslått til samlet 500 millioner kroner eller mer. Videre skal det søkes om godkjenning ved endring i sykehusvirksomhet som vil få vesentlige konsekvenser for andre regionale helseforetaks tjenestetilbud.

Fjerde ledd skal lyde:

Private sykehus som før 1. juli 2013 ikke var omfattet av spesialisthelsetjenesteloven § 4–2 om legefordeling, skal søke om ny godkjenning ved endringer i virksomheten som innebærer utvidelse av tjenestetilbudet til å omfatte nye medisinske fagområder eller utvidelse av antall senger med mer enn 40 % eller med mer enn 10 senger i forhold til allerede godkjent sengeantall. Opprettelse av mer enn tre nye stillinger i løpet av to år samlet for radiografer eller legespesialister innen medisinske laboratoriefag eller radiologi skal forelegges departementet for vurdering av om opprettelsen innebærer en vesentlig endring som krever ny godkjenning.

§ 2–5 skal lyde:

§ 2–5. *Pålegg*

Departementet kan ved enkeltvedtak pålegge sykehus som før 1. juli 2013 var omfattet av legefordelingsordningen, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 4–2, å ha eller avvikle en eller flere tjenester som nevnt i denne forskriftens § 4–2.

II

Vedtaket trer i kraft straks.

5. juni Nr. 615 2015

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 5. juni 2015 med hjemmel i forskrift 22. desember 2014 nr. 1862 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 § 34. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 22. desember 2014 nr. 1862 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2015 gjøres følgende endringer:

§ 14 femte ledd (endret) skal lyde

Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn, og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en maksimalkvote på 500 tonn sei. Med virkning fra og med 5. juni 2015 stoppes fisket etter første punktum.

§ 19 første ledd (endret) skal lyde:

Kvoteenhet etter hjemmelslengde og største lengde er som følger:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Største lengde</i>	<i>Kvoteenhet (garantert kvote)</i>	<i>Kvoteenhet (maksimalkvote)</i>
Under 11 m	Under 11 m	4,0231	100,5780
	Over 11 m	4,0231	52,3005
11–14,9 m	Under 11 m	3,6930	25,8510
	Over 11 m	3,6930	14,7720
15–20,9 m	Under 11 m	4,3984	7,9092
	Over 11 m	4,3984	6,1516
21–27,9 m	Under 11 m	4,3919	7,9053
	Over 11 m	4,3919	6,1486

§ 19 annet ledd (endret) skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta kan fiske følgende kvanta hyse (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote største lengde under 11 m</i>	<i>Maksimalkvote største lengde over 11 m</i>
under 7 meter	1,12	4,5	112,6	58,6
7–7,9	1,31	5,3	131,8	68,5
8–8,9	1,56	6,3	156,9	81,6
9–9,9	1,93	7,8	194,1	100,9
10–10,9	2,06	8,3	207,2	107,7

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote største lengde under 11 m</i>	<i>Maksimalkvote største lengde over 11 m</i>
11–11,9	2,85	10,5	73,6	42,1
12–12,9	3,38	12,5	87,4	49,9
13–13,9	4,10	15,1	106,0	60,6
14–14,9	4,67	17,2	120,7	69,0
15–27,9	7,83	34,4	61,9	48,2

II

Forskriften trer i kraft straks.

5. juni Nr. 616 2015

Forskrift om endring i forskrift om miljømessig sikkerhet for skip og flyttbare innretninger

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 5. juni 2015 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 6, § 31, § 32, § 33, § 37, § 38 og § 43, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 849. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 30. mai 2012 nr. 488 om miljømessig sikkerhet for skip og flyttbare innretninger gjøres følgende endring:

§ 12 nytt andre og tredje ledd skal lyde:

MARPOL vedlegg VI kapittel 4 og regel VI/5.4, jf. første ledd, gjelder tilsvarende for skip med bruttotonnasje 400 eller mer i innenriksfart. Kravet om skipsspesifikk energieffektivitetsplan (SEEMP), jf. MARPOL regel VI/22.1, gjelder for fartøy i innenriksfart fra 1. januar 2016.

Med nytt skip i innenriksfart menes, jf. MARPOL regel VI/2.23, et skip

- a) som det er inngått byggekontrakt for 1. juli 2015 eller senere,
- b) som i mangel av byggekontrakt, hvis kjøp er strukket eller som er på et tilsvarende byggetrinn 1. januar 2016 eller senere, eller
- c) hvis levering finner sted 1. januar 2018 eller senere.

II

Forskriften trer i kraft 1. juli 2015.

MARPOL

I forskriftens vedheng «MARPOL» gjøres følgende endring:

MARPOL vedlegg VI erstattes med følgende reviderte vedlegg:

MARPOL Vedlegg VI. Regler om hindring av luftforurensning

For å lese MARPOL vedlegg VI se her:

5. juni Nr. 617 2015

Forskrift om endringer i forskrift 18. desember 1987 nr. 984 om registrering av foretak

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 5. juni 2015 med hjemmel i lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak § 1–1, § 3–1, § 4–3, § 8–1 og § 11–2. Fremmet av Nærings- og fiskeridepartementet. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 18. desember 1987 nr. 984 om registrering av foretak gjøres følgende endringer:

§ 5 skal lyde:

§ 5. Journalføring

Det føres journal over alle meldinger som mottas til registrering. Meldingene føres på innsomst dagen.

§ 9 første ledd skal lyde:

Elektronisk melding til registeret etter foretaksregisterloven § 4–1 skal signeres av en fysisk eller juridisk person som innehar en av følgende posisjoner i foretaket:

1. meldepliktig (jf. foretaksregisterloven § 4–2)

2. signaturberettiget
3. daglig leder
4. forretningsfører for borettslag og eierseksjonssameie
5. representant for norskregistrert utenlandsk foretak, jf. merverdiavgiftsloven § 2–1 sjette ledd.

§ 12 andre ledd skal lyde:

Departementet kan gi regler om adgangen til å avgi registeropplysninger ved online tilknytning til registerets database samt regler om hvordan registeropplysningene for øvrig skal gjøres tilgjengelige, herunder bestemmelser om betaling av et nærmere fastsatt gebyr.

II

Ikraftsetting

Endringene gjelder fra 1. juli 2015.

9. juni Nr. 618 2015

Forskrift om endring i forskrift om eiendomsmegling

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 9. juni 2015 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling § 4–2. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 23. november 2007 nr. 1318 om eiendomsmegling gjøres følgende endringer:

§ 4–3 oppheves.

§ 4–7 annet ledd annet punktum skal lyde:

Forskriften § 4–2 gjelder så langt den passer.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2015.

9. juni Nr. 619 2015

Forskrift om endring i forskrift 14. november 2014 nr. 1436 om endring i forskrift 23. november 2007 nr. 1318 om eiendomsmegling

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 9. juni 2015 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling § 1–4. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 14. november 2014 nr. 1436 om endring i forskrift 23. november 2007 nr. 1318 om eiendomsmegling gjøres følgende endringer:

§ 1–5 fjerde ledd bokstav e skal lyde:

- e) nærmere opplysninger om boligen som kontraktsposisjonen knytter seg til, herunder minst de opplysninger som nevnt i eiendomsmeplingsloven § 6–7 annet til fjerde ledd, med unntak av annet ledd nr. 12, 13 og 14,

§ 1–5 sjette ledd skal lyde:

(6) Journalføring av kjøpesum etter § 3–3 første ledd bokstav f skal kun omfatte vederlaget for kontraktsposisjonen.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juni Nr. 620 2015

Forskrift om endring i forskrift om krav til mastergrad

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 10. juni 2015 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–2 første ledd og § 3–7 annet ledd. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd fjerde strekpunkt skal lyde:

- utdanning som i henhold til § 3–5 i lov om universiteter og høyskoler er godkjent som jevngod med ovennevnte grader eller utdanningsløp.

§ 3 annet ledd skal lyde:

Innenfor ett av de nevnte utdanningsløp må det inngå:

- fordypning i fag, emne eller emnegruppe av minimum 80 studiepoengs omfang innenfor fagområdet for mastergraden eller
- integrert yrkesrettet utdanning av minimum 120 studiepoengs omfang innenfor fagområdet for mastergraden.

§ 5 første ledd fjerde strekpunkt skal lyde:

- utdanning som i henhold til § 3–5 i lov om universiteter og høyskoler er godkjent som jevngod med ovennevnte grader eller utdanningsløp.

II

Forskriften trer i kraft straks.

10. juni Nr. 621 2015

Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av nettjenester

Hjemmel: Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 10. juni 2015 med hjemmel i forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) § 9–1 bokstav g og i, jf. lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 10–6. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 10. mars 2015 nr. 301 om endring i forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av nettjenester gjøres følgende endring:

Del II første ledd skal lyde:

Ny § 3–4 trer i kraft 1. januar 2016.

II

Forskriften trer i kraft straks.

12. juni Nr. 622 2015

Forskrift om endring av forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser og forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 12. juni 2015 med hjemmel i lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser § 16. Fremmet av Nærings- og fiskeridepartementet. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

I

I forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser gjøres følgende endringer:

Nytt § 1–3 annet ledd bokstav l skal lyde:

kontrakter med en anslått verdi under 100 000 kroner ekskl. mva.

Nytt § 2–1 annet ledd bokstav g skal lyde:

kontrakter om dekningskjøp som er nødvendige fordi en konkurranse må avlyses, eller fordi det har oppstått en tvist som forsinker kontraktinngåelsen, forutsatt at oppdragsgiver ikke inngår kontrakten om dekningskjøp for en lengre periode enn det som er nødvendig for å gjennomføre en konkurranse i samsvar med forskriften.

§ 3–3 og § 3–4 oppheves.

§ 3–11 tredje ledd skal lyde:

For arbeid som skal utføres i Norge, kan oppdragsgiver sette som betingelse for gjennomføringen av kontrakten at leverandøren skal være tilknyttet en offentlig godkjent lærlingordning. Oppdragsgiver skal da også kreve at det benyttes lærlinger på den konkrete kontrakten. Slike betingelser kan likevel kun settes dersom det er et klart definert behov for lærlingplasser i den aktuelle bransje.

§ 6–1 skal lyde:

§ 6–1. Rammeavtaler

- (1) Oppdragsgiver skal følge reglene i denne forskriften ved inngåelse av rammeavtaler.
- (2) Oppdragsgiver skal tildele kontrakter under en rammeavtale på grunnlag av objektive regler, som sikrer likebehandling av leverandørene. Reglene skal angis i konkurransegrunnlaget. Oppdragsgiver kan om nødvendig presisere reglene for å tilpasse dem til den bestemte kontrakten.
- (3) Dersom reglene for tildeling av kontrakter innebærer at oppdragsgiver skal gjenåpne konkurransen, skal oppdragsgiver
 - a) fastsette en tilstrekkelig frist for mottak av tilbud, og
 - b) tildele kontrakten til leverandøren som har gitt det beste tilbudet på grunnlag av tildelingskriteriene i konkurransegrunnlaget for rammeavtalen.
- (4) Oppdragsgiver kan ikke inngå rammeavtaler for mer enn fire år, med mindre det foreligger særlige forhold, for eksempel knyttet til avtalens formål, investeringskostnader eller brukernes behov.

§ 6–2 og § 6–3 oppheves.

§ 7–1 fjerde ledd skal lyde:

Ved kommunikasjon, utveksling og lagring av informasjon skal oppdragsgiver bevare innholdet og fortroligheten til forespørsler om å delta i konkurransen og tilbud. Oppdragsgiver skal ikke undersøke innholdet i forespørsler om å delta i konkurransen eller tilbud før leveringsfristen har løpt ut.

§ 8–7 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Ved bygge- og anleggskontrakter skal entreprenøren tilsvarende kreve skatteattest i alle underliggende entrepriseforhold ved inngåelse av kontrakter i tilknytning til oppdraget, som overstiger en verdi på 500 000 kroner ekskl. mva.

§ 8–8 oppheves.

§ 11–1 skal lyde:

Etter at kvalifikasjonene til de leverandører som ikke er avvist er vurdert i samsvar med reglene i § 8–4 (kvalifikasjonskrav) til § 8–7 (Skatteattest), skal kontrakt tildeles på grunnlag av kriterier fastlagt etter § 13–2 (kriterier for valg av tilbud).

§ 11–2 første ledd skal lyde:

Tilbudet skal være skriftlig og avgis enten direkte eller per post.

§ 11–6 og § 11–7 oppheves.

§ 11–10 første ledd bokstav c oppheves.

§ 12–3 første punktum skal lyde:

Dersom en eller flere leverandører ikke har levert skatteattest eller offentlig tilgjengelig dokumentasjon på at krav til leverandøren er oppfylt, kan oppdragsgiver fastsette en kort tilleggsfrist for ettersending av disse dokumentene.

§ 14–3 første ledd bokstav a skal lyde:

når tilbudene i en forutgående åpen eller begrenset anbudskonkurranse eller konkurransepreget dialog er ukorrekte, eller dersom tilbudene er uakseptable i henhold til krav fastsatt i samsvar med § 17–4 (kvalifikasjonskrav) til § 17–14 (Skatteattest), § 20–1 (fremgangsmåte ved valg av leverandører og tildeling av kontrakter), § 20–3 (avvik), § 20–4 (alternative tilbud), § 22–2 (kriterier for valg av tilbud), forutsatt at det ikke foretas vesentlige endringer i de opprinnelige kontraktsvilkår,

§ 14–4 bokstav a skal lyde:

når tilbudene i en forutgående åpen eller begrenset anbudskonkurranse eller konkurransepreget dialog er ukorrekte, eller dersom tilbudene er uakseptable i henhold til krav fastsatt i samsvar med § 17–4 (kvalifikasjonskrav) til § 17–14 (Skatteattest), § 20–1 (fremgangsmåte ved valg av leverandører og tildeling av kontrakter), § 20–3 (avvik), § 20–4 (alternative tilbud), § 22–2 (kriterier for valg av tilbud), forutsatt at det ikke foretas vesentlige endringer i de opprinnelige kontraktsvilkår og at alle leverandørene som oppfyller kravene for deltakelse i konkurransen, og som i den forutgående konkurransen har avgitt tilbud i samsvar med anskaffelsesprosedyrens formelle krav, inviteres til å delta,

§ 16–1 fjerde ledd skal lyde:

Ved kommunikasjon, utveksling og lagring av informasjon skal oppdragsgiver bevare innholdet og fortroligheten til forespørsler om å delta i konkurransen og tilbud. Oppdragsgiver skal ikke undersøke innholdet i forespørsler om å delta i konkurransen eller tilbud før leveringsfristen har løpt ut.

§ 17–1 første ledd bokstav b nr. 2 skal lyde:

endelig frist for mottak av tilbud (dag og klokkeslett), adressen disse skal sendes eller leveres til,

§ 17–14 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Ved bygge- og anleggskontrakter skal entreprenøren tilsvarende kreve skatteattest i alle underliggende entrepriseforhold ved inngåelse av kontrakter i tilknytning til oppdraget som overstiger en verdi på 500 000 kroner ekskl. mva.

§ 17–15 oppheves.

§ 20–1 skal lyde:

Etter at kvalifikasjonene til de leverandører som ikke er avvist er vurdert i samsvar med reglene i § 17–4 (kvalifikasjonskrav) til § 17–14 (Skatteattest), skal kontrakt tildeles på grunnlag av kriterier fastlagt etter § 22–2 (kriterier for valg av tilbud).

§ 20–2 første ledd skal lyde:

Tilbudet skal være skriftlig og avgis enten direkte eller per post.

§ 20–6 og § 20–7 oppheves.

§ 20–12 første ledd bokstav c oppheves.

§ 21–3 første punktum skal lyde:

Dersom en eller flere leverandører ikke har levert skatteattest eller offentlig tilgjengelig dokumentasjon på at krav til leverandøren er oppfylt, kan oppdragsgiver fastsette en kort tilleggsfrist for ettersending av disse dokumentene.

§ 23–2 annet ledd skal lyde:

Ved kommunikasjon, samt utveksling og lagring av informasjon, skal oppdragsgiver sikre integriteten og fortroligheten til all informasjon som oversendes av deltakerne i konkurransen. Oppdragsgiver skal sikre at juryen bare får kjennskap til innholdet i planer og prosjekter etter utløpet av fristen som er fastsatt for innlevering av disse.

Vedlegg 2 og Vedlegg 3 punkt 1.7 oppheves.

II

I forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) gjøres følgende endringer:

Nytt § 1–6 annet ledd bokstav o skal lyde:

kontrakter med en anslått verdi under 100 000 kroner ekskl. mva.

§ 7–1 fjerde ledd skal lyde:

Ved kommunikasjon, utveksling og lagring av informasjon skal oppdragsgiver bevare innholdet og fortroligheten til forespørsler om å delta i konkurransen og tilbud. Oppdragsgiver skal ikke undersøke innholdet i forespørsler om å delta i konkurransen eller tilbud før leveringsfristen har løpt ut.

§ 10–3 første ledd skal lyde:

Tilbudet skal være skriftlig og avgis enten direkte eller per post.

§ 13–2 annet ledd skal lyde:

Ved kommunikasjon, samt utveksling og lagring av informasjon, skal oppdragsgiver sikre integriteten og fortroligheten til all informasjon som oversendes av deltakerne i konkurransen. Oppdragsgiver skal sikre at juryen bare får kjennskap til innholdet i planer og prosjekter etter utløpet av fristen som er fastsatt for innlevering av disse.

III

Ikraftsetting

Endringene gjelder fra 1. juli 2015.

12. juni Nr. 623 2015

Kunngjøring av Stortingets vedtak 1. juni 2015 om endringer i Grunnloven

Kunngjøring ved kgl.res. 12. juni 2015. Fremmet av Justis- og beredskapsdepartementet. Jf. Dok.12:30 (2011–2012), Innst.263 S (2014–2015) og Stortingets behandling 1. juni 2015. Kunngjort 12. juni 2015 kl. 15.30.

§ 89 skal lyde:

§ 89

I saker som reises for domstolene, har domstolene rett og plikt til å prøve om lover og andre beslutninger truffet av statens myndigheter strider mot Grunnloven.

§ 89

I saker som blir reiste for domstolane, har domstolane rett og plikt til å prøve om lover og andre avgjerder tekne av dei statlege styresmaktene strir mot Grunnlova.

8. juni Nr. 624 2015**Forskrift om endring i utlendingsforskriften (behandling av omgjøringsanmodning fremmet fra utlandet i saker som omfatter lengeværende barn som ble tvangsreturnert i perioden 1. juli 2014 til 18. mars 2015)**

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 8. juni 2015 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 38, § 78 og § 139, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 15. juni 2015 kl. 14.00.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 8–5a skal lyde:

§ 8–5a. *Midlertidig bestemmelse om behandling av anmodning om omgjøring fremmet fra utlandet i utlendingssaker som omfatter barn med lang oppholdstid i Norge*

Anmodning om omgjøring fremmet fra utlandet knyttet til anførsler om barns tilknytning til Norge, jf. lovens § 38 og forskriftens § 8–5, skal tas til behandling av Utlendingsnemnda dersom saken omfatter barn som ble tvangsreturnert i perioden 1. juli 2014 til 18. mars 2015 og barnet hadde fire års oppholdstid i Norge eller mer på tidspunktet for tvangsretur. Dette gjelder også foreldre og søsken som oppholdt seg i Norge sammen med barnet, samt søsken født etter tidspunktet for tvangsretur. En utlending anses omfattet av første punktum dersom vedkommende var under 18 år på tidspunktet for tvangsretur.

Første ledd gjelder ikke dersom saken allerede har vært behandlet etter bestemmelsen her eller etter forskriftens § 8–5 slik den lyder etter endringer 8. desember 2014.

En anmodning om omgjøring som nevnt i første ledd skal avgjøres av en nemndleder og to nemndmedlemmer, jf. lovens § 78 siste ledd. Dette gjelder likevel ikke dersom Utlendingsnemnda beslutter at tillatelse skal gis.

Ny § 8–5b skal lyde:

§ 8–5b. *Nærmere om vurderingen av saker etter forskriftens § 8–5a, jf. § 8–5*

Det skal foretas en individuell vurdering i henhold til gjeldende praksis for lovens § 38, jf. forskriftens § 8–5. Vurderingen av barnets alder og tilknytning til Norge og til hjemlandet skal ta utgangspunkt i situasjonen på tidspunktet for ikrafttredelse av bestemmelsen her.

Dersom et barn gis oppholdstillatelse etter § 8–5a, jf. § 8–5, skal barnets søsken som har fylt 18 år 1. juli 2014 eller senere også gis oppholdstillatelse.

II

Forskriften trer i kraft 15. juni 2015.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 8/2011 s. 1201–1202 (i forskrift 16. august 2011 nr. 849 om krav til teknisk standard for flytende akvakulturanlegg (NYTEK-forskriften))

§ 25 tredje ledd skal være § 25 annet ledd bokstav d annet ledd. § 25 annet ledd skal lyde:

Anleggssertifikatet kan ikke utstedes før det er foretatt en fysisk inspeksjon av det flytende akvakulturanlegget som sertifikatet gjelder for. Ved gjennomgangen skal det verifiseres at:

- hovedkomponentene og ekstrautstyret er i forsvarlig teknisk stand,
- hovedkomponentene passer sammen, og er montert i henhold til brukerhåndbøkene,
- ekstrautstyr er montert forsvarlig og i samsvar med brukerhåndbøker,
- de aktuelle hovedkomponentene tåler miljølastene på *lokaliteten*.

Dette skal vurderes ut fra lokalitetsundersøkelsen og produktsertifikat eller hovedkomponentbevis.

Nr. 14/2011 s. 1923 (i forskrift 6. desember 2011 nr. 1356 om utforming og innretning av arbeidsplasser og arbeidslokaler (arbeidsplassforskriften))

§ 1–4 første ledd nr. 2 skal lyde:

- 2) arbeidsplass: ethvert sted, innendørs, utendørs eller under jord hvor det utføres arbeid av fast eller *midlertidig* karakter

Nr. 3/2013 s. 406 (i forskrift 4. februar 2013 nr. 139 om endring i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler)

Det som er rettet er satt i kursiv.

I vedlegg til forordning (EU) nr. 432/2012 skal helsepåstanden for «linolsyre» lyde:

Linolsyre	Linolsyre	Påstanden kan brukes bare	2009;	489, 2899
	bidrar til å	om næringsmidler som	7(9):1276	
	oppretholde	inneholder minst 1,5 g	2011;	
	normale	linolsyre per 100 g og per	9(6):2235	
	kolesterolnivå	100 <i>kcal. Forbrukerne skal</i>		
	er i blodet	opplyses om at den gunstige		
		virkingen oppnås ved et		
		daglig inntak på 10 g		
		linolsyre.		

Nr. 18/2014 s. 3031 (i forskrift 19. desember 2014 nr. 1846 om etablering og gjennomføring av Det felles europeiske luftrom)

Under overskriften «Forordninger m.m.» ble ved en inkurie årstallet i henvisningene til forordning (EF) nr. 549/2004 feilskrevet som (EF) nr. 549/2014.

Nr. 2/2015 s. 291 (i forskrift 10. mars 2015 nr. 224 om endring i forskrift 28. november 2014 nr. 1497 om matinformasjon til forbrukerne (matinformasjonsforskriften))

Ved en inkurie var vedlegget til forordning (EU) nr. 828/2014 falt ut ved kunngjøringen. Vedlegget skal lyde:

VEDLEGG

Tillatte angivelser av fravær eller redusert forekomst av gluten i næringsmidler og vilkår for bruken av angivelsene

A. Allmenne krav

GLUTENFRI

Angivelsen «glutenfri» kan brukes bare dersom næringsmiddelet som selges til sluttforbrukeren, har et gluteninnhold på høyst 20 mg/kg.

SVÆRT LAVT GLUTENINNHOLD

Angivelsen «svært lavt gluteninnhold» kan brukes bare dersom næringsmiddelet, som består av eller inneholder én eller flere ingredienser framstilt av hvete, rug, bygg, havre eller krysninger av disse, og som er særlig bearbeidet for å redusere gluteninnholdet, har et gluteninnhold på høyst 100 mg/kg i det næringsmiddelet som selges til sluttforbrukeren.

B. Ytterligere krav til næringsmidler som inneholder havre

Havre i et næringsmiddel som betegnes som glutenfritt, eller som har et svært lavt gluteninnhold, skal være særlig framstilt, tilberedt og/eller bearbeidet for å unngå forurensning med hvete, rug, bygg eller krysninger av disse, og gluteninnholdet i slik havre skal være på høyst 20 mg/kg.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2015-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2011	8	1201	Forskrift nr. 849	5
2011	14	1923	Forskrift nr. 1356	5
2013	3	406	Forskrift nr. 139	5
2013	11	1821	Forskrift nr. 844	1
2014	1	30	Forskrift nr. 1739	2
2014	17	2854	Forskrift nr. 1787	2
2014	18	3031	Forskrift nr. 1846	5
2015	2	260	Forskrift nr. 184	3
2015	2	291	Forskrift nr. 224	5

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016 Vik
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgever: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata via nettsiden www.lovdata.no/lovtidend/kunngjoring.

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Europa	Verden
Abonnement for 2015 koster	Avd. I	kr 1622	kr 2423	kr 3350
	Avd. I og II	kr 2020	kr 3500	kr 4952

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no – også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig. På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vik
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Faks 23 11 83 01
E-post: ltavd1@lovdata.no